

กิตติกรรมประกาศ

การทำการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เสนีย์ คำสุข อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ และติดตามการทำการศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้อย่างใกล้ชิดตลอดมา นับแต่เริ่มต้นจนกระทั่งสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง

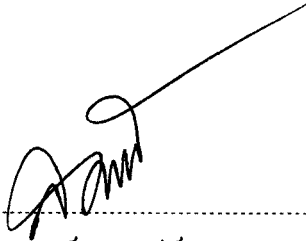
นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณ อาจารย์ยุทธพร อิศรชัย อาจารย์มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมมาธิราช ซึ่งได้สอนสัมมนาเสริมชุดวิชา การวิเคราะห์การเมืองและระเบียบวิธีวิจัยทางรัฐศาสตร์ ทำให้ผู้วิจัยได้รับความรู้ความเข้าใจในระเบียบวิธีวิจัยทางรัฐศาสตร์มากยิ่งขึ้นและคณาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ที่ช่วยตรวจสอบ เครื่องมือในการวิจัยและให้กำลังใจตลอดมา

พยนต์ เขี่ยมสำอางค์

พฤษภาคม 2550

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของไทย
ศึกษากรณีนิติระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัย
ราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
ชื่อและนามสกุล นายพยนต์ เอี่ยมสำอางค์
แขนงวิชา การเมืองการปกครอง
สาขาวิชา รัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.เสนีย์ คำสุข

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระได้ให้ความเห็นชอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ
ฉบับนี้แล้ว

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.เสนีย์ คำสุข)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา หงษ์ไกรเลิศ)

คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา ประจำสาขาวิชารัฐศาสตร์ อนุมัติให้รับการศึกษา
ค้นคว้าอิสระฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรีสาขารัฐศาสตร์มหาบัณฑิต
แขนงวิชาการเมืองการปกครอง สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

.....
(รองศาสตราจารย์สุปนรรต พรหมอินทร์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชารัฐศาสตร์

วันที่ 13 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2551

การศึกษาค้นคว้าอิสระ การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตยของไทย ศึกษากรณี
นิติตระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
ผู้ศึกษา นายพนนต์ เอี่ยมลำอ่างค์ **ปริญญา** รัฐศาสตรมหาบัณฑิต (การเมืองการปกครอง)
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. เสนีย์ คำสุข **ปีการศึกษา** 2550

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตยของไทยของนิติตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา (2) ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตยของไทยของนิติตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนิติตระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 4 คณะคือ คณะครุศาสตร์ จำนวน 40 คน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 186 คน คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 76 คน และคณะวิทยาการจัดการ 90 คน รวม 392 คน และผู้นำนักศึกษาเพื่อใช้กับการสัมภาษณ์อีก 50 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ แบบใช้มาตราวัด และแบบสัมภาษณ์ รวมทั้งการพรรณนาในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การหาค่าเฉลี่ยและร้อยละ

ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า (1) การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตยของนิติตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา นิติตส่วนใหญ่มีส่วนร่วมทางการเมือง ด้านการรับฟังข่าวสารการเมือง อยู่ในระดับปานกลาง ด้านการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งอยู่ในระดับมาก ด้านการชักชวนให้ผู้อื่นสนทนาทางการเมือง อยู่ในระดับปานกลาง ด้านการชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง อยู่ในระดับปานกลาง และการช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งอยู่ในระดับน้อย (3) ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตยของนิติตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

คำสำคัญ การมีส่วนร่วมทางการเมือง ระบบประชาธิปไตย นิติตระดับปริญญาตรี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ช
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	7
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	8
สมมติฐานการวิจัย.....	8
ขอบเขตการวิจัย.....	9
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	9
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	11
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	12
แนวคิดทฤษฎี.....	12
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.....	32
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	37
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	41
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	41
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	43
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	44
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	45
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์จากแบบสอบถาม.....	47
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์จากแบบสัมภาษณ์.....	65
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ.....	221
สรุปผลการวิจัย.....	221

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
อภิปรายผล.....	229
ข้อเสนอแนะ.....	246
บรรณานุกรม.....	249
ภาคผนวก	252
ก รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือ.....	253
ข แบบสอบถาม.....	255
ค แบบสัมภาษณ์.....	262
ประวัติผู้ศึกษา.....	265

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1 จำนวนนิสิตที่เป็นประชากรกลุ่มตัวอย่างแยกตามคณะที่ศึกษา.....	42
ตารางที่ 3.2 จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา จำแนกตามคณะที่ศึกษา.....	44
ตารางที่ 3.3 จำนวนนิสิตทั้งหมดจำแนกตามชั้นปีและคณะที่ศึกษา.....	45
ตารางที่ 4.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	47
ตารางที่ 4.2 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง.....	51
ตารางที่ 4.3 การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง.....	53
ตารางที่ 4.4 การชักชวนให้ผู้อื่นสนทนาทางการเมือง.....	56
ตารางที่ 4.5 การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง.....	59
ตารางที่ 4.6 การช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง.....	62
ตารางที่ 4.7 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการมีส่วนร่วมทางการเมือง.....	64
ตารางที่ 4.8 การรับฟังข่าวสารการเมือง จากการสัมภาษณ์.....	66
ตารางที่ 4.9 การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง จากการสัมภาษณ์.....	67
ตารางที่ 4.10 การชักชวนให้ผู้อื่นสนทนาการเมือง จากการสัมภาษณ์.....	68
ตารางที่ 4.11 การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง จากการสัมภาษณ์.....	69
ตารางที่ 4.12 การโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง จากการสัมภาษณ์.....	70
ตารางที่ 4.13 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : การติดตามข่าวสารในหนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต แยกตามเพศ.....	71
ตารางที่ 4.14 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : การดูโทรทัศน์หรือรับฟังวิทยุ การอภิปราย ไม่ไว้วางใจรัฐบาล แยกตามเพศ.....	72
ตารางที่ 4.15 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : ข่าวสารทางการเมืองในหน้าหนังสือพิมพ์หรือ วารสารเคยตัดเก็บไว้ แยกตามเพศ.....	73
ตารางที่ 4.16 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : เคยเข้าร่วมติดตามข่าวสารทางการเมือง จากหน่วยงาน หรือ องค์กรต่าง ๆ ที่จัดรายการ แยกตามเพศ.....	74
ตารางที่ 4.17 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : เคยได้รับข่าวสารการเมืองจากตัวแทน พรรคการเมือง หรือ นักการเมือง แยกตามเพศ.....	75
ตารางที่ 4.18 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : การติดตามข่าวสารในหนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต แยกตามคณะที่ศึกษา.....	76

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.19	การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : การดูโทรทัศน์หรือรับฟังวิทยุ การอภิปราย ไม่ไว้วางใจรัฐบาล แยกตามเพศ.....	77
ตารางที่ 4.20	การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : ข่าวสารทางการเมืองในหน้าหนังสือพิมพ์ หรือวารสารเคยตัดเก็บไว้ แยกตามเพศ.....	78
ตารางที่ 4.21	การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : เคยได้รับข่าวสารการเมืองจากตัวแทน พรรคการเมือง หรือ นักการเมือง แยกตามเพศ.....	79
ตารางที่ 4.22	การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : เคยได้รับข่าวสารการเมืองจากตัวแทน พรรคการเมือง หรือ นักการเมือง แยกตามเพศ.....	80
ตารางที่ 4.23	การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : การติดตามข่าวสารในหนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต แยกตามอายุ.....	81
ตารางที่ 4.24	การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : การดูโทรทัศน์หรือรับฟังวิทยุ การอภิปราย ไม่ไว้วางใจรัฐบาล แยกตามอายุ.....	82
ตารางที่ 4.25	การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : ข่าวสารทางการเมืองในหน้าหนังสือพิมพ์ หรือวารสารเคยตัดเก็บไว้ แยกตามอายุ.....	83
ตารางที่ 4.26	การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : เคยเข้าร่วมติดตามข่าวสารทางการเมือง จากหน่วยงาน หรือ องค์กรต่าง ๆ ที่จัดรายการ แยกตามอายุ.....	84
ตารางที่ 4.27	การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : เคยได้รับข่าวสารการเมืองจากตัวแทน พรรคการเมือง หรือ นักการเมือง แยกตามอายุ.....	85
ตารางที่ 4.28	การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : การติดตามข่าวสารในหนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต แยกตามภูมิลำเนา.....	86
ตารางที่ 4.29	การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : การดูโทรทัศน์หรือรับฟังวิทยุ การอภิปราย ไม่ไว้วางใจรัฐบาล แยกตามภูมิลำเนา.....	87
ตารางที่ 4.30	การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : ข่าวสารทางการเมืองในหน้าหนังสือพิมพ์ หรือวารสารเคยตัดเก็บไว้ แยกตามภูมิลำเนา.....	88
ตารางที่ 4.31	การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : เคยเข้าร่วมติดตามข่าวสารทางการเมือง จากหน่วยงาน หรือ องค์กรต่าง ๆ ที่จัดรายการ แยกตามภูมิลำเนา.....	89
ตารางที่ 4.32	การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : เคยได้รับข่าวสารการเมืองจากตัวแทน พรรคการเมือง หรือ นักการเมือง แยกตามภูมิลำเนา.....	90

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.33 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : การติดตามข่าวสารในหนังสือพิมพ์ วาสาร วิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต แยกตามอาชีพบิดามารดา.....	91
ตารางที่ 4.34 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : การดูโทรทัศน์หรือรับฟังวิทยุ การอภิปราย ไม่ไว้วางใจรัฐบาล แยกตามอาชีพบิดามารดา.....	92
ตารางที่ 4.35 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : ข่าวสารทางการเมืองในหน้าหนังสือพิมพ์ หรือวารสารเคยตัดเก็บไว้ แยกตามอาชีพบิดามารดา.....	93
ตารางที่ 4.36 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : เคยได้รับข่าวสารการเมืองจากตัวแทน พรรคการเมือง หรือ นักการเมือง แยกตามอาชีพบิดามารดา.....	94
ตารางที่ 4.37 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : เคยได้รับข่าวสารการเมืองจากตัวแทน พรรคการเมือง หรือ นักการเมือง แยกตามอาชีพบิดามารดา.....	95
ตารางที่ 4.38 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : การติดตามข่าวสารในหนังสือพิมพ์ วาสาร วิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต แยกตามประเภทสื่อสาร.....	96
ตารางที่ 4.39 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : การดูโทรทัศน์หรือรับฟังวิทยุ การอภิปราย ไม่ไว้วางใจรัฐบาล แยกตามประเภทสื่อสาร.....	97
ตารางที่ 4.40 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : ข่าวสารทางการเมืองในหน้าหนังสือพิมพ์ หรือวารสารเคยตัดเก็บไว้ แยกตามประเภทสื่อสาร.....	98
ตารางที่ 4.41 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : เคยได้รับข่าวสารการเมืองจากตัวแทน พรรคการเมือง หรือ นักการเมือง แยกตามประเภทสื่อสาร.....	99
ตารางที่ 4.42 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : เคยได้รับข่าวสารการเมืองจากตัวแทน พรรคการเมือง หรือ นักการเมือง แยกตามประเภทสื่อสาร.....	100
ตารางที่ 4.43 การออกเสียงลงคะแนน : เคยไปลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกผู้แทนราษฎร(สส.) สมาชิกวุฒิสภา (สว.) แยกตามอายุ.....	101
ตารางที่ 4.44 การออกเสียงลงคะแนน : เคยไปลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น อบต. อบจ. เทศบาล กทม. และเมืองพัทยา แยกตามเพศ.....	102
ตารางที่ 4.45 การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง : ตรวจสอบบัญชีรายชื่อก่อนวันเลือกตั้งที่ทางการ เตรียมไว้ แยกตามเพศ.....	103
ตารางที่ 4.46 การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง : ศึกษาประวัติของผู้สมัครก่อนตัดสินใจลงคะแนนเสียง เลือกตั้ง แยกตามเพศ.....	104

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.47 การออกเสียงลงคะแนน : การลงคะแนนเสียงทุกครั้ง เคยตั้งความหวังว่าจะได้ ผู้แทนที่ดี แยกตามเพศ.....	105
ตารางที่ 4.48 การออกเสียงลงคะแนน : เคยไปลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) สมาชิกวุฒิสภา (สว.) แยกตามคณะที่ศึกษา.....	106
ตารางที่ 4.49 การออกเสียงลงคะแนน : เคยไปลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น อบต. อบจ. เทศบาล กทม. และเมืองพัทยา แยกตามคณะที่ศึกษา.....	107
ตารางที่ 4.50 การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง : ตรวจสอบบัญชีรายชื่อก่อนวันเลือกตั้งที่ทางการ เตรียมไว้ แยกตามคณะที่ศึกษา.....	108
ตารางที่ 4.51 การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง : ศึกษาประวัติของผู้สมัครก่อนตัดสินใจลงคะแนนเสียง เลือกตั้งแยกตามคณะที่ศึกษา.....	109
ตารางที่ 4.52 การออกเสียงเลือกตั้งลงคะแนน : การลงคะแนนเสียงทุกครั้ง เคยตั้งความหวังว่า จะได้ผู้แทนที่ดี แยกตามคณะที่ศึกษา.....	110
ตารางที่ 4.53 การออกเสียงลงคะแนน : เคยไปลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) สมาชิกวุฒิสภา (สว.) แยกตามอายุ.....	111
ตารางที่ 4.54 การออกเสียงลงคะแนน : เคยไปลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น อบต. อบจ. เทศบาล กทม. และเมืองพัทยา แยกตามอายุ.....	112
ตารางที่ 4.55 การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง : ตรวจสอบบัญชีรายชื่อก่อนวันเลือกตั้งที่ทางการ เตรียมไว้ แยกตามอายุ.....	113
ตารางที่ 4.56 การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง : ศึกษาประวัติของผู้สมัครก่อนตัดสินใจลงคะแนนเสียง เลือกตั้งแยกตามอายุ.....	114
ตารางที่ 4.57 การออกเสียงเลือกตั้งลงคะแนน : การออกเสียงเลือกตั้งลงคะแนน : การลงคะแนนเสียง ทุกครั้ง เคยตั้งความหวังว่าจะได้ผู้แทนที่ดี แยกตามอายุ.....	115
ตารางที่ 4.58 การออกเสียงลงคะแนน : เคยไปลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) สมาชิกวุฒิสภา (สว.) แยกตามภูมิลำเนา.....	116
ตารางที่ 4.59 การออกเสียงลงคะแนน : เคยไปลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น อบต. อบจ. เทศบาล กทม. และเมืองพัทยา แยกตามภูมิลำเนา.....	117
ตารางที่ 4.60 การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง : ตรวจสอบบัญชีรายชื่อก่อนวันเลือกตั้งที่ทางการ เตรียมไว้ แยกตามภูมิลำเนา.....	118

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.61 การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง : ศึกษาประวัติของผู้สมัครก่อนตัดสินใจ ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งแยกตามภูมิภาค.....	119
ตารางที่ 4.62 การออกเสียงเลือกตั้งลงคะแนน : การลงคะแนนเสียงทุกครั้ง เคยตั้งความหวังว่า จะได้ผู้แทนที่ดี แยกตามภูมิภาค.....	120
ตารางที่ 4.63 การออกเสียงลงคะแนน : เคยไปลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) สมาชิกวุฒิสภา (สว.) แยกตามอาชีพบิดามารดา.....	121
ตารางที่ 4.64 การออกเสียงลงคะแนน : เคยไปลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น อบต. อบจ. เทศบาล กทม. และเมืองพัทยา แยกตามอาชีพบิดามารดา.....	122
ตารางที่ 4.65 การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง : ตรวจสอบบัญชีรายชื่อก่อนวันเลือกตั้งที่ทางการ เตรียมไว้ แยกตามอาชีพบิดามารดา.....	123
ตารางที่ 4.66 การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง : ศึกษาประวัติของผู้สมัครก่อนตัดสินใจลงคะแนนเสียง เลือกตั้งแยกตามอาชีพบิดามารดา.....	124
ตารางที่ 4.67 การออกเสียงลงคะแนน : การลงคะแนนเสียงทุกครั้ง เคยตั้งความหวังว่า จะได้ผู้แทนที่ดี แยกตามอาชีพบิดามารดา.....	125
ตารางที่ 4.68 การออกเสียงลงคะแนน : เคยไปลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) สมาชิกวุฒิสภา (สว.) แยกตามประเภทของสื่อ.....	126
ตารางที่ 4.69 การออกเสียงลงคะแนน : เคยไปลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น อบต. อบจ. เทศบาล กทม. และเมืองพัทยา แยกตามประเภทของสื่อ.....	127
ตารางที่ 4.70 การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง : ตรวจสอบบัญชีรายชื่อก่อนวันเลือกตั้งที่ทางการ เตรียมไว้ แยกตามประเภทของสื่อ.....	128
ตารางที่ 4.71 การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง : ศึกษาประวัติของผู้สมัครก่อนตัดสินใจลงคะแนนเสียง เลือกตั้งแยกตามประเภทของสื่อ.....	129
ตารางที่ 4.72 การออกเสียงลงคะแนน : ลงคะแนนเสียงทุกครั้ง เคยตั้งความหวังว่าจะได้ผู้แทนที่ดี แยกตามประเภทสื่อสาร.....	130
ตารางที่ 4.73 การชักชวนผู้อื่นสนับสนุนการเมือง : พุดคุยสนทนาเกี่ยวกับประเด็นทางการเมือง ที่อยู่ในความสนใจแยกตามเพศ.....	131

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.74 การชักชวนผู้อื่นสนทนาการเมือง : พุดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมือง กับเพื่อน หรือคนรู้จักแยกตามเพศ.....	132
ตารางที่ 4.75 การชักชวนผู้อื่นสนทนาการเมือง : พุดคุยกับเพื่อนหรือคนรู้จักเพื่อสร้าง ความเข้าใจกับการเมืองในระบบประชาธิปไตยแยกตามเพศ.....	133
ตารางที่ 4.76 การชักชวนผู้อื่นสนทนาการเมือง : นำข่าวสารการเมืองมาบอกเล่าให้เพื่อน คนรู้จักฟัง แยกตามเพศ.....	134
ตารางที่ 4.77 การชักชวนผู้อื่นสนทนาการเมือง : เคยสนทนาการเมืองกับเพื่อนหรือคนรู้จัก เพื่อให้สนใจการเมือง แยกตามเพศ.....	135
ตารางที่ 4.78 การชักชวนผู้อื่นสนทนาการเมือง : พุดคุยเกี่ยวกับประเด็น ทางการเมืองที่อยู่ใน ความสนใจ แยกตามคณะที่ศึกษา.....	136
ตารางที่ 4.79 การชักชวนผู้อื่นสนทนาการเมือง : พุดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมือง กับเพื่อนหรือคนรู้จักแยกตามคณะที่ศึกษา.....	137
ตารางที่ 4.80 การชักชวนผู้อื่นสนทนาการเมือง : เคยพุดคุยกับเพื่อนหรือคนรู้จัก เพื่อสร้าง ความเข้าใจกับการเมืองในระบบประชาธิปไตยแยกตามคณะที่ศึกษา.....	138
ตารางที่ 4.81 การชักชวนผู้อื่นสนทนาการเมือง : นำข่าวสารการเมืองมาบอกเล่าให้เพื่อนหรือ คนรู้จักฟังแยกตามคณะที่ศึกษา.....	139
ตารางที่ 4.82 การชักชวนผู้อื่นสนทนาการเมือง : เคยสนทนาการเมืองกับเพื่อนหรือคนรู้จัก เพื่อให้สนใจการเมือง แยกตามคณะที่ศึกษา.....	140
ตารางที่ 4.83 การชักชวนผู้อื่นสนทนาการเมือง : พุดคุยสนทนาเกี่ยวกับประเด็นทางการเมือง ที่อยู่ในความสนใจ แยกตามอายุ.....	141
ตารางที่ 4.84 การชักชวนผู้อื่นสนทนาการเมือง : พุดคุยและเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมือง กับเพื่อนหรือคนรู้จักแยกตามอายุ.....	142
ตารางที่ 4.85 การชักชวนผู้อื่นสนทนาการเมือง: เคยพุดคุยกับเพื่อนหรือคนรู้จักเพื่อสร้าง ความเข้าใจกับการเมืองในระบบประชาธิปไตยแยกตามอายุ.....	143
ตารางที่ 4.86 การชักชวนผู้อื่นสนทนาการเมือง : นำข่าวสารการเมืองมาบอกเล่าให้เพื่อน หรือคนรู้จักฟังแยกตามอายุ.....	144
ตารางที่ 4.87 การชักชวนผู้อื่นสนทนาการเมือง : เคยสนทนาการเมืองกับเพื่อนหรือคนรู้จัก เพื่อให้สนใจการเมืองแยกตามอายุ.....	145

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.88 การชักชวนผู้อื่นสนทนากการเมือง : พุดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมือง กับเพื่อนหรือคนรู้จักแยกตามภูมิลำเนา.....	146
ตารางที่ 4.89 การชักชวนผู้อื่นสนทนากการเมือง: เคยพุดคุยกับเพื่อนหรือคนรู้จักเพื่อสร้าง ความเข้าใจกับการเมืองในระบอบประชาธิปไตยแยกตามภูมิลำเนา.....	147
ตารางที่ 4.90 การชักชวนผู้อื่นสนทนากการเมือง : นำข่าวสารทางการเมืองมาบอกเล่าให้เพื่อน หรือคนรู้จักฟัง แยกตามภูมิลำเนา.....	148
ตารางที่ 4.91 การชักชวนผู้อื่นสนทนากการเมือง : เคยสนทนากการเมืองกับเพื่อนหรือคนรู้จัก เพื่อให้สนใจการเมือง แยกตามภูมิลำเนา.....	149
ตารางที่ 4.92 การชักชวนผู้อื่นสนทนากการเมือง : พุดคุยสนทนาเกี่ยวกับประเด็นทางการเมือง ที่อยู่ในความสนใจ แยกตามอาชีพบิดามารดา.....	150
ตารางที่ 4.93 การชักชวนผู้อื่นสนทนากการเมือง : พุดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมือง กับเพื่อนหรือคนรู้จัก แยกตามอาชีพบิดามารดา.....	151
ตารางที่ 4.94 การชักชวนผู้อื่นสนทนากการเมือง : เคยพุดคุยกับเพื่อนหรือคนรู้จัก เพื่อสร้าง ความเข้าใจกับการเมืองในระบอบประชาธิปไตยแยกตามอาชีพบิดามารดา.....	152
ตารางที่ 4.95 การชักชวนผู้อื่นสนทนากการเมือง : นำข่าวสารการเมืองมาบอกเล่าให้เพื่อน หรือคนรู้จักฟัง แยกตามอาชีพบิดามารดา.....	153
ตารางที่ 4.96 การชักชวนผู้อื่นสนทนากการเมือง : เคยสนทนากการเมืองกับเพื่อนหรือคนรู้จัก เพื่อให้มีความสนใจทางการเมือง แยกตามอาชีพบิดามารดา.....	154
ตารางที่ 4.97 การชักชวนผู้อื่นสนทนากการเมือง : พุดคุยสนทนาเกี่ยวกับประเด็นทางการเมือง ที่อยู่ในความสนใจ แยกตามประเภทสื่อสาร.....	155
ตารางที่ 4.98 การชักชวนผู้อื่นสนทนากการเมือง : พุดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมือง กับเพื่อนหรือคนรู้จัก แยกตามประเภทสื่อสาร.....	156
ตารางที่ 4.99 การชักชวนผู้อื่นสนทนากการเมือง: เคยพุดคุยกับเพื่อนหรือคนรู้จักเพื่อสร้าง ความเข้าใจกับการเมืองในระบอบประชาธิปไตย แยกตามประเภทสื่อสาร.....	157
ตารางที่ 4.100 การชักชวนผู้อื่นสนทนากการเมือง : นำข่าวสารทางการเมืองมาบอกเล่าให้เพื่อน หรือคนรู้จักฟัง แยกตามประเภทสื่อ.....	158
ตารางที่ 4.101 การชักชวนผู้อื่นสนทนากการเมือง : เคยสนทนากการเมืองกับเพื่อนหรือคนรู้จัก เพื่อให้มีความสนใจทางการเมือง แยกตามประเภทสื่อสาร.....	159

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.102 การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนเพื่อนหรือคนรู้จัก ไปลงคะแนนเลือกตั้ง แยกตามเพศ.....	160
ตารางที่ 4.103 การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนสมาชิกในครอบครัวไป ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง แยกตามเพศ.....	161
ตารางที่ 4.104 การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง : การร่วมรณรงค์ให้ประชาชนไป เลือกตั้งแยกตามเพศ.....	162
ตารางที่ 4.105 การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนให้ผู้อื่นไปตรวจสอบ รายชื่อที่หน่วยเลือกตั้งก่อนลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง แยกตามเพศ.....	163
ตารางที่ 4.106 การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง : ก่อนการเลือกตั้งเคยประชาสัมพันธ์ จัดตั้งชมรม ชุมชน เพื่อเผยแพร่ความเข้าใจประชาธิปไตย แยกตามเพศ.....	164
ตารางที่ 4.107 การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนเพื่อนหรือคนรู้จักไปลงคะแนน เลือกตั้ง แยกตามคณะที่ศึกษา.....	165
ตารางที่ 4.108 การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง : ชักชวนสมาชิกในครอบครัวไป ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง แยกตามคณะที่ศึกษา.....	166
ตารางที่ 4.109 การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง : การร่วมรณรงค์ให้ประชาชนไปเลือกตั้ง แยกตามคณะที่ศึกษา.....	167
ตารางที่ 4.110 การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนให้ผู้อื่นไปตรวจสอบ รายชื่อที่หน่วยเลือกตั้งก่อนลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง แยกตามคณะที่ศึกษา.....	168
ตารางที่ 4.111 การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง : ก่อนการเลือกตั้งเคยเข้าร่วมประชาสัมพันธ์ จัดตั้งชมรม ชุมชน เพื่อเผยแพร่ประชาธิปไตย เพื่อให้สนใจการเมือง แยกตาม คณะที่ศึกษา.....	169
ตารางที่ 4.112 การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง : ชักชวนเพื่อนหรือคนรู้จักไปลงคะแนนเสียง เลือกตั้ง แยกตามอายุ.....	170
ตารางที่ 4.113 การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนสมาชิกในครอบครัวไป ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งแยกตามอายุ.....	171
ตารางที่ 4.114 การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง : การร่วมรณรงค์ให้ประชาชนไปเลือกตั้ง แยกตามอายุ.....	172

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.115	การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนให้ผู้อื่นไปตรวจสอบรายชื่อที่หน่วยเลือกตั้งก่อนลงคะแนนเลือกตั้ง แยกตามอายุ.....	173
ตารางที่ 4.116	การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง : ก่อนการเลือกตั้งเคย์ร่วมรณรงค์ประชาสัมพันธ์จัดตั้งชมรม ชุมชน เพื่อเผยแพร่ความเข้าใจประชาธิปไตย แยกตามอายุ.....	174
ตารางที่ 4.117	การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนเพื่อนหรือคนรู้จักไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งแยกตามภูมิลำเนา.....	175
ตารางที่ 4.118	การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนสมาชิกในครอบครัวไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง แยกตามภูมิลำเนา.....	176
ตารางที่ 4.119	การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : การร่วมกันรณรงค์หรือประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนไปออกเสียงเลือกตั้ง แยกตามภูมิลำเนา.....	177
ตารางที่ 4.120	การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนให้ผู้อื่นไปตรวจสอบรายชื่อที่หน่วยเลือกตั้งก่อนการออกเสียงลงคะแนน แยกตามภูมิลำเนา.....	178
ตารางที่ 4.121	การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : ก่อนการเลือกตั้งเคย์ร่วมประชาสัมพันธ์จัดตั้งชมรม ชุมชน เพื่อเผยแพร่ประชาธิปไตย แยกตามภูมิลำเนา.....	179
ตารางที่ 4.122	การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนเพื่อนหรือคนรู้จักไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง แยกตามอาชีพบิดามารดา.....	180
ตารางที่ 4.123	การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนสมาชิกในครอบครัวไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งแยกตามอาชีพบิดามารดา.....	181
ตารางที่ 4.124	การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : การร่วมรณรงค์หรือประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนไปออกเสียงเลือกตั้ง แยกตามอาชีพบิดามารดา.....	182
ตารางที่ 4.125	การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนให้ผู้อื่นไปตรวจสอบรายชื่อที่หน่วยเลือกตั้งก่อนการออกเสียงลงคะแนน แยกตามอาชีพบิดามารดา.....	183
ตารางที่ 4.126	การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : ก่อนการเลือกตั้งเคย์ร่วมประชาสัมพันธ์จัดตั้งชมรม ชุมชน เพื่อการเผยแพร่ประชาธิปไตย แยกตามอาชีพบิดามารดา.....	184
ตารางที่ 4.127	การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนเพื่อนหรือคนรู้จักไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งแยกตามประเภทการสื่อสาร.....	185

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.128 การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนสมาชิกในครอบครัวไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง แยกตามประเภทการสื่อสาร.....	186
ตารางที่ 4.129 การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : การร่วมรณรงค์หรือประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนไปออกเสียงเลือกตั้ง แยกตามประเภทการสื่อสาร.....	187
ตารางที่ 4.130 การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนผู้อื่นไปทำการตรวจสอบรายชื่อที่ หน่วยการเลือกตั้งก่อนออกเสียงลงคะแนน แยกตามประเภทการสื่อสาร.....	188
ตารางที่ 4.131 การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : ก่อนการเลือกตั้งเคยร่วมประชาสัมพันธ์จัดตั้งชมรม ชุมชน เพื่อเผยแพร่ประชาธิปไตย แยกตามประเภทการสื่อสาร.....	189
ตารางที่ 4.132 การช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง : เคยช่วยหาเสียงให้กับผู้สมัครรับเลือกตั้ง แยกตามเพศ.....	190
ตารางที่ 4.133 การช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง : เคยทำกิจกรรมร่วมกับหัวคะแนนเพื่อช่วยผู้สมัครรับการเลือกตั้ง แยกตามเพศ.....	191
ตารางที่ 4.134 การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งโฆษณาหาเสียงประชาสัมพันธ์ให้ผู้อื่นได้รับการเลือกตั้ง แยกตามเพศ.....	192
ตารางที่ 4.135 การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งหาเสียง เช่น การแจกแผ่นพับ ใบปลิว ติดประกาศ แยกตามเพศ.....	193
ตารางที่ 4.136 การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยเป็นสมาชิกกลุ่มผู้นำในการช่วยผู้สมัครลงเลือกตั้งหาเสียงผ่านชุมชน แยกตามเพศ.....	194
ตารางที่ 4.137 การช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง : เคยช่วยหาเสียงให้กับผู้สมัครรับเลือกตั้ง แยกตามคณะที่ศึกษา.....	195
ตารางที่ 4.138 การช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง : เคยทำกิจกรรมร่วมกับหัวคะแนนเพื่อช่วยผู้สมัครรับการเลือกตั้ง แยกตามคณะที่ศึกษา.....	196
ตารางที่ 4.139 การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งโฆษณาหาเสียงประชาสัมพันธ์ให้ผู้อื่นได้รับการเลือกตั้ง แยกตามคณะที่ศึกษา.....	197
ตารางที่ 4.140 การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งหาเสียง เช่น การแจกแผ่นพับ ใบปลิว ติดประกาศ แยกตามคณะที่ศึกษา.....	198

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.141 การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยเป็นสมาชิกกลุ่มผู้นำในการช่วยผู้สมัคร ลงเลือกตั้งหาเสียงผ่านชุมชน แยกตามคณะที่ศึกษา.....	199
ตารางที่ 4.142 การช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง : เคยช่วยหาเสียงให้กับผู้สมัครรับเลือกตั้ง แยกตามเพศ.....	200
ตารางที่ 4.143 การช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง : เคยทำกิจกรรมร่วมกับหัวคะแนน เพื่อช่วยผู้สมัครรับการเลือกตั้ง แยกตามอายุ.....	201
ตารางที่ 4.144 การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งโฆษณาหาเสียง ประชาสัมพันธ์ให้ผู้อื่นได้รับการเลือกตั้ง แยกตามอายุ.....	202
ตารางที่ 4.145 การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งหาเสียง เช่น การแจกแผ่นพับ ใบปลิว ติดประกาศ แยกตามอายุ.....	203
ตารางที่ 4.146 การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยเป็นสมาชิกกลุ่มผู้นำในการช่วยผู้สมัคร ลงเลือกตั้งหาเสียงผ่านชุมชน แยกตามอายุ.....	204
ตารางที่ 4.147 การช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง : เคยช่วยหาเสียงให้กับผู้สมัครรับเลือกตั้ง แยกตามภูมิลำเนา.....	205
ตารางที่ 4.148 การช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง : เคยทำกิจกรรมร่วมกับหัวคะแนน เพื่อช่วยผู้สมัครรับการเลือกตั้ง แยกตามภูมิลำเนา.....	206
ตารางที่ 4.149 การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งโฆษณาหาเสียง ประชาสัมพันธ์ให้ผู้อื่นได้รับการเลือกตั้ง แยกตามภูมิลำเนา.....	207
ตารางที่ 4.150 การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งหาเสียง เช่น การแจกแผ่นพับ ใบปลิว ติดประกาศ แยกตามภูมิลำเนา.....	208
ตารางที่ 4.151 การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยเป็นสมาชิกกลุ่มผู้นำในการช่วยผู้สมัคร ลงเลือกตั้งหาเสียงย่านชุมชน ที่อยู่อาศัยแยกตามภูมิลำเนา.....	209
ตารางที่ 4.152 การช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง : การช่วยเหลือให้กับผู้สมัครรับการเลือกตั้ง แยกตามอาชีพบิดามารดา.....	210
ตารางที่ 4.153 การช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง : เคยทำกิจกรรมร่วมกับหัวคะแนน เพื่อช่วย ผู้สมัครรับการเลือกตั้ง แยกตามอาชีพบิดามารดา.....	211
ตารางที่ 4.154 การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งโฆษณาหาเสียง ประชาสัมพันธ์ให้ผู้อื่นได้รับการเลือกตั้ง แยกตามอาชีพบิดามารดา.....	212

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.155	การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งหาเสียง เช่น การแจกแผ่นพับ ใบปลิว ติดประกาศ แยกตามอาชีพบิดามารดา.....	213
ตารางที่ 4.156	การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยเป็นสมาชิกกลุ่มผู้นำในการช่วยผู้สมัครลงเลือกตั้งหาเสียงผ่านชุมชน แยกตามอาชีพบิดามารดา.....	214
ตารางที่ 4.157	การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งหาเสียงแยกตามประเภทสื่อสาร.....	215
ตารางที่ 4.158	การช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง : เคยทำกิจกรรมร่วมกับหัวคะแนน เพื่อช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งแยกตามประเภทสื่อสาร.....	216
ตารางที่ 4.159	การช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครเลือกตั้ง : เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งโฆษณาหาเสียงประชาสัมพันธ์ให้ผู้อื่นได้มีการเลือกตั้งแยกตามประเภทการสื่อสาร.....	217
ตารางที่ 4.160	การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งหาเสียง เช่น การแจกแผ่นพับ ใบปลิว ติดประกาศ แยกตามประเภทสื่อสาร.....	218
ตารางที่ 4.161	การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยเป็นสมาชิกกลุ่มผู้นำในการช่วยผู้สมัครลงเลือกตั้งหาเสียงย่านชุมชน ที่อยู่อาศัย แยกตามประเภทการสื่อสาร.....	219

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย เป็นทั้งเป้าหมายและกระบวนการทางการเมือง กล่าวคือ เป้าหมายสำคัญทางการพัฒนาการเมืองให้เป็นประชาธิปไตย ทั้งนี้ เพราะการมีส่วนร่วมทางการเมือง คือ ดัชนีชี้วัดที่สำคัญประการหนึ่งของการปกครองระบอบประชาธิปไตย สังคมใดจะมีระดับความเป็นประชาธิปไตยสูง หรือต่ำ พิจารณาได้จากระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน สังคมที่ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองสูง ย่อมมีระดับความเป็นประชาธิปไตยสูง ในทางตรงกันข้ามถ้าสังคมใดมีระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองต่ำ แสดงว่าสังคมนั้นมีระดับการเป็นประชาธิปไตยต่ำ ดังนั้น การมีส่วนร่วมทางการเมืองจึงเป็นเป้าหมายของการพัฒนาทางการเมืองโดยตรง โดยเฉพาะการพัฒนาการเมืองให้เป็นประชาธิปไตย (สมบัติ อารังธวงค์ 2546 : 371)

การมีส่วนร่วมทางการเมืองถือว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญยิ่งของการปกครองระบอบประชาธิปไตย เพราะเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนซึ่งเป็นเจ้าของประเทศ เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองประเทศ การมีส่วนร่วมทางการเมืองจึงเพิ่มศักยภาพทางการเมืองที่สำคัญ ในการปกครองระบอบประชาธิปไตยเพราะเพิ่มสิ่งที่ป้อนข้อเรียกร้อง หรือการสนับสนุน เข้าสู่ระบบการเมืองที่ดำรงอยู่ การพัฒนาประชาธิปไตยให้มีความเข้มแข็งได้นั้น ทางเลือกหนึ่งก็คือ การส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองให้มากขึ้น (พิศवास ยุติธรรมดำรง 2549 : 1)

ความสำเร็จของการมีส่วนร่วมทางการเมือง ขึ้นอยู่กับความพยายามในการเสริมสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยในหมู่ประชาชนอย่างกว้างขวาง การเสริมสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยมาตรการที่มีประสิทธิภาพและความตั้งใจจริงของผู้นำทางการเมืองที่จะต้องกระทำอย่างต่อเนื่องและยาวนาน

วัฒนธรรมทางการเมืองเป็นกระบวนการอันละเอียดอ่อนและซับซ้อนเริ่มตั้งแต่ครอบครัว การเลี้ยงดูเด็ก โดยสืบทอดค้นหาและยังเสริมให้สอดคล้องแน่นหนาโดยโรงเรียน ศาสนา และค่านิยมทางสังคมรวมทั้งระบบการเมือง เพราะสถาบันเหล่านี้จะเป็นแหล่งสำคัญของกระบวนการกล่อมเกลากการเรียนรู้ทางสังคมและทางการเมือง

การกล่อมเกล่า การเรียนรู้ทางสังคมและทางการเมืองจะมีตัวและสถาบันที่มีบทบาท ดังนี้

1. ครอบครัว เป็นตัวแทนที่สำคัญคือ พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย ญาติพี่น้อง ถ้าอยู่ในชุมชนหมู่บ้าน อาจขยายไปถึงหมู่บ้าน การกล่อมเกล่าการเรียนรู้วัฒนธรรมสังคม ซึ่งรวมทั้งส่วนที่มีผลต่อการพัฒนา วัฒนธรรมทางการเมืองและส่วนไม่มีผลและส่วนที่เป็นการกล่อมเกล่าเรียนรู้ทางการเมืองโดยตรง ได้มาจากครอบครัวเด็กจะถูกสอนว่าตนควรทำตัวอย่างไร และมีพฤติกรรมที่ควรปฏิบัติอย่างไร ซึ่งมีผลให้เด็ก ได้รู้จักตัวเองเป็นกระบวนการสัมผัสเรียน

2. โรงเรียน หรือ สถาบันทางการศึกษา โรงเรียนโดยเฉพาะระดับประถมและมัธยมนั้น เป็นสถาบันซึ่งมีบทบาทอย่างมากต่อการกล่อมเกล่าการเรียนรู้ทางการเมือง เพราะเป็นหน่วยที่กระทำอย่าง ตั้งใจ มีขั้นตอนและจุดประสงค์ อย่างแน่นอน นอกจากนี้ข้อเท็จจริงก็คือว่า เมื่อเด็กอยู่ในวัยเรียน จะใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ในโรงเรียน และอิทธิพลจากการอบรมสั่งสอนจากครู จากการอ่านหนังสือและตำรา เรียน และจากการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน ๆ ซึ่งมีความคิดทำนองเดียวกัน

3. องค์การศาสนา โดยเฉพาะในสังคมซึ่งที่ความเคร่งครัดในการประกอบพิธีกรรม การเข้าโบสถ์ สุเหร่า ซึ่งในทางสังคมจะมีน้ำหนักและอิทธิพลอย่างมากต่อการสร้างทัศนคติ ค่านิยม ซึ่งจะก่อรูปของ วัฒนธรรมทางการเมือง

4. กลุ่มเพื่อน เพื่อที่มีอายุร่วมรุ่น หรือ เพื่อนร่วมงาน ซึ่งจะมีพลังสำคัญในแง่ที่ทำให้เกิดการ เลียนแบบหรือการคล้อยตาม กล่าวได้ว่าเป็นการกล่อมเกล่าการเรียนรู้ซึ่งกันและกันจนปรากฏเป็นพลัง ซึ่งคอยขัดคนที่มีพฤติกรรมนอกแบบ กลุ่มเพื่อนจึงมีอิทธิพลต่อการกล่อมเกล่าการเรียนรู้ทางสังคมและ การเมืองซึ่งจะมีผลต่อวัฒนธรรมทางการเมือง

5. องค์การทางการเมือง ได้แก่ พรรคการเมือง สภานิติบัญญัติ หรือ สถานที่ทำงานซึ่งเป็น หน่วยงานของราชการ เป็นต้น ซึ่งเป็นกระบวนการกล่อมเกล่าการเรียนรู้ทางการเมืองโดยตรง (ลิขิต ธีร เวศิน 2529 : 22-23)

กระบวนการกล่อมเกล่าการเรียนรู้ทางสังคม และ การเมือง ดังกล่าว ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ วัฒนธรรมทางการเมืองมีความจำเป็นอย่างมากที่จะต้องศึกษาสิ่งต่าง ๆ อาทิ ทัศนคติ ค่านิยม ตลอดจน โลกทัศน์ของบุคคลที่มีต่อระบบการเมืองและแบบแผนต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในในตัวมนุษย์โดยอาศัยหรือผ่าน กระบวนการอบรมกล่อมเกล่าทางสังคม

แนวทางการเสริมสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยที่สำคัญได้แก่

1. การเสริมสร้างวัฒนธรรมผ่านกระบวนการศึกษา การศึกษาในระบบเป็นเป็นกระบวนการ ส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจและการปลูกฝังบ่มเพาะ การมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยที่มี ประสิทธิภาพสูงสุด ทั้งนี้เพราะกระบวนการศึกษาในระบบสามารถเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ

เกี่ยวกับระบบอบประชาธิปไตย ทั้งในทางทฤษฎีและทางปฏิบัติ กล่าวคือ ในทางทฤษฎี การศึกษาในระบบเป็นกระบวนการที่สามารถส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาของระบบประชาธิปไตย หลักการของระบบประชาธิปไตยและรูปแบบของระบบประชาธิปไตยได้อย่างถูกต้อง และชัดเจน ในขณะที่เดียวกันการศึกษาในระบบยังเปิดโอกาสให้นักเรียน นักศึกษามีโอกาสฝึกปฏิบัติ วิถีประชาธิปไตยผ่านกิจกรรมทางการเรียนการสอนและกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่าง เพื่อหล่อหลอมให้นักเรียนนักศึกษา ได้ซึมซับคุณค่าของประชาธิปไตยโดยตรง ซึ่งจะพัฒนาไปสู่ความเชื่อมั่นและยึดถือปฏิบัติเป็นแบบแผน จนกลายเป็นผู้มีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยอย่างมั่นคง

การเสริมสร้างวัฒนธรรมแบบประชาธิปไตยผ่านกระบวนการศึกษาในระบบ สามารถกระทำได้ ตั้งแต่ระดับประถมต่อเนื่องไปสู่ระดับมัธยม ระดับอาชีวศึกษา และระดับอุดมศึกษา ทั้งนี้โดยจัดเนื้อหาให้เหมาะสมกับระดับการศึกษาต่าง ๆ โดยเน้นการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจที่เป็นรูปธรรม สอดคล้องกับอุดมการณ์ประชาธิปไตยที่พึงประสงค์ควบคู่ไปกับการฝึกฝนผ่านกิจกรรมการศึกษา จนก่อให้เกิดค่านิยมของวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตย

2. การเสริมสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองผ่านกระบวนการศึกษานอกระบบ สำหรับสังคมที่ประชาชนส่วนใหญ่มีการศึกษาดำ กระบวนการศึกษาในระบบไม่มีสมรรถนะในการอบรมหล่อหลอมให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง ทั้งนี้เพราะประชาชนที่มีโอกาสศึกษาอยู่ในโรงเรียนมีจำนวนน้อย หรือ อาจมีโอกาสเฉพาะในระดับต่ำ เช่น ระดับประถมศึกษา เป็นต้น ทำให้ประชาชนที่อยู่นอกระบบการศึกษาขาดโอกาสที่จะเรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับคุณค่าของระบบประชาธิปไตย วิถีชีวิตตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของความเชื่อดั้งเดิมที่ปลูกฝังถ่ายทอดกันมาเป็นเวลานาน ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นวิถีชีวิตแบบอำนาจนิยม กล่าวคือ การยอมรับอำนาจของผู้ปกครอง โดยไม่มีข้อโต้แย้ง และถือว่าวิถีชีวิตของตนเป็นผลมาจากกรรมเก่าแต่ชาติปางก่อน โดยการยอมรับว่าประชาชนมีฐานะต่ำต้อยในทางสังคม และประชาชนมีหน้าที่สนองพระเดชพระคุณของผู้ปกครอง ผู้ปกครองจึงมีฐานะที่สูงกว่าประชาชน โดยมีฐานะเปรียบเสมือนเจ้านายของประชาชน ภายใต้วิถีความเชื่อดังกล่าว ทำให้ประชาชนไม่เข้าใจคุณค่าของระบบประชาธิปไตย ก็มักจะถูกเป็นเหยื่อของผู้แสวงหาอำนาจโดยมิชอบ ด้วยการใช้อำนาจสินจ้างเพื่อหลอกล่อประชาชนให้เลือกตนเข้าไปเป็นผู้ปกครอง และฉกฉวยโอกาสใช้อำนาจ เพื่อแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตน ทำให้การพัฒนาระบบประชาธิปไตยเต็มไปด้วยอุปสรรค

ดังนั้น แนวทางในการแก้ไขเพื่อเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชนแบบอำนาจนิยมไปเป็นแบบประชาธิปไตย ซึ่งต้องมุ่งเน้นในการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจให้ประชาชนส่วนใหญ่ที่อยู่นอกระบบการศึกษาตระหนักในคุณค่าของระบบประชาธิปไตย จนกระทั่งเกิดความศรัทธาเชื่อมั่น และยึดถือเป็นแนวปฏิบัติแบบความเชื่อดั้งเดิม ทั้งนี้สามารถกระทำได้โดยการจัดโครงการรณรงค์เพื่อ

เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจต่อคุณค่าของระบอบประชาธิปไตยผ่านสื่อต่าง ๆ ทั้งวิทยุ โทรทัศน์ ตลอดจนสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่ประชาชนสามารถอ่านได้ การกระทำดังกล่าวจะต้องกระทำอย่างต่อเนื่อง ไม่ขาดตอน เพื่อให้มั่นใจว่าประชาชนนอกระบบการศึกษา จะได้มีความรู้ความเข้าใจและตระหนักในคุณค่าของระบอบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง (สมบัติ ธำรงธัญวงศ์ 2546 : 351-354)

ดังนั้น การพัฒนาการเมืองให้เป็นประชาธิปไตยจึงเป็นสิ่งที่สามารถกระทำให้ปรากฏเป็นจริงได้ เพียงแต่กลุ่มพลังทางสังคมและผู้นำทางการเมืองจะต้องมีความมุ่งมั่นอย่างแท้จริง

ลักษณะทางวัฒนธรรมทางการเมืองของกลุ่มคนในสังคมต่าง ๆ (กาเบรียล อัลมอนด์ Gabriel A. Almond) กับ ซิดนีย์ เวอร์บ้า (Sidney Verba) 1965 : 17-20) กล่าวไว้มีด้วยกัน 3 ลักษณะ คือ

1. วัฒนธรรมทางการเมืองแบบคับแคบ (The parochial political culture) เป็นวัฒนธรรมทางการเมืองของบุคคลที่ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการเมืองเลย ไม่มีการรับรู้ ไม่มีความเห็น และไม่ใส่ใจต่อระบบการเมือง ไม่คิดว่าตนเองมีความจำเป็นต้องมีส่วนร่วมทางการเมือง

วัฒนธรรมทางการเมืองแบบคับแคบจะพบได้ในกลุ่มคนที่ยากจนและไร้การศึกษา เป็นกลุ่มคนที่ขาดโอกาสในการรับรู้เข้าใจบทบาทของตนต่อระบบการเมือง

2. วัฒนธรรมทางการเมืองแบบไพร่ฟ้า (The subject political culture) เป็นวัฒนธรรมทางการเมืองของบุคคลที่มีความรู้ ความเข้าใจทางการเมืองโดยทั่วไป แต่ไม่สนใจที่จะเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในทุกกระบวนการ และไม่มีความรู้สึกว่าตนเองมีความหมายหรืออิทธิพลต่อระบบการเมือง บุคคลเหล่านี้จะยอมรับอำนาจรัฐ เชื่อฟัง และปฏิบัติตามกฎหมายของรัฐ

ลักษณะทางการเมืองแบบไพร่ฟ้าจะพบได้ในกลุ่มคนชั้นกลาง เป็นกลุ่มคนที่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองโดยทั่วไป และมีความเชื่อว่า อำนาจรัฐเป็นของผู้ปกครอง ประชาชนทั่วไปควรมีหน้าที่เชื่อฟังและปฏิบัติตามกฎหมายเท่านั้น

3. วัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วม (The participant political culture) เป็นวัฒนธรรมทางการเมืองของบุคคลที่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการเมืองเป็นอย่างดี เห็นคุณค่าและความสำคัญในการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง ทั้งนี้ เพื่อควบคุม กำกับ และตรวจสอบให้ผู้ปกครองทำการปกครอง เพื่อสนองตอบความต้องการของประชาชน

ลักษณะวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วม จะสามารถพบเห็นได้ในชนชั้นกลาง ส่วนใหญ่ของประเทศอุตสาหกรรม หรือ ประเทศที่พัฒนาแล้ว ทั้งนี้เป็นเพราะประชาชนส่วนใหญ่เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยที่แท้จริง

จากแนวคิดดังกล่าว อาจสรุปได้ว่า ประเทศที่ด้อยการพัฒนา มีประชาชนส่วนใหญ่ยากจนและไร้การศึกษา ประชาชนเหล่านี้จะขาดโอกาสที่จะรับรู้ และเข้าใจ ต่อระบบการเมืองและบทบาทของตนเองต่อระบบการเมืองและมักจะถูกปลุกฝังด้วยความเชื่อแบบดั้งเดิมแต่โบราณว่า เรื่องการปกครอง

เป็นเรื่องของเจ้านาย ทำให้ผู้ปกครองสามารถครองอำนาจ โดยไม่ต้องถูกตรวจสอบจากประชาชน ซึ่งเป็นวัฒนธรรมทางการเมืองแบบคัมแคบ

ส่วนประเทศที่กำลังพัฒนา ประชาชนชั้นกลางที่มีโอกาสได้รับการศึกษาและมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมเหนือกว่า จะมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการเมืองแบบทั่วไป แต่จะถูกปลูกฝังให้ยอมรับอำนาจรัฐ เคารพและปฏิบัติตามกฎหมายโดยไม่เข้าร่วมทางการเมือง เพราะถือว่าอำนาจทางการเมืองเป็นอำนาจของผู้ปกครองซึ่งเป็นวัฒนธรรมทางการเมืองแบบไฟร์ฟ้า

สำหรับประเทศที่พัฒนาแล้วหรือประเทศที่กำลังพัฒนา กลุ่มคนที่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการเมืองและตระหนักถึงคุณค่าและบทบาทของตนที่มีต่อระบบการเมือง ต้องการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองเพื่อควบคุมกำกับและตรวจสอบการบริหารของผู้ปกครองให้เป็นไปตามความต้องการของประชาชนซึ่งเป็นวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วม

วัฒนธรรมทางการเมืองของคนในสังคมไทย ประเทศไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 จากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์เป็นระบอบประชาธิปไตย เมื่อพิจารณาจากรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2475 จะเห็นได้ว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงอำนาจจากพระมหากษัตริย์มาสู่คณะราษฎรเท่านั้น ประชาชนยังไม่มีโอกาสเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยอย่างแท้จริง ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองเองก็มิได้พยายามที่จะเผยแพร่ให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจหลักการสำคัญของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยแต่อย่างใด ไม่ว่าจะโดยผ่านระบบการศึกษา หรือ นอกกระบบการศึกษา ทั้งนี้เพราะระบบการศึกษาของไทยยังล้าหลัง มีคนเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่มีโอกาสได้รับความรู้ คนมีความรู้ก็จะได้รับโอกาสรับราชการกลายเป็นชนชั้นปกครอง อาจกล่าวได้ว่า ประเทศไทยเป็นประชาธิปไตยเฉพาะโครงสร้างทางการเมืองการปกครองเท่านั้น แต่ในส่วนของประชาชนยังคงมีลักษณะวัฒนธรรมทางการเมืองแบบจารีตประเพณีแบบดั้งเดิม (สมบัติ อารังธัญวงศ์ 2546 : 322)

ต่อมาในปี พ.ศ. 2501 จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ได้ทำการปฏิวัติล้มล้างการปกครองในระบอบประชาธิปไตยและนำระบบเผด็จการแบบเบ็ดเสร็จมาใช้ในการปกครองประเทศ จากจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ จนถึงยุค จอมพลถนอม กิตติขจร ประเทศไทยถูกปกครองด้วยระบอบเผด็จการแบบเบ็ดเสร็จ และในยุคนั้นผู้ปกครองได้ประกาศกฎอัยการศึก ห้ามประชาชนชุมนุมทางการเมืองเกิน 5 คน เป็นการปิดกั้นประชาชนไม่ให้มีส่วนร่วมทางการเมือง ประชาชนส่วนใหญ่มีความรู้ ความเข้าใจ เรื่องระบอบประชาธิปไตยเพียงน้อยนิดก็ยังคงถูกปิดกั้นไม่ให้รับรู้จักต่อไป และยังคงใช้จารีตประเพณีแบบดั้งเดิมที่เน้นอำนาจนิยมถูกถ่ายทอดสืบต่อกันมาอย่างเหนียวแน่น

เมื่อเกิดเหตุการณ์ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2516 นิสิต นักศึกษา และประชาชนได้รวมพลังโค่นล้มอำนาจเผด็จการของจอมพลถนอม กิตติขจร และพรรคพวกออกไปได้ ส่งผลให้เกิดรัฐบาลพลเรือนที่ยอมรับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน จนเรียกขานกันว่าเป็นยุคประชาธิปไตยเบ่งบาน แต่

อยู่ได้ไม่นาน คณะทหารก็ทำการยึดอำนาจและนำระบอบเผด็จการแบบเบ็ดเสร็จกลับมาใช้อีก จนกระทั่ง พ.ศ. 2522 จึงประกาศใช้รัฐธรรมนูญและจัดให้มีการเลือกตั้งทั่วไปขึ้น และในที่สุดก็ถูกคณะทหารล้มล้างรัฐธรรมนูญนำระบอบเผด็จการกลับมาใช้อีก ในปี พ.ศ. 2534 (รชช.) แต่คณะปฏิวัติยุคนี้ไม่สามารถยึดอำนาจไว้ได้นาน โดยต้องประกาศใช้รัฐธรรมนูญและจัดให้มีการเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2535

จะเห็นได้ว่า ตลอดระยะเวลากว่า 10 ปี หลังจากการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 ประชาชนส่วนใหญ่ล้วนถูกปลุกฝังและถ่ายทอดวัฒนธรรมทางการเมืองแบบจารีตประเพณีแบบดั้งเดิมที่ยึดมั่นในระบบอำนาจนิยมการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบอบประชาธิปไตยของไทยเป็นแต่เพียง การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของอำนาจทางการเมืองการปกครองเท่านั้น แต่ยังไม่มีการเปลี่ยนแปลง

วัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชนให้เป็นแบบประชาธิปไตยดังนั้น ประชาชนส่วนใหญ่ที่ได้รับการศึกษาน้อยจึงมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักประชาธิปไตยแบบผิวเผิน ทำให้ไม่เห็นคุณค่า การเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง และต้องตกเป็นเหมือนของธุรกิจการเมืองที่เข้ามาซื้อสิทธิซื้อเสียงจากประชาชนในการเลือกตั้งทุกครั้ง

ส่วนผู้มีโอกาสได้รับการศึกษาสูงในอนาคตส่วนใหญ่จะเข้ารับราชการตามความมุ่งหวังที่จะได้เป็นเจ้าคนนายคน เมื่อได้เป็นข้าราชการแล้วจะถูกระบบราชการหล่อหลอมให้นิยมยึดถือระบบเจ้าขุนผูกขาด ไม่ยอมให้ความเสมอภาค หรือการเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยของประชาชน

อย่างไรก็ตาม อาจมีผู้ที่ได้รับการศึกษาสูงทางส่วนที่เห็นคุณค่าการเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยของประชาชน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการของระบอบประชาธิปไตย พยายามที่จะเคลื่อนไหวต่อสู้กับอำนาจเผด็จการ เพื่อเรียกร้องให้ได้มาซึ่งการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ดังจะเห็นได้จากเหตุการณ์เรียกร้องทางการเมืองที่สำคัญหลายครั้งในอดีต ตั้งแต่เหตุการณ์ 14 ตุลาคม พ.ศ.2516 จนถึงเหตุการณ์พฤษภาทมิฬ พ.ศ.2535 เป็นต้น (สมบัติ อารังธัญวงศ์ 2534: 324)

กลุ่มพลังประชาธิปไตยเหล่านี้อาจเรียกได้ว่าเป็นคนชั้นกลางของสังคมไทย ที่มีความรู้ความเข้าใจถึงคุณค่าของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย มีความมุ่งมั่นที่จะต่อสู้คัดค้านการปกครองแบบเผด็จการ และเป็นกำลังสำคัญที่จะเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องให้เผยแพร่ในหมู่ประชาชนทั่วไป

ดังนั้นการเผยแพร่การปกครองระบอบประชาธิปไตย อาจมีเพียงกลุ่มคนชั้นกลางในสังคมไทย บางส่วนที่มีความรู้ความเข้าใจหลักการระบอบประชาธิปไตย และอาจเป็นความหวังในการเผยแพร่และปลุกฝังให้คนส่วนใหญ่ตระหนักในคุณค่าของการเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยของประชาชน

นิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของไทย ซึ่งเป็นปัญญาชนที่มีความรู้ความเข้าใจในหลักการระบอบประชาธิปไตยค่อนข้างดี และเคยมีบทบาททางการเมืองอยู่ในระดับค่อนข้างมาก กรณี 14 ตุลาคม พ.ศ. 2516 นิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยสถาบันราชภัฏซึ่งเป็นวิทยาลัยครูเดิม ได้ลุกฮือขึ้น

จำนวนนับแสนๆคน เพื่อต่อต้านรัฐบาลเผด็จการทหาร อาจถือได้ว่าการลุกฮือดังกล่าว เป็นการเกิดประวัติศาสตร์บทใหม่ทางการเมืองในยุคหลังเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ.2475 (ลิขิต ธีรเวคิน 2534 : 185)

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาเป็นวิทยาลัยที่เก่าแก่อัฒตั้งมานานประมาณ 112 ปี โดยพัฒนาจากโรงเรียนการฝึกหัดครู วิทยาลัยครู และตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร เป็นวิทยาลัยชั้นนำแห่งหนึ่งเป็นที่รู้จักของประชาชนทั่วไป ผลิดักำลังคนออกไปรับใช้สังคมไปเป็นจำนวนมากตลอดจนเคยร่วมต่อสู้กับนักเรียนนิสิตนักศึกษาและประชาชนทั่วไป เพื่อโค่นล้มเผด็จการทหารมาแล้วเมื่อวันที่ 14 ตุลาคม พ.ศ.2516 มาแล้ว นอกจากนี้ยังเคยร่วมกับศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย เพื่อทำกิจกรรมทางการเมืองมาตลอด

อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันนิสิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ค่อนข้างมีบทบาทและการมีส่วนร่วมทางการเมืองน้อยลง หรือเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมาก

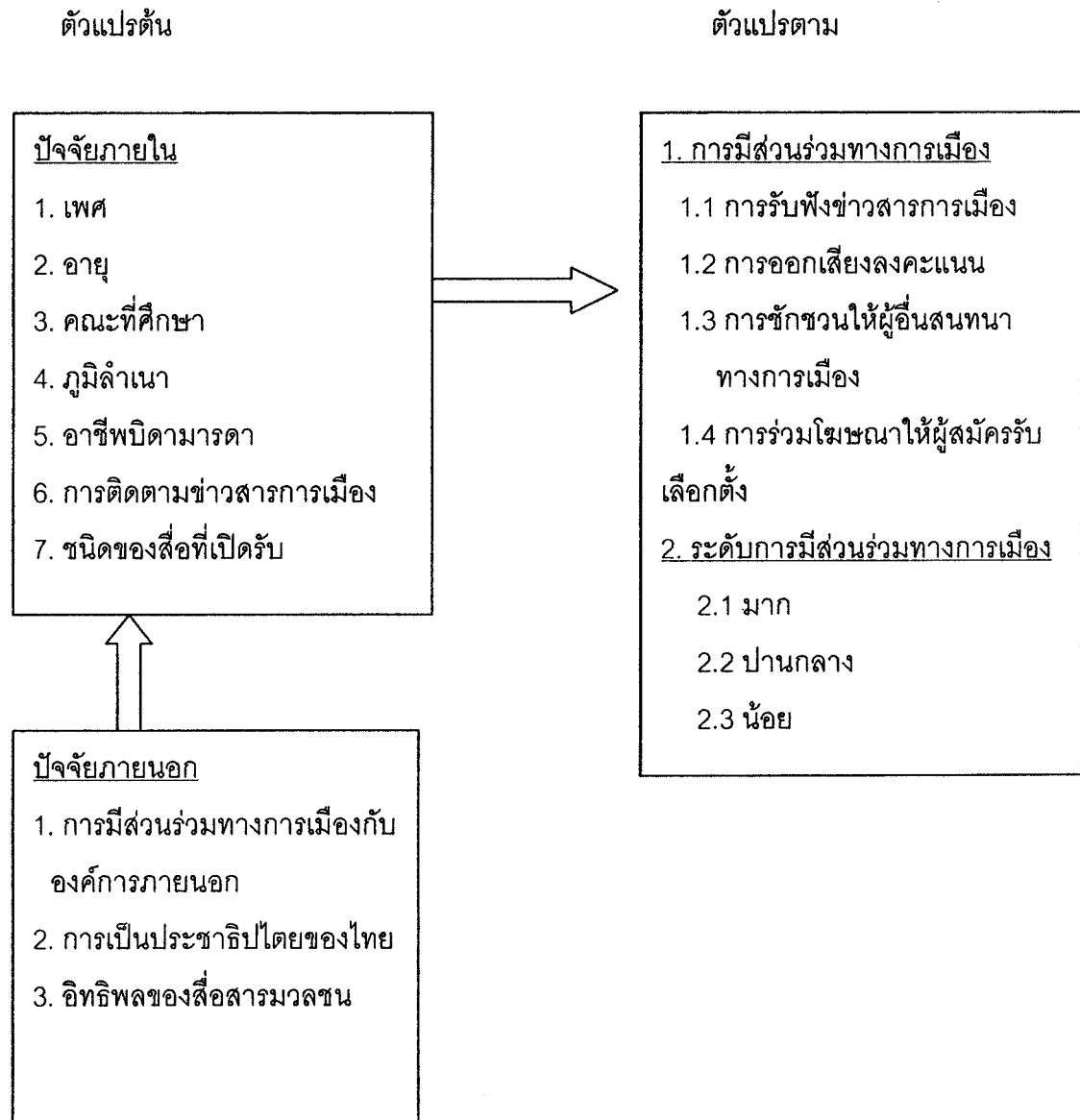
ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย : ศึกษากรณีนิสิตระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างไรและอยู่ในระดับใด

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษานิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ว่ามีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตยอย่างไร

2.2 เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตยของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

4. สมมติฐานการวิจัย

การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตยของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ในประเด็น การรับฟังข่าวสารการเมือง การออกเสียงลงคะแนนการชักชวนผู้อื่นสนทนากองการเมือง การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงตั้งและการช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครเลือกตั้งอยู่ในระดับน้อย และเป็นไปตามเพศ อายุ คณะที่ศึกษา ภูมิลำเนาเดิม อาชีพบิดามารดา และการติดตามข่าวสารการเมือง

5. ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งที่จะศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตยของไทย : ศึกษากรณีนิติระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ในประเด็น การรับฟังข่าวสารการเมือง การออกเสียงลงคะแนนการชักชวนผู้อื่นสนทนากการเมือง การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงตั้งที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 นิยามศัพท์ทางทฤษฎี

6.1.1 การมีส่วนร่วมทางการเมือง หมายถึง การเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองของประชาชน ตั้งแต่การแสดงความคิดเห็นการเมือง ติดตามข่าวสารการเมือง การใช้สิทธิเลือกตั้ง และการรณรงค์ทางการเมืองในรูปแบบต่าง ๆ การมีส่วนร่วมทางการเมือง จะก่อให้เกิดการอบรมหล่อหลอมจิตใจและการปลูกฝังทางการเมือง ซึ่งจะนำไปสู่การมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยต่อไป

การมีส่วนร่วมทางการเมืองมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

- 1) การกำหนดตัวผู้ปกครอง
- 2) การผลักดันการตัดสินใจของรัฐบาล
- 3) การวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล
- 4) การชุมนุมเคลื่อนไหวทางการเมือง

6.1.2 ประชาธิปไตย หมายถึง ระบบการปกครองที่ถือมติปวงชนเป็นใหญ่ หรือการถือเสียงข้างมากเป็นใหญ่

6.1.3 นิสิต หมายถึง ผู้ที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย

6.1.4 มหาวิทยาลัย หมายถึง สถาบันอุดมศึกษา ที่มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาในด้านวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงหลายสาขาวิชา หรือหลายกลุ่มสาขาวิชา เพื่อให้ประกาศนียบัตร อนุปริญญา ปริญญา และประกาศนียบัตรบัณฑิตแก่ผู้สำเร็จการศึกษา รวมทั้งดำเนินการวิจัยและให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมของชาติ

6.2 นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ

6.2.1 การมีส่วนร่วมทางการเมือง หมายถึง การเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง ของประชาชนในเรื่อง ดังนี้

- (1) การรับฟังข่าวสารทางการเมือง
- (2) การออกเสียงลงคะแนน

- (3) การชักชวนให้ผู้อื่นสนทนาทางการเมือง
- (4) การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง
- (5) การช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง

6.2.2 ประชาธิปไตย หมายถึง การมีส่วนร่วมทางการเมือง ซึ่งประกอบด้วย อุดมการณ์ ประชาธิปไตย การปกครองแบบประชาธิปไตย วิถีแบบประชาธิปไตย และการเมืองของพลเมือง ซึ่งสรุปได้ดังนี้

(1) อุดมการณ์ประชาธิปไตย หมายถึง การยึดหลักการสำคัญในเรื่องความเสมอภาค สิทธิเสรีภาพ และเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ เป็นต้น

ก. การปกครองแบบประชาธิปไตย หมายถึง การยึดหลักการสำคัญ ดังนี้

- 1) หลักอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน
- 2) หลักสิทธิเสรีภาพ
- 3) หลักเสมอภาค
- 4) หลักกฎหมาย
- 5) หลักเสียงข้างมากและเสียงข้างน้อยได้รับการคุ้มครอง
- 6) หลักเหตุผล

(2) วิถีชีวิตประชาธิปไตย หมายถึง การที่ประชาชนเคารพเหตุผลมากกว่าตัวบุคคล การรู้จักประนีประนอม การมีระเบียบวินัย และการมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม เป็นต้น

(3) การเมืองของพลเมือง หมายถึง การเปลี่ยนการเมืองของนักการเมืองให้เป็นการเมืองของพลเมือง โดยการเพิ่มสิทธิเสรีภาพให้พลเมือง และปรับประชาธิปไตยแบบผู้แทนเป็นประชาธิปไตยโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน

- 1) หลักอำนาจอธิปไตยฉบับของประชาชน
- 2) หลักสิทธิเสรีภาพ
- 3) หลักเสมอภาค
- 4) หลักกฎหมาย
- 5) หลักเสียงข้างมาก และเสียงข้างน้อยได้รับการคุ้มครอง
- 6) หลักเหตุผล

6.2.3 นิสิต หมายถึง ผู้ที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549

6.2.4 มหาวิทยาลัย หมายถึง มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 ได้ทราบถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549

7.2 ได้ทราบระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตยของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษา เรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตยของไทย : ศึกษากรณี นิสิตระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา” ครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ศึกษาจาก เอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เสนอแยกเป็นหัวข้อดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎี
 - 1.1 การเมือง
 - 1.2 ประชาธิปไตย
 - 1.3 การมีส่วนร่วมทางการเมือง
 - 1.4 ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมือง
2. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดทฤษฎี

1.1 การเมือง

พจนานุกรมภาษาอังกฤษหลายเล่ม ได้ให้ความหมายของคำว่า การเมือง(Politics)ไว้กว้างๆ ว่า การเมือง เป็นทั้งศาสตร์และศิลป์เกี่ยวกับการปกครอง (Government) ของรัฐ หรือเกี่ยวข้องกับการขึ้นนำ หรือการมีอิทธิพลต่อนโยบายของรัฐบาล นอกจากนี้ยังเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ที่เกี่ยวข้องกับการเอาชนะ และเข้าควบคุมการปกครอง หรือ การจัดตั้งรัฐบาล การเมืองจึงมีความสัมพันธ์กับการกระทำทางการเมือง มีพื้นฐานมาจากความสัมพันธ์ทั้งหมดที่มีความซับซ้อนระหว่างประชาชนที่อาศัยอยู่ร่วมกันในสังคม (เสนีย์ คำสุข 2547 :49)

ความหมายทางการเมือง สามารถแบ่งแยกออกได้ตามยุค ดังนี้

(1) ยุคกรีก

ยุคกรีกเริ่มขึ้นเมื่อประมาณ 300-500 ปีก่อนคริสตกาล มีนักปรัชญาการเมืองคนสำคัญในยุคนี้นี้ คือ

โสเครตีส (Socrates) ได้เริ่มสนทนาตั้งคำถามที่ถกเถียงกันว่าอะไรคือ ความดี ความยุติธรรม ความกล้าหาญ เป็นคำถามเกี่ยวกับตัวมนุษย์ในด้านชีวิต และศีลธรรม ซึ่งเป็นคำถามที่

เกี่ยวข้องกับรากฐานของประชาคมการเมือง ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของปรัชญาการเมือง อันหมายถึง ความพยายามที่จะทดแทนความเห็นในเรื่อง ธรรมชาติของการเมือง (ฟูจัน อรรถกฤษณ์ 2538 : 22) การศึกษาการเมืองในรูปนี้เป็นการแสวงหาคำตอบว่าระเบียบทางการเมืองที่ดีที่สุดที่เป็นสากลเป็นอย่างไร

เพลโต (Plato) ซึ่งได้รับการยกย่องว่าเป็นบิดาของวิชา ทฤษฎีการเมือง (อานนท์ อภาภิรม 2545 : 4) คนเป็นสัตว์สังคม ไม่สามารถที่จะมีสภาพเป็นคนที่สมบูรณ์ได้หากใช้ชีวิตโดดเดี่ยวภายนอกสังคม คนเกิดมาเพื่อที่จะช่วยเหลือกัน การที่จะสร้างชีวิตให้สมบูรณ์ต้องกระทำภายในรัฐ คนจะมีชีวิตที่ดีต้องเป็นพลเมืองดีก่อน เมื่อคนรวมกันอยู่ในรัฐแล้ว จำเป็นต้องสร้างสถาบันจัดระเบียบสังคม แต่ละสังคมจะต้องสร้างกฎหมายเป็นรัฐธรรมนูญขึ้นมาปกครอง (สุขุม นवलสกุลและโกศล โรจนพันธ์ 2539 : 34) นอกจากนี้ เพลโต ได้เสนอรูปแบบการปกครองที่ดีที่สุดในอนาคต คือ การปกครองโดยราชาปราชญ์ (อานนท์ อภาภิรม 2545 : 4)

ดังนั้น จะเห็นว่า เพลโต ไม่เชื่อเรื่องประชาธิปไตย คือ ความเสมอภาคของมนุษย์

อริสโตเติล (Aristotle) ได้รับการยกย่องว่าเป็นบิดาของวิชารัฐศาสตร์ของตะวันตก (อานนท์ อภาภิรม 2545 : 4) ได้กล่าวไว้ว่า มนุษย์เป็นสัตว์ที่มีธรรมชาติอยู่ในเมืองหรือรัฐ เพราะมนุษย์มีสัญชาตญาณที่จะแสวงหาอำนาจ และสิ่งที่จะสนองตอบความปรารถนาของมนุษย์ สิ่งเหล่านี้ไม่อาจหาได้ในที่อื่นนอกจากภายในรัฐ ดังนั้น รัฐจึงเป็นสถาบันที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติและเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับมนุษย์ มนุษย์จะสามารถค้นพบจุดหมายปลายทางแห่งชีวิตได้ภายในรัฐเท่านั้น (สุขุม นवलสกุล และโกศลโรจนพันธ์ (2539 : 46) นอกจากนี้อริสโตเติลได้เสนอรูปแบบการปกครองรัฐที่ดีที่สุด คือ การปกครองโดยคนคนเดียวที่เรียกว่า ราชาธิปไตย และมีวัตถุประสงค์ความสงบสุขของประชาชนทั้งหมด (สุขุม นवलสกุล และ โกศล โรจนพันธ์ 2539 : 55)

ดังนั้น อริสโตเติล จึงไม่เชื่อว่าการปกครองแบบประชาธิปไตยเพราะปฏิเสธความเสมอภาคของคน

การเมืองในยุคกรีก อาจสรุปได้ว่า การเมืองยุคกรีกได้มีการกำหนดสถาบันทางการเมือง กำหนดสิทธิเสรีภาพและหน้าที่ของพลเมือง มีนักปรัชญาเมธีเป็นบุคคลสำคัญได้แก่ ไสเครติส เพลโต และอริสโตเติล ได้มองเห็นมนุษย์เป็นสัตว์สังคมต้องอยู่ในรัฐเท่านั้น และมนุษย์เป็นสัตว์การเมือง เป็นผู้ที่มีเหตุผลและคุณธรรมจะหาสิ่งเหล่านี้ได้ภายในรัฐเท่านั้น

(2) ยุคโรมัน

ยุคโรมัน มีศูนย์กลางอยู่ที่โรม (Rome) อาณาจักรโรมันมีอิทธิพลในช่วง 500 ปีที่ผ่านมา ก่อนคริสต์กาล สิ่งที่ยิ่งใหญ่และเลอเลิศที่สุดที่อาณาจักรโรมันเสริมสร้างให้กับอารยธรรมตะวันตก ได้แก่

การพัฒนาการทางด้านกฎหมาย กฎหมายโรมันในระยะแรกได้วางรากฐานบนจารีตประเพณี นักปราชญ์เมธีคนสำคัญในยุคนี้ คือ

โพลีเบียส (Polibius) ได้กล่าวว่า ปัจจัยที่ทำให้โรมมีความรุ่งเรือง เป็นมหาอาณาจักรอันยิ่งใหญ่เพราะมีรัฐธรรมนูญเป็นเลิศ สามารถจัดปัญหาต่าง ๆ และสิ่งชั่วร้ายที่เกิดจากรูปแบบการปกครองแบบใดแบบหนึ่ง รูปแบบการปกครองแต่ละแบบ ได้สร้างสิ่งชั่วร้ายขึ้นมาทำลายตัวของมันเอง โดยธรรมชาติ รูปแบบการปกครองมีการหมุนเวียนเป็นวัฏจักร เริ่มจากการปกครองแบบราชาธิปไตย กษัตริย์ทรงไว้ ซึ่งความยุติธรรม ประชาชนให้ความเคารพ และความซื่อสัตย์ศรัทธา ต่อมากษัตริย์มักเหลิงอำนาจและปกครองตามอำเภอใจ กดขี่ราษฎร รูปแบบการปกครองจึงเปลี่ยนแปลงไปเป็นทูลนาธิปไตย หรือ ทหาราธิปไตย เป็นเหตุให้คณะบุคคล ซึ่งมีความเฉลียวฉลาดหรือมีอำนาจโค่นล้มทหาราธิปไตย ทำการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการปกครองไปสู่ อภิชนาธิปไตย นานเข้าอภิชนาธิปไตยได้กลับกลายเป็นคณาธิปไตย เมื่อคณะผู้ปกครองหันไปแสวงหาผลประโยชน์ใส่ตน เหตุการณ์ดังนี้ทำให้ประชาชนมีการรวมตัวกันปฏิวัติ การปกครองจึงกลายเป็นประชาธิปไตย จากประชาธิปไตยการปกครองจะเปลี่ยนไปสู่ การปกครองโดยฝูงชนที่บ้าคลั่ง (Mob Rule) เพราะประชาชนถูกชักจูงโดยนักการเมืองทางการเมืองใช้โวหารปลุกกระดมให้ใช้พลัง เพื่อประโยชน์ของเขา แล้วสุดท้ายจะกลับสู่ระบบราชาธิปไตยอีก (สุขุม นवलสกุลและโกศล โรจนพันธุ์ 2539 : 63-64)

โพลีเบียส เป็นปราชญ์เมธีการเมืองคนแรกที่วางแนวรัฐธรรมนูญแบบผสมไว้อย่างชัดเจน และวิธีการใช้ระบบตรวจสอบ และถ่วงดุลย์แห่งอำนาจ (Checks and Balance) การปกครองของเขามีอิทธิพลต่อแนวความคิดของนักทฤษฎีการเมืองสมัยหลังมาก (สุขุม นवलสกุล และโกศล โรจนพันธุ์ 2539 :64)

แนวคิดทางการเมืองของโพลีเบียส ซึ่งเป็นมรดกทางการเมืองของนักการเมืองคน

ต่อๆ มา

ซีซีโร (Cicero) เป็นนักนิติศาสตร์และรัฐบุรุษที่มีชื่อเสียง หลักการของเขาเน้นเรื่องกฎหมายธรรมชาติอาณาจักร พิภพ และความเสมอภาคของบุคคล ความคิดเห็นที่สำคัญทางการเมือง ได้แก่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับกฎหมายธรรมชาติเขาเชื่อว่ากฎหมายธรรมชาติเป็นกฎหมายกฎหมายแห่งจักรวาลเกิดขึ้นโดยพระเจ้าเป็นผู้ปกครองโลก กฎหมายนี้ไม่มีการเปลี่ยนแปลงในทุกสถานการณ์และทุกที่ ผูกพันคนทุกคนและรัฐทุกรัฐ (สุขุม นवलสกุลและโกศล โรจนพันธุ์ 2539 :69)

ยุคโรมันเป็นมรดกทางกฎหมาย มีความเสมอภาคของบุคคล เป็นปรัชญาประชาธิปไตยยอมรับเรื่องความเป็นผู้มีเหตุผลของมนุษย์ ศีลธรรมและความเสมอภาค รวมทั้งความคิดกฎหมายธรรมชาติและสิทธิตามธรรมชาติ

(3) ยุคกลาง

การเมืองยุคกลางเริ่มราวคริสต์ศตวรรษที่ 5-15 หรือหลังจากจักรวรรดิโรมันเสื่อมอำนาจลง ประมาณ 300 ปีต่อมา ยุคนี้ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับศาสนา เช่น ความสำคัญระหว่างเป็นศาสนิกชน และการเป็นพลเมืองของรัฐ เป็นต้น ประจักษ์ที่เห็นได้ชัดเจน คือ ศาสนามีอิทธิพลในการสถาปนาและถอดถอนกษัตริย์ เข้ามามีบทบาทในการบงการนโยบายของรัฐ วิชารัฐศาสตร์ไม่มีความสำคัญ ถูกจัดให้เป็นเพียงแขนงหรือสาขาของวิชาเทววิทยา (Theology) นอกจากนี้ศาสนายังมีอำนาจในการวินิจฉัยข้อโต้แย้งทางการเมือง โดยไม่จำเป็นต้องมีการพิจารณาด้วยวิธีการรวบรวมข้อเท็จจริง (อาานนท์ อภาภิรม 2545 : 6)

นักปรัชญาการเมืองในยุคนี้คือ โทมัส อควีนาส (Thomas Aquinas) ได้กล่าวไว้ว่า ชีวิตที่ดีหมายถึง การดำเนินชีวิตที่สามารถทำให้มีการชำระล้างบาปทางวิญญาณ ดังนั้น มนุษย์จะมีชีวิตที่ดีถูกต้องได้ต้องอาศัยอยู่ในสังคมที่มีสถาบันศาสนา ซึ่งช่วยในการจัดการธรรมกิจ ซึ่งมีความสำคัญมากกว่ากิจกรรมทางโลก ศาสนาคริสต์เป็นสถาบันเดียวที่สามารถชี้ทางไปสู่การชำระล้างวิญญาณและนำประชาชนไปสู่ประตูสวรรค์ได้ สำหรับรูปแบบการปกครอง โทมัส อควีนาส ให้ความสำคัญในรูปแบบการปกครองแบบราชาธิปไตย เขากล่าวว่า การปกครองโดยคน ๆ เดียวมีประโยชน์มากกว่าการปกครองโดยคนหลายคน (สุชุม นวลสกุลและโกศล โรจนพันธุ์ 2539 : 88-89)

การเมืองในยุคนี้ โทมัส อควีนาส มองว่า การเมืองสัมพันธ์กับกฎหมายธรรมชาติ และกฎหมายสวรรค์ ผ่านทางศาสนจักร เพื่อใช้ในการปกครอง

(4) ยุคฟื้นฟู

ยุคฟื้นฟู (The Renaissance) ได้เกิดความสนใจในการนำการเรียนในยุคกรีกและโรมัน มาเป็นแนวทางในการศึกษาวิชาวิทยาศาสตร์ ได้เกิดรัฐแห่งชาติ (National States) ขึ้นในยุโรปตะวันตก รัฐเหล่านี้ไม่ยอมรับอำนาจของสังฆราช และศาสนจักร รวมทั้งจักรพรรดิแห่งโรมัน อันศักดิ์สิทธิ์อีกต่อไป ได้มีการปฏิรูปครั้งสำคัญโดยให้ศาสนจักรอยู่ภายใต้การควบคุมของกษัตริย์สร้างดุลยภาพใหม่ระหว่างอำนาจของฝ่ายอาณาจักร และศาสนจักร ในขณะเดียวกัน นิโคโล มาเคียเวลลี (Nicolo Machiavelli) ได้เป็นผู้ริเริ่มแยกการเมืองออกจากศาสนา ยุคนี้จึงถือเอาเอกภาพของชาติ ความมั่นคงของรัฐ และผลประโยชน์ของประเทศ อยู่เหนือความเคารพเชื่อถือนับถือสังฆราชและลัทธิศาสนา (สุพจน์ บุญวิเศษ 2549 : 16) ดังนั้น ยุคฟื้นฟูทำให้ศาสนจักรต้องอยู่ใต้อาณาจักร

(5) ยุคใหม่

การเมืองยุคใหม่เริ่มขึ้นราวคริสต์ศตวรรษที่ 16 ความคิดของนักการเมืองที่สำคัญ คือ นิโคโล มาเคียเวลลี (Nicolo Machiavelli) ได้มองการเมืองว่าเป็นเรื่องของอำนาจ (Power) ที่เชื่อมโยงกับความชอบธรรมของระบบการปกครองและผู้นำทางการเมือง (เสนีย์ คำสุข 2547: 50)

นิโคโล มาเคียเวลลี ให้ความสนใจสิ่งที่มีอยู่จริง โดยวิพากษ์วิจารณ์สิ่งที่ปรัชญาทางการเมืองยุคโบราณแสวงหาไว้ว่าเป็นเรื่องเพ้อฝัน ไร้สาระ และไม่มีทางที่จะเป็นจริงไปได้ การเน้นคุณธรรมว่าเป็นวัตถุประสงค์ของสังคมมีแต่จะทำให้สังคมอ่อนแอลง นิโคโล มาเคียเวลลี เสนอแนวความคิดให้พิจารณาทุกอย่างใหม่ คือให้พิจารณาทุกอย่างจากแง่ของความเป็นจริง ซึ่งหมายถึงมนุษย์ไม่ใช่สัตว์การเมือง และไม่ได้มีแนวโน้มที่จะมีคุณธรรมโดยธรรมชาติ ในทางตรงกันข้ามมนุษย์เป็นสัตว์ที่มีใจโหดร้ายและต้องถูกบังคับให้เป็นคนดี คุณธรรมไม่ใช่เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ จะเกิดขึ้นได้โดยการศึกษาและฝึกอบรม (ฟูจึนิ อรรถกถา 2538 : 24)

นิโคโล มาเคียเวลลี กล่าวว่าผู้ปกครองควรมีคุณสมบัติแห่งจิ้งจอกและราชสีห์ที่รวมเข้าไว้ด้วยกัน หมายความว่า ผู้ปกครองควรมีความเฉลียวฉลาดดุจสุนัขจิ้งจอกและมีความเข้มแข็งอย่างราชสีห์ เพื่อสามารถฉวยกับเล่ห์เหลี่ยมและปราบปรามผู้ที่ตนปกครอง การที่ผู้ปกครองต้องมีคุณสมบัติของสัตว์เดรัจฉาน เพราะว่าในบางครั้งกฎหมายที่ใช้บางครั้งต้องพบกับความขัดแย้งระหว่างคน ไม่สามารถที่จะกำหนดใครคนใดคนหนึ่งที่มีอำนาจในตัวได้ การมีคุณสมบัติแห่งราชสีห์อย่างเดียวอาจทำให้คนหึงในเกียรติศักดิ์ศรีจนเกินไป และคุณสมบัติแห่งจิ้งจอกอย่างเดียวก็หาไม่เป็นที่ยำเกรงในเรื่องพลละกำลัง ผู้ปกครองต้องเป็นคนมีเล่ห์เหลี่ยมไม่รักษาสัจจะหากสัจจะนั้นจะมาทำลายผลประโยชน์ของตน คุณสมบัติดังกล่าวเป็นสิ่งแอบแฝงอยู่ในตัวของผู้ปกครอง ผู้ปกครองอาจสร้างความนิยมด้วยการแสดงให้ผู้ถูกปกครองมีภาพพจน์ว่า เขาเป็นคนมีความเมตตา สื่อสัตย์ เต็มไปด้วยมนุษยธรรม แต่เบื้องหลังภาพพจน์นั้น เขาต้องพร้อมที่จะเป็นคนที่เข้มแข็งเด็ดขาด ไร้ความเมตตา เมื่อสถานการณ์บีบบังคับ เพราะว่าพันธะของผู้ปกครอง คือ การรักษาเสถียรภาพแห่งรัฐของตนเท่านั้น (เสถียร หอมขจร 2537 : 7) แนวความคิดของ นิโคโล มาเคียเวลลี ได้มีอิทธิพลต่อผู้ปกครองยุคต่อมาเป็นอย่างมาก

คริสต์ศตวรรษที่ 17 สังคมยุโรปเข้าสู่รัฐชาติอำนาจของกษัตริย์มีความเข้มแข็งขึ้น โทมัส ฮอบส์ (Thomas Hobbes) ได้สานต่อแนวความคิดของ นิโคโล มาเคียเวลลี โดย โทมัส ฮอบส์ ได้อ้างเอาสัญญาประชาคม (Social Contract) ทำให้มนุษย์ต้องมอบอำนาจให้ผู้ปกครอง เพื่อความปลอดภัย ซึ่งแนวความคิดของ โทมัส ฮอบส์ เห็นว่า ผู้ปกครองจำเป็นต้องมีอำนาจเด็ดขาด และต้องใช้อำนาจผูกขาด ซึ่งเป็นลักษณะของการปกครองแบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์

คริสต์ศตวรรษที่ 18 เมื่อสังคมยุโรปก้าวเข้าสู่ยุคของการปฏิวัติอุตสาหกรรม ความคิดของนักปรัชญาการเมืองยุคต่อมาคือ จอห์น ล็อก (John Locke) ได้มีความคิดเห็นที่คัดค้านกับแนวความคิดของ นิโคโล มาเคียเวลลี และ โทมัส ฮอบส์ ที่ว่าในสังคมมนุษย์นี้มีความจำเป็นที่จะต้องให้มีผู้ใช้อำนาจอธิปไตย แต่เห็นว่าการใช้อำนาจของผู้ปกครองไม่ควรจะมีลักษณะผูกขาด ประชาชนมีอำนาจที่จะปลดผู้ปกครองได้ มงเตสกีเยอ (Montesquieu) เห็นด้วยกับ จอห์น ล็อก ว่าผู้ปกครองไม่ควรผูกขาดอำนาจอธิปไตยและในทางปฏิบัติควรมีการแบ่งแยกการใช้อำนาจอธิปไตยเป็นอำนาจนิติบัญญัติ อำนาจ

บริหารและอำนาจตุลาการ ส่วน ฌอง ฌาคส์ รูสโซ (Jean Jacques Rousseau) เห็นว่ารัฐมีหน้าที่ ประสานผลประโยชน์ระหว่างผู้ปกครองกับประชาชนที่เห็นว่าควรมีเจตจำนงร่วมกัน (General Will) ซึ่ง แนวความคิดทั้งของ จอนห์ ล็อก มองเตสกีเยอ และ ฌอง ฌาคส์ รูสโซ ได้มีส่วนทำให้สถานภาพของ กษัตริย์ในยุโรปเสื่อมอำนาจลง การเมืองแบบประชาธิปไตยเข้ามาแทนที่

สังคมยุโรปเข้าสู่ยุคประชาธิปไตยภายใต้เศรษฐกิจแบบเสรีนิยม ซึ่งในขณะนั้นต้องเผชิญ กับปัญหาต่าง ๆ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ทำให้แนวความคิดของนักปรัชญาการเมืองมี ความแตกต่างกัน มีการต่อสู้กันทางความคิด ระหว่างนักปรัชญาการเมืองกลุ่ม เสรีประชาธิปไตย เช่น อเล็กซิดเดอ ต็อกเกอวี (Alexis de Toequerville) ได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพของประชาชนชาว อเมริกัน ในยุคก่อนสงครามกลางเมือง พ.ศ. 2383 นักปราชญ์กลุ่มสังคมนิยม เช่น โรเบิร์ต โอเวน (Robert Owen) ได้เสนอแนวความคิดว่าด้วยสหกรณ์ และนักปรัชญาการเมืองกลุ่มอนาธิปไตย เช่น ปรู ดอง (Proudhon) ที่ปฏิเสธอำนาจรัฐโดยเสนอให้แต่ละหมู่บ้าน หรือ คอมมูน (Commune) มารวมตัวกัน เป็นสหพันธ์อย่างหลวม ๆ โดยที่ต่างก็มีกิจกรรมร่วมกันอย่างเท่าเทียมกัน ซึ่งจะนำไปสู่สังคมใหม่ในที่สุด นักปรัชญาการเมืองกลุ่มต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้ว ย่อมแสดงให้เห็นว่าระบอบการเมืองแบบเสรี ประชาธิปไตย น่าจะไม่ใช่รูปแบบการปกครองที่ดีที่สุดสำหรับมนุษย์ในสังคมทำให้นักปรัชญาการเมือง ยุคต่อ ๆ มา พยายามแสวงหาคำตอบเพื่อสังคมที่ดีต่อไป เช่น แนวปรัชญาการเมืองของ คาร์ล มาร์กซ์ (Karl Marx) ผู้ซึ่งอธิบายการพัฒนากการของสังคมด้วยวิธีการที่เรียกว่าประวัติศาสตร์วิภาษวิธี (Historical Dialectic Method) โดยชี้ให้เห็นว่าในที่สุดสังคมมนุษย์จะวิวัฒนาการไปสู่สังคมคอมมิวนิสต์ สังคมที่มี แต่ชนชั้นกรรมาชีพ ซึ่งจะเป็นไปได้จะต้องอาศัยการปฏิวัติทางชนชั้นเท่านั้น (พจนี อรรถกฤษณ์ 2538 :24-25)

สรุปได้ว่า แนวความคิดของนักปรัชญาทางการเมืองในยุคใหม่ที่กล่าวมา ที่ได้เสนอ แนวความคิดทางการเมืองของแต่ละท่าน ที่แตกต่างกันออกไป ตามความเชื่อของตน เพื่อนำการเมือง ไปสู่เป้าหมายที่วางไว้

(6) ยุคปัจจุบัน

การเมืองยุคปัจจุบันเริ่มขึ้นราวคริสต์วรรษที่ 20 ได้มีนักปรัชญาการเมืองหลายท่านที่ได้ให้ ความหมายที่เกี่ยวข้องกับการเมืองที่สำคัญ ๆ ดังนี้

เดวิด อีสตัน (David Easton) กล่าวว่า การเมือง คือ การใช้อำนาจที่ชอบธรรมเพื่อจัดสรร แบ่งปันสิ่งที่มีคุณค่าในสังคม

โคลิน เฮย์ (Colin Hay) ได้พิจารณาถึงธรรมชาติของการเมือง และธรรมชาติของสิ่งที่ เกี่ยวข้องกับการเมืองและพบว่า การให้ความหมายของการเมืองโดยทั่วไป จะสามารถแยกออกตาม

ขอบเขตและส่วนที่การเมืองแผ่กระจายออกไปถึงหรือเป็นอาณาเขตบริเวณทางการเมือง ซึ่งมักแยกออกกว้าง ๆ ได้ 2 ส่วนใหญ่ ๆ คือ

1. ความหมายที่แคบมักจำกัดการกระทำที่เป็นการเมืองไว้เฉพาะงานสาธารณะเกี่ยวกับการปกครอง รัฐบาล และรัฐเป็นหลัก
2. ความหมายที่กว้างมักจะครอบคลุมการกระทำและกิจกรรมที่เป็นของประชาชนหรือเฉพาะบุคคล กิจกรรมพิเศษทางการเมืองและส่วนของสังคม หรือ ครอบคลุมบรรยากาศทั้งหมดของสังคม เฉพาะกิจกรรมหรือการกระทำที่ดูมองว่าไม่เป็นการเมือง (Non Political) หรือเป็นการเมืองในลักษณะพิเศษ

อาจกล่าวได้โดยสรุปว่า ในปัจจุบันการเมืองมีความหลากหลายมากและแยกย่อยแตกต่างกันในระดับกว้างที่สุด การเมืองเป็นจุดรวมที่กลุ่มต่าง ๆ เข้าถึงการตัดสินใจร่วมที่มีผลผูกพันทุกกลุ่มผ่านทางความพยายามในการปรับเปลี่ยนความแตกต่างระหว่างสมาชิกของกลุ่มต่าง ๆ ในแง่การเมือง 4 ประเด็น คือ

1. เป็นกิจกรรมร่วมกัน หรือ เกี่ยวข้องกับประชาชนที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นสมาชิกของกลุ่มหรือของสังคม
2. มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันหลากหลายทั้งในแง่วัตถุประสงค์ และแง่ของวิธีการทางการเมือง
3. เกี่ยวข้องกับการปรับเปลี่ยนสัมพันธภาพ ระหว่างความแตกต่างหลากหลายของกลุ่มต่าง ๆ ทั้งนี้โดยวิธีการเจรจา ทำความเข้าใจ และการชักจูงโน้มน้าวใจ
4. การตัดสินใจในทางการเมือง จึงกลายเป็นนโยบายเชิงการใช้อำนาจสำหรับกลุ่ม มีผลผูกพันสมาชิกต่อการตัดสินใจและถ้าจำเป็นก็อาจต้องใช้กำลังบังคับ (เสนีย์ คำสุข 2549 : 50-51)

จากที่กล่าวมาการเมืองในปัจจุบันมีความหมายแบบกว้าง ๆ ครอบคลุมบรรยากาศทั้งหมดของสังคม

(7) การเมืองแนวใหม่

การล่มสลายของสหภาพโซเวียตหลังสงครามเย็นได้สร้างความหวังแก่ประชาชนโลกว่า ยุคของความสงบและสันติภาพกำลังก่อตัวขึ้น แต่การณ์กลับไม่เป็นเช่นนั้น เนื่องจากภายหลังสงครามเย็นกลับมีความขัดแย้งใหม่ ๆ เกิดขึ้นมากมาย อาทิ

แอนโทนี กิดเดนส์ (Anthony Giddens) ได้เสนอความคิดเกี่ยวกับการเมืองแนวใหม่ ดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงของโลก ในกระแสโลกาภิวัตน์ทำให้เกิดแบบแผนของการดำรงชีวิตแบบใหม่ รวมทั้งความต้องการแบบใหม่ขึ้นในสังคม เช่น การกำเนิดอัตลักษณ์ใหม่ของท้องถิ่น

โดยเฉพาะชาตินิยมท้องถิ่น ขึ้นมาท้าทายอำนาจรัฐ ดังนั้น ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ ชาติและรัฐบาล จะถูกท้าทายจากพลัง เศรษฐกิจ สังคม และ การเมือง ที่ปรากฏขึ้นทำให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนตนเองไป

2. การคืบคลานเข้ามาของปัจเจกชนนิยม บุคคลในปัจจุบันกำเนิดขึ้นในสังคมที่ความคิด เรื่อง สิทธิและเสรีภาพ รวมทั้งการจัดสรรและการกระจายผลประโยชน์ ถูกทำมาใช้แก่บุคคลในฐานะของปัจเจกชนไม่ใช่ฐานะของสมาชิกชุมชน

3. นิยามของการเมือง ในความหมายเดิม การเมืองเป็นเรื่องของการแย่งชิงอำนาจและการแสวงหาผลประโยชน์ แต่การเมืองแนวใหม่ เป็นเรื่องของชีวิต เป็นเรื่องของอัตลักษณ์ และเป็นเรื่องของผลประโยชน์ร่วม บนพื้นฐานของความสามัคคีและความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของบุคคลในสังคมและชีวิต ด้วยเหตุนี้ ถ้าการเมืองยังดำเนินไปในรูปแบบเดิม ระบอบการเมืองจะปราศจากเสถียรภาพ

4. การก่อตัวของกระบวนการปฏิเสศความเป็นการเมืองขึ้นทั่วโลก การต่อสู้ทางการเมือง จะเปลี่ยนแปลงไปจากการเมืองเดิมที่ผ่านรัฐสภา พรรคการเมือง ไปสู่การต่อสู้ของกลุ่มต่างๆ ประเด็นเฉพาะที่มีบทบาทเพิ่มมากขึ้นและไม่เพียงแต่สถาบันการเมืองแบบรัฐสภาเท่านั้นที่ถูกปฏิเสศ สถาบันที่เป็นทางการอื่นๆ เช่น สมาคมวิชาชีพ เป็นต้น ก็ตกอยู่ในสภาพล้มละลายของความน่าเชื่อถือ เช่นเดียวกัน ดังนั้น รัฐจะต้องแสวงหาองค์การทางการเมืองแนวใหม่ รวมทั้งต้องเรียนรู้วิธีการผสมผสานความต้องการที่หลากหลายของกลุ่มเหล่านี้ให้ได้

5. ผลกระทบต่อระบบนิเวศน์ มองว่าความทันสมัยกับการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งเดิมเคยที่มีอยู่คนละขั้นนั้น ควรนำมาผสมผสานกันใหม่ในรูปของความทันสมัยเชิงนิเวศน์ ซึ่งสามารถทำได้โดยให้ชุมชนเข้ามามีบทบาทในการตัดสินใจ นำเอาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเข้ามาใช้แทนที่จะให้นักวิทยาศาสตร์และผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตัดสินใจดังเช่นที่ผ่านมา การตัดสินใจที่เกิดขึ้นนอกกรอบประชาธิปไตย และไม่ได้อยู่ในเวทีสาธารณะของผู้เชี่ยวชาญจะทำให้ระบบนิเวศน์มีปัญหาเพิ่มมากขึ้น (วรพิทย์ เพ็ญรมา 2547 : 224-225)

ลักษณะสำคัญของการเมืองแนวใหม่ อาจสรุปได้ดังนี้

1. ความเสื่อมศรัทธา ในระบอบประชาธิปไตยแบบผู้แทนและการเมืองแบบรัฐสภา ขณะที่สังคมกำลังเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ อย่างมาก เช่นโรคเอดส์ ความยากจน สิทธิมนุษยชน และการทำลายสิ่งแวดล้อม เป็นต้น การเมืองระบอบประชาธิปไตยแบบผู้แทนและการเมืองระบอบรัฐสภาแก้ปัญหาไม่ได้

2. การเมืองแนวเดิมตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของกลไกตลาด และการขึ้นของระบบทุนนิยมเสรี การนำเอาความคิดที่ทันสมัยเข้ามาใช้ในประเทศที่กำลังพัฒนา เช่น การแปรรูป โลกาภิวัตน์ ธรรมาภิบาล และการค้าเสรี เป็นต้น แนวคิดเหล่านี้ประเทศมหาอำนาจได้นำมาใช้กับประเทศที่อ่อนแอกว่า โดยผ่านทางรัฐบาลหรือ รัฐสภา ในระบบการเมืองแนวเดิม

3. การเมืองแนวเดิมมีลำดับขั้นของอัตลักษณ์ เช่น เพศ ผิวดำ เชื้อชาติ ศาสนา เป็นต้น และเฉพาะอัตลักษณ์ใดอัตลักษณ์หนึ่งใดเท่านั้น ที่มีเหนือกว่าอัตลักษณ์อื่น ๆ การเมืองแนวเดิมจะให้อภิสิทธิ์แก่ชนชั้นใดชนชั้นหนึ่งเท่านั้น

4. การเมืองแนวเดิมใช้วิธีการเจรจาต่อรองและการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ รัฐทั่วไปจะมองประชาชนที่มีการเคลื่อนไหวเป็นคู่กรณีที่มีผลประโยชน์แอบแฝง แต่การเมืองแนวใหม่ประชาชนไม่ใช่คู่กรณีและการเคลื่อนไหวของประชาชนไม่ใช่การประท้วง แต่เป็นการชี้ข้อผิดพลาดการบริหารงานของรัฐบาล เพื่อที่จะให้รัฐบาลนำกลับไปปรับปรุง แก้ไขต่อไป

1.2 ประชาธิปไตย

การเมืองในระบบประชาธิปไตย เป็นระบอบการปกครองที่สนองความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ เป็นการยอมรับสิทธิ เสรีภาพและความเสมอภาคของประชาชน เปิดโอกาสให้ประชาชนทุกคนมีส่วนร่วมในการใช้อำนาจปกครองประเทศ ในสังคมประชาธิปไตยประชาชนส่วนใหญ่ จะมีสิทธิในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ การตัดสินใจที่สำคัญที่มีผลกระทบต่อวิถีชีวิตของประชาชน หรือ การปกครองระบอบประชาธิปไตยอยู่บนพื้นฐานของการยินยอมของประชาชน ผู้ถูกปกครอง ดังนั้นการเมืองระบอบประชาธิปไตยจึงเกี่ยวข้องกับกระบวนการตัดสินใจทางการเมืองของประชาชนการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน

1.2.1 ความหมายของคำว่าประชาธิปไตย

คำว่า "ประชาธิปไตย" ถอดศัพท์มาจากคำว่า "Democracy" มีรากศัพท์มาจากภาษากรีก 2 คำ คือ "Demos" แปลว่า "ปวงชน" และ "Kratia" แปลว่าการปกครอง เมื่อรวมความหมายทั้ง 2 คำ แล้วประชาธิปไตยจึงหมายถึง ระบอบการปกครองซึ่งมีประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจ (อานนท์ อภิกรม 2545 : 118)

สำหรับภาษาไทย คำว่า ประชาธิปไตย แยกออกได้เป็น 2 คำ คือ ประชา หมายถึงประชาชน และคำว่า ธิปไตย ซึ่งแปลว่า อำนาจสูงสุดของแผ่นดิน เมื่อรวมกันจึงหมายถึง การปกครองที่มีอำนาจสูงสุดเป็นของประชาชน หรือมาจากประชาชน (จรรยา สุภาพ 2538 : 29)

นักปรัชญาการเมือง ได้ให้ความหมายของคำว่า ประชาธิปไตย ในแง่มุมต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้ (อ้างถึง จรรยา สุภาพ 2538 : 29)

ฮาร์โรว์ ลาสกี (Harol Laski) ให้ความหมายว่า ประชาธิปไตยเป็นความปรารถนาที่มนุษย์ต้องการรักษาไว้ซึ่งความสำคัญของตน และความเสมอภาคในทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง

ซี.อี. เมอร์เรียม (C.E. Merriam) ให้ความหมายว่า ประชาธิปไตยเป็นการดำรงชีวิตเพื่อความผาสุกร่วมกัน โดยใช้เจตนารมณ์ของประชาชนเป็นเครื่องนำทาง

อาร์.เอ็ม.แม็กไอเวอร์ (R.M.Maciver) ให้ความหมายว่า ประชาธิปไตยทั้งที่อยู่ในรูปของการปกครองและวิถีชีวิตที่ถือเสรีภาพเป็นหลักสำคัญ

เอ.ดี. ลินเชย์ (A.D.Linsay) ให้ความหมายว่า ประชาธิปไตยคือการเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถดำเนินการร่วมกันโดยไม่สูญเสียเสรีภาพตามที่แต่ละคนปรารถนา

อับราฮัม ลินคอล์น (Abraham Lincoln) ได้กล่าวไว้ว่า ประชาธิปไตยเป็นการปกครองของประชาชน โดยประชาชนและเพื่อประชาชน (ธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์ 2546 : 202)

จากความหมายดังกล่าวอาจสรุปได้ว่า ประชาธิปไตย หมายถึง ระบอบการปกครองซึ่งประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย

1.2.3 แนวคิดของประชาธิปไตย

แนวคิดของประชาธิปไตยมีว่า มนุษย์เป็นสัตว์สังคมที่มีสัญชาตญาณแห่งความต้องการที่จะอยู่ร่วมกันเป็นสังคมเพื่อเป้าหมายในการแสวงหาชีวิตที่ดี และมนุษย์โดยธรรมชาติเป็นสัตว์ที่มีปัญญา จึงมีความแตกต่างจากสัตว์อื่น ด้วยเหตุนี้ มนุษย์จึงสามารถเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อม สามารถใช้เหตุผล เพื่อแสวงหาชีวิตที่ดีและมีสุข อาจกล่าวได้ว่า แนวคิดเหล่านี้ได้รับอิทธิพลจากนักปรัชญาการเมืองสมัยโสเครติส เพลโต และ อริสโตเติล เช่น ในเรื่องความเสมอภาคของ โรมัส ฮอบส์ และ จอห์น ล็อก (สมบัติ ธำรงธัญวงศ์ 2546 : 248)

แนวคิดของประชาธิปไตย อาจจำแนกได้ดังนี้

1) *ธรรมชาติของมนุษย์* หมายความว่า มนุษย์โดยธรรมชาติเป็นผู้มีเหตุผล มนุษย์จึงมีความสามารถที่จะตัดสินใจ เพื่อเลือกสิ่งที่ดีสำหรับชีวิตของตน

2) *เสรีภาพของมนุษย์* หมายความว่า มนุษย์เกิดมาพร้อมกับเสรีภาพ รัฐจะต้องให้ความคุ้มครองเสรีภาพของมนุษย์ ไม่ให้ใครมาล่วงละเมิดเสรีภาพของมนุษย์

3) *ความเท่าเทียมกันของมนุษย์* หมายความว่า โดยธรรมชาติของมนุษย์ย่อมมีความแตกต่างกันในความสามารถ แต่มีสิ่งที่เท่าเทียมกันในทางโอกาส

4) *อธิปไตยเป็นของปวงชน* หมายความว่า อำนาจอธิปไตยต้องเป็นของประชาชน ประชาชนจะเป็นผู้กำหนดผู้ปกครอง และสามารถถอดถอนผู้ปกครองได้ (สมบัติ ธำรงธัญวงศ์ 2546 : 249-255)

ดังนั้น แนวคิดของประชาธิปไตยอาจสรุปได้ คือ ความเป็นมนุษย์ สิทธิเสรีภาพ ความเสมอภาค และอำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชน

1.2.4 หลักการประชาธิปไตย

หลักการประชาธิปไตย อาจประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

1) อุดมการณ์ประชาธิปไตย

อุดมการณ์ประชาธิปไตย คือ การยึดหลักการสำคัญในเรื่องสิทธิเสรีภาพและความเสมอภาคของประชาชน ดังนี้

(1) สิทธิเสรีภาพ

สิทธิ หมายถึง ความสามารถที่จะกระทำการได้โดยชอบธรรม

เสรีภาพ หมายถึง ความอิสระในการกระทำใด ๆ ได้ตามความปรารถนา แต่มีขอบเขตจำกัดว่าการกระทำนั้น ๆ ต้องไม่ล่วงละเมิดสิทธิของบุคคลอื่น

(วิศิษฐ์ ทวีเศรษฐ และ สุขุม นวลสกุล 2543 : 12)

สิทธิและเสรีภาพในการปกครองระบบ ประชาธิปไตย อาจสรุปได้ ดังนี้

1) เสรีภาพในการพูด การพิมพ์ และการโฆษณา โดยทั่วไปการปกครองในระบบอบประชาธิปไตย ย่อมมีสิทธิและเสรีภาพในการพูด การพิมพ์และการโฆษณา โดยไม่ไปล่วงละเมิดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น

2) เสรีภาพในการนับถือศาสนา หมายความว่า บุคคลแต่ละคนมีสิทธิสมบูรณ์ที่จะเลือกนับถือศาสนาหรือลัทธิ ศาสนาใด แต่การกระทำใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับลัทธิ ศาสนา จะต้องไม่ไปล่วงละเมิดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น

3) เสรีภาพในการรวมกลุ่ม หมายความว่า บุคคลแต่ละคนมีสิทธิที่จะรวมกลุ่ม แต่การกระทำใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกรรวมกลุ่ม จะต้องมิขัดต่อกฎหมาย หรือ ศีลธรรมอันดีของประชาชน รวมถึงจะต้องไม่ไปล่วงละเมิดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น

4) สิทธิในทรัพย์สิน หมายความว่า บุคคลทุกคนมีสิทธิที่จะมีทรัพย์สินเป็นสมบัติของตนเอง รัฐมีหน้าที่ป้องกันภัยอันเกิดต่อทรัพย์สินของประชาชน

5) สิทธิที่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย หมายความว่า บุคคลทุกคนจะได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายอย่างเท่าเทียมกัน เช่น บุคคลจะไม่ต้องถูกลงโทษทางอาญาหรือทางแพ่งโดยปราศจากการพิจารณาความตามกฎหมาย

6) สิทธิส่วนบุคคล หมายความว่า สิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคล เช่น เสรีภาพในร่างกาย การประกอบอาชีพ การเดินทาง การสมรส และ การหย่าร้าง เป็นต้น บุคคลย่อมมีเสรีภาพทำได้ทราบเท่าที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย

7) ความเสมอภาคทางการเมือง หมายความว่า บุคคลทุกคนมีสิทธิที่จะเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง ได้อย่างเท่าเทียมกัน เช่น การออกเสียงเลือกตั้ง และการรับสมัครเข้ารับการเลือกตั้ง เป็นต้น

8) ความเสมอภาคทางกฎหมาย หมายความว่า การปกครองในระบบประชาธิปไตยนั้น บุคคลจะได้รับการคุ้มครองโดยกฎหมายอย่างเท่าเทียมกัน

9) ความเสมอภาคในโอกาส หมายความว่า บุคคลทุกคนจะต้องได้มีโอกาสที่จะใช้ความสามารถในการศึกษา ประกอบธุรกิจ และแสวงหาความเจริญก้าวหน้าได้อย่างเท่าเทียมกัน

10) ความเสมอภาคทางเศรษฐกิจ หมายความว่า บุคคลทุกคนย่อมสามารถประกอบอาชีพตามความรู้ ความถนัดของตนอย่างเท่าเทียมกัน

11) ความเสมอภาคทางสังคม หมายความว่า บุคคลทุกคนจะต้องได้รับการเคารพว่า ความเป็นคนนั้นมีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกัน หรือ ต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ (วิเศษฐ์ ทวีเศรษฐ และ สุขุม นวลสกุล 2543 : 19-14)

อุดมการณ์ประชาธิปไตย ได้มีการแบ่งออกเป็น สิทธิ เสรีภาพ ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ เป็นหลักการสำคัญ ในการปกครองระบอบประชาธิปไตย ถ้าปราศจากหลักการดังกล่าวแล้วความเป็นประชาธิปไตยก็จะหมดไป

1.2.5 วิถีชีวิตประชาธิปไตย

สังคมใดเป็นประชาธิปไตยได้นั้นบุคคลในสังคมนั้นจะต้องมีวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตยด้วย ลักษณะของวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตยด้วย ลักษณะของวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตยอาจสรุปได้ดังนี้

1) เคารพเหตุผลมากกว่าตัวบุคคล หมายความว่า คนในสังคมประชาธิปไตยจะต้องเป็นผู้มีความเคารพเหตุผลมากกว่าตัวบุคคล ประชาชนในการปกครองระบอบประชาธิปไตยต้องรับฟังความคิดเห็นของคนอื่นค้นหาเหตุผลและความถูกต้องอย่างแท้จริง เหตุผลเท่านั้นที่จรรโลงประชาธิปไตยให้ดำเนินการไปได้ด้วยดี

2) รู้จักประนีประนอม หมายความว่า การปกครองระบอบประชาธิปไตย ประชาชนจะต้องยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น การรู้จักประนีประนอม และการยอมรับมีการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งโดยสันติวิธีไม่นิยมการแก้ปัญหาโดยให้ความรุนแรง

3) มีระเบียบวินัย หมายความว่า บังคับในระบบประชาธิปไตย ต้องเคารพกฎหมายอย่างเคร่งครัด สังคมนั้นจึงจะมีระเบียบเรียบร้อย

4) มีความรับผิดชอบต่อส่วนร่วม หมายความว่า ประชาชนทุกคนต้องสำนึกในความรับผิดชอบต่อส่วนรวม เช่น มีความสำนึกในคุณของแผ่นดิน และ เห็นมีประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว เป็นต้น (วิศิษฐ์ ทวีเศรษฐ และ สุขุม นวลสกุล 2543 : 20-23)

วิถีชีวิตประชาธิปไตย เป็นการทำให้ประชาชนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีเหตุผล ไม่เคารพตัวบุคคล รู้จักประนีประนอม มีระเบียบวินัย มีจิตเป็นสาธารณะ และเห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว ซึ่งจะเป็นแนวทางที่จะทำให้สังคมเกิดความสันติสุขอย่างยั่งยืน

1.2.6 การปกครองระบอบประชาธิปไตย

การปกครองระบอบประชาธิปไตยมีหลักการสำคัญ 5 ประการ คือ

1) หลักอำนาจอธิปไตยของปวงชน

หลักอำนาจอธิปไตยของปวงชน คือ ประชาชนเป็นผู้กำหนดตัวผู้ปกครอง โดยผ่านกระบวนการการเลือกตั้ง การเลือกตั้งผู้ปกครอง จึงเป็นการแสดงออกซึ่งการเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย หลักการนี้จะเป็นหลักประกันว่าประชาชน จะต้องได้ผู้นำที่มีความรู้ความสามารถ และมีคุณธรรม ถ้าได้ผู้นำที่ไม่ได้ทำเพื่อประโยชน์ของประชาชน ประชาชนสามารถถอดถอนได้ตามกติกาของระบอบประชาธิปไตย ถ้าประชาชนได้ผู้นำที่มีความรู้ความสามารถ และมีคุณธรรม ปัญหาต่าง ๆ คลี่คลายไปในทางที่ดีได้ ประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยทางการเมืองของผู้นำต้องอยู่ภายใต้การควบคุม กำกับและตรวจสอบจากประชาชนอย่างใกล้ชิด หลักการนี้จะเป็นกลไกสำคัญในการส่งเสริมให้ผู้ปกครองต้องทำงานด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต อุทิศเวลาและเสียสละเพื่อประโยชน์ของประชาชน มิฉะนั้น ประชาชนจะไม่ให้ออกาสผู้ปกครองอีกต่อไป

ดังนั้น หลักอำนาจอธิปไตยของประชาชนจึงเป็นหัวใจสำคัญของการปกครองระบอบประชาธิปไตย

2) หลักเสรีภาพ

หลักเสรีภาพ คือ ปรัชญาของระบอบประชาธิปไตย ประชาชนมีเสรีภาพทางการเมืองอย่างเสมอภาคกัน การใช้เสรีภาพทางการเมือง เป็นการแสดงออกซึ่งการเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยของประชาชน เสรีภาพทางการเมือง อาจสรุปได้ดังนี้

(1) เสรีภาพในการใช้สิทธิเลือกตั้ง หรือ ถอดถอนผู้ปกครองในระบอบประชาธิปไตย และการกำหนดตัวผู้ปกครอง เพื่อแสดงว่าประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย

(2) เสรีภาพในการเป็นสมาชิกองค์กรทางการเมืองซึ่งในการปกครองในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย ส่งเสริมให้มีการแข่งขันอย่างเสรี เพื่อให้องค์กรทางการเมืองเหล่านั้น ได้เสนอนโยบายและแนวทางในการสร้างสรรค์ที่ดีแก่ประชาชน ประชาชนมีเสรีภาพที่จะเข้าร่วมเป็นสมาชิกขององค์กรทางการเมืองเหล่านั้น

(3) เสรีภาพในการวิพากษ์วิจารณ์ทางการเมือง ทั้งในการพูด การเขียน และการเผยแพร่ผ่านสื่อต่าง ๆ ทั้งวิทยุ โทรทัศน์ และสิ่งพิมพ์ อาจกล่าวได้ว่า เสรีภาพในการวิพากษ์วิจารณ์ เป็นกลไกสำคัญของประชาชนในการปกครองระบอบประชาธิปไตย ที่จะทำหน้าที่ควบคุม กำกับ ดูแล และตรวจสอบผู้ปกครอง ถ้าปราศจากเสรีภาพในการวิพากษ์วิจารณ์ทางการเมือง ก็เท่ากับว่าประชาชน ปราศจากอำนาจในการควบคุม กำกับ ดูแลและตรวจสอบผู้ปกครอง ลักษณะเช่นนี้ไม่อาจเรียกว่า เป็นการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

(4) เสรีภาพในการชุมนุมและเคลื่อนไหวกวทางการเมือง ในระบอบประชาธิปไตย ถือว่าเสรีภาพในการชุมนุมและเคลื่อนไหวกวทางการเมือง เป็นเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชน กล่าวคือ ประชาชนมีเสรีภาพที่จะชุมนุมและเคลื่อนไหวกวทางการเมือง ทั้งในรูปแบบของการสนับสนุนหรือคัดค้านนโยบายและการกระทำของรัฐบาล ซึ่งเสรีภาพทางด้านนี้ถือได้ว่าเป็นการแสดงออกทางการเมือง ที่จะต้องได้รับการเคารพและการยอมรับตราบเท่าที่การชุมนุมและเคลื่อนไหวกวเป็นไปตามครรลองแห่งกฎหมายที่เป็นประชาธิปไตย ผู้ใดจะใช้อำนาจปิดกั้นหรือยับยั้งมิได้

(5) เสรีภาพในทรัพย์สิน คือ การปกครองระบอบประชาธิปไตย ถือว่าประชาชนมีเสรีภาพในการเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินที่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย เสรีภาพในทรัพย์สินเป็นปัจจัยส่งเสริมก่อให้เกิดการพัฒนาทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ผู้ที่มีความสามารถในการขยายทรัพย์สินของตนได้มาก ย่อมก่อให้เกิดการสร้างงาน การขยายการสร้างงานก่อให้เกิดการกระจายรายได้

(6) เสรีภาพในการนับถือศาสนา คือ การปกครองระบอบประชาธิปไตย ถือว่าความเชื่อเรื่องศาสนาเป็นสิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคล ผู้ใดจะละเมิดมิได้ บุคคลใดจะนิยมศรัทธาในลัทธิศาสนาใด ย่อมเป็นเสรีภาพส่วนบุคคล เนื่องจากลัทธิศาสนาทั้งหลายล้วนสั่งสอนให้ประชาชนยึดมั่นในศีลธรรม การยึดมั่นในศีลธรรมจะทำให้ประชาชนมีชีวิตที่ดีขึ้น และไม่เป็นภัยต่อผู้อื่น

(7) เสรีภาพในการเลือกถิ่นที่อยู่ คือ การปกครองระบอบประชาธิปไตย ส่งเสริมให้ประชาชนมีเสรีภาพในการเลือกถิ่นที่อยู่อาศัยได้อย่างสมบูรณ์ ภายใต้กรอบของกฎหมาย กล่าวคือ บุคคลใดจะประสงค์จะย้ายถิ่นฐานไปอยู่ ณ แห่งหนตำบลใดได้โดยไม่ขัดต่อกฎหมาย

(8) เสรีภาพในการประกอบอาชีพ คือ การปกครองระบอบประชาธิปไตย ส่งเสริมให้ประชาชนมีเสรีภาพในการเลือกประกอบอาชีพตามความถนัด หรือ ความสามารถ หรือ ความพอใจของตน โดยไม่ขัดต่อกฎหมาย และศีลธรรมอันดีของประชาชน เสรีภาพในการประกอบอาชีพ คือ พลังแห่งการสร้างสรรคของมนุษยชาติ การประดิษฐ์ค้นคิดนวัตกรรมและเทคโนโลยีต่าง ๆ ล้วนเกิดจากเสรีภาพในการประกอบอาชีพของประชาชนทั้งสิ้น

3) หลักความเสมอภาค

หลักความเสมอภาค คือ การปกครองในระบบประชาธิปไตยเป็นหลักการที่ควบคู่กับหลักเสรีภาพ ความเสมอภาคในระบบประชาธิปไตย หมายถึง ความเสมอภาคในโอกาสประชาชนในระบบประชาธิปไตยจะต้องได้โอกาสที่จะเสมอภาคเท่าเทียมกันทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ และ สังคม

ความเสมอภาคทางการเมือง คือ ความเสมอภาคในการใช้สิทธิและเสรีภาพในการเลือกตั้ง ได้รับโอกาสอย่างเท่าเทียมกัน ในการกำหนดตัวผู้ปกครอง และสมาชิกองค์การบริหารการเมือง ประชาชนทั่วไปมีสิทธิวิพากษ์วิจารณ์ทางการเมือง ตลอดจนการชุมนุมเคลื่อนไหวทางการเมืองทั้งปวงอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน

ความเสมอภาคทางเศรษฐกิจ คือ ความเสมอภาคในการประกอบอาชีพ การประดิษฐ์คิดค้นและการผลิตสิ่งต่างๆ เพื่อสร้างความมั่งคั่งให้แก่บุคคลโดยทั่วไปภายใต้กรอบแห่งกฎหมายที่กำหนดไว้อย่างเสมอภาคกันและเท่าเทียมกัน เศรษฐกิจในระบบประชาธิปไตยต้องเปิดให้มีการแข่งขันโดยเสรีไม่มีการผูกขาดตัดตอนแก่บุคคลใดหรือกลุ่มใดเป็นการเฉพาะ

ความเสมอภาคทางสังคม คือ ประชาชนทุกคนจะต้องได้มีโอกาสในการรับบริการจากรัฐในด้านของการศึกษา การรักษาพยาบาล การพัฒนาทักษะ การฝึกอาชีพ และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินจากรัฐบาลอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน

4) หลักกฎหมาย

หลักกฎหมายคือ การปกครองในระบบประชาธิปไตย ประชาชนทุกคนต้องปฏิบัติตามกฎหมาย อย่างเคร่งครัด หมายความว่ารัฐมีการใช้กฎหมายเป็นหลักในการปกครอง หลักกฎหมายในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อาจสรุปได้ดังนี้

(1) กฎหมายต้องมีที่มาอย่างชอบธรรม คือ กฎหมายที่จะนำมาใช้ในการปกครองระบอบประชาธิปไตย ต้องมาจากฝ่ายนิติบัญญัติหรือรัฐสภา ที่ได้รับการเลือกตั้งมาจากประชาชนเป็นตัวแทนของประชาชน

(2) การบังคับใช้กฎหมาย จะต้องเสมอภาคและเท่าเทียมกัน คือ หลักกฎหมายในการปกครองระบอบประชาธิปไตย ที่ทุกคนไม่ว่าจะมีฐานะที่ร่ำรวยหรือยากจน ต่างเชื้อชาติ ศาสนา ต่างก็อยู่ภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมายอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน

(3) ประชาชนจะต้องได้รับความคุ้มครองจากกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน คือ การปกครองในระบบประชาธิปไตย ประชาชนทุกคนได้รับการคุ้มครองจากกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค เท่าเทียมกัน

5) หลักเสียงข้างมาก

หลักเสียงข้างมาก คือ การปกครองในระบบประชาธิปไตย ยึดหลักว่า การตัดสินใจใด ๆ ทางการเมืองต้องเป็นประโยชน์แก่ประชาชนส่วนใหญ่ เมื่อใดปรากฏว่าการใช้เสียงข้างมากมิได้เป็นไปเพื่อประโยชน์ของประชาชนส่วนใหญ่ ประชาชนเสียงข้างน้อยจะเป็นตัวแทนในการสะท้อนให้เห็นถึงความไม่ถูกต้องของเสียงข้างมาของประชาชนและประชาชนทุกคนมีสิทธิปฏิเสธการใช้เสียงข้างมาก ที่ไม่เป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนส่วนใหญ่ ประชาชนเสียงข้างน้อยก็จะกลายเป็นเสียงข้างมากต่อไป ดังนั้น หลักเสียงข้างมากจึงเป็นกลไกที่สำคัญอีกประการหนึ่ง ในการปกครองระบอบประชาธิปไตย (กรมล ทงธรรมชาติและคณะ 2531 : 120-122)

1.2.7 การทำการเมืองให้เป็นของพลเมือง

การเปลี่ยนการเมืองของนักการเมืองให้เป็นการเมืองของพลเมืองโดยการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับพลเมือง และการปรับปรุงระบอบประชาธิปไตยแบบมีผู้แทน เป็นประชาธิปไตยโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน การเพิ่มการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองประเทศทุกระดับให้มากขึ้น โดยอาศัยมาตรการสำคัญ 3 ประการ คือ

- 1) การเพิ่มสิทธิเสรีภาพใหม่ ๆ และความเสมอภาคให้แก่ประชาชน
- 2) การทำให้สิทธิ เสรีภาพเกิดขึ้นจริงในทางปฏิบัติ
- 3) การเพิ่มหน้าที่ของรัฐและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเมืองการปกครอง

ในทุกระดับ (บรรศักดิ์ อุวรรณโณ 2541 : 52)

การปกครองระบอบประชาธิปไตยถือว่าเป็นระบอบการปกครองที่เหมาะสมในยุคปัจจุบัน เป็นการปกครองที่สามารถตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานตามธรรมชาติของมนุษย์ คือ การยอมรับสิทธิ เสรีภาพ ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ของประชาชน การเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกคนมีส่วนร่วมในทางการเมืองในการใช้อำนาจการปกครอง และกลไกที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันการผูกขาดอำนาจทางการเมืองของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง อย่างไรก็ตาม การปกครองในระบบประชาธิปไตย จะไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ได้ ถ้าประชาชนในประเทศขาดวัฒนธรรมและการดำเนินชีวิตในวิถีทางประชาธิปไตย

1.3 การมีส่วนร่วมทางการเมือง

การมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นเป้าหมายสำคัญในการปกครองระบอบประชาธิปไตยแนวใหม่ ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1.3.1 ความหมายของการมีส่วนร่วมทางการเมือง

การมีส่วนร่วมทางการเมืองมีนักรัฐศาสตร์ได้ให้ความหมายไว้อย่างหลากหลาย สรุปได้ดังนี้

สมบัติ อารังธยวงศ์ (2546 : 37) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมทางการเมืองว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นเป้าหมายและกระบวนการทางการเมืองที่สำคัญของการพัฒนาระบบการเมืองให้เป็นประชาธิปไตย ทั้งนี้ เพราะการมีส่วนร่วมทางการเมือง เป็นตัวดัชนีชี้วัดที่สำคัญประการหนึ่งของระบอบประชาธิปไตย สังคมใดจะมีระดับความเป็นประชาธิปไตยสูงหรือต่ำ พิจารณาได้จากการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน สังคมที่มีประชาชนมีระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองสูง ย่อมมีระดับความเป็นประชาธิปไตยสูง ในทางตรงกันข้ามหากสังคมใดมีระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนต่ำ ย่อมมีระดับความเป็นประชาธิปไตยต่ำ

จรรยา สุภาพ (2522 : 343) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมทางการเมือง หมายถึง การมีส่วนร่วมของประชาชนทั่วไปการกำหนดนโยบาย การตัดสินใจ และกิจกรรมต่าง ๆ ของรัฐบาลในทางการเมือง หรือ การมีส่วนร่วมของประชาชนในรัฐบาล เช่น การเข้าเป็นรัฐบาล การมีอิทธิพลต่อรัฐบาล การแสดงความคิดเห็นทางการเมือง

ติน ปรัชญาพทุทธิ (2527 : 623-624) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมทางการเมือง ว่า การมีส่วนร่วมทางการเมือง หมายถึง การเข้าไปเกี่ยวข้องกับกาเลือกตั้งผู้นำหรือผู้บังคับบัญชา การเข้าไปมีส่วนในการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายไปปฏิบัติ รวมถึงการเข้าไปมีส่วนร่วมในการพิจารณา ผลกระทบของนโยบาย เพื่อนำไปปรับปรุง แก้ไข ให้มีความเหมาะสม และเปลี่ยนแปลงใหม่ในครั้งต่อไป

วิสุทธิ โภธิแทน (2519 : 36) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมทางการเมือง ว่า การมีส่วนร่วมทางการเมือง หมายถึง การแสดงออกซึ่งสิทธิ หน้าที่ และความรับผิดชอบของประชาชน โดยไม่ได้หมายความว่าเฉพาะการเข้าไปมีส่วนร่วมในกระบวนการการลงคะแนนเลือกตั้ง หรือการสมัครเข้ารับกาเลือกตั้ง เพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือลงสมัครเข้าช่วยงานทางการเมืองที่ตนนิยมชมชอบเท่านั้น แต่รวมถึงการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเมืองในระดับต่าง ๆ ตามความเหมาะสม ความสามารถและโอกาส ตลอดจนการกระทำที่แสดงถึงความเข้าใจในสิทธิ หน้าที่ของตน เพื่อมุ่งประสงค์ที่จะให้เกิดผลต่อกระบวนการตัดสินใจทางการเมือง

ฮันซิงตัน และโดมิงเกส (Huntington and Dominguez 1975 :49 อ้างถึงใน ดารุณี วัตแก้ว 2545:26) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมทางการเมือง ว่า การมีส่วนร่วมทางการเมือง หมายถึง กิจกรรมหรือการกระทำ ของประชาชนที่ต้องการเข้าไปอิทธิพลต่อการตัดสินใจของรัฐบาล โดยการกระทำหรือความพยายามนั้นเป็นไปได้ทั้งถูกต้องและไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ใช้กำลังหรือไม่ใช้

กำลัง สำเร็จหรือล้มเหลว ทั้งที่การสมัครใจหรือไม่สมัครใจ รวมถึงการเลือกตั้ง การร่วมในการรณรงค์หาเสียง การรวมตัวเพื่อโน้มน้าวหรือกดดันรัฐบาล การประท้วงและการใช้กำลังรุนแรง

แม็คโคสกี (Meclosky 1968 :252-253 อ้างถึงใน ดารุณี วัดแก้ว 2545 : 23) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมทางการเมือง ว่า การมีส่วนร่วมทางการเมือง หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ในการกระทำโดยสมัครใจของสมาชิกทั้งหลายที่อยู่ในสังคม มีส่วนร่วมในการเลือกผู้ปกครองและการกำหนดนโยบายของรัฐ การกระทำนั้นอาจกระทำร่วมกันในทางตรงหรือทางอ้อมก็ได้ ซึ่งบุคคลที่มีส่วนร่วมทางการเมืองนั้น ได้แก่ บุคคลที่มีส่วนร่วมทางการเมืองนั้น ได้แก่ บุคคลที่เข้าเกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ การใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง การติดตามข่าวสารการเมือง การอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมือง การเข้าร่วมชุมนุมทางการเมือง การช่วยด้านการเงินแก่ผู้สมัครรับเลือกตั้ง หรือ พรรค และการติดต่อสัมพันธ์กับผู้แทนราษฎร นอกจากลักษณะของความกระตือรือร้น ในการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมือง พิจารณาได้จากการสมัครเข้าเป็นสมาชิกพรรคการเมืองอย่างเป็นทางการ

จากที่กล่าวมาอาจสรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมทางการเมือง หมายถึง การที่บุคคลได้กระทำกิจกรรมที่มีอิทธิพลต่อการเมือง ซึ่งมีผลกระทบท่อการกำหนดนโยบาย หรือการตัดสินใจ รัฐบาล ซึ่งการกระทำดังกล่าวอาจเป็นไปได้ทั้งการกระทำที่เป็นการรวมกลุ่มหรือไม่รวมกลุ่ม ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ประสบความสำเร็จหรือความล้มเหลวก็ตาม ซึ่งเป็นไปตามความสมัครใจ

1.3.2 ลักษณะการมีส่วนร่วมทางการเมือง

สมบัติ อารงธัญวงศ์ (254 : 374-380) ได้กล่าวถึง ลักษณะทางการเมืองไว้ว่า การมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยความหมายที่เป็นรูปธรรม หมายถึง การแสดงออกซึ่งการกระทำทางการเมือง ซึ่งมีเป้าหมายที่สำคัญ สรุปได้ดังนี้

1) การกำหนดตัวผู้ปกครอง การแสดงออกซึ่งการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่สำคัญที่สุดของประชาชนในระบอบประชาธิปไตย คือ การแสดงออกซึ่งเจ้าของอำนาจอธิปไตย ดังนั้น การที่ประชาชนทำการปรากฏตัวแสดงตนในการใช้สิทธิเลือกตั้ง หรือถอดถอนผู้นำทางการเมือง จึงเป็นการแสดงออกในฐานะที่เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยที่แท้จริง

2) การผลักดันการตัดสินใจของรัฐบาล การมีส่วนร่วมในการผลักดันการตัดสินใจที่สำคัญของรัฐบาลในสังคมประชาธิปไตยโดยทั่วไป จะเป็นพลังสังคม กล่าวคือ เป็นสังคมที่ประกอบด้วยกลุ่มที่หลากหลายทางสังคม อาทิ ชนชั้น สมาคม กลุ่มอิทธิพล และกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ เหล่านี้มักมีวัตถุประสงค์เฉพาะกลุ่ม การเคลื่อนไหวต่าง ๆ ของกลุ่มอาจเป็นไปเพื่อรักษาผลประโยชน์ของตน หรืออาจเป็นไปเพื่อรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม เช่น กลุ่มอนุรักษ์ธรรมชาติ เป็นต้น จะเป็นผลเกี่ยวพันกับการผลักดันการตัดสินใจของรัฐบาล เพื่อตอบสนองเป้าหมายของกลุ่ม

3) การวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล ในสังคมประชาธิปไตยถือว่าประชาชนมีสิทธิและเสรีภาพในการวิพากษ์วิจารณ์การกระทำของรัฐบาลได้ทั้งการสนับสนุนและคัดค้าน อาจกระทำได้โดยการเขียน การพูด และการเผยแพร่ทั้งปวง

4) การชุมนุมเคลื่อนไหวกว้างขวางในเมือง ในสังคมประชาธิปไตยประชาชนมีสิทธิและเสรีภาพที่จะชุมนุมและเคลื่อนไหวกว้างขวางทั้งในทางสนับสนุนและคัดค้านการกระทำของรัฐบาล

บาร์เดอร์ (Barber 1972 : 3 อ้างถึงใน ดารุณี วัดแก้ว 2545 : 31) ได้แบ่งการมีส่วนร่วมทางการเมืองออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

(1) การมีส่วนร่วมโดยตรง เป็นลักษณะที่ประชาชนเป็นผู้นำแบบการปกครองตนเองโดยตรง เช่นการบริหารงาน การกำหนดนโยบาย และการตัดสินใจการดำเนินงานด้วยตนเอง

(2) การมีส่วนร่วมโดยอ้อม เป็นลักษณะที่ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมแต่ไม่ได้ดำเนินการปกครองตนเองโดยตรง โดยการเลือกตัวแทนของประชาชน เข้าทำหน้าที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเลือกตั้งโดยเสรี แต่กำหนดกลไกเพื่อให้ประชาชน สามารถเข้าควบคุมตามความเคลื่อนไหวของฝ่ายปกครอง เพื่อให้การปกครองเป็นไปตามความต้องการของประชาชน

ลักษณะสำคัญ การมีส่วนร่วมทางการเมืองที่ผ่านมาอาจสรุปได้ว่า

1. การมีส่วนร่วมการกำหนดตัวผู้ปกครอง โดยผ่านกระบวนการเลือกตั้ง
2. การมีส่วนร่วมการผลักดันการตัดสินใจรัฐบาลโดยกลุ่มอิทธิพลและกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ
3. การมีส่วนร่วมในการวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล ทั้งในการสนับสนุนและคัดค้าน
4. การมีส่วนร่วมในการชุมนุมเคลื่อนไหวกว้างขวางทั้งในทางสนับสนุนและคัดค้านรัฐบาล

1.3.3 ความสำคัญของการมีส่วนร่วมทางการเมือง

สุจิต บุญบงการ (2548 : 200) ได้กล่าวถึงความสำคัญการมีส่วนร่วมทางการเมืองสรุปได้ดังนี้

1) การมีส่วนร่วมทางการเมือง เป็นการยอมรับความสามารถของประชาชน ว่าสามารถกำหนดการตัดสินใจอนาคตของตนเองได้ซึ่งแสดงออกมาด้วยความกดดัน หรือสนับสนุนรัฐยอมเป็นการกำหนดอนาคตของตนเอง ว่ารัฐควรทำอะไรที่มีผลต่อการดำรงชีวิตของตนเอง

2) การมีส่วนร่วมทางการเมือง เป็นการยอมรับความเป็นพลเมืองของประชาชน แตกต่างจากความเป็นราษฎรแบบไพร่ฟ้า เพราะเป็นการยอมรับอำนาจของผู้ปกครองประเทศที่ถือว่า

ประชาชนเป็นข้า ไม่มีสิทธิแสดงความคิดเห็นแต่ความเป็นพลเมืองถือว่า ยอมรับการเป็นส่วนหนึ่งของระบบการเมือง และมีสิทธิเข้าไปมีส่วนในการตัดสินใจของรัฐบาล

3) การมีส่วนร่วมทางการเมือง เป็นการสร้างความชอบธรรมแก่รัฐบาล รัฐบาลจะมีความชอบธรรมมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับการยอมรับของประชาชนที่มีต่อรัฐบาล การมีส่วนร่วมทางการเมือง จะทำให้ประชาชนยอมรับในรัฐบาล รวมทั้งการตัดสินใจของรัฐบาล

4) การมีส่วนร่วมทางการเมือง อาจเป็นผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของอำนาจการเมืองหรือเปลี่ยนแปลงสภาพทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม กลุ่มที่ต้องการปฏิรูปหรือ การเปลี่ยนแปลงในระยะแรกมักมีอิทธิพลหรืออำนาจน้อยกว่ากลุ่มที่ควบคุมรัฐบาล ซึ่งเป็นกลุ่มที่รักษาสภาพคงเดิม ดังนั้น กลุ่มที่ต้องการเปลี่ยนแปลงมักจะเข้าถึงกลุ่มทางสังคมใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นเข้ามา ร่วมกันต่อสู้

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนเป็นการให้ประชาชนเป็นผู้ตัดสินใจ ในกระบวนการดำเนินโครงการที่มีผลกระทบต่อประชาชนทุกขั้นตอน ซึ่งจะทำให้ประชาชนเรียนรู้ ได้รับการพัฒนาเป็นศูนย์กลางการพัฒนาและผลลัพธ์จากการพัฒนาจะดีขึ้น อีกทั้งยังเป็นการลดค่าใช้จ่ายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ใกล้ชิดกับประชาชน ส่งเสริมการพัฒนาจากล่างขึ้นบน การส่งเสริมเครือข่ายการพัฒนาที่ยั่งยืน

1.3.4 ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมือง

เลสเตอร์ มิลแบรธ (Lester W. Milbrath 1965 : 16-29 อ้างถึงใน บรรพต วีระชัย และคณะ 2530 : 487-488) ได้จัดแบ่งระดับของการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองจากน้อยไปหามาก ดังนี้ คือ

- (1) การรับฟังข่าวสารทางการเมือง
- (2) การออกเสียงลงคะแนน
- (3) การชักชวนให้ผู้อื่นสนทนาเรื่องการเมือง
- (4) การชักชวนให้ไปเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งคนใดคนหนึ่ง
- (5) การช่วยโฆษณาให้พรรคการเมืองหรือผู้สมัครรับเลือกตั้งกับวิธีการต่างๆ กัน
- (6) การติดต่อแสดงความคิดเห็นหรือข้อเรียกร้องต่อเจ้าหน้าที่บ้านเมือง หรือนักการเมือง
- (7) การสนับสนุนด้วยการบริจาคเงินให้กับพรรคการเมือง หรือ ผู้สมัครรับเลือกตั้ง
- (8) การติดตามการหาเสียงของนักการเมืองหรือพรรคการเมือง
- (9) การช่วยผู้สมัครเข้ารับการเลือกตั้งหรือพรรคการเมืองหาเสียง

(10) การเข้าเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองโดยมีการทำงานให้กับพรรคการเมือง
ลักษณะที่เป็นงานประจำ

(11) การเข้ามีส่วนร่วมในการวางแผนของพรรคการเมือง

(12) การช่วยหาเงินเข้าเป็นกองทุนของพรรคการเมือง

(13) การสมัครเข้ารับการแข่งขันการเลือกตั้ง เพื่อตำแหน่งทางการเมือง

(14) การเข้าเป็นเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง หรือการได้รับการเลือกตั้ง

การศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมือง เป็นการศึกษเกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์ ซึ่ง
มีผลมาจากความรู้ ความเข้าใจ และความเชื่อทางการเมืองของบุคคล บุคคลจะมีพฤติกรรมทาง
การเมืองมีลักษณะของการผสมเป็นลำดับนี้บุคคลจะมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองจากระดับ
ต่ำไปสู่ระดับสูง คือ จะเริ่มต้นจากการเป็นผู้ที่สนใจติดตามในเรื่องของการเมืองจนไปสู่การเข้าร่วมต่อสู้
ทางการเมือง

2. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มีประวัติความเป็นมาอันยาวนาน ซึ่งสามารถสรุปได้
ดังนี้

2.1 ประวัติความเป็นมา

2.1.1 ความเป็นมา

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาเป็นสถานศึกษาของรัฐที่ได้ก่อตั้งมาครบ
100 ปี ใน พ.ศ.2539 สถานศึกษาอันมีชื่อว่า "บ้านสมเด็จเจ้าพระยา" เกิดจากพระราชดำริของ
พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 ที่จะตั้งโรงเรียนแบบ public school ของอังกฤษ
โดยโปรดให้จัดตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการ มีเจ้าพระยาภาสกรวงศ์ เสนาบดีกระทรวงธรรมการเป็น
ประธาน ที่ประชุมเห็นว่าจวนของสมเด็จพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ (ช่วง บุนนาค) ร้างลง จึงได้
จัดตั้งเป็นโรงเรียน ซึ่งมีความเป็นมาสรุปได้ดังนี้

ในปี พ.ศ.2439 ได้จัดตั้งโรงเรียนขึ้นโดยให้ชื่อว่า "โรงเรียนราชวิทยาลัย" เปิดเรียนตั้งแต
วันที่ 17 มีนาคม 2439

ในปี พ.ศ.2446 กระทรวงธรรมการจึงได้จัดตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูขึ้นที่จวนของสมเด็จพระ
เจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ เรียกว่า "โรงเรียนฝึกหัดครูฝั่งตะวันตก" สำหรับผลิตครูที่มีคุณภาพเพื่อไป
สอนในหัวเมือง เริ่มเปิดสอนเมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2446

ในปี พ.ศ.2449 ได้เปลี่ยนชื่อเป็น "โรงเรียนฝึกหัดอาจารย์ฝั่งตะวันตก" และต่อมาได้เรียกชื่อว่า "โรงเรียนฝึกหัดอาจารย์บ้านสมเด็จพระยา"

ในปี พ.ศ.2458 ทางกระทรวงธรรมการได้ตั้งโรงเรียนมัธยมขึ้น ณ จวนสมเด็จพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ เรียกว่า "โรงเรียนมัธยมบ้านสมเด็จพระยา" เมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2458 รับนักเรียนประจำ

ในปี พ.ศ.2484 กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายผลิตครูมากขึ้น จึงให้เปิดสอน แผนกฝึกหัดครูอีกแผนกหนึ่ง มีชื่อเรียกว่า "โรงเรียนฝึกหัดครูบ้านสมเด็จพระยา" คู่กับโรงเรียนมัธยมบ้านสมเด็จพระยา แผนกฝึกหัดครูแห่งนี้เปิดรับนักเรียนทุนของจังหวัด ที่สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และได้เปิดสอนหลักสูตรประโยคครูประถม (ป.ป.) เป็นโรงเรียนประจำ

ในปี พ.ศ. 2499 ได้ยุบหลักสูตรประโยคครูประถม (ป.ป.) และเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาและหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง

ในปี พ.ศ. 2501 โรงเรียนฝึกหัดครูบ้านสมเด็จพระยาได้ยกฐานะเป็น วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จพระยา และโรงเรียนมัธยมศึกษาบ้านสมเด็จพระยาได้เปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนสาธิตวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จพระยา

2.1.2 การเปิดสอนระดับปริญญาตรี

ในปี พ.ศ. 2516 วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จพระยาได้เปิดสอนในระดับปริญญาตรี หลักสูตรประโยคอุดมศึกษา

ในปี พ.ศ. 2518 กระทรวงศึกษาธิการ ได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. 2518 วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จพระยา จึงได้เปิดสอนระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการศึกษาครุศาสตร์ บัณฑิต (ค.บ.)

ในปี พ.ศ. 2527 กระทรวงศึกษาธิการได้แก้ไขพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ.2518 ให้สามารถเปิดสอนระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการอื่น ๆ เพิ่มขึ้น ได้แก่ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ และสาขาวิชาศิลปศาสตร์ นอกจากนี้ยังได้เปิดสอนระดับ อนุปริญญา และหลักสูตรปริญญาตรี 2 ปี นอกจากนี้ วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จพระยาได้รวมกลุ่มกับวิทยาลัยครูภาคกลาง 6 แห่ง เรียกชื่อว่า "วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จพระยา สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์"

2.1.3 พระราชทานนามสถาบันราชภัฏ

ในวันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2535 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานชื่อ "สถาบันราชภัฏ" เป็นชื่อสถาบันการศึกษาในกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ แทนชื่อ "วิทยาลัยครู" วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จพระยาจึงได้รับพระราชทาน นามใหม่ว่า "สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จพระยา" และจากพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538

สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาสามารถจัดการศึกษาในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอกในสาขาวิชาต่าง ๆ ได้

2.1.4 การสถาปนาเป็นมหาวิทยาลัย

วันที่ 15 มิถุนายน พ.ศ. 2547 สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาได้รับการสถาปนาเป็น "มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา" ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547

2.2 การแบ่งหน่วยงานในมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา แบ่งหน่วยงานออกเป็น 9 หน่วยงาน ดังนี้

- 2.2.1 สำนักอธิการบดี
- 2.2.2 คณะครุศาสตร์
- 2.2.3 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
- 2.2.4 คณะวิทยาการจัดการ
- 2.2.5 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- 2.2.6 สำนักวิจัยและบริการทางการศึกษา
- 2.2.7 สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
- 2.2.8 สำนักศิลปะและวัฒนธรรม
- 2.2.9 สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน

2.3 หลักสูตรที่เปิดสอนนมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาเปิดสอนในระดับปริญญาตรี 4 ปี สาขาวิชา คือ

- 2.3.1 สาขาวิชาการศึกษา
- 2.3.2 สาขาวิชาวิทยาศาสตร์
- 2.3.3 สาขาวิชาศิลปศาสตร์
- 2.3.4 สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

2.4 สาขาวิชาการศึกษา

- 2.4.1 การศึกษาปฐมวัย
- 2.4.2 การประถมศึกษา
- 2.4.3 การวัดผลการศึกษา
- 2.4.4 การบริหารการศึกษา

2.4.5 เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา

2.4.6 ภาษาอังกฤษ

2.4.7 การดนตรีศึกษา

2.4.8 นาฏศิลป์

2.4.9 พระพุทธศาสนา

2.4.10 คณิตศาสตร์

2.4.11 คอมพิวเตอร์ศึกษา

2.4.12 ฟิสิกส์

2.4.13 วิทยาศาสตร์ทั่วไป

2.5 สาขาวิทยาศาสตร์

2.5.1 สุขศึกษา

2.5.2 คอมพิวเตอร์

2.5.3 ก่อสร้าง

2.5.4 เคมีปฏิบัติ

2.5.5 เกษตรศาสตร์

2.5.6 คณิตศาสตร์

2.5.7 วิทยาการคอมพิวเตอร์

2.5.8 สถิติประยุกต์

2.5.9 คณิตศาสตร์

2.5.10 เคมี

2.5.11 ชีววิทยาประยุกต์

2.5.12 วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอาหาร

2.5.13 วิทยาศาสตร์ความปลอดภัย

2.5.14 วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม

2.5.15 วิทยาศาสตร์สุขภาพ

2.5.16 การจัดการอุตสาหกรรม

2.5.17 เทคโนโลยีการผลิต

2.5.18 เทคโนโลยีการก่อสร้าง

2.6 สาขาวิชาศิลปศาสตร์

- 2.6.1 ดนตรีสากล
- 2.6.2 ออกแบบนิเทศศิลป์
- 2.6.3 ออกแบบประยุกต์ศิลป์
- 2.6.4 ศิลปกรรม
- 2.6.5 รัฐประศาสนศาสตร์
- 2.6.6 บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศ
- 2.6.7 ภาษาไทย
- 2.6.8 ภาษาอังกฤษ
- 2.6.9 ภาษาอังกฤษธุรกิจ
- 2.6.10 ภาษาจีน
- 2.6.11 ภาษาญี่ปุ่น
- 2.6.12 ปรัชญาและศาสนา
- 2.6.13 นาฏศิลป์การละคร
- 2.6.14 นิเทศศาสตร์
- 2.6.15 สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา
- 2.6.16 ธุรกิจการท่องเที่ยว

2.7 สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

- 2.7.1 เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ
- 2.7.2 การบริหารทรัพยากรมนุษย์
- 2.7.3 การตลาด
- 2.7.4 การบัญชี
- 2.7.5 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ

(มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา 2549:13-17)

ดังนั้น มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการได้เปิดสอนในระดับปริญญาตรีเกือบทุกสาขาวิชา และยังสามารถเปิดสอนในระดับปริญญาโทและเอก อีกหลายสาขาวิชา

ในการศึกษาเรื่องนี้ จะเน้นศึกษาเฉพาะนักศึกษาในระดับปริญญาตรี ในสาขาวิชาการศึกษา วิทยาศาสตร์ ศิลปะศาสตร์ และบริหารธุรกิจ ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย ได้มีผู้ได้ทำการศึกษาวิจัยซึ่งสามารถสรุปได้ ดังนี้

จิราพร บุญพร (2539 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย : ศึกษาเฉพาะครูประถมศึกษา อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า ครูประถมศึกษา อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ มีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยในระดับปานกลาง สำหรับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของครูประถมศึกษา อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับเงินเดือน ระดับตำแหน่ง ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน การเข้าร่วมกิจกรรมเป็นสมาชิกในกลุ่มทางสังคม ความสนใจในการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง และความสำนึกทางการเมือง ส่วนระดับของการศึกษาไม่ใช่ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย

ภัทรชัย วงศ์ทองดี (2541 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้ในท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีคณะกรรมการชุมชนเขตเทศบาลเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองอยู่ในระดับสูง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของคณะกรรมการชุมชนเขตเทศบาลเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์อยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ยังพบว่าคณะกรรมการชุมชนเขตเทศบาลเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ที่มีอายุ เพศ และตำแหน่งที่แตกต่างกัน มีผลทำให้การเข้าร่วมกิจกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่แตกต่างกัน และพบว่าการศึกษา อาชีพ รายได้ และระดับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองที่แตกต่างกัน ไม่มีผลทำให้การมีส่วนร่วมทางการเมืองที่แตกต่างกัน

จิตติ เอกธรรมจิต (2545 : 59) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย : ศึกษาเฉพาะกรณีนิติระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (บางเขน) พบว่า

1. การออกเสียงลงคะแนนเสียงส่วนใหญ่ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย ด้านการออกเสียงลงคะแนน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.90 ซึ่งอยู่ในระดับที่ค่อนข้างต่ำ

2. การชักชวนให้ผู้อื่นสนทนาเรื่องการเมือง นิสิตส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย ด้านการชักชวนให้ผู้อื่นสนทนาเรื่องการเมืองอยู่ในระดับต่ำ ชักชวนให้ไปเลือกผู้สมัครเข้ารับการเลือกตั้งคนใดคนหนึ่ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.70 ซึ่งอยู่ในระดับที่ต่ำ

3. การรับรู้ข่าวสารทางการเมือง นิสิตส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย ด้านการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.27 ซึ่งอยู่ในระดับที่ต่ำ

4. การช่วยผู้สมัครเข้ารับการเลือกตั้งหาเสียง นิสิตส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย ด้านการช่วยผู้สมัครเข้ารับการเลือกตั้งหาเสียง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.14 ซึ่งอยู่ในระดับที่ต่ำ

ดารุณี วัดแก้ว (2545 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตยของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 95.8 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 36-45 ปี คิดเป็นร้อยละ 59.2 ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 91.7 และมีรายได้เฉลี่ยประมาณ 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 97.5

ความรู้ความเข้าใจในทางการเมือง ในเรื่องหน้าที่ในการคุ้มครองดูแลและการบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น เข้าใจทางการเมือง หมายถึง การดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับการแข่งขันหรือการแสวงหาอำนาจ ซึ่งมีผลกระทบต่อสังคมโดยรวม

ประโยชน์ที่ได้รับนอกเหนือจากเงิน สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลลำลูกกา มีส่วนร่วมกับประโยชน์ที่ได้รับนอกเหนือจากเงินเดือน ในระดับปานกลาง การเข้าร่วมกิจกรรมเป็นสมาชิกในกลุ่มสังคม สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล มีส่วนร่วมในการรับรู้ข่าวสารทางด้านการเมืองในระดับมาก การใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง สมาชิกในองค์การบริหารส่วนตำบลลำลูกกา มีส่วนร่วมในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งได้ ในระดับมาก การสนับสนุนรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งสมาชิกในองค์การบริหารส่วนตำบลลำลูกกาในระดับมาก สมาชิกในองค์การบริหารส่วนตำบลลำลูกกามีส่วนร่วมในการเป็นผู้นำชุมชนในระดับมาก

ชัยสิทธิ์ ภูวภิรมย์ขวัญ (2547 : 91-92) ได้ทำการศึกษาเรื่องการเมืองมีส่วนร่วมทางการเมืองของกรรมการชุมชนการบริหารกรุงเทพมหานครผลการศึกษาพบว่า

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของคณะกรรมการชุมชน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 25-50 ปี มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 5,000 -10,000 บาท โดยกลุ่มที่มีจำนวนมากที่สุดประกอบอาชีพรับจ้างและมีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา

2. การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นด้านพบว่า ด้านการค้นหาปัญหา ด้านการดำเนินงาน ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้งในท้องถิ่น ด้านการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาของชุมชน ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการวางแผน และด้านการตรวจสอบ การติดตามผลการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเรียงลำดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองจากมากไปหาน้อย พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองด้านการดำเนินงานมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้งในท้องถิ่น

กฤตชัย เพ็ญศิริ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตคลองเตยต่อการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบ กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่ากลุ่มตัวอย่าง ที่มีเพศ อายุ การศึกษา รายได้ และการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองแตกต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมืองที่แตกต่างกัน

ศิริวรรณ ปราศจากศัตรู (2548 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนที่มีผลต่อพัฒนาการทางการเมืองท้องถิ่น : กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตเลือกตั้งที่ 2 จังหวัดแพร่ ผลการศึกษาพบว่า

1. การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตเลือกตั้งที่ 2 จังหวัดแพร่ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย

2. พัฒนาการทางการเมืองในระดับท้องถิ่น ประชาชนในด้านโครงสร้าง กระบวนการ และการเงินการคลัง โดยรวมทุกด้านในแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก

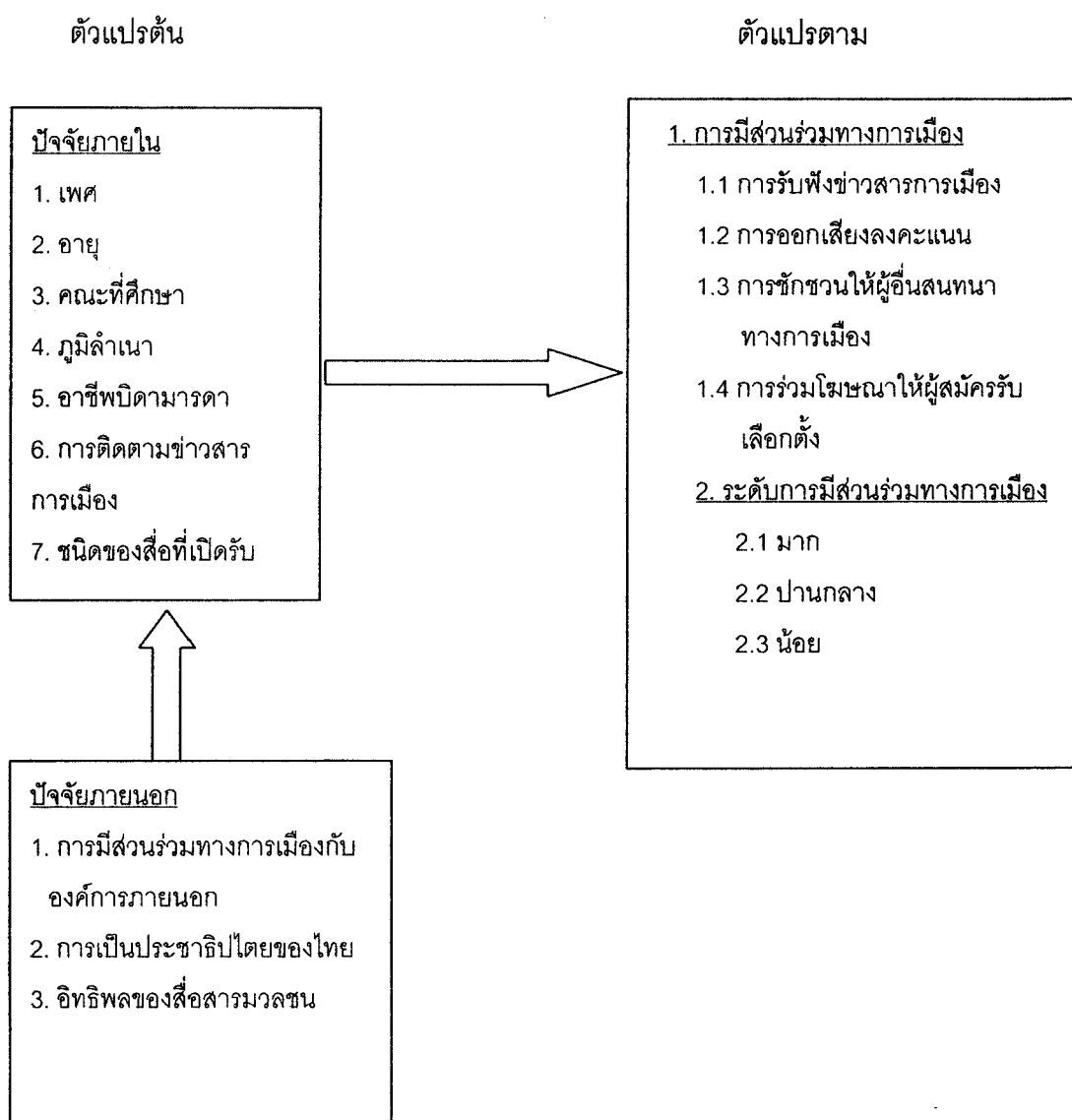
3. การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน และปัจจัยสถานภาพส่วนบุคคล ได้แก่ เพศและระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กันพัฒนาการทางการเมืองท้องถิ่น ด้านโครงสร้าง กระบวนการและการเงินการคลัง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พิศवास ยุติธรรมดำรง (2549 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ผลการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองในภาพรวมคิดเป็นร้อยละ 31.00 ไม่มีส่วนร่วมทางการเมืองคิดเป็นร้อยละ 69.00

เมื่อจำแนกตามรูปแบบพบว่า ครู-อาจารย์มีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบสมัครใจ คิดเป็นร้อยละ 30.81 แบบถูกระดมคิดเป็นร้อยละ 0.19 นอกจากนี้ยังพบอีกว่า เพศ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่ง และศาสนา มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกันอย่างชัดเจน ส่วนอายุ อายุราชการและรายได้มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกัน

จากรายงานการวิจัย เรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย ในประเทศไทย ที่กล่าวมาแล้ว โดยสรุปพบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับต่ำถึงปานกลาง

จากแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้นอาจสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย เรื่อง "การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย : ศึกษาจากกรณีนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา" ซึ่งประกอบด้วยตัวแปรอิสระและตัวแปรตามดังแผนภูมิดังนี้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของไทย :
ศึกษากรณีนิสิตระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา การศึกษาครั้งนี้เป็น
วิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยการแบ่งหัวข้อดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ประกอบด้วย นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ
บ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำนวน 16049 คน แยกตามสายการศึกษา ดังนี้

คณะครุศาสตร์	จำนวน 1634 คน
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	จำนวน 7644 คน
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	จำนวน 2900 คน
คณะวิทยาการจัดการ	จำนวน 3871 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในครั้งนี้ประกอบด้วย นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จ
เจ้าพระยา จำนวน 391 คน ตามหลักการคำนวณของ YAMANE โดยการสุ่มแบบชั้นภูมิตามสัดส่วน
(Propotional Stratified Random Sampling) โดยแยกตามคณะได้ดังนี้

คณะครุศาสตร์	จำนวน 40 คน
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	จำนวน 186 คน
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	จำนวน 71 คน
คณะวิทยาการจัดการ	จำนวน 94 คน

1.3 จากการแจกแบบสอบถาม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในครั้งนี้นำประกอบด้วย นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ตามสายการศึกษา คือ คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 16,049 คน การกำหนดกลุ่มตัวอย่างใช้จำนวน 391 คน ตามหลักการคำนวณของ Yamane ตามสูตรดังนี้

$$n = \frac{N}{(1+Ne)}$$

โดย n = จำนวนขนาดกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนทั้งหมดของประชากรที่ใช้การศึกษา

e = ความผิดพลาดที่ยอมรับในการศึกษาครั้งนี้กำหนดให้เท่ากับ 0.05

(สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ 2544 : 127)

การจัดแบ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ จากนิสิตที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ตามสายการศึกษา คือ คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิตามสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) โดยใช้สูตรดังนี้

$$F = \frac{nN_1}{N}$$

โดย F = จำนวนตัวอย่างในแต่ละคณะที่ศึกษา

n = จำนวนขนาดตัวอย่างเท่ากับ 391 คน

N_1 = จำนวนประชากรในคณะที่ศึกษา

N = จำนวนประชากรทั้งหมดที่ใช้ศึกษา

ตารางที่ 3.1 จำนวนนิสิตที่เป็นประชากรกลุ่มตัวอย่างแยกตามคณะ

คณะที่ศึกษา	จำนวน	กลุ่มตัวอย่าง
ครุศาสตร์	1,634	40
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	7,644	186
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2,900	71
วิทยาการจัดการ	3,871	94
	16,049	391

ที่มา : สำนักงานส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยแบบสอบถามจำนวน 1 ชุด ซึ่งมีลักษณะสำคัญและขั้นตอนของการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

2.1 ศึกษาค้นคว้าจากตำรา เอกสาร บทความ กฎหมาย และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย

2.2 การสร้างแบบสอบถามประกอบด้วย 2 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นรายละเอียดทั่วไปเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ อายุ คณะที่ศึกษา ภูมิลำเนา อาชีพบิดามารดา และการติดตามข่าวสารการเมือง โดยลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการปกครองในระบบประชาธิปไตย ประกอบด้วยเนื้อหา ดังนี้

1. การรับฟังข่าวสารทางการเมือง
2. การไปออกเสียงลงคะแนน
3. การชักชวนให้ผู้อื่นสนับสนุนการเมือง
4. การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง
5. การช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง

ลักษณะของคำถามใช้มาตราวัดแบบ Likert (ประคอง กรรณสูต 2522 : 25)

โดยใช้ระดับการวัด 5 ระดับ คือ

เคยทุกครั้ง	= 5
เคยเกือบทุกครั้ง	= 4
เคยบางครั้ง	= 3
ไม่เคย	= 2
ไม่สนใจ	= 1

2.3 แบบสอบถามที่สร้างขึ้นนำไปหาความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยการนำไปปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเมืองการปกครอง เพื่อให้พิจารณาว่าแบบสอบถามที่สร้างนั้น ครอบคลุมเนื้อหา การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตยหรือไม่และนำมาปรับปรุง แก้ไขให้สมบูรณ์ต่อไป

2.4 แบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วนำไปทดลองใช้แบบสอบถาม (Try Out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาความเที่ยง (Reliability) เพื่อให้ได้ความเที่ยงที่ต้องการโดยการนำไปหาค่าคง

ภายในตามวิธีของสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient of Alpha) ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.95

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การทำแบบสอบถามที่หาค่าความเที่ยงแล้วนำไปใช้จริงกับประชากรกลุ่มตัวอย่าง โดยทำ เป็นการแจกและรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง ผลจากการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม ปรากฏว่า จำนวนแบบสอบถามที่แจกนิตไปทั้งหมดจำนวน 396 ชุด ได้รับกลับคืนมา 392 คิดเป็นร้อยละ 98.99

ตารางที่ 3.2 จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาจำแนกตามคณะที่ศึกษา

คณะที่ศึกษา	จำนวนแบบสอบถาม ที่ส่งไป	จำนวนแบบสอบถามที่ คืนมา	คิดเป็นร้อยละ
คุรุศาสตร์	40	40	10.10
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	186	186	46.97
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	76	76	19.19
วิทยาการจัดการ	94	90	22.73
รวม	396	392	98.99

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การหาค่าร้อยละ และ นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 รายละเอียดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย โดยการ หาค่าเฉลี่ย และเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การคำนวณด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences)

การวิเคราะห์ข้อมูลการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย โดยใช้เกณฑ์วิเคราะห์ จำแนกเป็น 5 ระดับ คือ

ค่าระดับคะแนน	4.51-5.00	ระดับมากที่สุด
ค่าระดับคะแนน	3.51-4.50	ระดับมาก
ค่าระดับคะแนน	2.51-3.50	ระดับปานกลาง
ค่าระดับคะแนน	1.51-2.50	ระดับน้อย
ค่าระดับคะแนน	0.51-1.50	ระดับน้อยที่สุด

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

5.1 การหาค่าร้อยละ

5.2 การค่าเฉลี่ย (\bar{x})

5.3 การคำนวณค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยวิธีของสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient of Alpha)

1. จากการสัมภาษณ์

1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้สัมภาษณ์ ใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random) จากตัวแทนนิสิตที่เป็นหัวหน้าในทุกชั้นปีและคณะจำนวน 32 คน และคณะกรรมการสโมสรนิสิต จำนวน 10 คน รวม 50 คน ชาย 25 คน หญิง 25 คน

ตารางที่ 3.3 จำนวนนิสิตทั้งหมดจำแนกตามชั้นปีและคณะ

คณะที่ศึกษา	จำนวนนิสิต				
	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	รวม
ครุศาสตร์	339	480	459	356	1,634
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	2,176	2,822	1,966	680	7,644
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	839	825	638	598	2,900
วิทยาการจัดการ	989	1,259	1,119	504	3,871
รวม	4,343	5,386	4,182	2,138	16,049

ที่มา : สำนักงานส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้แบบสัมภาษณ์ โดยการตั้งคำถามให้ตอบในเนื้อหา 5 ประการคือ

1. การรับฟังข่าวสารการเมือง
2. การออกเสียงลงคะแนน
3. การชักชวนให้ผู้อื่นสนทนาทางการเมือง
4. การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง
5. การช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง
6. อื่นๆที่เกี่ยวข้อง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การสัมภาษณ์ ผู้ศึกษาได้ทำการสัมภาษณ์ตัวแทนนิสิตในทุกชั้นปีและคณะรวมทั้งตัวแทนองค์การบริหารนิสิตด้วยตนเอง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาเรื่อง "การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตยของไทย : ศึกษากรณี
นิสิตระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา" ครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการแยกการ
วิเคราะห์ออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์จากแบบสอบถาม

- 1.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 1.2 การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์จากการสอบถามแบบสัมภาษณ์

การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์จากแบบสอบถาม

1.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ คณะที่ศึกษา ภูมิลำเนา
อาชีพของบิดามารดา การติดตามข่าวสารทางการเมือง และชนิดของสื่อ

ตารางที่ 4.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ลักษณะทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	169	43.10
หญิง	223	56.90
รวม	392	100.00
2. อายุ		
18-20 ปี	215	54.80
21-23 ปี	163	41.60
23 ปีขึ้นไป	14	3.60
รวม	392	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลักษณะทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
3. คณะที่ศึกษา		
คณะครุศาสตร์	40	10.20
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	186	47.40
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	76	19.40
คณะวิทยาการจัดการ	90	23.00
รวม	392	100.00
4. ภูมิภาคเดิม		
ภาคเหนือ	17	4.30
ภาคใต้	53	13.50
ภาคตะวันออก	11	2.80
ภาคตะวันตก	5	1.30
ภาคกลาง	225	57.40
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	81	20.70
รวม	392	100.00
5. อาชีพบิดามารดา		
รับราชการ	45	11.50
รัฐวิสาหกิจ	7	1.80
เอกชน	25	6.40
อาชีพอิสระ	164	41.80
เกษตรกรรม	96	24.50
อื่นๆ	55	14.00
รวม	392	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลักษณะทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
6. การติดตามข่าวสารการเมืองและชนิดของสื่อ		
วิทยุ	9	2.30
โทรทัศน์	370	94.40
หนังสือพิมพ์และวารสาร	5	1.30
บุคคลที่รู้จักและบุคคลในครอบครัว	2	0.50
อินเทอร์เน็ต	6	1.50
รวม	392	100.00

จากตารางที่ 4.1 แสดงถึงสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังนี้

(1) เพศ

จากการแจกแบบสอบถาม การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย พบว่า นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง มีจำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 56.90 รองลงมาเป็นเพศชาย มีจำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 43.10

ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า นิสิตผู้ทำการตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นหญิง

(2) อายุ

จากการแจกแบบสอบถาม การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย พบว่า นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 18-20 ปี จำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 54.80 รองลงมา มีอายุระหว่าง 21-23 ปี จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 41.60 และน้อยที่สุดมีอายุตั้งแต่ 23 ขึ้นไป มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.60

ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 18-20 ปี

(3) คณะที่ศึกษา

จากการแจกแบบสอบถาม การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย พบว่า นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 47.70 รองลงมาเป็นนิสิตที่ศึกษาอยู่ในคณะวิทยาการจัดการ จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 23.00 และที่น้อยที่สุดเป็นนิสิตที่ศึกษาอยู่ในคณะ ครุศาสตร์ จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.20

ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

(4) ภูมิลำเนาเดิม

จากการแจกแบบสอบถาม การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย พบว่า นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลางจำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 57.40 มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 20.70 และมีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันตกน้อยน้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.30

ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า นิสิตผู้ทำแบบสอบถามส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลาง

(5) อาชีพของบิดามารดา

จากการแจกแบบสอบถาม การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย พบว่า นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีบิดามารดา ประกอบอาชีพอิสระ จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 41.80 รองลงมาเป็นการประกอบอาชีพอื่น ๆ จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 14.00 และที่น้อยที่สุดเป็นการประกอบอาชีพในรัฐวิสาหกิจ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.80

ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีบิดามารดาทำการประกอบอาชีพอิสระ

(6) การติดตามข่าวสารทางการเมือง

จากการแจกแบบสอบถาม การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย พบว่า นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีการติดตามข่าวสารทางการเมืองทางสื่อโทรทัศน์ จำนวน 370 คน คิดเป็นร้อยละ 94.40 รองลงมาได้แก่วิทยุ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.30 และที่น้อยที่สุดคือการติดตามข้อมูลข่าวสารทางการเมืองจากบุคคลที่รู้จักบุคคลในครอบครัว จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.50

ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการติดตามข้อมูลข่าวสารทางการเมืองจากสื่อทางโทรทัศน์

ตารางที่ 4.2 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง

รายการ	เคย ทุกครั้ง	เคยเกือบ ทุกครั้ง	เคยบาง ครั้ง	ไม่เคย	ไม่ สนใจ	X	ระดับ
1.การติดตามข่าวสารทางการเมือง ในหนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุ โทรทัศน์และอินเทอร์เน็ต	76 (19.4)	168 (42.9)	144 (36.7)	3 (0.8)	1 (0.3)	3.5	มาก
2.การดูโทรทัศน์ การฟังวิทยุ และ การอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล	15 (3.8)	48 (12.2)	276 (70.4)	41 (10.5)	12 (3.1)	3.03	ปานกลาง
3.การอ่านข่าวสารการเมืองในหน้า หนังสือพิมพ์ วารสารต่างๆ เคยตัด เก็บหรือบันทึกไว้	8 (2.00)	30 (7.7)	122 (31.1)	211 (53.8)	21 (5.4)	2.47	น้อย
4.การเคยเข้าร่วมติดตามข่าวสาร การเมืองจากหน่วยงานหรือองค์การ ต่างๆที่จัดรายการ	9 (2.30)	25 (6.4)	149 (38)	187 (47.7)	22 (5.6)	2.52	ปานกลาง
5.การเคยได้รับข่าวสารการเมืองจาก ตัวแทนพรรคการเมืองหรือนักการเมือง	5 (1.3)	41 (10.5)	175 (44.6)	155 (39.5)	16 (4.1)	2.65	ปานกลาง
รวม						2.9	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.2 ข้อมูลการรับฟังข่าวสารทางการเมือง มีดังนี้

(1) การติดตามข่าวสารทางการเมืองจากสื่อประเภท หนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสาร วิทยุ
โทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ต (Internet)

พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยติดตามข่าวสารทางการเมืองในหนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุ
โทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ตเกือบทุกครั้ง มีจำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 42.9 รองลงมาเคยติดตามข่าวสาร

ทางการเมืองในหนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุ โทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ตทุกครั้ง มีจำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 19.4 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจติดตามข่าวสารทางการเมืองในหนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุ โทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ต จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยติดตามข่าวสารทางการเมืองในหนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุ โทรทัศน์ และ อินเทอร์เน็ต (Internet) อยู่ในระดับมาก

(2) การติดตามข่าวสารทางการเมือง จากสื่อวิทยุ โทรทัศน์ ในหัวข้อของการอภิปรายไม่ไว้วางใจ

พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยดูและรับฟังข่าวสารทางการเมืองจากสื่อวิทยุ โทรทัศน์ ในหัวข้อของการอภิปรายไม่ไว้วางใจเป็นบางครั้ง มีจำนวน 276 คน คิดเป็นร้อยละ 70.4 รองลงมาเคยดูและรับฟังข่าวสารทางการเมืองจากสื่อวิทยุ โทรทัศน์ ในหัวข้อของการอภิปรายไม่ไว้วางใจเกือบทุกครั้ง มีจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.2 และที่น้อยที่สุด คือไม่สนใจการติดตามข่าวสารทางการเมือง จากสื่อวิทยุ โทรทัศน์ ในหัวข้อของการอภิปรายไม่ไว้วางใจ มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยดูโทรทัศน์ ฟังวิทยุ และการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาลเป็นบางครั้ง และอยู่ในระดับปานกลาง

(3) การอ่านข่าวสารในหน้าหนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสารต่าง ๆ และเคยมีการตัดเก็บหรือบันทึกไว้

พบว่า นิสิตไม่เคยตัดเก็บหรือบันทึกข่าวสาร ข้อมูลทางการเมืองเก็บไว้จากสื่อหนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสารต่าง ๆ มีจำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 53.8 รองลงมาเคยมีการตัดเก็บหรือบันทึกข่าวสาร ข้อมูลทางการเมืองเก็บไว้จากสื่อหนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสารต่าง ๆ เป็นบางครั้งมีจำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 31.1 รองลงมาเคยมีการตัดเก็บหรือบันทึกข่าวสาร ข้อมูลทางการเมืองเก็บไว้จากสื่อหนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสารต่าง ๆ ทุกครั้งมีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยตัดเก็บหรือบันทึกข่าวสาร ข้อมูลทางการเมืองเก็บไว้จากสื่อหนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสารต่าง ๆ และอยู่ในระดับน้อย

(4) การเคยเข้าร่วมติดตามข่าวสารทางการเมืองจากหน่วยงานหรือองค์กรต่างๆ ที่จัดรายการ

พบว่า นิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าร่วมการติดตามข่าวสารการเมืองจากหน่วยงานหรือองค์กรต่างๆ ที่จัดรายการ จำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 47.7 รองลงมาเคยบางครั้งในการติดตามข่าวสารการเมืองจากหน่วยงาน หรือ องค์กรต่างๆ ที่จัดรายการ จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 38.0 และที่น้อยที่สุด คือ เคยทุกครั้งในการติดตามข่าวสารการเมืองจากหน่วยงาน หรือ องค์กรต่าง ๆ ที่จัดรายการ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าร่วมการติดตามข่าวสารการเมืองจากหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ ที่จัดรายการ และอยู่ในระดับปานกลาง

(5) การเคยได้รับข่าวสารทางการเมืองจากตัวแทนพรรคการเมือง หรือนักการเมือง

พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยได้รับข่าวสารการเมืองจากตัวแทนหรือนักการเมืองเป็นบางครั้ง มีจำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 46.6 รองลงมาไม่เคยได้รับข่าวสารทางการเมืองจากตัวแทนพรรคการเมืองหรือนักการเมือง จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 39.5 และที่น้อยที่สุด คือ เคยได้รับข่าวสารทางการเมืองจากตัวแทนพรรคการเมืองหรือนักการเมือง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3

ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า นิสิตที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยได้รับข่าวสารการเมืองจากตัวแทนพรรคการเมืองหรือนักการเมือง เป็นบางครั้ง และอยู่ในระดับปานกลาง

จากตารางที่ 4.2 ข้อมูลการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย ด้านการรับฟังข่าวสารการเมือง สรุปได้ว่า นิสิตส่วนใหญ่มีการรับฟังข่าวสารการเมือง ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.3 การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง

รายการ	เคย	เคยเกือบ	เคยบาง	ไม่	ไม่	\bar{X}	ระดับ
	ทุกครั้ง	ทุกครั้ง	ครั้ง	เคย	สนใจ		
1.การเคยไปลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร(ส.ส)และสมาชิกวุฒิสภา(ส.ว.)	250 (63.8)	80 (20.4)	27 (6.9)	35 (8.9)	-	4.39	มาก
2.การเคยไปลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นได้แก่ อบต.อบจ. เทศบาล กทม.และเมืองพัทยา	172 (43.9)	58 (14.8)	54 (13.8)	106 (27)	2 (0.5)	3.74	มาก

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

รายการ	เคย ทุกครั้ง	เคยเกือบ ทุกครั้ง	เคยบาง ครั้ง	ไม่ เคย	ไม่ สนใจ	\bar{X}	ระดับ
3.การเคยไปตรวจสอบบัญชีรายชื่อก่อน วันเลือกตั้งโดยไปตรวจสอบรายชื่อที่ทาง การเตรียมไว้	192 (49)	68 (17.3)	77 (19.6)	53 (13.5)	2 (0.5)	4.01	มาก
4.การศึกษาประวัติของผู้สมัครก่อนตัดสินใจลง คะแนนเลือกตั้ง	92 (23.5)	90 (23)	142 (36.2)	57 (14.5)	11 (2.8)	3.5	ปานกลาง
5.การลงคะแนนเรียงทุกครั้งเคยตั้งความ หวังว่าจะได้ผู้แทนที่ดี	202 (51.5)	75 (19.1)	80 (20.4)	32 (8.2)	3 (0.8)	4.13	มาก
รวม						3.95	มาก

จากตารางที่ 4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับการออกเสียงลงคะแนน

(1) การเคยไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) และสมาชิกวุฒิสภา (ส.ว.)

พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยไปลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) และสมาชิกวุฒิสภา (ส.ว.) ทุกครั้ง มีจำนวน 250 คน คิดเป็น ร้อยละ 63.8 รองลงมาเคยไปลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) และสมาชิกวุฒิสภา (ส.ว.) เกือบทุกครั้ง จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.4 และที่น้อยที่สุด คือ เคยไปลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) และสมาชิกวุฒิสภา (ส.ว.) เป็นบางครั้ง จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.9

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) และสมาชิกวุฒิสภา (ส.ว.) ทุกครั้ง และอยู่ในระดับมาก

(2) การเคยไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น ได้แก่ อบต. อบจ. เทศบาล กทม. และเมืองพัทยา

พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น ได้แก่ อบต. อบจ. สก. สข. (กทม.) และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองพัทยา ทุกครั้ง มีจำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 43.9 รองลงมาไม่เคยลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น ได้แก่ อบต. อบจ. สก. สข. (กทม.) และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองพัทยา จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 27.0 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจการไปลงคะแนนเลือกคะแนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น ได้แก่ อบต. อบจ. สก. สข. (กทม.) และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองพัทยา มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น ได้แก่ อบต. อบจ. สก. สข. (กทม.) และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองพัทยาทุกครั้ง และอยู่ในระดับมาก

(3) การเคยไปตรวจสอบรายชื่อก่อนวันเลือกตั้งโดยการไปตรวจสอบรายชื่อที่ทางราชการเตรียมไว้

พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยไปตรวจสอบรายชื่อที่ทางราชการเตรียมไว้ ทุกครั้ง มีจำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 49.0 รองลงมาเคยไปตรวจสอบรายชื่อที่ทางราชการเตรียมไว้ เป็นบางครั้ง มีจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 19.6 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจไปตรวจสอบรายชื่อก่อนวันเลือกตั้งโดยไปตรวจสอบรายชื่อที่ทางราชการเตรียมไว้ มีจำนวน 2 คน คิดเป็น ร้อยละ 0.5

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยไปตรวจสอบรายชื่อก่อนวันเลือกตั้งโดยไปตรวจสอบรายชื่อที่ทางราชการเตรียมไว้ ทุกครั้ง และอยู่ในระดับมาก

(4) การศึกษาประวัติของผู้สมัครรับการเลือกตั้ง ก่อนการตัดสินใจลงคะแนนเลือกตั้ง

พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยศึกษาประวัติของผู้สมัครรับการเลือกตั้ง ก่อนการตัดสินใจลงคะแนนเลือกตั้งเป็นบางครั้ง มีจำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 36.2 รองลงมาเคยศึกษาประวัติของผู้สมัครรับการเลือกตั้ง ก่อนการตัดสินใจลงคะแนนเลือกตั้ง ทุกครั้ง จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจศึกษาประวัติของผู้สมัครรับการเลือกตั้ง ก่อนการตัดสินใจลงคะแนนเลือกตั้ง จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า นิสิตผู้ทำการตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยศึกษาประวัติของผู้สมัครรับเลือกตั้ง เป็นบางครั้งและอยู่ในระดับปานกลาง

(5) การลงคะแนนเสียงตั้งทุกครั้งเคยตั้งความหวังว่าจะได้ผู้แทนที่ดี

พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยตั้งความหวังว่าจะได้ผู้สมัครที่ดีในการลงคะแนนเสียงทุกครั้ง จำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 51.5 รองลงมาเคยตั้งความหวังว่าจะได้ผู้แทนที่ดีในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งเป็นบางครั้ง จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.4 และมีน้อยที่สุด คือ ไม่สนใจการลงคะแนนเสียงทุกครั้งว่าได้ผู้แทนที่ดี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยตั้งความหวังว่าจะได้ผู้แทนที่ดี ในการลงคะแนนเสียงทุกครั้ง และอยู่ในระดับน้อย

จากตารางที่ 4.3 ข้อมูลการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย ด้านการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งสรุปได้ว่า นิสิตส่วนใหญ่ไม่ออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.4 การชักชวนให้ผู้อื่นสนทนากองการเมือง

รายการ	เคย ทุกครั้ง	เคยเกือบ ทุกครั้ง	เคยบาง ครั้ง	ไม่ เคย	ไม่ สนใจ	\bar{X}	ระดับ
1.การพูดคุยสนทนาเกี่ยวกับเหตุการณ์ทางการเมืองหรือประเด็นทางการเมืองที่อยู่ในความสนใจของประชาชนเมื่อมีโอกาส	33 (8.4)	87 (22.2)	222 (56.6)	42 (10.7)	8 (2)	2.24	ปานกลาง
2.การพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมืองกับเพื่อนหรือคนรู้จัก	31 (7.9)	92 (23.5)	231 (58.9)	33 (8.4)	5 (1.3)	3.28	ปานกลาง
3.การพูดคุยกับเพื่อนหรือคนรู้จักเพื่อสร้างความเข้าใจกับการเมืองในระบบ	19 (4.8)	78 (19.9)	234 (59.7)	54 (13.8)	7 (1.8)	3.12	ปานกลาง
4.การนำข่าวสารการเมืองมาบอกเล่าให้เพื่อนหรือคนรู้จักฟัง	32 (8.2)	94 (24)	223 (56.9)	38 (9.7)	5 (1.3)	3.28	ปานกลาง

ตารางที่ 4.4 (ต่อ) การชักชวนให้ผู้อื่นสนทนากาการเมือง

รายการ	เคย ทุกครั้ง	เคยเกือบ ทุกครั้ง	เคยบาง ครั้ง	ไม่ เคย	ไม่ สนใจ	\bar{X}	ระดับ
5.การเคยสนทนากาเมืองกับเพื่อนหรือ คนรู้จักเพื่อให้เขามีความสนใจกาเมือง	19 (4.8)	71 (18.1)	236 (60.2)	62 (15.8)	4 (1)	3.1	ปานกลาง
รวม						3.2	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.4 ข้อมูลเกี่ยวกับการชักชวนให้ผู้อื่นสนทนากาเมือง มีดังนี้

(1) การพูดคุยสนทนาเกี่ยวกับเหตุการณ์ทางการเมือง หรือ ประเด็นทางการเมือง ที่อยู่ใน
ความสนใจของประชาชน

พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยพูดคุยสนทนาเกี่ยวกับเหตุการณ์ทางการเมือง หรือ
ประเด็นทางการเมือง ที่อยู่ในความสนใจของประชาชนเมื่อมีโอกาส เป็นบางครั้ง มีจำนวน 222 คน คิดเป็น
ร้อยละ 56.6 รองลงมาเคยพูดคุยสนทนาเกี่ยวกับเหตุการณ์ทางการเมือง หรือ ประเด็นทางการเมือง ที่อยู่
ในความสนใจของประชาชนเมื่อมีโอกาส เกือบทุกครั้ง มีจำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 87 คน คิดเป็นร้อย
ละ 22.2 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจพูดคุยสนทนาเกี่ยวกับเหตุการณ์ทางการเมือง หรือ ประเด็นทาง
การเมือง ที่อยู่ในความสนใจของประชาชน มีจำนวน 8 หรือคิดเป็นร้อยละ 2.0

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยพูดคุยสนทนาเกี่ยวกับ
เหตุการณ์ทางการเมือง หรือ ประเด็นทางการเมือง ที่อยู่ในความสนใจของประชาชนเมื่อมีโอกาส เป็น
บางครั้ง และอยู่ในระดับ ปานกลาง

(2) การพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมืองกับเพื่อนหรือคนรู้จัก

พบว่านิสิตส่วนใหญ่เคยพูดคุยสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมืองกับ
เพื่อนหรือคนรู้จัก เป็นบางครั้ง มีจำนวน 231 คน คิดเป็นร้อยละ 58.1 รองลงมาเคยพูดคุยสนทนา
แลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมืองกับเพื่อนหรือคนรู้จัก เกือบทุกครั้ง มีจำนวน 92 คิดเป็นร้อยละ 23.5
และที่น้อยที่สุด คือไม่สนใจพูดคุยสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมืองกับเพื่อนหรือคนรู้จัก มี
จำนวน 5 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 1.3

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า นิสิตผู้ทำการตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยพูดคุยสนทนา
แลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมืองกับเพื่อนหรือคนรู้จัก เป็นบางครั้ง และอยู่ในระดับปานกลาง

(3) การพูดคุยกับเพื่อนหรือคนรู้จัก เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับ การเมืองในระบบประชาธิปไตย

พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยพูดคุยกับเพื่อนหรือคนรู้จัก เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับ การเมืองในระบบประชาธิปไตย เป็นบางครั้ง มีจำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 59.7 รองลงมา นิสิตเคยพูดคุยกับเพื่อนหรือคนรู้จัก เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับ การเมืองในระบบประชาธิปไตย เกือบทุกครั้ง มีจำนวน 78 คิดเป็นร้อยละ 19.9 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจพูดคุยกับเพื่อนหรือคนรู้จักเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับ การเมืองในระบบประชาธิปไตย มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.12

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยพูดคุยกับเพื่อนหรือคนรู้จัก เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับ การเมืองในระบบประชาธิปไตย เป็นบางครั้ง และอยู่ในระดับปานกลาง

(4) การนำข่าวสารทางการเมืองมาบอกเล่าให้เพื่อน หรือ คนรู้จักฟัง

พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยนำข่าวสารทางการเมืองมาบอกเล่าให้เพื่อน หรือ คนรู้จักฟัง เป็นบางครั้ง มีจำนวน 223 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 56.9 รองลงมาเคยนำข่าวสารทางการเมืองมาบอกเล่าให้เพื่อน หรือ คนรู้จักฟัง เกือบทุกครั้ง มีจำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจนำข่าวสารทางการเมืองมาบอกเล่าให้เพื่อน หรือ คนรู้จักฟัง มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยนำข่าวสารทางการเมืองมาบอกเล่าให้เพื่อน หรือ คนรู้จักฟัง เป็นบางครั้ง และอยู่ในระดับ ปานกลาง

(5) การเคยสนทนากันการเมืองกับเพื่อน หรือ คนรู้จักเพื่อให้บุคคลนั้นมีความสนใจทางการเมือง

พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยสนทนากันการเมืองกับเพื่อน หรือ คนรู้จักเพื่อให้บุคคลนั้นมีความสนใจทางการเมือง เป็นบางครั้ง มีจำนวน 236 คน คิดเป็นร้อยละ 60.2 รองลงมา เคยสนทนากันการเมืองกับเพื่อน หรือ คนรู้จักเพื่อให้บุคคลนั้นมีความสนใจทางการเมือง เกือบทุกครั้ง จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 18.1 และที่น้อยที่สุด คือไม่สนใจสนทนากันการเมืองกับเพื่อน หรือ คนรู้จักเพื่อให้บุคคลนั้นมีความสนใจทางการเมือง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยสนทนากันการเมืองกับเพื่อน หรือ คนรู้จักเพื่อให้บุคคลนั้นมีความสนใจทางการเมือง เป็นบางครั้ง และอยู่ในระดับ ปานกลาง

จากตารางที่ 4.4 ข้อมูลการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย ด้านการชักชวนให้ผู้อื่นสนทนากันการเมือง สรุปได้ว่านิสิตส่วนใหญ่มีการชักชวนให้ผู้อื่นสนทนากันการเมือง ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.5 การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง

รายการ	เคย ทุกครั้ง	เคยเกือบ ทุกครั้ง	เคยบาง ครั้ง	ไม่ เคย	ไม่ สนใจ	\bar{X}	ระดับ
1.การชักชวนเพื่อนหรือคนรู้จักไปลง คะแนนเสียงเลือกตั้ง	102 (26.5)	100 (25.5)	141 (36)	47 (12)	2 (0.5)	3.65	มาก
2.การชักชวนสมาชิกในครอบครัวไปลง คะแนนเสียงเลือกตั้ง	172 (43.9)	100 (25.5)	93 (23.7)	26 (6.6)	1 (0.3)	4.06	มาก
3.การร่วมรณรงค์หรือประชาสัมพันธ์ให้ ประชาชนไปเลือกตั้งมีส่วนร่วมทำ กิจกรรมเกี่ยวกับการรณรงค์เพื่อเผยแพร่ ชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง	31 (7.9)	84 (21.4)	166 (42.3)	99 (25.3)	12 (3.1)	3.06	ปานกลาง
4.การชักชวนผู้อื่นไปตรวจสอบรายชื่อที่ หน่วยเลือกตั้งก่อนลงคะแนนเสียง เลือกตั้ง	57 (14.5)	99 (25.3)	146 (37.2)	78 (19.9)	12 (3.1)	3.28	ปานกลาง
5.การเคยร่วมประชาสัมพันธ์จัดตั้งชมรม เพื่อเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจในระบอบ ประชาธิปไตยให้ผู้อื่นไปลงคะแนนเสียง ก่อนการเลือกตั้ง	15 (3.8)	53 (13.5)	121 (30.9)	189 (48.2)	14 (3.6)	3.66	มาก
รวม						3.34	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.5 ข้อมูลเกี่ยวกับการชักชวนให้ผู้อื่นไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

(1) การชักชวนเพื่อน หรือ คนรู้จักไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

พบว่า นิสิตผู้ทำการตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยชักชวนเพื่อน หรือ คนรู้จักไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง เป็นบางครั้ง มีจำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 36.0 รองลงมาเคยชักชวนเพื่อน หรือ คนรู้จักไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ทุกครั้ง มีจำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจชักชวนเพื่อน หรือ คนรู้จักไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยชักชวนเพื่อน หรือ คนรู้จักไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง เป็นบางครั้ง และอยู่ในระดับมาก

(2) การชักชวนให้สมาชิกในครอบครัวไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

พบว่า นิสิตผู้ทำการตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยชักชวนให้สมาชิกในครอบครัวไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ทุกครั้ง มีจำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 43.9 รองลงมาเคยชักชวนให้สมาชิกในครอบครัวไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง เกือบทุกครั้ง มีจำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจชักชวนให้สมาชิกในครอบครัวไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า นิสิตผู้ทำการตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยชักชวนให้สมาชิกในครอบครัวไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ทุกครั้ง และอยู่ในระดับมาก

(3) การรณรงค์ หรือ ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนไปเลือกตั้ง มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเกี่ยวกับการเมือง เพื่อเผยแพร่ชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง

พบว่า นิสิตผู้ทำการตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยรณรงค์ หรือ ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนไปเลือกตั้ง มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเกี่ยวกับการเมือง เพื่อเผยแพร่ชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง เป็นบางครั้ง มีจำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 42.3 รองลงมาไม่เคยร่วมรณรงค์ หรือ ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนไปเลือกตั้ง มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเกี่ยวกับการเมือง เพื่อเผยแพร่ชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้งจำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 25.3 และที่น้อยที่สุดคือ ไม่สนใจรณรงค์ หรือ ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนไปเลือกตั้ง มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเกี่ยวกับการเมือง เพื่อเผยแพร่ชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้งมีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยรณรงค์ หรือ ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนไปเลือกตั้ง มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเกี่ยวกับการเมือง เพื่อเผยแพร่ชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง เป็นบางครั้งและอยู่ในระดับปานกลาง

(4) การชักชวนให้ผู้อื่นไปตรวจสอบรายชื่อที่หน่วยเลือกตั้งก่อนลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยชักชวนให้ผู้อื่นไปตรวจสอบรายชื่อที่หน่วยเลือกตั้งก่อนลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง เป็นบางครั้ง มีจำนวน 146 หรือ คิดเป็นร้อยละ 37.2 รองลงมาเคยชักชวนให้ผู้อื่นไปตรวจสอบรายชื่อที่หน่วยเลือกตั้งก่อนลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง เกือบทุกครั้ง มีจำนวน 99 คน คิดเป็นร้อย

ละ 25.3 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจชักชวนให้ผู้อื่นไปตรวจสอบรายชื่อที่หน่วยเลือกตั้งก่อนลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยชักชวนให้ผู้อื่นไปตรวจสอบรายชื่อที่หน่วยเลือกตั้งก่อนลงคะแนนเสียงเลือกตั้งเป็นบางครั้ง และอยู่ในระดับปานกลาง

(5) การเคยเข้าร่วมประชาสัมพันธ์จัดตั้งชมรม เพื่อเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจ ในระบอบประชาธิปไตย ให้ผู้อื่นไปลงคะแนนเสียงก่อนเลือกตั้ง

พบว่า นิสิตผู้ทำการตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าร่วมประชาสัมพันธ์จัดตั้งชมรม เพื่อเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจ ในระบอบประชาธิปไตย ให้ผู้อื่นไปลงคะแนนเสียงก่อนเลือกตั้ง มีจำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 48.2 รองลงมาเคยเข้าร่วมประชาสัมพันธ์จัดตั้งชมรม เพื่อเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจ ในระบอบประชาธิปไตย ให้ผู้อื่นไปลงคะแนนเสียงก่อนเลือกตั้ง เป็นบางครั้ง มีจำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 30.9 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจเข้าร่วมประชาสัมพันธ์จัดตั้งชมรม เพื่อเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจ ในระบอบประชาธิปไตย ให้ผู้อื่นไปลงคะแนนเสียงก่อนเลือกตั้ง จำนวน 14 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 3.6

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าร่วมประชาสัมพันธ์จัดตั้งชมรม เพื่อเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจ ในระบอบประชาธิปไตย ให้ผู้อื่นไปลงคะแนนเสียงก่อนเลือกตั้ง และอยู่ในระดับมาก

จากตารางที่ 4.5 ข้อมูลการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย ด้านการชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง สรุปได้ว่า นิสิตส่วนใหญ่มีการชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.6 การช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง

รายการ	เคย ทุกครั้ง	เคยเกือบ ทุกครั้ง	เคยบาง ครั้ง	ไม่ เคย	ไม่ สนใจ	\bar{X}	ระดับ
1.การเคยช่วยหาเสียงให้ผู้สมัครรับ เลือกตั้ง	8 (2)	27 (6.9)	75 (19.1)	256 (65.9)	26 (6.6)	2.32	น้อย
2.การเคยทำกิจกรรมร่วมกับหัวคะแนน เพื่อช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้ง	10 (2.6)	17 (4.3)	70 (17.9)	266 (67.9)	29 (7.4)	2.27	น้อย
3.การเคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งโฆษณา หาเสียง ประชาสัมพันธ์ให้ผู้อื่นได้รับ เลือกตั้ง	8 (2)	20 (5.1)	74 (18.9)	261 (66.6)	29 (7.4)	2.28	น้อย
4.การเคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งหาเสียง เช่นแจกแผ่นพับหาเสียง เป็นต้น	10 (2.6)	18 (4.6)	74 (18.9)	261 (66.6)	29 (7.4)	2.28	น้อย
5.การเคยเป็นสมาชิกผู้นำในการช่วย ผู้สมัครลงรับเลือกตั้งหาเสียงตามย่าน ชุมชน หรือที่พักอาศัย	7 (1.8)	15 (3.8)	57 (14.5)	289 (73.7)	24 (6.1)	2.21	น้อย
รวม						2.27	น้อย

จากตารางที่ 4.6 ข้อมูลเกี่ยวกับการช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง

(1) การเคยช่วยหาเสียงให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง

พบว่านิสิตผู้ทำการตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยช่วยหาเสียงให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง มีจำนวน 256 คน คิดเป็นร้อยละ 65.3 รองลงมาเคยช่วยหาเสียงให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นบางครั้ง

มีจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 19.1 และที่น้อยที่สุด คือ เคยช่วยหาเสียงให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า นิสิตผู้ทำการตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยช่วยหาเสียงให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง และอยู่ในระดับน้อย

(2) การเคยทำกิจกรรมร่วมกับหัวคะแนน เพื่อช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้ง

พบว่า นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าร่วมทำกิจกรรมร่วมกับหัวคะแนน เพื่อช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้ง มีจำนวน 226 คน คิดเป็นร้อยละ 67.9 รองลงมาเคยทำกิจกรรมร่วมกับหัวคะแนน เพื่อช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้ง เป็นบางครั้ง มีจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 17.9 และที่น้อยที่สุด คือ เคยช่วยทำกิจกรรมร่วมกับหัวคะแนน เพื่อช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งมีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า นิสิตผู้ทำการตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยทำกิจกรรมร่วมกับหัวคะแนน เพื่อช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้ง และอยู่ในระดับน้อย

(3) การเคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้ง โฆษณาหาเสียง ประชาสัมพันธ์ให้ผู้อื่นได้รับการเลือกตั้ง

พบว่า นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้ง โฆษณาหาเสียง ประชาสัมพันธ์ให้ผู้อื่นได้รับการเลือกตั้ง มีจำนวน 261 คน คิดเป็นร้อยละ 66.6 รองลงมาเคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้ง โฆษณาหาเสียง ประชาสัมพันธ์ให้ผู้อื่นได้รับการเลือกตั้ง เป็นบางครั้ง มีจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 และที่น้อยที่สุดคือเคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้ง โฆษณาหาเสียง ประชาสัมพันธ์ให้ผู้อื่นได้รับการเลือกตั้ง มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้ง โฆษณาหาเสียง ประชาสัมพันธ์ให้ผู้อื่นได้รับการเลือกตั้ง และอยู่ในระดับน้อย

(4) การช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งหาเสียงเช่นการแจกแผ่นพับหาเสียง เป็นต้น

พบว่า นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งทำการแจกแผ่นพับ มีจำนวน 261 คน คิดเป็นร้อยละ 66.6 คน รองลงมาเคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งทำการแจกแผ่นพับ เป็นบางครั้ง มีจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 คน และที่น้อยที่สุดคือเคยทำการแจกแผ่นพับทุกครั้ง มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า นิสิตผู้ทำการตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งหาเสียง เช่น การแจกแผ่นพับหาเสียง และอยู่ในระดับน้อย

(5) การเคยเป็นสมาชิกกลุ่มผู้นำในการช่วยผู้สมัครลงรับเลือกตั้ง เช่น หาเสียงตามย่านชุมชน หรือ ที่พักอาศัย

พบว่า นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งทำการหาเสียงตามย่านชุมชน หรือ ที่พักอาศัย มีจำนวน 289 คน คิดเป็นร้อยละ 73.7 รองลงมาเคยเป็นสมาชิกผู้นำในการช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งทำการหาเสียงตามย่านชุมชน หรือ ที่พักอาศัยเป็นบางครั้ง มีจำนวน 57 คิดเป็นร้อยละ 14.5 และที่น้อยที่สุดคือเคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งทำการหาเสียงตามย่านชุมชนทุกครั้ง หรือ ที่พักอาศัยทุกครั้งมีจำนวน 7 คิดเป็นร้อยละ 1.8

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า นิสิตผู้ทำการตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งทำการหาเสียงตามย่านชุมชน หรือ ที่พักอาศัย และอยู่ในระดับน้อย

4.3 ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมือง ในระบบอบประชาธิปไตย

จากตารางที่ 4.6 ข้อมูลการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบอบประชาธิปไตย ด้านการช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง สรุปได้ว่า นิสิตส่วนใหญ่มีการช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 4.7 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการมีส่วนร่วมทางการเมือง

รายการ	\bar{X}	ระดับ
1. การรับฟังข่าวสารการเมือง	2.9	ปานกลาง
2. การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง	3.95	มาก
3. การชักชวนให้ผู้อื่นสนับสนุนการเมือง	3.2	ปานกลาง
4. การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง	3.34	ปานกลาง
5. การโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง	2.27	น้อย
รวม	3.13	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.7 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับของการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบอบประชาธิปไตย

(1) การรับฟังข่าวสารทางการเมือง พบว่า นิสิตส่วนใหญ่มีระดับของการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบอบประชาธิปไตย ด้านการรับฟังข่าวสารการเมือง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.90 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับของการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบอบประชาธิปไตย ด้านการรับฟังข่าวสารการเมือง อยู่ในระดับปานกลาง

(2) การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง พบว่า นิสิตส่วนใหญ่ระดับของการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตยด้านการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับของการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย ด้านการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง อยู่ในระดับมาก

(3) การชักชวนให้ผู้อื่นสนทนาทางการเมือง พบว่า นิสิตส่วนใหญ่มีระดับของการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย ด้านการชักชวนให้ผู้อื่นสนทนาทางการเมือง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับของการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย ด้านการชักชวนให้ผู้อื่นสนทนาทางการเมือง อยู่ในระดับปานกลาง

(4) การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง พบว่า นิสิตส่วนใหญ่มีระดับของการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย ด้านการชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับของการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย ด้านการชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง อยู่ในระดับปานกลาง

(5) การโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง พบว่า นิสิตส่วนใหญ่มีระดับของการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย ด้านการโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.27 ซึ่งอยู่ในระดับน้อย

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับของการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย ด้านการโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง อยู่ในระดับน้อย

จากตารางที่ 4.7 อาจสรุปได้ว่า ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตยของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.13 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์จากการถามแบบสัมภาษณ์

การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย

จากการสัมภาษณ์การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตยของ นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา แบ่งออกได้ ดังนี้

1. การรับฟังข่าวสารทางการเมือง
2. การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง
3. การชักชวนให้ผู้อื่นสนทนาทางการเมือง

4. การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง
5. การช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง

การรับฟังข่าวสารทางการเมือง

คำถามหลักจากการสัมภาษณ์ในส่วนนี้ได้แก่“ท่านเคยรับฟังข่าวสารทางการเมืองในทางใดบ้างหรือไม่อย่างไร” พบว่านิสิตจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบตรงกันว่า “เคยรับฟังข่าวสารทางการเมืองจากทางโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และวิทยุ ในเรื่องข่าวสาร การเมือง การวิเคราะห์การเมืองและการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง” โดยให้เหตุผลตรงกันว่า ข่าวสารการเมือง การวิเคราะห์การเมืองและการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง ทำให้ต่อเหตุการณ์ทางการเมืองของประเทศไทยและต่างประเทศที่เปลี่ยนแปลงไป และจะได้นำมาปรับใช้กับชีวิตประจำวันต่อไป

จากข้อมูลการสัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้สรุปเป็นข้อมูลนำเสนอตาม ตาราง 4.8

ตารางที่ 4.8 การรับฟังข่าวสารการเมืองจากการสัมภาษณ์

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1.วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์	23	46
2.โทรทัศน์	7	14
3.โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์	6	12
4.วิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต	4	8
5.โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต	3	6
6.วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต	2	4
7.วิทยุ หนังสือพิมพ์	2	4
8.หนังสือพิมพ์	1	2
9.อินเทอร์เน็ต	1	2
10.บุคคลรู้จัก	1	2
รวม	50	100

จากตารางที่ 4.8 ข้อมูลเกี่ยวกับการรับฟังข่าวสารการเมือง จากการสัมภาษณ์นิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีผลสรุปได้ ดังนี้

จากตาราง พบว่า นิสิตส่วนใหญ่ได้รับทราบข่าวสารทางการเมืองจาก วิทยุ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 46 ซึ่งจากการรับฟังจากวิทยุจะสามารถแบ่งรายการได้ออกเป็น รายการข่าว

การวิเคราะห์การเมือง และการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง เป็นต้น สำหรับการรับชมทางโทรทัศน์ สามารถแบ่งรายการได้ออกเป็น รายการข่าว การวิเคราะห์การเมือง การประชุมรัฐสภา และการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล เป็นต้น สำหรับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองที่เกิดจากสื่อสิ่งพิมพ์ ในที่นี้หมายถึง หนังสือพิมพ์ ซึ่งในที่นี้ยังสามารถแบ่งออกได้เป็น หนังสือพิมพ์รายวัน หนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ โย หนังสือพิมพ์รายวัน ได้แก่ ไทยรัฐ เดลินิวส์ ข่าวสด คมชัดลึก เป็นต้น สำหรับหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ ได้แก่ มติชน เนชั่น และสยามรัฐ เป็นต้น รองลงมาคือ โทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 14 ได้แก่ รายการข่าว การวิเคราะห์การเมือง การประชุมรัฐสภา และการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล เป็นต้น และที่น้อยที่สุด คือ การรับฟังข่าวสารจากบุคคล คิดเป็นร้อยละ 2

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า นิติส่วนใหญ่รับฟังข่าวสารการเมืองจากสื่อวิทยุ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ เป็นหลัก

การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง

คำถามหลังจากการสัมภาษณ์ในส่วนนี้ได้แก่ "ท่านเคยไปออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั้งในระดับชาติ และระดับท้องถิ่นบ้างหรือไม่อย่างไร" พบว่านิติส่วนใหญ่จากกลุ่มตัวอย่างตอบตรงกันว่า "เคยไปออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั้งในระดับชาติได้แก่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา และระดับท้องถิ่นได้แก่ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล นายกองค์การบริหารส่วนตำบล สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด สมาชิกสภาเทศบาล นายกเทศมนตรี ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร (สก.) สมาชิกสภาเขต (สข.) สมาชิกสภาเมืองพัทยา และนายกสภาเมืองพัทยาทุกครั้ง" โดยให้เทศบาลว่า การเลือกตั้งเป็นรูปแบบของการปกครองระบอบประชาธิปไตย ประเทศไทยมีการปกครองระบอบประชาธิปไตย ดังนั้นประชาชนทุกคนควรไปลงคะแนนเลือกตั้ง

จากข้อมูลการสัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้สรุปข้อมูลนำเสนอแบบตาราง 4.9

ตารางที่ 4.9 การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง จากการสัมภาษณ์

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. ไปทุกครั้ง	48	96
2. ไปเป็นบางครั้ง	1	2
3. ไม่ไป	1	2
รวม	50	100

จากตารางที่ 4.9 ข้อมูลเกี่ยวกับการออกเสียงลงคะแนนการเลือกตั้ง จากการสัมภาษณ์นิสิตกลุ่มตัวอย่าง มีผลสรุปได้ดังนี้

จากการสัมภาษณ์ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่ไปออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งระดับชาติ ได้แก่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา ระดับท้องถิ่น ได้แก่ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล นายกองค์การบริหารส่วนตำบล สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด สมาชิกสภาเทศบาล นายกเทศมนตรีผู้ว่าราชการ กรุงเทพมหานคร สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร (สภ.) สมาชิกสภาเขต (สข.) สมาชิกสภาเมืองพัทยาและนายกเมืองพัทยา ทุกครั้ง คิดเป็นร้อยละ 96.00

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า นิสิตส่วนใหญ่มีความสนใจไปออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น

การชักชวนให้ผู้อื่นสนทนากองเมือง

คำถามจัดจากการสัมภาษณ์ในส่วนนี้ได้แก่ “ท่านเคยชักชวนผู้อื่นพูดคุยหรือสนทนากองเมืองบ้างหรือไม่ อย่างไร” พบว่านิสิตส่วนใหญ่จากกลุ่มตัวอย่างตอบตรงกันว่า “เคยชักชวนผู้อื่นสนทนาทางการเมือง ในเรื่องข่าวสารการเมืองทั่วไป” ในเหตุการณ์ประจำวัน จากข่าวสารการเมืองทางโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และวิทยุ” โดยให้เหตุผลว่า การเมืองในระบอบประชาธิปไตยเป็นเรื่องของประชาชนทุกคน และประชาชนทุกคนให้ความสนใจ

จากข้อมูลการสัมภาษณ์ จากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้สรุปเป็นข้อมูลนำเสนอตามตาราง 4.10

ตารางที่ 4.10 การชักชวนให้ผู้อื่นสนทนาทางการเมืองจากการสัมภาษณ์

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. ชักชวนผู้อื่นสนทนาทางการเมือง	28	56
2. พูดคุยสนทนาทางการเมืองกับเพื่อน	12	24
3. พูดคุยสนทนาทางการเมืองกับครอบครัว	6	12
4. ไม่เคยพูดคุยทางการเมือง	3	6
5. พูดคุยทางการเมืองเป็นบางครั้ง	1	2
รวม	50	100

จากตารางที่ 4.10 ข้อมูลเกี่ยวกับการชักชวนให้ผู้อื่นสนทนาทางการเมือง จากการสัมภาษณ์ นิสิตกลุ่มตัวอย่าง มีผลสรุปได้ดังนี้

จากการสัมภาษณ์ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่ชักชวนให้ผู้อื่นสนทนาทางการเมือง ได้แก่ การพูดคุยสนทนาเกี่ยวกับเหตุการณ์ทางการเมือง หรือ ประเด็นทางการเมืองที่อยู่ในความสนใจของประชาชน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมือง การสร้างความเข้าใจในระบบประชาธิปไตยปละชักชวนให้ผู้อื่นสนใจทางการเมือง คิดเป็นร้อยละ 56 รองลงมาคือการพูดคุยสนทนาทางการเมืองกับเพื่อนได้พูดคุยกับเพื่อนเพื่อสร้างความเข้าใจในระบบประชาธิปไตย และชักชวนให้เพื่อนสนใจการเมือง ร้อยละ 24 และที่น้อยที่สุด คือ การพูดคุยสนทนาการเมืองกับครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 6

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า นิสิตส่วนใหญ่มีการชักชวนให้ผู้อื่นเข้าร่วมสนทนาทางการเมือง คิดเป็นร้อยละ 56

การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง

คำถามหลังจากการสัมภาษณ์ในส่วนนี้ได้แก่ “ท่านเคยชักชวนให้ผู้อื่นไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งบ้างหรือไม่อย่างไร” พบว่านิสิตจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบตรงกัน “เคยชักชวนคนรู้จักไปออกเสียงเลือกตั้ง” โดยให้เหตุผลตรงกันว่า “การเลือกตั้งเป็นกระบวนการทางการเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตยและประเทศไทยมีการปกครองระบอบประชาธิปไตย ดังนั้นประชาชนทุกคนควรไปเลือกตั้ง”

จากข้อมูลการสัมภาษณ์จากกลุ่ม ผู้วิจัยได้สรุปข้อมูลนำเสนอตามตาราง 4.11

ตารางที่ 4.11 การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง จากการสัมภาษณ์

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. ชักชวนคนรู้จักไปออกเสียงเลือกตั้ง	24	48
2. ชักชวนคนในครอบครัวไปออกเสียงเลือกตั้ง	18	36
3. ไม่เคยชักชวนใครไปออกเสียงเลือกตั้ง	7	14
4. ชักชวนคนรู้จักเป็นบางครั้งไปออกเสียงเลือกตั้ง	1	2
รวม	50	100

จากตารางที่ 4.11 ข้อมูลเกี่ยวกับการชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง จากการสัมภาษณ์ นิสิตกลุ่มตัวอย่าง มีผลสรุปได้ ดังนี้

จากการสัมภาษณ์ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่ได้ชักชวนคนรู้จักไปออกเสียงเลือกตั้ง คือได้มีการชักชวนเพื่อน หรือ คนรู้จัก การรณรงค์ การประชาสัมพันธ์ และการทำกิจกรรมเพื่อให้ประชาชนไปออกเสียงเลือกตั้ง สามารถคิดเป็นร้อยละ 48 รองลงมา คือการชักชวนคนในครอบครัวไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง

ได้แก่ การชักชวนให้ไปตรวจจสอบรายชื่อที่ทางราชการจัดไว้ก่อนวันเลือกตั้ง เป็นต้นคิดเป็นร้อยละ 36 และที่น้อยที่สุด คือ การชักชวนให้คนรู้จักเป็นบางครั้งไปออกเสียงเลือกตั้งคิดเป็นร้อยละ 2

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า นิสิตส่วนใหญ่มีการชักชวนให้คนรู้จักไปออกเสียงเลือกตั้ง
การโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง

คำถามหลังจากสัมภาษณ์ในส่วนนี้ได้แก่ “ ท่านเคยช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งบ้างหรือไม่ อย่างไร “ พบว่านิสิตจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบตรงกันว่า “ ไม่เคยช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง “ โดยให้เหตุผลตรงกันว่า “ อายุยังน้อย ยังเป็นผู้เยาว์อยู่ ไม่ค่อยมีเวลาและต้องเรียนให้จบการศึกษา ก่อน ประกอบกันไม่คุ้นเคยกับผู้สมัครรับเลือกตั้ง”

จากข้อมูลการสัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้สรุปข้อมูลนำเสนอตามตาราง 4.12

ตารางที่ 4.12 การโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง จากการสัมภาษณ์

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง	50	100
รวม	50	100

จากตารางที่ 4.12 ข้อมูลเกี่ยวกับการโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง จากการสัมภาษณ์ นิสิตกลุ่มตัวอย่าง มีผลสรุปได้ดังนี้

จากการสัมภาษณ์ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยโฆษณาให้กับผู้สมัครรับเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเป็นการช่วยหาเสียง การทำกิจกรรมกับหัวคะแนน ประชาสัมพันธ์มีโฆษณาหาเสียง และ แจกแผ่นพับหาเสียง เป็นต้น หรือ คิดเป็นร้อยละ 100

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า นิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยโฆษณาหาเสียงให้กับผู้สมัครรับเลือกตั้ง ในการหาเสียงเลือกตั้ง

1.2 การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย

การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย ประกอบด้วยเนื้อหา ดังนี้ คือ

- (1) การรับฟังข่าวสารทางการเมือง
- (2) การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง
- (3) การชักชวนให้ผู้อื่นสนทนาทางการเมือง
- (4) การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง
- (5) การร่วมโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง

1.3 การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยแยกตามเพศ อายุ คณะที่ศึกษา ภูมิฐานะ อาชีพบิดามารดา และประเภทสื่อสาร

1.3.1 การรับฟังข่าวสารการเมือง

ตารางที่ 4.13 การรับฟังข่าวสารการเมือง : การติดตามข่าวสารในหนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต แยกตามเพศ

เพศ	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ชาย	23	85	60	1	0	169
	13.6	50.3	35.5	0.6	0	100.0
หญิง	53	85	84	2	1	223
	23.8	37.2	37.7	0.9	0.4	100.0
รวม	76	168	144	3	1	392
	19.4	42.9	36.7	0.8	0.3	100.0

จากตารางที่ 4.13 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : การติดตามข่าวสารในหนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต แยกตามเพศ จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เพศชายเกือบทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 85 คน คิดเป็น ร้อยละ 50.3 รองลงมาคือ เพศหญิง เคยบางครั้ง จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 37.7 และที่น้อยที่สุด คือ เพศหญิงไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : การติดตามข่าวสารในหนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต แยกตามเพศ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยเกือบทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 42.9 รองลงมาคือ เคยบางครั้ง จำนวน 144 คนคิดเป็นร้อยละ 36.7 และที่น้อยที่สุดคือไม่สนใจ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3

ตารางที่ 4.14 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : การดูโทรทัศน์หรือรับฟังวิทยุ การอภิปรายไม่ไว้วางใจ
รัฐบาล แยกตามเพศ

เพศ	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ชาย	5	24	117	15	8	169
	0.3	14.2	69.2	8.9	4.7	100.0
หญิง	10	24	159	26	4	223
	4.5	10.8	71.3	11.7	1.8	100.0
รวม	15	48	276	41	12	392
	3.8	12.2	70.4	10.5	3.1	100.0

จากตารางที่ 4.14 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : การดูโทรทัศน์หรือรับฟังวิทยุ การอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล แยกตามเพศ จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เพศหญิงเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 71.3 รองลงมา คือ เพศชาย เคยบางครั้งจำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 69.2 และที่น้อยที่สุด คือ เพศหญิง ไม่สนใจ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 ตามลำดับ

สรุป การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : การดูโทรทัศน์หรือรับฟังวิทยุ การอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล แยกตามเพศจากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 276 คน คิดเป็นร้อยละ 70.4 รองลงมา คือ เคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.2 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1

ตารางที่ 4.15 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : ข่าวสารทางการเมืองในหน้าหนังสือพิมพ์ หรือวารสารเคย
ตัดเก็บไว้ แยกตามเพศ

เพศ	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ชาย	1	18	60	78	12	169
	0.6	10.7	35.5	46.2	7.1	100.0
หญิง	7	12	62	133	9	223
	3.1	5.4	27.8	59.6	4.0	100.0
รวม	8	30	122	211	21	392
	2.0	7.7	31.1	53.8	5.4	100.0

จากตารางที่ 4.15 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : ข่าวสารทางการเมืองในหน้าหนังสือพิมพ์ หรือวารสารเคยตัดเก็บไว้ แยกตามเพศ จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า เพศหญิง ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 59.6 รองลงมาคือเพศชาย จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 46.2 และที่น้อยที่สุด คือ เพศชายเคยทุกครั้งจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6 ตามลำดับ

สรุป การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : ข่าวสารทางการเมืองในหน้าหนังสือพิมพ์ หรือวารสารเคยตัดเก็บไว้ แยกตามเพศ จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า เพศหญิง ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 59.6 รองลงมาคือเพศชาย จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 46.2 และที่น้อยที่สุด คือ เพศชายเคยทุกครั้งจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.16 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : เคยเข้าร่วมติดตามข่าวสารทางการเมืองจากหน่วยงาน หรือ องค์กรต่าง ๆ ที่จัดรายการ แยกตามเพศ

เพศ	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ชาย	1	16	74	65	13	169
	0.6	9.5	43.8	38.5	7.7	100.0
หญิง	8	9	75	122	9	223
	3.6	4.0	33.6	54.7	4.0	100.0
รวม	9	25	149	287	22	392
	2.3	6.4	38.0	47.7	5.6	100.0

จากตารางที่ 4.16 พบว่า การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : เคยเข้าร่วมติดตามข่าวสารทางการเมืองจากหน่วยงาน หรือ องค์กรต่าง ๆ ที่จัดรายการ แยกตามเพศ จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า เพศหญิงไม่เคยมากที่สุด จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 54.7 รองลงมาคือ เพศชายเคยบางครั้งจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 43.8 และที่น้อยที่สุด คือ เพศชายเคยทุกครั้ง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6 ตามลำดับ

สรุป การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : เคยเข้าร่วมติดตามข่าวสารทางการเมืองจากหน่วยงาน หรือ องค์กรต่าง ๆ ที่จัดรายการแยกตามเพศ พบว่านิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 47.7 รองลงมาคือ เคยบางครั้ง จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 38.0 และที่น้อยที่สุด คือ เพศชาย เคยทุกครั้ง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6

ตารางที่ 4.17 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : เคยได้รับข่าวสารการเมืองจากตัวแทนพรรคการเมือง หรือ
นักการเมือง แยกตามเพศ

เพศ	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ชาย	1	16	74	65	13	169
	0.6	9.5	43.8	38.5	7.7	100.0
หญิง	8	9	75	122	9	223
	3.6	4.0	33.6	54.7	4.0	100.0
รวม	9	2.5	149	287	22	392
	2.3	6.4	38.0	47.7	5.6	100.0

จากตารางที่ 4.17 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : เคยได้รับข่าวสารการเมืองจากตัวแทนพรรคการเมือง หรือ นักการเมือง แยกตามเพศ จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เพศชาย หญิง ไม่เคย มากที่สุด จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 54.7 รองลงมา คือ เพศชาย เคยบางครั้ง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 43.8 และที่น้อยที่สุดคือ เพศชายทุกครั้ง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6 ตามลำดับ

สรุป การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : เคยรับข่าวสารการเมืองจากตัวแทนพรรคการเมือง หรือ นักการเมือง แยกตามเพศ พบว่าส่วนใหญ่ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 47.7 รองลงมา คือ เคยบางครั้ง จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 38.0 และที่น้อยที่สุด คือ เคยทุกครั้ง จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3

ตารางที่ 4.18 การรับฟังข่าวสารการเมือง : การติดตามข่าวสารในหนังสือพิมพ์ วาสาร วิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต แยกตามคณะที่ศึกษา

เพศ	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ครุศาสตร์	6	12	22	0	0	40
	15.0	30.0	55.0	0	0	100.0
มนุษยศาสตร์	41	89	54	2	0	186
	22.0	47.8	29.0	1.1	0	100.0
วิทยาศาสตร์ฯ	11	36	28	0	1	76
	14.5	47.4	36.8	0	1.3	100.0
วิทยาการจัดการ	18	31	40	1	0	90
	20.0	34.4	44.4	1.1	0	100
รวม	76	168	144	3	1	392
	19.4	42.9	36.7	0.8	1.3	100.0

จากตารางที่ 4.18 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : การติดตามข่าวสารในหนังสือพิมพ์ วาสาร วิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต แยกตามคณะที่ศึกษา จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า คณะครุศาสตร์เคย บางครั้งมากที่สุด จำนวน 22 คน คิดเป็น ร้อยละ 55.0 รองลงมาคือ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 47.4 และที่น้อยที่สุด คือ คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ไม่เคย คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะวิทยาการจัดการ ไม่สนใจจำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : การติดตามข่าวสารในหนังสือพิมพ์ วาสาร วิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต แยกตามคณะที่ศึกษา พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยเกือบทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 168 คน คิดเป็น ร้อยละ 42.9 รองลงมาคือ เคยบางครั้ง จำนวน 144 คนคิดเป็นร้อยละ 36.7 และที่น้อยที่สุดคือไม่สนใจ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3

ตารางที่ 4.19 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : การดูโทรทัศน์หรือรับฟังวิทยุ การอภิปรายไม่ไว้วางใจ
รัฐบาล แยกตามคณะที่ศึกษา

เพศ	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ครุศาสตร์	0	3	30	6	1	40
	0	7.5	75.0	15.0	2.5	100.0
มนุษยศาสตร์	9	32	135	7	3	186
	4.8	17.2	72.6	3.8	1.6	100.0
วิทยาศาสตร์ฯ	4	5	50	15	2	76
	5.3	6.6	65.8	19.7	2.6	100.0
วิทยาการจัดการ	2	8	61	13	6	90
	2.2	8.9	67.8	14.4	6.7	100
รวม	2	48	276	41	12	392
	2.2	12.2	70.4	10.5	3.1	100.0

จากตารางที่ 4.19 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : การดูโทรทัศน์หรือรับฟังวิทยุ การอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล แยกตามคณะที่ศึกษา จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า คณะครุศาสตร์เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 75.0 รองลงมา คือ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เคยบางครั้ง จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 72.6 และที่น้อยที่สุด คือ คณะครุศาสตร์เคยทุกครั้งจำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : การดูโทรทัศน์หรือรับฟังวิทยุ การอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล แยกตามคณะที่ศึกษาจากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 276 คน คิดเป็นร้อยละ 70.4 รองลงมา คือ เคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.2 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1

ตารางที่ 4.20 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : ข่าวสารทางการเมืองในหน้าหนังสือพิมพ์ หรือวารสารเคย
ตัดเก็บไว้ แยกตามคณะที่ศึกษา

เพศ	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ครุศาสตร์	1	1	4	31	3	40
	2.5	2.5	10.0	77.5	7.5	100.0
มนุษยศาสตร์	4	17	68	90	7	186
	2.2	9.1	36.6	48.4	3.8	100.0
วิทยาศาสตร์ฯ	1	6	25	36	8	76
	1.3	7.9	32.9	47.4	10.5	100.0
วิทยาการจั้ดการ	2	6	25	54	3	90
	2.2	6.7	27.8	60.0	3.3	100
รวม	8	30	122	211	21	392
	2.0	7.7	31.1	53.8	5.4	100.0

จากตารางที่ 4.20 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : ข่าวสารทางการเมืองในหน้าหนังสือพิมพ์ หรือวารสารเคยตัดเก็บไว้ แยกตามคณะที่ศึกษา จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า คณะครุศาสตร์ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 31คน คิดเป็นร้อยละ 77.5 รองลงมาคือคณะวิทยาการจั้ดการ ไม่เคยจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 และที่น้อยที่สุด คือ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเคยทุกครั้งจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 ตามลำดับ

สรุป การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : ข่าวสารทางการเมืองในหน้าหนังสือพิมพ์ หรือวารสารเคยตัดเก็บไว้ แยกตามเพศ จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 53.8 รองลงมาคือเคยบางครั้ง จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 31.1 และที่น้อยที่สุด คือ เคยทุกครั้งจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.21 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : เคยเข้าร่วมติดตามข่าวสารทางการเมืองจากหน่วยงาน หรือ องค์กรต่าง ๆ ที่จัดรายการ แยกตามคณะที่ศึกษา

เพศ	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ครุศาสตร์	0	1	14	23	2	40
	0	2.5	35.0	57.5	5.0	100.0
มนุษยศาสตร์	4	18	71	83	10	186
	2.2	9.7	38.2	44.6	5.4	100.0
วิทยาศาสตร์ฯ	1	2	27	39	7	76
	1.3	2.6	35.5	51.3	9.2	100.0
วิทยาการจัดการ	4	4	37	42	3	90
	4.4	4.4	41.1	46.7	3.3	100
รวม	9	25	149	187	22	392
	2.3	6.4	38.0	47.7	5.6	100.0

จากตารางที่ 4.21 พบว่า การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : เคยเข้าร่วมติดตามข่าวสารทางการเมืองจากหน่วยงาน หรือ องค์กรต่าง ๆ ที่จัดรายการ แยกตามคณะที่ศึกษา จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า คณะครุศาสตร์ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 57.5 รองลงมาคือ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไม่เคยจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 51.3 และที่น้อยที่สุด คือ คณะครุศาสตร์เคยทุกครั้ง จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : เคยเข้าร่วมติดตามข่าวสารทางการเมืองจากหน่วยงาน หรือ องค์กรต่าง ๆ ที่จัดรายการแยกตามคณะที่ศึกษา พบว่านิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 47.7 รองลงมาคือ เคยบางครั้ง จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 38.0 และที่น้อยที่สุด คือ เคยทุกครั้ง จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3

ตารางที่ 4.22 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : เคยได้รับข่าวสารการเมืองจากตัวแทนพรรคการเมือง หรือ
นักการเมือง แยกตามคณะที่ศึกษา

เพศ	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ครุศาสตร์	0	2	23	14	1	40
	0	5.0	57.5	35.0	2.5	100.0
มนุษยศาสตร์	3	27	75	72	9	186
	1.6	14.5	40.3	38.7	4.8	100.0
วิทยาศาสตร์	0	2	31	39	4	76
	0	2.6	40.8	51.3	5.3	100.0
วิทยาการจัดการ	2	10	46	30	2	90
	2.2	11.1	51.1	33.3	2.2	100
รวม	5	41	175	155	16	392
	1.3	10.5	44.6	39.5	4.1	100.0

จากตารางที่ 4.22 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : เคยได้รับข่าวสารการเมืองจากตัวแทนพรรคการเมือง หรือ นักการเมือง แยกตามคณะที่ศึกษา จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า คณะครุศาสตร์ เคย บางครั้ง มากที่สุด จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 57.5 รองลงมา คือ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ไม่ เคย จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 51.3 และที่น้อยที่สุดคือ คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีเคยทุกครั้ง จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : เคยรับข่าวสารการเมืองจากตัวแทนพรรคการเมือง หรือ นักการเมือง แยกตามคณะที่ศึกษา พบว่าส่วนใหญ่เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 46.6 รองลงมาคือ ไม่เคย จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 39.5 และที่น้อยที่สุด คือ เคยทุกครั้ง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3

ตารางที่ 4.23 การรับฟังข่าวสารการเมือง : การติดตามข่าวสารในหนังสือพิมพ์ วาสาร วิทยุ โทรทัศน์
อินเทอร์เน็ต แยกตามอายุ

เพศ	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
18-20 ปี	6	24	159	20	6	215
	2.8	11.2	74.0	9.3	2.8	100.0
21-23 ปี	9	24	104	20	6	163
	5.5	14.7	63.8	12.3	3.7	100.0
23 ปีขึ้นไป	0	0	13	1	0	14
	0	0	92.9	7.1	0	100.0
รวม	15	48	276	41	12	392
	3.8	12.2	70.4	10.5	3.1	100.0

จากตารางที่ 4.23 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : การติดตามข่าวสารในหนังสือพิมพ์ วาสาร วิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต แยกตามอายุ จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า อายุ 23 ปี ขึ้นไปเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 13คน คิดเป็น ร้อยละ 92.9 รองลงมาคือ อายุ 18-20 ปี เคยบางครั้ง จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 74.0 และที่น้อยที่สุด คือ อายุ 23 ปีขึ้นไป เคยทุกครั้ง เคยเกือบทุกครั้ง และ ไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : การติดตามข่าวสารในหนังสือพิมพ์ วาสาร วิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต แยกตามอายุ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยเกือบบางครั้ง จำนวน 276 คน คิดเป็นร้อยละ 70.4 รองลงมาคือ เคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 48 คนคิดเป็นร้อยละ 12.2 และที่น้อยที่สุดคือไม่สนใจ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1

ตารางที่ 4.24 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : การดูโทรทัศน์หรือรับฟังวิทยุ การอภิปรายไม่ไว้วางใจ
รัฐบาล แยกตามอายุ

เพศ	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
18 – 20 ปี	6	24	159	20	6	215
	2.8	11.2	74.0	9.3	2.8	100.0
21 – 23 ปี	9	24	104	20	6	163
	5.5	14.7	63.8	12.3	3.7	100.0
23 ปีขึ้นไป	0	0	13	1	0	14
	0	0	92.9	7.1	0	100.0
รวม	15	48	276	41	12	392
	3.8	12.2	70.4	10.5	3.1	100.0

จากตารางที่ 4.24 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : การดูโทรทัศน์หรือรับฟังวิทยุ การอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล แยกตามอายุ จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า อายุ 23 ปีขึ้นไปเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 92.9 รองลงมา คือ อายุ 18-20 ปี เคยบางครั้งจำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 74.0 และที่น้อยที่สุด คือ อายุ 23 ปีขึ้นไป เคยทุกครั้ง เคยเกือบทุกครั้ง และ ไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : การดูโทรทัศน์หรือรับฟังวิทยุ การอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล แยกตามอายุ จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 276 คน คิดเป็นร้อยละ 70.4 รองลงมา คือ เคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.2 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1

ตารางที่ 4.25 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : ข่าวสารทางการเมืองในหน้าหนังสือพิมพ์ หรือวารสารเคย
ตัดเก็บไว้ แยกตามอายุ

เพศ	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
18 - 20 ปี	6	16	53	129	11	215
	2.8	7.4	24.7	60.0	5.1	100.0
21 - 23 ปี	2	14	66	72	9	163
	1.2	8.6	40.5	44.2	5.5	100.0
23 ปีขึ้นไป	0	0	3	10	1	14
	0	0	21.4	71.4	7.1	100.0
รวม	8	30	122	211	21	392
	2.0	7.7	31.1	53.8	5.4	100.0

จากตารางที่ 4.25 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : ข่าวสารทางการเมืองในหน้าหนังสือพิมพ์ หรือวารสารเคยตัดเก็บไว้ แยกตามอายุ จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า อายุ 23 ปี ขึ้นไป ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 71.4 รองลงมาคืออายุ 18-20 ปี ไม่เคย จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 และที่น้อยที่สุด คือ อายุ 23 ปีขึ้นไปเคยทุกครั้งจำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : ข่าวสารทางการเมืองในหน้าหนังสือพิมพ์ หรือวารสารเคยตัดเก็บไว้ แยกตามอายุ จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า นิสิตส่วนใหญ่ ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 53.8รองลงมาคือเคยบางครั้ง จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 31.1 และที่น้อยที่สุด คือ เคยทุกครั้งจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.26 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : เคยเข้าร่วมติดตามข่าวสารทางการเมืองจากหน่วยงาน
หรือ องค์กรต่าง ๆ ที่จัดรายการ แยกตามอายุ

เพศ	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
18 – 20 ปี	4	13	84	101	13	215
	1.9	6.0	39.1	47.0	6.0	100.0
21 – 23 ปี	5	12	58	80	8	163
	3.1	7.4	35.6	49.1	4.9	100.0
23 ปีขึ้นไป	0	0	7	6	1	14
	0	0	50.0	42.9	7.1	100.0
รวม	9	25	149	187	22	392
	2.3	6.4	38.0	47.7	5.6	100.0

จากตารางที่ 4.26 พบว่า การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : เคยเข้าร่วมติดตามข่าวสารทางการเมืองจากหน่วยงาน หรือ องค์กรต่าง ๆ ที่จัดรายการ แยกตามอายุ จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า อายุ 23 ปีขึ้นไปเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 21-23 ปี ไม่เคยจำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 49.1 และที่น้อยที่สุด คือ อายุ 23 ปีขึ้นไป จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : เคยเข้าร่วมติดตามข่าวสารทางการเมืองจากหน่วยงาน หรือ องค์กรต่าง ๆ ที่จัดรายการแยกตามอายุ พบว่านิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 47.7 รองลงมาคือ เคยบางครั้ง จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 38.0 และที่น้อยที่สุด คือ เคยทุกครั้ง จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.30

ตารางที่ 4.27 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : เคยได้รับข่าวสารการเมืองจากตัวแทนพรรคการเมือง หรือ
นักการเมือง แยกตามอายุ

เพศ	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
18-20 ปี	2	22	98	83	10	215
	0.9	10.2	45.6	38.6	4.7	100.0
21-23 ปี	3	19	67	68	6	163
	1.8	11.7	41.1	41.7	3.7	100.0
23 ปีขึ้นไป	0	0	10	4	0	14
	0	0	71.4	28.6	0	100.0
รวม	5	41	175	155	16	392
	1.3	10.5	44.6	39.5	4.1	100.0

จากตารางที่ 4.27 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : เคยได้รับข่าวสารการเมืองจากตัวแทนพรรคการเมือง หรือ นักการเมือง แยกตามอายุ จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า อายุ 23 ปีขึ้นไปเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 71.4 รองลงมา คืออายุ 18-20 ปีเคยบางครั้ง จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 45.6 และที่น้อยที่สุดคือ อายุ 23 ปีขึ้นไปเคย เคยเกือบทุกครั้ง ถ้า ไม่แน่ใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : เคยรับข่าวสารการเมืองจากตัวแทนพรรคการเมือง หรือ นักการเมือง แยกตามอายุ พบว่าส่วนใหญ่เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 44.6 รองลงมาคือ ไม่เคย จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 39.5 และที่น้อยที่สุด คือ เคยทุกครั้ง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3

ตารางที่ 4.28 การรับฟังข่าวสารการเมือง : การติดตามข่าวสารในหนังสือพิมพ์ วาสาร วิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต แยกตามภูมิภาค

ภูมิภาค	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ภาคเหนือ	7 41.2	5 29.4	4 23.5	1 5.9	0 0	17 100.0
ภาคใต้	8 15.1	29 54.7	16 30.2	0 0	0 0	53 100.0
ภาคตะวันออก	1 9.1	5 45.5	5 45.5	0 0	0 0	11 100.0
ภาคตะวันตก	3 60.0	2 40.0	0 0	0 0	0 0	5 100.0
ภาคกลาง	36 16.6	96 42.7	90 40.0	2 0.9	1 0.4	225 100.0
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	21 25.9	31 38.3	29 35.8	0 0	0 0	81 100.0
รวม	76 19.4	168 42.9	144 36.7	3 0.8	1 0.3	392 100.0

จากตารางที่ 4.28 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : การติดตามข่าวสารในหนังสือพิมพ์ วาสาร วิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต แยกตามภูมิภาค จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ภาคตะวันออกเคยทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็น ร้อยละ 60.0 รองลงมาคือ ภาคใต้ เคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 54.7 และที่น้อยที่สุด คือ ภาคเหนือไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : การติดตามข่าวสารในหนังสือพิมพ์ วาสาร วิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต แยกตามภูมิภาค พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยเกือบทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 42.9 รองลงมาคือ เคยบางครั้ง จำนวน 144 คนคิดเป็นร้อยละ 36.7 และที่น้อยที่สุดคือไม่สนใจ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3

ตารางที่ 4.29 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : การดูโทรทัศน์หรือรับฟังวิทยุ การอภิปรายไม่ไว้วางใจ
รัฐบาล แยกตามภูมิภาค

ภูมิภาค	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ภาคเหนือ	1	4	8	2	2	17
	5.9	23.5	47.1	11.8	11.8	100.0
ภาคใต้	1	7	43	2	0	53
	1.9	13.2	81.1	3.8	0	100.0
ภาคตะวันออก	0	1	9	1	0	11
	0	9.1	81.8	9.1	0	100.0
ภาคตะวันตก	0	1	4	0	0	5
	0	20.0	80.0	0	0	100.0
ภาคกลาง	10	25	155	27	8	225
	4.4	11.1	68.9	12.0	3.6	100.0
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	3	10	57	9	2	81
	3.7	12.3	70.4	11.1	2.5	100.0
รวม	15	48	276	41	12	392
	3.8	12.2	70.4	10.5	3.1	100.0

จากตารางที่ 4.29 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : การดูโทรทัศน์หรือรับฟังวิทยุ การอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล แยกตามภูมิภาค จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 81.8 รองลงมา คือ ภาคใต้ เคยบางครั้งจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 81.1 และที่น้อยที่สุด คือ ภาคตะวันออกและภาคตะวันตก เคยทุกครั้ง และ ไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 และภาคใต้ไม่สนใจ จำนวน 0 คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : การดูโทรทัศน์หรือรับฟังวิทยุ การอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล แยกตามภูมิภาคจากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน

276 คน คิดเป็นร้อยละ 70.4 รองลงมา คือ เคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.2 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1

ตารางที่ 4.30 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : ข่าวสารทางการเมืองในหน้าหนังสือพิมพ์ หรือวารสารเคยตัดเก็บไว้ แยกตามภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ภาคเหนือ	0	0	6	9	2	17
	0	0	35.3	52.9	11.8	100.0
ภาคใต้	2	1	20	30	0	53
	3.8	1.9	37.7	56.6	0	100.0
ภาคตะวันออก	0	1	2	8	0	11
	0	9.1	18.2	72.7	0	100.0
ภาคตะวันตก	0	0	2	3	0	5
	0	0	40.0	60.0	0	100.0
ภาคกลาง	3	19	72	116	15	225
	1.3	8.4	32.0	51.6	6.7	100.0
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	3	9	20	45	4	81
	3.7	11.1	24.7	55.6	4.9	100.0
รวม	8	30	122	211	21	392
	2.0	7.7	31.1	53.8	5.4	100.0

จากตารางที่ 4.30 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : ข่าวสารทางการเมืองในหน้าหนังสือพิมพ์ หรือวารสารเคยตัดเก็บไว้ แยกตามภูมิลำเนา จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า ภาคตะวันออก ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 72.7 รองลงมาคือภาคตะวันตกไม่เคย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 และที่น้อยที่สุด คือ ภาคเหนือเคยทุกครั้งและเคยเกือบทุกครั้งจำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 และภาคตะวันออกเคยทุกครั้งและไม่สนใจจำนวน 0 คิดเป็นร้อยละ 0 ภาคตะวันตกเคยทุกครั้งและไม่สนใจจำนวน 0 คนคิดเป็นร้อยละ 0 และภาคใต้ไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : ข่าวสารทางการเมืองในหน้าหนังสือพิมพ์ หรือวารสารเคย
ตัดเก็บไว้ แยกตามภูมิภาค จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า นิติส่วนใหญ่ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 211
คน คิดเป็นร้อยละ 53.8 และที่น้อยที่สุด คือ เคยเกือบทุกครั้งจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.31 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : เคยเข้าร่วมติดตามข่าวสารทางการเมืองจากหน่วยงาน
หรือ องค์กรต่าง ๆ ที่จัดรายการ แยกตามภูมิภาค

ภูมิภาค	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ภาคเหนือ	1	0	6	10	0	17
	5.9	0	35.3	58.8	0	100.0
ภาคใต้	0	5	22	24	2	53
	0	9.4	41.5	45.3	3.8	100.0
ภาคตะวันออก	0	1	4	6	0	11
	0	9.1	36.4	54.5	0	100.0
ภาคตะวันตก	0	1	2	1	1	5
	0	20.0	40.0	20.0	20.0	100.0
ภาคกลาง	4	12	84	108	17	225
	1.8	5.3	37.3	48.0	7.6	100.0
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	4	6	31	38	2	81
	4.9	7.4	38.3	46.9	2.5	100.0
รวม	9	25	149	187	22	392
	2.3	6.4	38.0	47.7	5.6	100.0

จากตารางที่ 4.31 พบว่า การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : เคยเข้าร่วมติดตามข่าวสารทางการเมืองจากหน่วยงาน หรือ องค์กรต่าง ๆ ที่จัดรายการ แยกตามภูมิภาค จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า ภาคเหนือไม่เคยมากที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 58.8 รองลงมาคือ ภาคตะวันออกไม่เคยจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 54.5 และที่น้อยที่สุด คือ ภาคใต้ ภาคตะวันออก และภาคตะวันตกเคยทุกครั้ง จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 และภาคเหนือ ภาคตะวันออก ไม่สนใจ จำนวน 0 คน ตามลำดับ

สรุป การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : เคยเข้าร่วมติดตามข่าวสารทางการเมืองจากหน่วยงาน หรือ องค์กรต่าง ๆ ที่จัดรายการแยกตามภูมิลำเนา พบว่านิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 47.7 รองลงมาคือ เคยบางครั้ง จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 38.0 และที่น้อยที่สุด คือ เพศชาย เคยทุกครั้ง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6

ตารางที่ 4.32 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : เคยได้รับข่าวสารการเมืองจากตัวแทนพรรคการเมือง หรือ นักการเมือง แยกตามภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ภาคเหนือ	0	2	6	9	0	17
	0	11.8	52.9	52.9	0	100.0
ภาคใต้	0	8	24	24	0	53
	0	15.1	45.3	45.3	0	100.0
ภาคตะวันออก	0	2	4	4	0	11
	0	18.2	36.4	36.4	0	100.0
ภาคตะวันตก	0	1	2	2	0	5
	0	20.0	40.0	40.0	0	100.0
ภาคกลาง	3	20	85	85	14	225
	13.3	8.9	37.8	37.8	6.2	100.0
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	2	8	31	31	2	81
	2.5	9.9	38.3	28.3	2.5	100.0
รวม	5	41	175	155	16	392
	1.3	10.5	44.6	39.5	4.1	100.0

จากตารางที่ 4.32 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : เคยได้รับข่าวสารการเมืองจากตัวแทนพรรคการเมือง หรือ นักการเมือง แยกตามภูมิลำเนา จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ภาคเหนือ ไม่เคย มากที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 52.9 รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เคยบางครั้ง จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 46.9 และที่น้อยที่สุดคือ ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออกและภาคตะวันตก เคยทุกครั้งและไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : เคยรับข่าวสารการเมืองจากตัวแทนพรรคการเมือง หรือนักการเมือง แยกตามภูมิภาค พบว่าส่วนใหญ่เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 44.6 รองลงมาคือ ไม่เคย จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 39.5 และที่น้อยที่สุด คือ เคยทุกครั้ง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3

ตารางที่ 4.33 การรับฟังข่าวสารการเมือง : การติดตามข่าวสารในหนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต แยกตามอาชีพตามารดา

	เคยทุกครั้ง	เคยเกือบทุกครั้ง	เคยบางครั้ง	ไม่เคย	ไม่สนใจ	รวม
อาชีพตามารดา	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)	
รับราชการ	5	24	14	2	0	45
	11.1	53.3	31.1	4.4	0	100.0
รัฐวิสาหกิจ	3	2	2	0	0	7
	42.9	28.6	28.6	0	0	100.0
เอกชน	2	11	12	0	0	25
	8.0	44.0	48.0	0	0	100.0
อิสระ	40	64	58	1	1	164
	24.4	39.0	35.4	0.6	0.6	100.0
เกษตรกรรม	19	44	33	0	0	96
	19.8	45.8	34.4	0	0	100.0
อื่นๆ	7	23	25	0	0	55
	12.7	41.8	45.5	0	0	100.0
รวม	76	168	144	3	1	392
	19.4	42.9	36.7	0.8	0.3	100.0

จากตารางที่ 4.33 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : การติดตามข่าวสารในหนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต แยกตามอาชีพตามารดา จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า อาชีพรับราชการ เคยเกือบทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 24 คน คิดเป็น ร้อยละ 53.3 รองลงมาคือ อาชีพทำงานเอกชน จำนวน

12 คน คิดเป็นร้อยละ 48.0 และที่น้อยที่สุด คือ อาชีพรับราชการ รัฐวิสาหกิจ เอกชน เกษตรกรรม และอื่น ๆ ไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : การติดตามข่าวสารในหนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต แยกตามอาชีพบิดามารดา พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยเกือบทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 42.9 รองลงมาคือ เคยบางครั้ง จำนวน 144 คนคิดเป็นร้อยละ 36.7 และที่น้อยที่สุดคือไม่สนใจ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3

ตารางที่ 4.34 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : การดูโทรทัศน์หรือรับฟังวิทยุ การอภิปรายไม่ไว้วางใจ
รัฐบาล แยกตามอาชีพบิดามารดา

	เคยทุกครั้ง	เคยเกือบทุกครั้ง	เคยบางครั้ง	ไม่เคย	ไม่สนใจ	
อาชีพบิดามารดา	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)	รวม
รับราชการ	1	5	28	7	4	45
	2.2	11.5	62.2	15.6	8.9	100.0
รัฐวิสาหกิจ	1	0	6	0	0	7
	14.3	0	85.7	0	0	100.0
เอกชน	0	4	16	5	0	25
	0	16.4	64.0	20.0	0	100.0
อิสระ	8	21	117	11	7	164
	4.9	12.8	71.3	6.7	4.3	100.0
เกษตรกรรม	2	14	70	10	0	96
	2.1	14.6	72.9	10.4	0	100.0
อื่นๆ	3	4	39	8	1	55
	5.5	7.3	70.9	14.5	1.8	100.0
รวม	15	48	276	41	12	392
	3.8	12.2	70.4	50.5	3.1	100.0

จากตารางที่ 4.34 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : การดูโทรทัศน์หรือรับฟังวิทยุ การอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล แยกตามอาชีพบิดามารดา จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า อาชีพรัฐวิสาหกิจเคยบางครั้ง

มากที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 72.9 รองลงมาคืออาชีพเกษตรกร เคยบางครั้ง จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 72.9 และที่น้อยที่สุด คือ อาชีพเอกชน เคยทุกครั้งและไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : การดูโทรทัศน์หรือรับฟังวิทยุ การอภิปรายไม่ไว้วางใจ รัฐบาล แยกตามอาชีพบิดามารดา จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 276 คน คิดเป็นร้อยละ 70.4 รองลงมา คือ เคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 50.5 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1

ตารางที่ 4.35 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : ข่าวสารทางการเมืองในหน้าหนังสือพิมพ์ หรือวารสารเคยตัดเก็บไว้ แยกตามอาชีพบิดามารดา

	เคยทุกครั้ง	เคยเกือบทุกครั้ง	เคยบางครั้ง	ไม่เคย	ไม่สนใจ	
อาชีพบิดามารดา	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)	รวม
รับราชการ	1	2	11	25	6	45
	2.2	4.4	24.4	55.6	13.3	100.0
รัฐวิสาหกิจ	1	0	2	4	0	7
	14.3	0	28.6	57.1	0	100.0
เอกชน	0	1	5	18	1	25
	0	4.0	20.0	72.0	4.0	100.0
อิสระ	2	17	60	77	8	164
	1.2	10.4	36.6	47.0	4.9	100.0
เกษตรกรรวม	2	6	30	56	2	96
	2.1	6.3	31.3	58.3	2.1	100.0
อื่นๆ	2	4	14	31	4	55
	3.6	7.3	25.5	56.4	7.3	100.0
รวม	8	30	122	211	21	392
	2.0	7.7	31.1	53.8	5.4	100.0

จากตารางที่ 4.35 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : ข่าวสารทางการเมืองในหน้าหนังสือพิมพ์ หรือวารสารเคยตัดเก็บไว้ แยกตามอาชีพบิดามารดา จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า อาชีพทำงานเอกชน ไม่

เคยมากที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 72.0 รองลงมาคืออาชีพเกษตรกรรมไม่เคย จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 58.3 และที่น้อยที่สุด คือ อาชีพเอกชนเคยทุกครั้งจำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : ข่าวสารทางการเมืองในหน้าหนังสือพิมพ์ หรือวารสารเคยตัดเก็บไว้ แยกตามอาชีพบิดามารดา จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า นิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 53.8 รองลงมาคือเคยบางครั้ง จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 31.1 และที่น้อยที่สุด คือ เคยทุกครั้งจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.36 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : เคยเข้าร่วมติดตามข่าวสารทางการเมืองจากหน่วยงานหรือ องค์กรต่าง ๆ ที่จัดรายการ แยกตามอาชีพบิดามารดา

	เคยทุกครั้ง	เคยเกือบทุกครั้ง	เคยบางครั้ง	ไม่เคย	ไม่สนใจ	รวม
อาชีพบิดามารดา	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)	
รับราชการ	0	2	15	23	5	45
	0	4.4	33.3	51.1	11.1	100.0
รัฐวิสาหกิจ	1	1	3	2	0	7
	14.3	14.3	42.9	28.6	0	100.0
เอกชน	1	1	6	17	0	25
	4.0	4.0	24.0	68.0	0	100.0
อิสระ	3	15	66	71	9	164
	1.8	9.1	40.2	43.3	5.5	100.0
เกษตรกรรม	2	5	42	45	2	96
	2.1	5.2	43.8	46.9	2.1	100.0
อื่นๆ	2	1	17	29	6	55
	3.6	1.8	30.9	52.7	10.9	100.0
รวม	9	25	149	187	22	392
	2.3	6.4	38.0	47.7	5.6	100.0

จากตารางที่ 4.36 พบว่า การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : เคยเข้าร่วมติดตามข่าวสารทางการเมืองจากหน่วยงาน หรือ องค์กรต่าง ๆ ที่จัดรายการ แยกตามอาชีพบิดามารดา จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า ทำงานเอกชนไม่เคยมากที่สุด จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 68.0 รองลงมาคือ รับราชการ

ไม่เคยจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 51.1 และที่น้อยที่สุด คือ รับราชการ รัฐวิสาหกิจ ทำงานเอกชนเคยทุก
ครั้ง จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : เคยเข้าร่วมติดตามข่าวสารทางการเมืองจากหน่วยงาน
หรือ องค์กรต่าง ๆ ที่จัดรายการแยกตามอาชีพிடามารดา พบว่านิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยมากที่สุด จำนวน
187 คน คิดเป็นร้อยละ 47.7 รองลงมาคือ เคยบางครั้ง จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 38.0 และที่น้อย
ที่สุด คือ เคยทุกครั้ง จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3

ตารางที่ 4.37 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : เคยได้รับข่าวสารการเมืองจากตัวแทนพรรคการเมือง หรือ
นักการเมือง แยกตามอาชีพிடามารดา

	เคยทุกครั้ง	เคยเกือบทุกครั้ง	เคยบางครั้ง	ไม่เคย	ไม่สนใจ	รวม
อาชีพிடามารดา	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)	
รับราชการ	0	2	18	20	5	45
	0	4.4	40.0	44.4	11.1	100.0
รัฐวิสาหกิจ	1	2	1	2	1	7
	14.3	28.6	14.3	28.6	14.3	100.0
เอกชน	0	0	17	8	0	25
	0	0	68.3	32.0	0	100.0
อิสระ	1	24	76	55	8	164
	0.6	14.6	46.3	33.5	4.9	100.0
เกษตรกรรม	2	11	37	46	0	96
	2.1	11.5	38.5	47.9	0	100.0
อื่นๆ	1	2	26	24	2	55
	1.8	3.6	47.3	43.6	3.6	100.0
รวม	5	41	175	155	16	392
	1.3	10.5	44.6	39.5	4.1	100.0

จากตารางที่ 4.37 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : เคยได้รับข่าวสารการเมืองจากตัวแทนพรรค
การเมือง หรือ นักการเมือง แยกตามอาชีพிடามารดา จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า อาชีพทำงาน
เอกชนเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 68.0 รองลงมา คือ อาชีพเกษตรกรรมไม่เคย

จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 47.9 และที่น้อยที่สุดคือ อาชีพรับราชการและทำงานเอกชนเคยทุกครั้ง อาชีพทำงานเอกชนและอาชีพเกษตรกรรวมจำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : เคยรับข่าวสารการเมืองจากตัวแทนพรรคการเมือง หรือนักการเมือง แยกตามอาชีพบิดามารดา พบว่าส่วนใหญ่เคยบางครั้ง มากที่สุด จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 44.6 รองลงมาคือ ไม่เคยจำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 39.5 และที่น้อยที่สุด คือ เคยทุกครั้ง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3

ตารางที่ 4.38 การรับฟังข่าวสารการเมือง : การติดตามข่าวสารในหนังสือพิมพ์ วาสาร วิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต แยกตามประเภทสื่อสาร

ประเภทสื่อสาร	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
วิทยุ	4	2	2	0	1	9
	44.4	22.2	22.2	0	11.1	100.0
โทรทัศน์	70	163	135	2	0	370
	18.9	44.1	36.5	0.5	0	100.0
หนังสือพิมพ์ฯ	0	0	5	0	0	5
	0	0	100.0	0	0	100.0
คนรู้จัก / ในครอบครัว	2	3	0	1	0	6
	33.3	50.0	0	16.7	0	100.0
อินเทอร์เน็ต	2	3	0	1	0	6
	33.3	50.0	0	16.7	0	100.0
รวม	76	168	144	3	1	
	19.4	42.9	36.7	0.8	0.3	

จากตารางที่ 4.38 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : การติดตามข่าวสารในหนังสือพิมพ์ วาสาร วิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต แยกตามประเภทสื่อสาร จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า สื่อสารประเภทหนังสือพิมพ์เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็น ร้อยละ 100.0 รองลงมาคือ คนรู้จักในครอบครัว เคยบางครั้ง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 และที่น้อยที่สุด คือ หนังสือพิมพ์ เคยทุกครั้ง คนรู้จักในครอบครัว อินเทอร์เน็ต เคยบางครั้ง และโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ คนรู้จักในครอบครัว อินเทอร์เน็ตจำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : การติดตามข่าวสารในหนังสือพิมพ์ วาสาร วิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต แยกตามประเภทสื่อสาร พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยเกือบทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 42.9 รองลงมาคือ เคยบางครั้ง จำนวน 144 คนคิดเป็นร้อยละ 36.7 และที่น้อยที่สุดคือไม่สนใจ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3

ตารางที่ 4.39 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : การดูโทรทัศน์หรือรับฟังวิทยุ การอภิปรายไม่ไว้วางใจ รัฐบาล แยกตามประเภทสื่อสาร

ประเภทสื่อสาร	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
วิทยุ	3	0	6	0	0	9
	33.3	0	66.7	0	0	100.0
โทรทัศน์	12	48	259	40	11	370
	3.2	13.0	70.0	10.8	3.0	100.0
หนังสือพิมพ์ฯ	0	0	4	1	0	5
	0	0	80.0	20.0	0	100.0
คนรู้จัก / ในครอบครัว	0	0	2	0	0	6
	0	0	100.0	0	0	100.0
อินเทอร์เน็ต	0	0	5	0	1	6
	0	0	83.3	0	16.7	100.0
รวม	15	48	276	41	12	392
	3.8	12.2	70.4	10.5	3.1	100.0

จากตารางที่ 4.39 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : การดูโทรทัศน์หรือรับฟังวิทยุ การอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล แยกตามประเภทสื่อสาร จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า คนรู้จักและในครอบครัวมากที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0 รองลงมา คือ หนังสือพิมพ์ เคยบางครั้งจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80.0 และที่น้อยที่สุด คือ หนังสือพิมพ์ คนรู้จักและในครอบครัว อินเทอร์เน็ต เคยทุกครั้ง จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 และ วิทยุ หนังสือพิมพ์ คนรู้จักและในครอบครัว อินเทอร์เน็ต ไม่เคย จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : การดูโทรทัศน์หรือรับฟังวิทยุ การอภิปรายไม่ได้วางใจ
รัฐบาล แยกตามประเภทสื่อสารจากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยบางครั้งมากที่สุด
จำนวน 276 คน คิดเป็นร้อยละ 70.4 รองลงมา คือ เคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.2
และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1

ตารางที่ 4.40 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : ข่าวสารทางการเมืองในหน้าหนังสือพิมพ์ หรือวารสารเคย
ตัดเก็บไว้ แยกตามประเภทสื่อสาร

ประเภทสื่อสาร	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
วิทยุ	2	2	1	3	1	9
	22.2	22.2	11.1	33.3	11.1	100.0
โทรทัศน์	6	27	117	203	17	370
	1.6	7.3	31.6	54.9	4.6	100.0
หนังสือพิมพ์	0	0	1	3	1	5
	0	0	20.0	60.3	20.0	100.0
คนรู้จัก / ในครอบครัว	0	0	1	1	0	6
	0	0	50.0	50.0	0	100.0
อินเทอร์เน็ต	0	1	2	1	2	6
	0	16.7	33.3	16.7	33.3	100.0
รวม	8	30	122	211	21	392
	2.0	7.7	31.1	53.8	5.4	100.0

จากตารางที่ 4.40 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : ข่าวสารทางการเมืองในหน้าหนังสือพิมพ์ หรือ
วารสารเคยตัดเก็บไว้ แยกตามประเภทสื่อสาร จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า หนังสือพิมพ์ไม่เคยมาก
ที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60.3 รองลงมาคือโทรทัศน์ไม่เคย จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 54.9
และที่น้อยที่สุด คือ หนังสือพิมพ์ คนรู้จักและในครอบครัวและอินเทอร์เน็ตเคยทุกครั้งจำนวน 0 คน คิดเป็น
ร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : ข่าวสารทางการเมืองในหน้าหนังสือพิมพ์ หรือวารสารเคย
ตัดเก็บไว้ แยกตามประเภทสื่อสาร จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า นิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยมากที่สุด จำนวน

211 คน คิดเป็นร้อยละ 53.8 รองลงมาคือเคยบางครั้ง จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 31.1 และที่น้อยที่สุดคือ เคยทุกครั้งจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.41 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : เคยเข้าร่วมติดตามข่าวสารทางการเมืองจากหน่วยงานหรือ องค์กรต่าง ๆ ที่จัดรายการ แยกตามประเภทสื่อสาร

ประเภทสื่อสาร	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
วิทยุ	1 11.1	3 33.3	1 11.1	4 44.4	0 0	9 100.0
โทรทัศน์	7 1.9	21 5.7	144 38.9	177 47.8	21 5.7	370 100.0
หนังสือพิมพ์ฯ	0 0	0 0	1 20.0	4 80.0	0 0	5 100.0
คนรู้จัก / ในครอบครัว	0 0	0 0	1 50.0	1 50.0	0 0	6 100.0
อินเทอร์เน็ต	1 16.7	1 16.7	2 33.3	1 16.7	1 16.7	6 100.0
รวม	9 2.3	25 6.4	149 38.0	187 47.7	22 5.6	392 100.0

จากตารางที่ 4.41 พบว่า การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : เคยเข้าร่วมติดตามข่าวสารทางการเมืองจากหน่วยงานหรือ องค์กรต่าง ๆ ที่จัดรายการ แยกตามประเภทสื่อสาร จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า หนังสือพิมพ์ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80.0 รองลงมาคือ คนรู้จักและในครอบครัวเคยบางครั้งและไม่เคยจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 และที่น้อยที่สุดคือ หนังสือพิมพ์ คนรู้จักและในครอบครัวเคยทุกครั้ง จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 100 และวิทยุ หนังสือพิมพ์ คนรู้จักและในครอบครัวไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : เคยเข้าร่วมติดตามข่าวสารทางการเมืองจากหน่วยงานหรือ องค์กรต่าง ๆ ที่จัดรายการแยกตามประเภทสื่อสาร พบว่านิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 187

คน คิดเป็นร้อยละ 47.7 รองลงมาคือ เคยบางครั้ง จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 38.0 และที่น้อยที่สุด คือ เคยทุกครั้ง จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3

ตารางที่ 4.42 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : เคยได้รับข่าวสารการเมืองจากตัวแทนพรรคการเมือง หรือ นักการเมือง แยกตามประเภทสื่อสาร

ประเภทสื่อสาร	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
วิทยุ	1 11.1	0	4 44.4	3 33.3	1 11.1	9 100.0
โทรทัศน์	4 1.1	40 10.8	166 44.9	146 39.5	14 3.8	370 100.0
หนังสือพิมพ์ฯ	0	0	2 40.0	3 60.0	0	5 100.0
คนรู้จัก / ในครอบครัว	0	0	1 50.0	1 50.0	0	6 100.0
อินเทอร์เน็ต	0	1 16.7	2 33.3	2 33.3	1 16.7	6 100.0
รวม	5 1.3	41 10.5	175 44.6	155 39.5	16 4.1	392 100.0

จากตารางที่ 4.42 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : เคยได้รับข่าวสารการเมืองจากตัวแทนพรรคการเมือง หรือ นักการเมือง แยกตามประเภทสื่อสาร จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า คนรู้จักและในครอบครัว เคยบางครั้งและไม่เคย มากที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมา คือ สื่อโทรทัศน์ เคยบางครั้ง จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 44.9 และที่น้อยที่สุดคือ หนังสือพิมพ์ คนรู้จักและในครอบครัว และอินเทอร์เน็ตเคยทุกครั้ง จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 และหนังสือพิมพ์ คนรู้จักและในครอบครัวไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การรับฟังข่าวสารทางการเมือง : เคยรับข่าวสารการเมืองจากตัวแทนพรรคการเมือง หรือ นักการเมือง แยกตามประเภทสื่อสาร พบว่านิสิตส่วนใหญ่เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 175 คน คิดเป็น

ร้อยละ 44.6 รองลงมาคือ ไม่เคย จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 39.5 และที่น้อยที่สุด คือ เคยทุกครั้ง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3

1.3.2 การออกเสียงลงคะแนน

ตารางที่ 4.43 การออกเสียงลงคะแนน : เคยไปลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) สมาชิกวุฒิสภา (สว.) แยกตามเพศ

เพศ	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ชาย	109	40	9	11	0	169
	64.5	23.7	5.3	6.5	0	100.0
หญิง	141	40	18	24	0	223
	63.2	17.9	8.1	10.8	0	100.0
รวม	250	80	27	35	0	392
	63.8	20.4	6.9	8.9	0	100.0

จากตารางที่ 4.43 การออกเสียงลงคะแนน : เคยไปลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) สมาชิกวุฒิสภา (สว.) แยกตามเพศ จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า เพศชายเคยทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 64.5 รองลงมาคือ เพศหญิง เคยทุกครั้ง จำนวน 141 คน คิดเป็น ร้อยละ 63.2 และที่น้อยที่สุด คือ เพศชายและเพศหญิงไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การออกเสียงลงคะแนน : เคยไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) และสมาชิกวุฒิสภา(สว.) แยกตามเพศ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยทุกครั้งมากที่สุดจำนวน 250 คน คิดเป็นร้อยละ 63.8 รองลงมาคือเคยเกือบทุกครั้งจำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.4 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0

ตารางที่ 4.44 การออกเสียงลงคะแนน : เคยไปลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น อบต. อบจ. เทศบาล
กทม. และเมืองพัทยา แยกตามเพศ

เพศ	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ชาย	74	30	24	40	1	169
	43.8	17.8	14.2	23.7	0.6	100.0
หญิง	98	28	30	66	1	223
	43.9	12.6	13.5	29.6	0.4	100.0
รวม	172	58	54	106	2	392
	43.9	14.8	13.8	27.0	0.5	100.0

จากตารางที่ 4.44 การออกเสียงลงคะแนน : เคยไปลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น อบต. อบจ. เทศบาล กทม. และเมืองพัทยา แยกตามเพศ จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า เพศหญิงเคยทุกครั้งมากที่สุดจำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 43.9 รองลงมาคือ เพศชาย เคยทุกครั้ง จำนวน 74 คน คิดเป็น ร้อยละ 43.8 และที่น้อยที่สุด คือ เพศหญิงไม่สนใจ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4 ตามลำดับ

สรุป การออกเสียงคะแนน : เคยไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น อบต. อบจ. เทศบาล กทม. และเมืองพัทยา แยกตามเพศ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยทุกครั้งมากที่สุดจำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 43.9 รองลงมาคือไม่เคยจำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 27.0 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5

ตารางที่ 4.45 การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง : ตรวจสอบบัญชีรายชื่อก่อนวันเลือกตั้ง ที่ทางการเตรียมไว้
แยกตามเพศ

เพศ	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ชาย	87	29	34	17	2	169
	51.5	17.2	20.1	10.1	1.2	100.0
หญิง	105	39	43	36	0	223
	47.1	17.5	19.3	16.1	0	100.0
รวม	192	68	77	53	2	392
	49.0	17.3	19.6	13.5	0.5	100.0

จากตารางที่ 4.45 การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง : ตรวจสอบบัญชีรายชื่อก่อนวันเลือกตั้ง ที่ทางการเตรียมไว้ แยกตามเพศ จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เพศชายเคยทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 51.5 รองลงมาคือเพศหญิง เคยทุกครั้ง จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 47.1 และที่น้อยที่สุด คือ เพศหญิงไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง : ตรวจสอบบัญชีรายชื่อก่อนวันเลือกตั้ง ที่ทางการเตรียมไว้ แยกตามเพศ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 49.0 รองลงมาคือเคยบางครั้ง จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 19.6 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5

ตารางที่ 4.46 การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง : ศึกษาประวัติของผู้สมัครก่อนตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งแยกตามเพศ

เพศ	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ชาย	44	41	55	22	7	169
	26.0	24.3	32.5	13.0	4.1	100.0
หญิง	48	49	87	35	4	223
	21.5	22.0	39.0	15.7	1.8	100.0
รวม	92	90	142	57	11	392
	23.5	23.0	36.2	14.5	2.8	100.0

จากตารางที่ 4.46 การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง : ศึกษาประวัติของผู้สมัครก่อนตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งแยกตามเพศ จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า เพศหญิงเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 รองลงมาคือเพศชาย เคยบางครั้ง จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5 และที่น้อยที่สุด คือ เพศหญิงไม่สนใจ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 ตามลำดับ

สรุป การออกเสียงเลือกตั้งลงคะแนน : ศึกษาประวัติของผู้สมัครก่อนตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งแยกตามเพศ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 36.2 รองลงมาคือ เคยทุกครั้ง จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8

ตารางที่ 4.47 การออกเสียงเลือกตั้งลงคะแนน : การลงคะแนนเสียงทุกครั้ง เคยตั้งความหวังว่าจะได้ผู้แทนที่ดี แยกตามเพศ

เพศ	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ชาย	79	37	43	7	3	169
	46.7	21.9	25.4	4.1	1.8	100.0
หญิง	123	38	37	25	0	223
	55.2	17.0	16.6	11.2	0	100.0
รวม	202	75	80	32	3	392
	51.5	19.1	20.4	8.2	0.8	100.0

จากตารางที่ 4.47 การออกเสียงลงคะแนน : การลงคะแนนเสียงทุกครั้ง เคยตั้งความหวังว่าจะได้ผู้แทนที่ดี แยกตามเพศจากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า เพศหญิงเคยทุกครั้ง มากที่สุด จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 55.2 รองลงมาคือเพศชายเคยทุกครั้ง จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 และที่น้อยที่สุด คือเพศหญิงไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การออกเสียงเลือกตั้งลงคะแนน : การลงคะแนนเสียงทุกครั้ง เคยตั้งความหวังว่าจะได้ผู้แทนที่ดี แยกตามเพศ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 51.5 รองลงมาคือ เคยบางครั้ง จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.4 และที่น้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8

ตารางที่ 4.48 การออกเสียงลงคะแนน : เคยไปลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) สมาชิกวุฒิสภา (สว.) แยกตามคณะที่ศึกษา

สถานที่ศึกษา	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ครุศาสตร์	20	6	3	11	0	40
	50.0	15.0	7.5	27.5	0	100.0
มนุษยศาสตร์	137	31	12	6	0	186
	73.7	16.7	6.5	3.2	0	100.0
วิทยาศาสตร์	41	20	5	10	0	76
	53.9	26.3	6.6	13.2	0	100.0
วิทยาการจัดการ	52	23	7	8	0	90
	57.8	25.6	7.8	8.9	0	100.0
รวม	250	80	27	35	0	392
	63.8	20.4	6.9	8.9	0	100.0

จากตารางที่ 4.48 การออกเสียงลงคะแนน : เคยไปลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) สมาชิกวุฒิสภา (สว.) แยกตามคณะที่ศึกษา จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เคยทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 73.7 รองลงมาคือ คณะวิทยาการจัดการ เคยทุกครั้ง จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 57.8 และที่น้อยที่สุด คือ คณะที่น้อยที่น้อยที่สุด คือ คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และคณะวิทยาการจัดการ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0

สรุป การออกเสียงลงคะแนน : เคยไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) และสมาชิกวุฒิสภา (สว.) แยกคณะที่ศึกษา พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยทุกครั้งมากที่สุดจำนวน 250 คน คิดเป็นร้อยละ 63.8 รองลงมาคือเคยเกือบทุกครั้งจำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.4 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจจำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0

ตารางที่ 4.49 การออกเสียงลงคะแนน : เคยไปลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น อบต. อบจ. เทศบาล กทม. และเมืองพัทยา แยกตามคณะที่ศึกษา

คณะที่ศึกษา	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ครุศาสตร์	18	3	6	13	0	40
	45.0	7.5	15.0	32.5	0	100.0
มนุษยศาสตร์	87	23	25	51	0	186
	46.8	12.4	13.4	27.4	0	100.0
วิทยาศาสตร์	28	16	8	22	2	76
	36.8	21.1	10.5	28.9	2.6	100.0
วิทยาการจัดการ	39	16	15	20	0	90
	43.3	17.8	16.7	22.2	0	100.0
รวม	172	58	54	106	2	392
	43.9	14.8	13.8	27.0	0.5	100.0

จากตารางที่ 4.49 การออกเสียงลงคะแนน : เคยไปลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น อบต. อบจ. เทศบาล กทม. และเมืองพัทยา แยกตามคณะที่ศึกษา จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เคยทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 46.8 รองลงมาคือ คณะครุศาสตร์ เคยทุกครั้ง จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 45.0 และที่น้อยที่สุด คือคณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะวิทยาการจัดการ ไม่สนใจจำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การออกเสียงลงคะแนน : เคยไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น อบต. อบจ. เทศบาล กทม. และเมืองพัทยา แยกตามคณะที่ศึกษา พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยทุกครั้งมากที่สุดจำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 43.9 รองลงมาคือไม่เคยจำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 27.0 และที่น้อยที่สุด คือไม่สนใจจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5

ตารางที่ 4.50 การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง : ตรวจสอบบัญชีรายชื่อก่อนวันเลือกตั้ง ที่ทางการเตรียมไว้
แยกตามคณะที่ศึกษา

คณะที่ศึกษา	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ครุศาสตร์	21	5	5	9	0	40
	52.5	12.5	12.5	22.5	0	100
มนุษยศาสตร์	97	30	35	22	2	186
	52.2	16.1	18.8	11.8	1.1	100
วิทยาศาสตร์	33	14	17	12	0	76
	43.4	18.4	22.4	15.8	0	100
วิทยาการจัดการ	41	19	20	10	0	90
	45.6	21.1	22.2	11.1	0	100
รวม	192	68	77	53	2	392
	49.0	17.3	19.6	13.5	0.5	100

จากตารางที่ 4.50 การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง : ตรวจสอบบัญชีรายชื่อก่อนวันเลือกตั้ง ที่ทางการเตรียมไว้ แยกตามคณะที่ศึกษา จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า คณะครุศาสตร์ เคยทุกครั้ง มากที่สุด จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 52.2 รองลงมาคือ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เคยทุกครั้ง จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 52.2 และที่น้อยที่สุด คือ คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิทยาการจัดการ ไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง : ตรวจสอบบัญชีรายชื่อก่อนวันเลือกตั้ง ที่ทางการเตรียมไว้ แยกตามคณะที่ศึกษา พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 49.0 รองลงมาคือ เคยบางครั้ง จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 19.6 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5

ตารางที่ 4.51 การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง : ศึกษาประวัติของผู้สมัครก่อนตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งแยกตามคณะที่ศึกษา

คณะที่ศึกษา	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ครุศาสตร์	10	9	12	7	2	40
	25.0	22.5	30.1	17.5	5.0	100
มนุษยศาสตร์	51	49	64	18	4	186
	27.4	26.3	34.4	9.7	2.2	100
วิทยาศาสตร์	15	17	24	17	3	76
	19.7	22.4	31.6	22.4	3.9	100
วิทยาการจัดการ	16	15	42	15	2	90
	17.8	16.7	46.7	16.7	2.2	100
รวม	92	90	142	57	11	392
	23.5	23.0	36.2	14.5	2.8	100

จากตารางที่ 4.51 การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง : ศึกษาประวัติของผู้สมัครก่อนตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งแยกตามคณะที่ศึกษา จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า คณะวิทยาการจัดการเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 รองลงมาคือคณะ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 34.4 และที่น้อยที่สุด คือ คณะวิทยาการจัดการไม่สนใจ จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.2 ตามลำดับ

สรุป การออกเสียงเลือกตั้งลงคะแนน : ศึกษาประวัติของผู้สมัครก่อนตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งแยกตามเพศ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 36.2 รองลงมาคือ เคยทุกครั้ง จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8

ตารางที่ 4.52 การออกเสียงเลือกตั้งลงคะแนน : การลงคะแนนเสียงทุกครั้ง เคยตั้งความหวังว่าจะได้ผู้แทนที่ดี แยกตามคณะที่ศึกษา

คณะที่ศึกษา	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ครุศาสตร์	19	7	9	5	0	40
	47.5	17.5	22.5	12.5	0	100
มนุษยศาสตร์	106	28	41	9	2	186
	57.0	15.1	22.0	4.8	1.1	100
วิทยาศาสตร์	37	17	12	9	1	76
	48.7	22.4	15.8	11.8	1.3	100
วิทยาการจัดการ	40	23	18	9	0	90
	44.4	25.6	20.0	10.0	0	100
รวม	202	75	80	32	3	392
	51.5	19.1	20.4	8.2	0.8	100

จากตารางที่ 4.52 การออกเสียงเลือกตั้งลงคะแนน : การลงคะแนนเสียงทุกครั้ง เคยตั้งความหวังว่าจะได้ผู้แทนที่ดี แยกตามคณะที่ศึกษาจากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เคยทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 57.0 รองลงมาคือ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เคยทุกครั้ง จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 48.7 และที่น้อยที่สุดคือคณะครุศาสตร์และคณะวิทยาการจัดการ ไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การออกเสียงเลือกตั้งลงคะแนน : การลงคะแนนเสียงทุกครั้ง เคยตั้งความหวังว่าจะได้ผู้แทนที่ดี แยกตามคณะที่ศึกษา พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 51.5 รองลงมาคือ เคยบางครั้ง จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.4 และที่น้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8

ตารางที่ 4.53 การออกเสียงลงคะแนน : เคยไปลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) สมาชิกวุฒิสภา (สว.) แยกตามอายุ

อายุ	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
18-20 ปี	130	36	18	31	0	215
	60.5	16.7	8.4	14.4	0	100
21-23 ปี	108	42	9	4	0	163
	66.3	25.8	5.5	2.5	0	100
23 ปีขึ้นไป	12	2	0	0	0	14
	85.7	14.3	0	0	0	100
รวม	250	80	27	35	0	392
	63.8	20.4	6.9	8.9	0	100

จากตารางที่ 4.53 การออกเสียงลงคะแนน : เคยไปลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) สมาชิกวุฒิสภา (สว.) แยกตามอายุ จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า อายุ 23 ปีขึ้นไป เคยทุกครั้ง มากที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 85.7 รองลงมาคือ 21-23 ปี เคยทุกครั้ง จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 66.3 และที่น้อยที่สุด คือ อายุ 23 ปีขึ้นไป เคยบางครั้ง จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 และอายุ 18-20 ปี อายุ 21-23 ปี และอายุ 23 ปีขึ้นไปไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การออกเสียงลงคะแนน : เคยไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) และสมาชิกวุฒิสภา(สว.) แยกตามอายุ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยทุกครั้งมากที่สุดจำนวน 250 คน คิดเป็นร้อยละ 63.8 รองลงมาคือเคยเกือบทุกครั้งจำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.4 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจจำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0

ตารางที่ 4.54 การออกเสียงลงคะแนน : เคยไปลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น อบต. อบจ. เทศบาล
กทม. และเมืองพัทยา แยกตามอายุ

อายุ	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
18-20 ปี	90	22	30	72	1	215
	41.9	10.2	14.0	33.5	0.5	100
21-23 ปี	74	36	24	28	1	163
	45.4	22.1	14.7	17.2	0.6	100
23 ปีขึ้นไป	8	0	0	6	0	14
	57.1	0	0	42.9	0	100
รวม	172	58	54	106	2	392
	43.9	14.8	13.8	27.0	0.5	100

จากตารางที่ 4.54 การออกเสียงลงคะแนน : เคยไปลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น อบต. อบจ. เทศบาล กทม. และเมืองพัทยา แยกตามอายุ จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า อายุ 23 ปีขึ้นไป เคยทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 57.1 รองลงมาคือ 21-23 ปี เคยทุกครั้ง จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 45.4 และที่น้อยที่สุด คือ อายุ 23 ปีขึ้นไป ไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0

สรุป การออกเสียงคะแนน : เคยไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น อบต. อบจ. เทศบาล กทม. และเมืองพัทยา แยกตามอายุ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยทุกครั้งมากที่สุดจำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 43.9 รองลงมาคือไม่เคยจำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 27.0 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5

ตารางที่ 4.55 การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง : ตรวจสอบบัญชีรายชื่อก่อนวันเลือกตั้ง ที่ทางการเตรียมไว้
แยกตามอายุ

อายุ	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
18-20 ปี	90	42	40	41	2	215
	41.9	19.5	18.6	19.1	0.9	100
21-23 ปี	92	25	35	11	0	163
	56.4	15.3	21.5	6.7	0	100
23 ปีขึ้นไป	10	1	2	1	0	14
	71.4	7.1	14.3	7.1	0	100
รวม	192	68	77	53	2	392
	49.0	17.3	19.6	13.5	0.5	100

จากตารางที่ 4.55 การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง : ตรวจสอบบัญชีรายชื่อก่อนวันเลือกตั้ง ที่ทางการเตรียมไว้ แยกตามอายุ จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า อายุ 23 ปีขึ้นไป เคยทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 71.4 รองลงมาคือ 21-23 ปี เคยทุกครั้ง จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 56.4 และที่น้อยที่สุด คือ อายุ 23 ปีขึ้นไป ไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0

สรุป การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง : ตรวจสอบบัญชีรายชื่อก่อนวันเลือกตั้ง ที่ทางการเตรียมไว้ แยกตามเพศ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 49.0 รองลงมาคือ เคยบางครั้ง จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 19.6 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5

ตารางที่ 4.56 การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง : ศึกษาประวัติของผู้สมัครก่อนตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งแยกตามอายุ

อายุ	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
18-20 ปี	45	47	78	38	7	215
	20.9	21.9	36.3	17.7	3.3	100
21-23 ปี	43	38	60	18	4	163
	26.4	23.3	36.8	11.0	2.5	100
23 ปีขึ้นไป	4	5	4	1	0	14
	28.6	35.7	28.6	7.1	0	100
รวม	92	90	142	57	11	392
	23.5	23.0	36.2	14.5	2.8	100

จากตารางที่ 4.56 การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง : ศึกษาประวัติของผู้สมัครก่อนตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งแยกตามอายุ จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า อายุ 20-23 ปีขึ้นไป เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 36.8 รองลงมาคือ 18-20 ปี เคยทุกครั้ง จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 36.3 และที่น้อยที่สุด คือ อายุ 23 ปีขึ้นไป ไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0

สรุป การออกเสียงเลือกตั้งลงคะแนน : ศึกษาประวัติของผู้สมัครก่อนตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งแยกตามอายุ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 26.2 รองลงมาคือ เคยทุกครั้ง จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8

ตารางที่ 4.57 การออกเสียงเลือกตั้งลงคะแนน : การลงคะแนนเสียงทุกครั้ง เคยตั้งความหวังว่าจะได้ผู้แทนที่ดี แยกตามอายุ

อายุ	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
18-20 ปี	106	42	43	22	2	215
	49.3	19.5	20.0	10.2	0.9	100
21-23 ปี	88	31	34	9	1	163
	54.0	19.0	20.9	5.5	0.6	100
23 ปีขึ้นไป	8	2	3	1	0	14
	57.1	14.3	21.4	7.1	0	100
รวม	202	75	80	32	3	392
	51.5	19.1	20.4	8.2	0.8	100

จากตารางที่ 4.57 การออกเสียงเลือกตั้งลงคะแนน : การออกเสียงเลือกตั้งลงคะแนน : การลงคะแนนเสียงทุกครั้ง เคยตั้งความหวังว่าจะได้ผู้แทนที่ดี แยกตามอายุจากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า อายุ 23 ปีขึ้นไป เคยทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 57.1 รองลงมาคือ 21-23 ปี เคยทุกครั้ง จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 54.0 และที่น้อยที่สุด คือ อายุ 23 ปีขึ้นไป ไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0

สรุป การออกเสียงเลือกตั้งลงคะแนน : การลงคะแนนเสียงทุกครั้ง เคยตั้งความหวังว่าจะได้ผู้แทนที่ดี แยกตามอายุ พบว่า นิสิส่วนใหญ่เคยทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 51.5 รองลงมาคือ เคยบางครั้ง จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.4 และที่น้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8

ตารางที่ 4.58 การออกเสียงลงคะแนน : การออกเสียงลงคะแนน : เคยไปลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) สมาชิกวุฒิสภา (สว.) แยกตามภูมิภาค

ภูมิภาค	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ภาคเหนือ	13	3	0	1	0	17
	76.7	17.6	0	5.9	0	100.0
ภาคใต้	40	9	3	1	0	53
	75.5	17.0	5.7	1.9	0	100.0
ภาคตะวันออก	7	4	0	0	0	11
	63.6	36.4	0	0	0	100.0
ภาคตะวันตก	2	2	0	1	0	5
	40.0	40.0	0	20.0	0	100.0
ภาคกลาง	141	46	19	19	0	225
	62.7	20.4	8.4	8.4	0	100.0
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	47	16	5	13	0	81
	58.0	19.8	6.2	16.0	0	100.0
รวม	250	80	27	35	0	392
	63.8	20.4	6.9	8.9	0	100.0

จากตารางที่ 4.58 การออกเสียงลงคะแนน : เคยไปลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) สมาชิกวุฒิสภา (สว.) แยกตามภูมิภาค จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า ภาคเหนือเคยทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 76.7 รองลงมาคือ ภาคใต้ เคยทุกครั้ง จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 75.5 และที่น้อยที่สุด คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกและภาคตะวันตก จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 และภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันตก ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การออกเสียงลงคะแนน : เคยไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) และสมาชิกวุฒิสภา (สว.) แยกตามภูมิภาค พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยทุกครั้งมากที่สุดจำนวน 250 คน คิดเป็น

ร้อยละ 63.8 รองลงมาคือเคยเกือบทุกครั้งจำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.4 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0

ตารางที่ 4.59 การออกเสียงลงคะแนน : เคยไปลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น อบต. อบจ. เทศบาล กทม. และเมืองพัทยา แยกตามภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ภาคเหนือ	9	6	1	1	0	17
	52.9	35.9	5.9	5.9	0	100.0
ภาคใต้	31	6	9	7	0	53
	58.5	11.3	17.0	13.2	0	100.0
ภาคตะวันออก	6	3	2	0	0	11
	54.5	27.3	18.2	0	0	100.0
ภาคตะวันตก	1	1	0	2	1	5
	20.0	20.0	0	40.0	20.0	100.0
ภาคกลาง	83	31	30	80	1	225
	36.9	13.8	13.3	35.6	0.4	100.0
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	42	11	12	16	0	81
	51.9	13.6	14.8	19.8	0	100.0
รวม	172	58	54	106	2	392
	43.9	14.8	13.8	27.0	0.5	100.0

จากตารางที่ 4.59 การออกเสียงลงคะแนน : เคยไปลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น อบต. อบจ. เทศบาล กทม. และเมืองพัทยา แยกตามภูมิลำเนา จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า ภาคใต้เคยทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 58.5 รองลงมาคือ ภาคตะวันออก เคยทุกครั้ง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 54.5 และที่น้อยที่สุด คือ ภาคตะวันตก เคยบางครั้ง จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ภาคตะวันออกไม่เคยจำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 และภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การออกเสียงคะแนน : เคยไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น อบต. อบจ. เทศบาล กทม. และเมืองพัทยา แยกตามภูมิลำเนา พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยทุกครั้งมากที่สุดจำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 43.9 รองลงมาคือไม่เคยจำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 27.0

ตารางที่ 4.60 การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง : ตรวจสอบบัญชีรายชื่อก่อนวันเลือกตั้ง ที่ทางการเตรียมไว้ แยกตามภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ภาคเหนือ	9 52.9	3 17.6	3 17.6	2 11.8	0 0	17 100.0
ภาคใต้	36 67.9	5 9.4	10 18.9	2 3.8	0 0	53 100.0
ภาคตะวันออก	8 72.7	1 9.1	2 18.2	0 0	0 0	11 100.0
ภาคตะวันตก	2 40.0	1 20.0	2 40.0	0 0	0 0	5 100.0
ภาคกลาง	94 41.8	45 20.0	46 20.4	38 16.9	2 0.9	225 100.0
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	43 53.1	13 16.0	14 17.3	11 13.6	0 0	81 100.0
รวม	192 49.0	68 17.3	77 16.9	53 13.5	2 0.5	392

จากตารางที่ 4.60 การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง : ตรวจสอบบัญชีรายชื่อก่อนวันเลือกตั้ง ที่ทางการเตรียมไว้ แยกตามภูมิลำเนา จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ภาคตะวันออกเคยทุกครั้งมากที่สุดจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 72.7 รองลงมาคือ ภาคใต้ เคยทุกครั้ง จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 67.9 และที่น้อยที่สุด คือ ภาคตะวันออกแลภาคตะวันตก ไม่เคย จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 และภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง : ตรวจสอบบัญชีรายชื่อก่อนวันเลือกตั้ง ที่ทางการเตรียมไว้ แยกตามภูมิภาคพบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 49.0 รองลงมาคือ เคยบางครั้ง จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 19.6 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5

ตารางที่ 4.61 การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง : ศึกษาประวัติของผู้สมัครก่อนตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งแยกตามภูมิภาค

ภูมิภาค	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ภาคเหนือ	5 29.4	2 11.8	4 23.5	5 29.4	1 5.9	17 100.0
ภาคใต้	20 37.7	12 22.6	20 37.7	1 1.9	0 0	53 100.0
ภาคตะวันออก	2 18.2	4 36.4	4 36.4	1 9.1	0 0	11 100.0
ภาคตะวันตก	1 20.0	1 20.0	1 20.0	1 20.0	1 20.0	5 100.0
ภาคกลาง	44 19.6	47 20.9	89 39.6	39 17.3	6 2.7	225 100.0
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	20 24.7	24 29.6	24 29.6	10 12.3	3 3.7	81 100.0
รวม	92 23.5	90 23.0	142 26.2	57 14.5	11 2.8	392 100.0

จากตารางที่ 4.61 การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง : ศึกษาประวัติของผู้สมัครก่อนตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งแยกตามภูมิภาค จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า ภาคกลางเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 39.6 รองลงมาคือภาคใต้ เคยบางครั้ง จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 37.7 และที่น้อยที่สุดคือ ภาคใต้และภาคตะวันออกไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การออกเสียงเลือกตั้งลงคะแนน : ศึกษาประวัติของผู้สมัครก่อนตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งแยกตามภูมิลำเนา พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 26.2 รองลงมาคือ เคยทุกครั้ง จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8

ตารางที่ 4.62 การออกเสียงเลือกตั้งลงคะแนน : การลงคะแนนเสียงทุกครั้ง เคยตั้งความหวังว่าจะได้ผู้แทนที่ดี แยกตามภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ภาคเหนือ	11	2	3	1	0	17
	64.7	11.8	17.6	5.9	0	100.0
ภาคใต้	37	6	8	2	0	53
	69.8	11.3	15.1	3.8	0	100.0
ภาคตะวันออก	5	3	3	0	0	11
	45.5	27.3	27.3	0	0	100.0
ภาคตะวันตก	1	0	3	1	0	5
	20.0	0	60.0	20.0	0	100.0
ภาคกลาง	106	52	44	20	3	225
	47.1	23.1	19.6	8.9	1.3	100.0
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	42	12	19	8	0	81
	51.9	14.8	23.5	9.9	0	100.0
รวม	202	75	80	32	3	392
	51.5	19.1	20.4	8.2	0.8	100.0

จากตารางที่ 4.62 การออกเสียงเลือกตั้งลงคะแนน : การออกเสียงเลือกตั้งลงคะแนน : การลงคะแนนเสียงทุกครั้ง เคยตั้งความหวังว่าจะได้ผู้แทนที่ดี แยกตามภูมิลำเนาจากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ภาคใต้ เคยทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 69.8 รองลงมาคือภาคเหนือเคยทุกครั้ง จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 64.7 และที่น้อยที่สุด คือ ภาคตะวันออกไม่เคย จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ

0 และภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออกภาคตะวันตก และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การออกเสียงเลือกตั้งลงคะแนน : การลงคะแนนเสียงทุกครั้ง เคยตั้งความหวังว่าจะได้ผู้แทนที่ดี แยกตามภูมิลำเนา พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 51.5 รองลงมาคือ เคยบางครั้ง จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.4 และที่น้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8

ตารางที่ 4.63 การออกเสียงลงคะแนน : เคยไปลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร(สส.) สมาชิกวุฒิสภา(สว.) แยกตามอาชีพบิดามารดา

อาชีพบิดามารดา	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
รับราชการ	29	11	1	4	0	45
	64.4	24.4	2.2	8.9	0	100.0
รัฐวิสาหกิจ	4	2	0	1	0	7
	57.1	28.6	0	14.3	0	100.0
เอกชน	12	8	2	3	0	25
	48.0	32.0	8.0	12.0	0	100.0
อิสระ	106	32	13	13	0	164
	64.6	19.5	7.9	7.9	0	100.0
เกษตรกรรม	64	18	6	8	0	96
	66.7	18.8	6.3	8.3	0	100.0
อื่นๆ	35	9	5	6	0	55
	63.6	16.4	9.1	10.9	0	100.0
รวม	250	80	27	35	0	392
	63.8	20.4	6.9	8.9	0	100.0

จากตารางที่ 4.63 การออกเสียงลงคะแนน : เคยไปลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) สมาชิกวุฒิสภา (สว.) แยกตามอาชีพบิดามารดา จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า อาชีพเกษตรกรรมเคยทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมาคืออาชีพอิสระ เคยทุกครั้ง

จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 64.6 และที่น้อยที่สุด คือ อาชีพ รับราชการ รัฐวิสาหกิจ เอกชน อิสระ
เกษตรกรรม และอื่น ๆ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การออกเสียงคะแนน : เคยไปลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) และ
สมาชิกวุฒิสภา(สว.) แยกตามอาชีพบิดามารดา พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยทุกครั้งมากที่สุดจำนวน 250 คน
คิดเป็นร้อยละ 63.8 รองลงมาคือเคยเกือบทุกครั้งจำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.4 และที่น้อยที่สุด คือ
ไม่สนใจจำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0

ตารางที่ 4.64 การออกเสียงลงคะแนน : เคยไปลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น อบต. อบจ. เทศบาล
กทม. และเมืองพัทยา แยกตามอาชีพบิดามารดา

อาชีพบิดามารดา	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
รับราชการ	17	6	6	15	1	45
	37.8	13.3	13.3	33.3	2.2	100.0
รัฐวิสาหกิจ	4	2	0	1	0	7
	57.1	28.6	0	14.3	0	100.0
เอกชน	6	3	3	13	0	25
	24.0	12.0	12.0	52.0	0	100.0
อิสระ	71	23	25	45	0	164
	43.3	14.0	15.2	27.4	0	100.0
เกษตรกรรม	55	16	10	15	0	96
	57.3	16.7	10.4	15.6	0	100.0
อื่นๆ	19	8	10	17	1	55
	34.5	14.5	18.2	30.9	1.8	100.0
รวม	172	58	54	106	2	392
	43.9	14.8	13.8	27.0	0.5	100.0

จากตารางที่ 4.64 การออกเสียงลงคะแนน : เคยไปลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น อบต.
อบจ. เทศบาล กทม. และเมืองพัทยา แยกตามอาชีพบิดามารดา จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า อาชีพ

เกษตรกรรม เคยทุกครั้ง มากที่สุด จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 57.3 รองลงมา คือ อาชีพรัฐวิสาหกิจ เคย
ทุกครั้ง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 57.1 และที่น้อยที่สุด คืออาชีพรัฐวิสาหกิจเคยบางครั้ง จำนวน 0 คน
คิดเป็นร้อยละ 0 และอาชีพรัฐวิสาหกิจ เอกชน อิสระ และเกษตรกรรม จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0
ตามลำดับ

สรุป การออกเสียงคะแนน : เคยไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น อบต. อบจ.
เทศบาล กทม. และเมืองพัทยา แยกตามอาชีพบิดามารดา พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยทุกครั้งมากที่สุด
จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 43.9 รองลงมาคือไม่เคยจำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 27.0

ตารางที่ 4.65 การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง : ตรวจสอบบัญชีรายชื่อก่อนวันเลือกตั้ง ที่ทางการเตรียมไว้
แยกตามอาชีพบิดามารดา

อาชีพบิดามารดา	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
รับราชการ	22 48.9	5 11.1	13 28.9	5 11.1	0 0	45 100.0
รัฐวิสาหกิจ	5 71.4	0 0	0 0	2 28.6	0 0	7 100.0
เอกชน	11 44.0	5 20.0	1 4.0	8 32.0	0 0	25 100.0
อิสระ	75 45.7	33 20.1	32 19.5	24 14.6	0 0	164 100.0
เกษตรกรรม	55 57.3	17 17.7	17 17.7	7 7.3	0 0	96 100.0
อื่นๆ	24 43.6	8 14.5	14 25.5	7 12.7	2 3.6	55 100.0
รวม	192 49.0	68 17.3	77 19.6	53 13.5	2 0.5	392 100.0

จากตารางที่ 4.65 การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง : ตรวจสอบบัญชีรายชื่อก่อนวันเลือกตั้ง ที่
ทางการเตรียมไว้ แยกตามอาชีพบิดามารดา จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า อาชีพรัฐวิสาหกิจเคยทุก

ครั้ง มากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 57.3 และที่น้อยที่สุดคืออาชีพรัฐวิสาหกิจ เคยเกือบทุกครั้ง เคย บางครั้ง และไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 และอาชีพรับราชการ เอกชน อิสระ เกษตรกรรม จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง : ตรวจสอบบัญชีรายชื่อก่อนวันเลือกตั้ง ที่ทางการเตรียมไว้ แยกตามภูมิอาชีพบิดามารดา พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 29.0 รองลงมาคือ เคยบางครั้ง จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 19.6 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5

ตารางที่ 4.66 การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง : ศึกษาประวัติของผู้สมัครก่อนตัดสินใจลงคะแนนเสียง เลือกตั้งแยกตามอาชีพบิดามารดา

อาชีพบิดามารดา	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
รับราชการ	7	13	11	10	4	45
	15.6	28.9	24.4	22.2	8.9	100.0
รัฐวิสาหกิจ	3	0	2	2	0	7
	42.9	0	28.6	28.6	0	100.0
เอกชน	6	5	8	3	0	25
	36.0	20.0	32.0	12.0	0	100.0
อิสระ	40	34	656	21	3	164
	24.4	20.7	40.2	12.8	1.8	100.0
เกษตรกรรม	24	29	31	11	1	96
	25.0	30.2	32.3	11.5	1.0	100.0
อื่นๆ	9	9	24	10	3	55
	16.4	16.4	43.6	18.2	5.5	100.0
รวม	92	90	142	57	11	392
	23.5	23.0	36.2	14.5	2.8	100.0

จากตารางที่ 4.66 การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง : ศึกษาประวัติของผู้สมัครก่อนตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งแยกตามอาชีพบิดามารดา จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า อาชีพอื่น ๆ เคยเกือบทุกครั้ง มากที่สุด จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 43.6 รองลงมาคือ อาชีพรัฐวิสาหกิจเคยทุกครั้ง จำนวน 3

คน คิดเป็นร้อยละ 42.9 และที่น้อยที่สุด คือ อาชีพรัฐวิสาหกิจเคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 และอาชีพรัฐวิสาหกิจ เอกชน จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การออกเสียงเลือกตั้งลงคะแนน : ศึกษาประวัติของผู้สมัครก่อนตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งแยกตามอาชีพบิดามารดา พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 36.2 รองลงมาคือ เคยทุกครั้ง จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8

ตารางที่ 4.67 การออกเสียงลงคะแนน : การลงคะแนนเสียงทุกครั้ง เคยตั้งความหวังว่าจะได้ผู้แทนที่ดีแยกตามอาชีพบิดามารดา

อาชีพบิดามารดา	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
รับราชการ	23	9	9	4	0	45
	51.1	20.0	20.0	8.9	0	100.0
รัฐวิสาหกิจ	5	0	0	2	0	7
	71.4	0	0	28.6	0	100.0
เอกชน	13	8	3	1	0	25
	52.0	32.0	12.0	4.0	0	100.0
อิสระ	77	36	35	14	2	164
	47.0	22.0	21.3	8.5	1.2	100.0
เกษตรกรรม	63	13	16	4	0	96
	65.6	13.5	16.7	4.2	0	100.0
อื่นๆ	21	9	17	7	1	55
	38.2	16.4	30.9	12.7	1.8	100.0
รวม	202	75	80	32	3	392
	51.5	19.1	20.4	82.2	0.8	100.0

จากตารางที่ 4.67 การออกเสียงลงคะแนน : การลงคะแนนเสียงทุกครั้ง เคยตั้งความหวังว่าจะได้ผู้แทนที่ดี แยกตามอาชีพบิดามารดาจากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบอาชีพเกษตรกรรมเคยทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 65.6 รองลงมาคืออาชีพเอกชนเคยทุกครั้ง จำนวน 13 คนคิดเป็นร้อยละ 52.0 และที่น้อยที่สุด คืออาชีพรัฐวิสาหกิจเคยเกือบทุกครั้งและเคยบางครั้ง จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0

และอาชีพรับราชการ รัฐวิสาหกิจ เอกชน ปลายะเกษตรกรรมไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การออกเสียงเลือกตั้งลงคะแนน : การลงคะแนนเสียงทุกครั้ง เคยตั้งความหวังว่าจะได้ผู้แทนที่ดี แยกตามอาชีพบิดามารดา พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 51.5 รองลงมาคือ เคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 19.1 และที่น้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8

ตารางที่ 4.68 การออกเสียงลงคะแนน : เคยไปลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) สมาชิกวุฒิสภา (สว.) แยกตามประเภทของสื่อ

ประเภทสื่อสาร	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
วิทยุ	7	1	0	1	0	9
	77.8	11.1	0	11.1	0	100.0
โทรทัศน์	237	74	26	33	0	370
	64.1	20.0	7.0	8.9	0	100.0
หนังสือพิมพ์	3	1	0	1	0	5
	60.0	20.0	0	20.0	0	100.0
คนรู้จัก / ในครอบครัว	1	1	0	0	0	2
	50.0	50.0	0	0	0	100.0
อินเทอร์เน็ต	2	3	1	0	0	6
	33.3	50.0	16.7	0	0	100
รวม	250	80	27	35	0	392
	63.8	20.4	6.9	8.9	0	100.0

จากตารางที่ 4.68 การออกเสียงลงคะแนน : เคยไปลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) สมาชิกวุฒิสภา (สว.) แยกตามประเภทของสื่อ จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า สื่อวิทยุเป็นสื่อที่ได้รับความนิยมมากที่สุด โดยมีผู้ติดตามข่าวสารจากสื่อวิทยุ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 77.8 รองลงมาคือสื่อโทรทัศน์ จำนวน 237 คน คิดเป็นร้อยละ 64.1 และที่น้อยที่สุดคือ วิทยุ หนังสือพิมพ์ คนรู้จักและคนในครอบครัว เคยบางครั้ง จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 คนรู้จักและคนในครอบครัวไม่เคยจำนวน 0 คน

คิดเป็นร้อยละ 0 และวิทยุโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ คนรู้จักในครอบครัว อินเทอร์เน็ต ไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การออกเสียงคะแนน : เคยไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) และสมาชิกวุฒิสภา(สว.) แยกตามประเภทของสื่อ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยทุกครั้งมากที่สุดจำนวน 250 คน คิดเป็นร้อยละ 63.8 รองลงมาคือเคยเกือบทุกครั้งจำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.4 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจจำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0

ตารางที่ 4.69 การออกเสียงลงคะแนน : เคยไปลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น อบต. อบจ. เทศบาล กทม. และเมืองพัทยา แยกตามประเภทของสื่อ

ประเภทสื่อสาร	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
วิทยุ	6	1	0	2	0	9
	66.7	11.1	0	22.2		100.0
โทรทัศน์	163	54	53	98	2	370
	41.1	14.6	14.3	26.5	0.5	100.0
หนังสือพิมพ์	0	1	0	4	0	5
	0	20.0	0	80.0	0	100.0
คนรู้จัก / ในครอบครัว	1	0	0	1	0	2
	50.0	0	0	50.0	0	100.0
อินเทอร์เน็ต	2	2	1	1	0	6
	33.3	33.3	16.7	16.7	0	100
รวม	172	58	54	106	2	392
	43.9	14.8	13.8	27.0	0.5	100.0

จากตารางที่ 4.69 การออกเสียงลงคะแนน : เคยไปลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น อบต. อบจ. เทศบาล กทม. และเมืองพัทยา แยกตามประเภทของสื่อ จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า หนังสือพิมพ์ไม่เคยมากที่สุดจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 8.0 รองลงมาคือสื่อวิทยุ เคยทุกครั้ง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 และที่น้อยที่สุด คือ หนังสือพิมพ์ เคยทุกครั้ง จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 คน รู้จักและคนในครอบครัวเกือบทุกครั้ง จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 หนังสือพิมพ์ คนรู้จักและในครอบครัว

เคยบางครั้งจำนวน 0 คน วิทย์ หนังสือพิมพ์ คนรู้จักในครอบครัว อินเทอร์เน็ต ไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การออกเสียงคะแนน : เคยไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น อบต. อบจ. เทศบาล กทม. และเมืองพัทยา แยกตามประเภทของสื่อ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยทุกครั้งมากที่สุดจำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 43.9 รองลงมาคือไม่เคยจำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 27.0 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจ จำนวน 2 คนคิดเป็นร้อยละ 0.5

ตารางที่ 4.70 การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง : ตรวจสอบบัญชีรายชื่อก่อนวันเลือกตั้ง ที่ทางการเตรียมไว้ แยกตามประเภทของสื่อ

ประเภทสื่อสาร	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
วิทย์	8	0	0	1	0	9
	88.9	0	0	11.1	0	100.0
โทรทัศน์	180	66	73	49	2	370
	48.6	17.8	19.7	13.2	0.5	100.0
หนังสือพิมพ์	2	0	1	2	0	5
	40.0	0	20.0	40.0	0	100.0
คนรู้จัก / ในครอบครัว	1	1	0	0	0	2
	50.0	50.0	0	0	0	100.0
อินเทอร์เน็ต	1	1	3	1	0	6
	16.7	16.7	50.0	16.7	0	100
รวม	192	68	77	53	2	392
	40.9	17.3	19.6	13.5	0.5	100.0

จากตารางที่ 4.70 การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง : ตรวจสอบบัญชีรายชื่อก่อนวันเลือกตั้ง ที่ทางการเตรียมไว้ แยกตามประเภทของสื่อ จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า สื่อวิทย์ เคยทุกครั้ง มากที่สุดจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 88.9 รองลงมาคือสื่อโทรทัศน์ เคยทุกครั้ง จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 48.6 และที่น้อยที่สุด คือ วิทย์ หนังสือพิมพ์ เคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 วิทย์ คนรู้จัก และในครอบครัวเคยบางครั้งจำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 และ วิทย์ หนังสือพิมพ์ คนรู้จักและคนในครอบครัวไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง : ตรวจสอบบัญชีรายชื่อก่อนวันเลือกตั้ง ที่ทางการเตรียมไว้ แยกตามประเภทสื่อ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 40.9 รองลงมาคือ เคยบางครั้ง จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 19.6

ตารางที่ 4.71 การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง : ศึกษาประวัติของผู้สมัครก่อนตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งแยกตามประเภทของสื่อ

ประเภทสื่อสาร	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
วิทยุ	3	2	3	1	0	9
	33.3	22.2	33.3	11.1	0	100.0
โทรทัศน์	86	88	135	50	11	370
	23.2	23.8	36.5	13.5	3.0	100.0
หนังสือพิมพ์	1	0	1	3	0	5
	20.0	0	20.0	60.0	0	100.0
คนรู้จัก / ในครอบครัว	1	0	1	0	0	2
	50.0	0	50.0	0	0	100.0
อินเทอร์เน็ต	1	0	2	3	0	6
	16.7	0	33.3	50.0	0	100
รวม	92	90	142	57	11	392
	23.5	23.0	36.2	14.5	2.8	100.0

จากตารางที่ 4.71 การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง : ศึกษาประวัติของผู้สมัครก่อนตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งแยกตามประเภทของสื่อ จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า หนังสือพิมพ์ ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 รองลงมาเป็น อินเทอร์เน็ต ไม่เคย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 และคนรู้จักและคนในครอบครัว เคยทุกครั้ง และเคยเคยบางครั้ง จำนวน 1 คน คิดเป็น ร้อยละ 50.0 และที่น้อยที่สุด คือ หนังสือพิมพ์ คนรู้จักในครอบครัว อินเทอร์เน็ตจำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 วิทยุ หนังสือพิมพ์ คนรู้จักและคนในครอบครัว อินเทอร์เน็ต ไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การออกเสียงเลือกตั้งลงคะแนน : ศึกษาประวัติของผู้สมัครก่อนตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งแยกตามประเภทของสื่อ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ

ละ 36.2 รองลงมาคือ เคยทุกครั้ง จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8

ตารางที่ 4.72 การออกเสียงลงคะแนน : การลงคะแนนเสียงทุกครั้ง เคยตั้งความหวังว่าจะได้ผู้แทนที่ดี แยกตามประเภทสื่อสาร

ประเภทสื่อสาร	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
วิทยุ	5	1	2	1	0	9
	55.6	11.1	22.2	11.1	0	100.0
โทรทัศน์	194	71	73	29	3	370
	52.4	19.2	19.7	7.8	0.8	100.0
หนังสือพิมพ์	0	1	4	0	0	5
	0	20.0	80.0	0	0	100.0
คนรู้จัก / ในครอบครัว	1	1	0	0	0	2
	50.0	50.0	0	0	0	100.0
อินเทอร์เน็ต	2	1	1	2	0	6
	33.3	16.7	16.7	33.3	0	100
รวม	202	75	80	32	3	392
	51.1	19.1	20.4	8.2	0.8	100.0

จากตารางที่ 4.72 การออกเสียงลงคะแนน : ลงคะแนนเสียงทุกครั้ง เคยตั้งความหวังว่าจะได้ผู้แทนที่ดี แยกตามประเภทสื่อสารจากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า หนังสือพิมพ์เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80.0 รองลงมาคือ วิทยุ เคยทุกครั้ง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 55.6 และที่น้อยที่สุด คือ คนรู้จักและคนในครอบครัวเคยบางครั้งจำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 หนังสือพิมพ์ คนรู้จัก ในครอบครัวไม่เคย จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 คิดเป็นร้อยละ 0 วิทยุ หนังสือพิมพ์ คนรู้จักคนในครอบครัว อินเทอร์เน็ต ไม่สนใจจำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การออกเสียงเลือกตั้งลงคะแนน : การลงคะแนนเสียงทุกครั้ง เคยตั้งความหวังว่าจะได้ผู้แทนที่ดี แยกตามประเภทของสื่อ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ

51.5 รองลงมาคือ เคยบางครั้ง จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.4 และที่น้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8

1.3.3 การชักชวนให้ผู้อื่นสนทนา

ตารางที่ 4.73 การชักชวนผู้อื่นสนทนาการเมือง : พุดคุยสนทนาเกี่ยวกับประเด็นทางการเมืองที่อยู่ในความสนใจแยกตามเพศ

รายการ	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ชาย	15 (8.9)	40 (23.7)	91 (53.8)	19 (11.2)	4 (2.4)	169 100
หญิง	18 (8.1)	47 (21.1)	131 (58.7)	23 (10.3)	4 (1.8)	223 100
รวม	33 (8.4)	87 (22.2)	222 (56.6)	42 (10.7)	8 (2.0)	392 100

จากตารางที่ 4.73 การชักชวนผู้อื่นสนทนาการเมือง : พุดคุยสนทนาเกี่ยวกับประเด็นทางการเมืองที่อยู่ในความสนใจแยกตามเพศ จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เพศหญิงเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 131 คนเป็นร้อยละ 58.7 รองลงมาคือเพศชายเคยบางครั้ง จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 53.8 และน้อยที่สุด คือเพศหญิงไม่สนใจ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 ตามลำดับ

สรุป การชักชวนผู้อื่นสนทนาการเมือง : พุดคุยสนทนาเกี่ยวกับประเด็นทางการเมืองที่อยู่ในความสนใจแยกตามประเภท อายุ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 56.6 รองลงมาคือ เคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 22.2 และที่น้อยที่สุด คือไม่สนใจ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0

ตารางที่ 4.74 การชักชวนให้ผู้อื่นสนทนากับเพื่อนหรือคน
รู้จักแยกตามเพศ

รายการ	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ชาย	12 (7.1)	39 (23.1)	104 (61.5)	11 (6.5)	3 (1.8)	169 100
หญิง	19 (8.5)	53 (23.8)	127 (57.0)	22 (9.9)	2 (0.9)	223 100
รวม	31 (7.9)	92 (23.5)	231 (58.9)	33 (8.4)	5 (1.3)	392 100

จากตารางที่ 4.74 การชักชวนผู้อื่นสนทนากับเพื่อนหรือคนรู้จักแยกตามเพศ จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เพศชาย เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 61.5 รองลงมาคือเพศหญิง เคยบางครั้ง จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 57.0 และที่น้อยที่สุดคือ เพศชายไม่สนใจ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 ตามลำดับ

สรุป การชักชวนผู้อื่นสนทนากับเพื่อนหรือคนรู้จักแยกตามเพศ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 231 คน คิดเป็นร้อยละ 58.9 รองลงมาคือเคยเกือบทุกครั้งจำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 และที่น้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3

ตารางที่ 4.75 การชักชวนผู้อื่นสนทนากการเมือง : พูดคุยกับเพื่อนหรือคนรู้จักเพื่อสร้างความเข้าใจกับการเมืองในระบอบประชาธิปไตยแยกตามเพศ

รายการ	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
	7	42	95	21	4	169
ชาย	(4.1)	(24.9)	(56.2)	(12.4)	(2.4)	100
	12	36	139	33	3	223
หญิง	(5.4)	(16.1)	(62.3)	(14.8)	(1.3)	100
รวม	19	78	234	54	7	392
	(4.8)	(19.9)	(39.7)	(13.8)	(1.8)	100

จากตารางที่ 4.75 การชักชวนผู้อื่นสนทนากการเมือง : พูดคุยกับเพื่อนหรือคนรู้จักเพื่อสร้างความเข้าใจกับการเมืองในระบอบประชาธิปไตยแยกตามเพศ จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เพศหญิง เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 62.3 รองลงมาคือเพศชาย เคยบางครั้ง จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 56.2 และที่น้อยที่สุด คือเพศหญิงไม่สนใจ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 ตามลำดับ

สรุป การชักชวนผู้อื่นสนทนากการเมือง : พูดคุยกับเพื่อนหรือคนรู้จักเพื่อสร้างความเข้าใจกับการเมืองในระบอบประชาธิปไตยแยกตามเพศ พบว่านิสิตส่วนใหญ่เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 59.7 รองลงมาคือเคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 19.9 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8

ตารางที่ 4.76 การชักชวนผู้อื่นสนทนาการเมือง : นำข่าวสารการเมืองมาบอกเล่าให้เพื่อน คนรู้จักฟังแยกตามเพศ จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง

รายการ	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
	7	42	95	21	4	169
ชาย	(4.1)	(24.9)	(56.2)	(12.4)	(2.4)	100
	12	36	139	33	3	223
หญิง	(5.4)	(16.1)	(62.3)	(14.8)	(1.3)	100
รวม	19	78	234	54	7	392
	(4.8)	(19.9)	(39.7)	(13.8)	(1.8)	100

จากตารางที่ 4.76 การชักชวนผู้อื่นสนทนาการเมือง : นำข่าวสารการเมืองมาบอกเล่าให้เพื่อน คนรู้จักฟังแยกตามเพศ จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เพศชายเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 57.4 รองลงมาคือเพศหญิงเคยบางครั้ง จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 56.5 และที่น้อยที่สุดคือ เพศหญิงไม่สนใจ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 ตามลำดับ

สรุป การชักชวนผู้อื่นสนทนาการเมือง : นำข่าวสารการเมืองมาบอกเล่าให้เพื่อนรู้ คนรู้จักฟัง พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยบางครั้งมากที่สุดจำนวน 223 คิดเป็นร้อยละ 56.9 รองลงมาคือเคยบางครั้งจำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 และที่น้อยที่สุดคือไม่สนใจ จำนวน 5 คน

ตารางที่ 4.77 การชักชวนผู้อื่นสนทนากการเมือง : เคยสนทนากการเมืองกับเพื่อนหรือคนรู้จักเพื่อใหสนใจ
การเมือง แยกตามเพศ

รายการ	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ชาย	7 (4.1)	37 (21.9)	99 (58.6)	24 (14.2)	2 (1.2)	169
หญิง	12 (5.4)	34 (15.2)	137 (61.4)	38 (17.0)	2 (0.9)	223
รวม	19 (4.8)	71 (18.1)	236 (60.2)	62 (15.8)	4 (1.0)	392

จากตารางที่ 4.77 การชักชวนผู้อื่นสนทนากการเมือง : เคยสนทนากการเมืองกับเพื่อนหรือคนรู้จัก
เพื่อใหสนใจการเมือง แยกตามเพศ จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เพศหญิงเคยบางครั้งมากที่สุด
จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 61.4 รองลงมาคือเพศชายเคยบางครั้ง จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 58.6
และที่น้อยที่สุด คือ เพศหญิงไม่สนใจ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 ตามลำดับ

สรุป การชักชวนผู้อื่นสนทนากการเมือง : เคยสนทนากการเมืองกับเพื่อนหรือคนรู้จักเพื่อใหสนใจ
การเมือง แยกตามเพศ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยบางครั้งมากที่สุดจำนวน 236 คน คิดเป็นร้อยละ 60.2
รองลงมาเคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 18.1 และที่น้อยที่สุดคือไม่สนใจ จำนวน 4 คน คิด
เป็นร้อยละ 1.0

ตารางที่ 4.78 การชักชวนผู้อื่นสนทนากการเมือง : พุดคุยเกี่ยวกับประเด็น ท่างการเมืองที่อยู่ในความสนใจ
แยกตามคณะที่ศึกษา

คณะที่ศึกษา	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
คณะครุศาสตร์	2 (5.0)	4 (10.0)	28 (70.0)	4 (10.0)	2 (5.0)	40 100
คณะมนุษยศาสตร์	19 (10.2)	52 (28.0)	94 (50.5)	19 (10.2)	2 (1.1)	189 100
คณะวิทยาศาสตร์	3 (3.9)	12 (15.8)	47 (61.8)	12 (15.8)	2 (2.6)	76 100
คณะวิทยาการ จัดการ	9 (10.0)	19 (21.1)	53 (58.9)	7 (7.8)	2 (2.2)	90 1000
รวม	33 (8.4)	87 (22.3)	222 (56.6)	42 (10.7)	8 (2.0)	392 100

จากตารางที่ 4.78 การชักชวนผู้อื่นสนทนากการเมือง : พุดคุยเกี่ยวกับประเด็น ท่างการเมืองที่อยู่ในความสนใจ แยกตามคณะที่ศึกษา จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า คณะครุศาสตร์เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 70.0 รองลงมาคือ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เคยบางครั้ง จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 61.8 และที่น้อยที่สุด คือ คณะมนุษยศาสตร์ ไม่สนใจ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1 ตามลำดับ

สรุป การชักชวนผู้อื่นสนทนากการเมือง : พุดคุยเกี่ยวกับประเด็น ท่างการเมืองที่อยู่ในความสนใจ แยกตามคณะที่ศึกษา พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 56.6 รองลงมาเคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 22.2 และที่น้อยที่สุดไม่สนใจ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0

ตารางที่ 4.79 การชักชวนผู้อื่นสนทนากการเมือง : พุดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมืองกับเพื่อน
หรือคนรู้จักแยกตามคณะที่ศึกษา

คณะที่ศึกษา	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
คณะครุศาสตร์	2 (5.0)	5 (12.5)	29 (72.5)	3 (7.5)	1 (2.5)	40 100
คณะมนุษยศาสตร์	22 (11.8)	50 (26.9)	101 (54.3)	11 (5.9)	2 (1.1)	186 100
คณะวิทยาศาสตร์	2 (2.6)	11 (14.5)	49 (64.5)	12 (15.8)	2 (2.6)	76 100
คณะวิทยาการ จัดการ	5 (5.6)	26 (28.9)	52 (57.8)	7 (7.8)	0 0	90 100
รวม	31 (7.9)	92 (23.5)	231 (58.9)	33 (8.4)	5 (1.3)	392 100

จากตารางที่ 4.79 การชักชวนผู้อื่นสนทนากการเมือง : พุดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมืองกับเพื่อนหรือคนรู้จักแยกตามคณะที่ศึกษา จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า คณะครุศาสตร์เคยบางครั้ง จำนวน 29คน คิดเป็นร้อยละ 72.5 รองลงมาคือคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเคยบางครั้ง จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 64.5 และที่น้อยที่สุดคือ คณะวิทยาการการจัดการไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การชักชวนผู้อื่นสนทนากการเมือง : พุดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมืองกับเพื่อนหรือคนรู้จักแยกตามคณะที่ศึกษา พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 231 คน คิดเป็นร้อยละ 58.9 รองลงมาคือเคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 และที่น้อยที่สุดคือไม่สนใจ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3

ตารางที่ 4.80 การชักชวนผู้อื่นสนทนากการเมือง : เคยพูดคุยกับเพื่อนหรือคนรู้จัก เพื่อสร้างความเข้าใจ
กับการเมืองในระบบประชาธิปไตยแยกตามคณะที่ศึกษา

คณะที่ศึกษา	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
คณะครุศาสตร์	2 (5.0)	6 (15.0)	23 (57.5)	8 (20.0)	1 (2.5)	40
คณะมนุษยศาสตร์	13 (7.0)	48 (25.8)	106 (57.0)	17 (9.1)	2 (1.1)	186
คณะวิทยาศาสตร์	0	10 (13.2)	51 (67.1)	13 (17.1)	2 (2.6)	76
คณะวิทยาการ จัดการ	4 (4.4)	14 (15.6)	54 (60.0)	16 (17.8)	2 (2.2)	90
รวม	19 (4.8)	78 (19.9)	234 (59.7)	54 (13.8)	7 (1.8)	392

จากตารางที่ 4.80 การชักชวนผู้อื่นสนทนากการเมือง : เคยพูดคุยกับเพื่อนหรือคนรู้จัก เพื่อสร้างความเข้าใจ การเมืองในระบบประชาธิปไตยแยกตามคณะที่ศึกษา จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 67.1 รองลงมาคือ คณะวิทยาการการจัดการ เคยบางครั้ง จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 และที่น้อยที่สุด คือคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเคยทุกครั้ง จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การชักชวนผู้อื่นสนทนากการเมือง : เคยพูดคุยกับเพื่อนหรือคนรู้จัก เพื่อสร้างความเข้าใจ การเมืองในระบบประชาธิปไตยแยกตามคณะที่ศึกษา จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 59.7 รองลงมาคือเคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8

ตารางที่ 4.81 การชักชวนผู้อื่นสนทนาการเมือง : นำข่าวสารทางการเมืองมาบอกเล่าให้เพื่อนหรือคนรู้จัก
แยกตามคณะที่ศึกษา จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า

คณะที่ศึกษา	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
คณะครุศาสตร์	2 (5.0)	9 (22.5)	22 (55.0)	6 (15.0)	1 (2.5)	40 100
คณะมนุษยศาสตร์	19 (10.2)	53 (28.5)	99 (53.2)	13 (7.0)	2 (1.1)	186 100
คณะวิทยาศาสตร์	3 (3.9)	13 (17.1)	50 (65.8)	8 (10.5)	2 (2.6)	76 100
คณะวิทยาการ จัดการ	8 (8.9)	19 (21.1)	52 (57.8)	11 (12.2)	0 (0)	90 100
รวม	32 (8.2)	94 (24.0)	223 (56.9)	38 (9.7)	5 (1.3)	392 100

จาดตารางที่ 4.81 การชักชวนผู้อื่นสนทนาการเมือง : นำข่าวสารการเมืองมาบอกเล่าให้เพื่อนหรือคนรู้จักทั้งแยกตามคณะที่ศึกษา จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 65.0 รองลงมาคือ คณะวิทยาการจัดการ เคยบางครั้งจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 57.8 และที่น้อยที่สุด คือคณะวิทยาการจัดการไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การชักชวนผู้อื่นสนทนาการเมือง : นำข่าวสารการเมืองมาบอกเล่าให้เพื่อนหรือคนรู้จักทั้งแยกตามคณะที่ศึกษา จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 56.9 รองลงมาคือเคยบางครั้ง จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 และที่น้อยที่สุด คือไม่สนใจ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3

ตารางที่ 4.82 การชักชวนผู้อื่นสนทนาการเมือง : เคยสนทนาการเมืองกับเพื่อนหรือคนรู้จัก เพื่อให้สนใจ
การเมือง แยกตามคณะที่ศึกษา

คณะที่ศึกษา	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
คณะครุศาสตร์	1 (2.5)	5 (12.6)	26 (65.0)	7 (17.5)	1 (2.5)	40 100
คณะมนุษยศาสตร์	13 (7.0)	42 (22.6)	110 (59.1)	19 (10.2)	2 1.1	186 100
คณะวิทยาศาสตร์	0 (0)	8 (10.5)	51 (67.1)	16 (21.1)	1 (1.3)	76 100
คณะวิทยาการ จัดการ	5 (5.6)	16 (17.8)	49 54.4	20 22.2	0 (0)	90 100
รวม	19 (4.8)	71 (18.1)	236 (60.2)	62 (15.8)	4 (1.0)	392 100

จากตารางที่ 4.82 การชักชวนผู้อื่นสนทนาการเมือง : เคยสนทนาการเมืองกับเพื่อนหรือคนรู้จัก เพื่อให้สนใจการเมือง แยกตามคณะที่ศึกษา จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 67.1 รองลงมาคือคณะครุศาสตร์เคยบางครั้ง จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 65.0 และที่น้อยที่สุด คือ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเคยทุกครั้ง และคณะวิทยาการจัดการไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การชักชวนผู้อื่นสนทนาการเมือง : เคยสนทนาการเมืองกับเพื่อนหรือคนรู้จัก เพื่อให้สนใจการเมือง แยกตามคณะที่ศึกษา พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยบางครั้งมากที่สุดที่จำนวน 236 คน คิดเป็นร้อยละ 60.2 รองลงมาคือเคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 18.1 และที่น้อยที่สุดคือไม่สนใจ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0

ตารางที่ 4.83 การชักชวนผู้อื่นสนทนากการเมือง : พุดคุยสนทนาเกี่ยวกับประเด็นทางการเมืองที่อยู่ในความสนใจ แยกตามอายุ

อายุ	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
18 – 20 ปี	19 (8.8)	40 (18.6)	122 (56.7)	30 (14.0)	4 (1.9)	215 100
21 – 23 ปี	13 (8.0)	42 (25.5)	92 (56.4)	12 (7.4)	4 (2.5)	163 100
23 ปีขึ้นไป	1 7.1	5 35.5	8 57.1	0 (0)	0 (0)	14 100
รวม	33 (8.4)	87 (22.2)	222 (56.6)	42 10.7	8 (2.0)	392 100

จากตารางที่ 4.83 การชักชวนผู้อื่นสนทนากการเมือง : พุดคุยสนทนาเกี่ยวกับประเด็นทางการเมืองที่อยู่ในความสนใจ แยกตามอายุ จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า อายุ 23 ปีขึ้นไปเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 57.1 รองลงมาคือ อายุ 18-20 ปีขึ้นไป เคยบางครั้ง จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 56.7 และที่น้อยที่สุด คือ อายุ 23 ปีขึ้นไปไม่เคยและไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การชักชวนผู้อื่นสนทนากการเมือง : พุดคุยสนทนาเกี่ยวกับประเด็นทางการเมืองที่อยู่ในความสนใจ แยกตามอายุ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่ จำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 56.6 รองลงมาคือเคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 22.2 และที่น้อยที่สุด คือไม่สนใจ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0

ตารางที่ 4.84 การชักชวนผู้อื่นสนทนากการเมือง : พุดคุยและเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมืองกับเพื่อนหรือคนรู้จักแบกตามอายุ

อายุ	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
18 – 20 ปี	16 (7.4)	40 (18.6)	133 (61.9)	23 (10.7)	3 (1.4)	215 100
21 – 23 ปี	14 (8.6)	47 (28.8)	90 (52.2)	10 (6.1)	2 (1.2)	163 100
23 ปีขึ้นไป	1 (7.1)	5 (35.5)	8 (57.1)	0 (0)	0 (0)	14 100
รวม	31 (7.9)	92 (23.5)	231 (58.9)	33 (8.4)	5 (1.3)	392 100

จากตารางที่ 4.84 การชักชวนผู้อื่นสนทนากการเมือง : พุดคุยและเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมืองกับเพื่อนหรือคนรู้จักแบกตามอายุ จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า อายุ 18-20 ปีขึ้น เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 61.9 รองลงมาคือ อายุ 23 ปีขึ้นไป เคยบางครั้ง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 57.1 และที่น้อยที่สุด คือ อายุ 23 ปีขึ้นไปไม่เคยและไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การชักชวนผู้อื่นสนทนากการเมือง : พุดคุยและเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมืองกับเพื่อนหรือคนรู้จักแบกตามอายุ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่ เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 231 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 และที่น้อยที่สุดคือ ไม่สนใจ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3

ตารางที่ 4.85 การชักชวนผู้อื่นสนทนาการเมือง:เคยพูดคุยกับเพื่อนหรือคนรู้จักเพื่อสร้างความเข้าใจกับการเมืองในระบบประชาธิปไตยแยกตามอายุ

อายุ	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
18 – 20 ปี	10	33	132	36	4	215
	4.7	15.3	61.4	16.7	1.9	100
21 – 23 ปี	8	40	94	18	3	163
	4.9	24.5	57.7	11.0	1.8	100
23 ปีขึ้นไป	1	5	8	0	0	14
	7.1	35.7	57.1	0	0	100
รวม	19	78	234	54	7	392
	4.8	19.9	59.7	13.8	1.8	100

จากตารางที่ 4.85 การชักชวนผู้อื่นสนทนาการเมือง:เคยพูดคุยกับเพื่อนหรือคนรู้จักเพื่อสร้างความเข้าใจกับการเมืองในระบบประชาธิปไตยแยกตามอายุ จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า อายุ 18-20 ปีเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 61.4 รองลงมาคือ อายุ 21-23 ปีขึ้นไปไม่เคยและไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การชักชวนผู้อื่นสนทนาการเมือง :เคยพูดคุยกับเพื่อนหรือคนรู้จักเพื่อสร้างความเข้าใจกับการเมืองในระบบประชาธิปไตยแยกตามอายุ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 59.7 รองลงมาคือเคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 19.9 และที่น้อยที่สุดคือไม่สนใจ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8

ตารางที่ 4.86 การชักชวนผู้อื่นสนทนาการเมือง : นำข่าวสารการเมืองมาบอกเล่าให้เพื่อนหรือคนรู้จักฟัง
แยกตามอายุ

อายุ	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
18 – 20 ปี	18	44	127	23	3	215
	8.4	20.5	59.1	10.7	1.4	100
21 – 23 ปี	14	43	90	14	2	163
	8.6	26.4	55.2	8.6	1.2	100
23 ปีขึ้นไป	0	7	6	1	0	14
	0	50.0	42.9	7.1	0	100
รวม	32	94	223	38	5	392
	8.2	24.4	56.9	9.7	1.3	100

ตารางที่ 4.86 การชักชวนผู้อื่นสนทนาการเมือง : นำข่าวสารการเมืองมาบอกเล่าให้เพื่อนหรือคนรู้จักฟังแยกตามอายุ จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า อายุ 15-20 ปีเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 59.1 รองลงมาคือ อายุ 21-23 ปี เคยบางครั้ง จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 55.2 และที่น้อยที่สุด คือ อายุ 23 ปีขึ้นไป เคยทุกครั้งและไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การชักชวนผู้อื่นสนทนาการเมือง : นำข่าวสารการเมืองมาบอกเล่าให้เพื่อนหรือคนรู้จักฟังแยกตามอายุ พบว่านิสิตส่วนใหญ่เคยบางครั้งจำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 รองลงมาคือเคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 และที่น้อยที่สุดคือไม่สนใจ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3

ตารางที่ 4.87 การชักชวนผู้อื่นสนทนากการเมือง : เคยสนทนากการเมืองกับเพื่อนหรือคนรู้จัก เพื่อให้สนใจ
การเมืองแยกตามอายุ

อายุ	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
18-20 ปี	12	30	130	40	3	215
	5.6	14.0	60.5	18.6	1.4	100
21-23 ปี	7	37	97	21	1	163
	4.3	22.7	59.5	12.9	6.0	100
23 ปีขึ้นไป	0	4	9	1	0	14
	0	28.6	64.3	7.1	0	100
รวม	19	71	236	62	4	392
	4.8	18.1	60.2	15.8	1.0	100

จากตารางที่ 4.87 การชักชวนผู้อื่นสนทนากการเมือง : เคยสนทนากการเมืองกับเพื่อนหรือคนรู้จัก เพื่อให้สนใจการเมืองแยกตามอายุ จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่าอายุ 23 ปีขึ้นไปเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 64.3 รองลงมาคืออายุ 18-20 ปีเคยบางครั้ง จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 60.5 และที่น้อยที่สุด คือ อายุ 23 ปีขึ้นไปเคยทุกครั้งและไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การชักชวนผู้อื่นสนทนากการเมือง : เคยสนทนากการเมืองกับเพื่อนหรือคนรู้จัก เพื่อให้สนใจการเมืองแยกตามอายุ พบว่านิสิต ส่วนใหญ่เคยเกือบทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 236 คน คิดเป็นร้อยละ 60.2 รองลงมาคือเคยบางครั้ง จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 18.1 และที่น้อยที่สุดคือไม่สนใจ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0

ตารางที่ 4.88 การชักชวนผู้อื่นสนทนาการเมือง : พุดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมือง กับเพื่อน หรือคนรู้จักแยกตามภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ภาคเหนือ	1	7	8	1	0	17
	5.9	41.2	47.1	5.9	0	100.0
ภาคใต้	3	10	37	2	1	53
	5.7	18.9	69.8	3.8	1.9	100.0
ภาคตะวันออก	0	3	8	0	0	11
	0	27.3	72.7	0	0	100.0
ภาคตะวันตก	1	0	3	1	0	5
	20.0	0	60.0	20.0	0	100.0
ภาคกลาง	21	49	129	24	2	225
	93	21.8	57.3	10.7	0.9	100.0
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	5	23	46	5	2	81
	6.2	28.4	56.8	6.2	2.5	100.0
รวม	31	92	231	33	5	392
	7.9	23.5	58.9	8.4	1.3	100.0

จากตารางที่ 4.88 การชักชวนผู้อื่นสนทนาการเมือง : พุดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมือง กับเพื่อนหรือคนรู้จักแยกตามภูมิลำเนา จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ภาคตะวันออกเคย บางครั้งมากที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 72.7 รองลงมาคือภาคใต้เคยบางครั้ง จำนวน 37 คน คิด เป็นร้อยละ 69.8 และที่น้อยที่สุด คือภาคตะวันออกเคยทุกครั้ง ไม่เคยและไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็น ร้อยละ 0 ภาคเหนือและภาคตะวันตกไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การชักชวนผู้อื่นสนทนาการเมือง : พุดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมือง กับเพื่อน หรือคนรู้จักแยกตามภูมิลำเนา พบว่านิสิตส่วนใหญ่เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 231 คน คิดเป็นร้อยละ

58.9 รองลงมาคือเคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 และที่น้อยที่สุด คือไม่สนใจ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3

ตารางที่ 4.89 การชักชวนผู้อื่นสนับสนุนการเมือง:เคยพูดคุยกับเพื่อนหรือคนรู้จักเพื่อสร้างความเข้าใจกับการเมืองในระบอบประชาธิปไตยแยกตามภูมิภาค

ภูมิภาค	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ภาคเหนือ	0	7	8	2	0	17
	0	41.2	47.1	11.8	0	100
ภาคใต้	3	12	31	6	1	53
	5.7	22.6	58.5	11.3	1.9	100
ภาคตะวันออก	0	3	7	1	0	11
	0	9.1	63.6	27.3	0	100
ภาคตะวันตก	1	0	2	1	1	5
	20.0	0	40.0	20.0	20.0	100
ภาคกลาง	11	4.1	132	37	4	225
	4.9	18.2	58.7	16.4	1.8	100
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	4	15	54	7	1	81
	9.4	18.5	66.7	8.6	1.2	100
รวม	19	78	234	54	7	392
	4.8	19.9	59.7	13.8	1.8	100

จากตารางที่ 4.89 การชักชวนผู้อื่นสนับสนุนการเมือง:เคยพูดคุยกับเพื่อนหรือคนรู้จักเพื่อสร้างความเข้าใจกับการเมืองในระบอบประชาธิปไตยแยกตามภูมิภาค จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมาคือภาคตะวันออกเคยบางครั้ง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 8.6 และที่น้อยที่สุดคือ ภาคเหนือเคยบางครั้งและไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 และภาคตะวันออกเคยทุกครั้งและไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุปตารางที่ 4.89 การชักชวนผู้อื่นสนทนากาการเมือง:เคยพูดคุยกับเพื่อนหรือคนรู้จักเพื่อสร้างความเข้าใจกับการเมืองในระบอบประชาธิปไตยแยกตามภูมิภาค พบว่านิสิตส่วนใหญ่เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 59.7 รองลงมาคือเคยบางครั้ง จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 19.9 และที่น้อยที่สุดคือไม่สนใจ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8

ตารางที่ 4.90 การชักชวนผู้อื่นสนทนากาการเมือง : นำข่าวสารทางการเมืองมาบอกเล่าให้เพื่อนหรือคนรู้จัก ฟัง แยกตามภูมิภาค

ภูมิภาค	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ภาคเหนือ	1	4	9	3	0	17
	5.9	23.5	52.9	17.6	0	100
ภาคใต้	3	14	32	3	1	53
	5.7	26.4	60.4	5.7	1.9	100
ภาคตะวันออก	1	3	6	1	0	11
	9.1	27.3	54.5	9.1	0	100
ภาคตะวันตก	1	1	0	2	1	5
	20.0	20.0	0	40.0	20.0	100
ภาคกลาง	19	50	128	26	2	225
	8.4	22.2	56.9	11.6	0.9	100
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	7	22	48	3	1	81
	8.6	27.2	59.3	3.7	1.2	100
รวม	32	94	223	38	5	392
	8.2	24.0	56.9	9.7	1.3	100

จากตารางที่ 4.90 การชักชวนผู้อื่นสนทนากาการเมือง : นำข่าวสารทางการเมืองมาบอกเล่าให้เพื่อนหรือคนรู้จักฟัง แยกตามภูมิภาค จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ภาคใต้เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 60.4 รองลงมาคือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเคยบางครั้ง จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 59.3 และที่น้อยที่สุด ภาคตะวันตกเคยบางครั้ง ภาคเหนือและภาคตะวันออกไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การชักชวนผู้อื่นสนทนาการเมือง : นำข่าวสารทางการเมืองมาบอกเล่าให้เพื่อนหรือคนรู้จัก ฟัง แยกตามภูมิลำเนา พบว่านิสิตส่วนใหญ่เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 56.9 รองลงมาคือเคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 และที่น้อยที่สุดคือไม่สนใจ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3

ตารางที่ 4.91 การชักชวนผู้อื่นสนทนาการเมือง : เคยสนทนาการเมืองกับเพื่อนหรือคนรู้จัก เพื่อให้สนใจ การเมือง แยกตามภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ภาคเหนือ	1	4	8	4	0	17
	5.9	23.5	47.1	23.5	0	100
ภาคใต้	2	5	41	4	1	53
	3.8	9.4	77.4	7.5	1.9	100
ภาคตะวันออก	0	2	7	2	0	11
	0	18.2	63.6	18.2	0	100
ภาคตะวันตก	1	1	1	1	1	5
	20.0	20.0	20.0	20.0	20.0	100
ภาคกลาง	10	44	126	44	1	225
	5	15	53	7	1	81
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	6.2	18.5	65.4	8.6	1.2	100
รวม	19	71	236	62	4	392
	4.8	18.1	60.2	15.8	1.0	100

จากตารางที่ 4.91 การชักชวนผู้อื่นสนทนาการเมือง : เคยสนทนาการเมืองกับเพื่อนหรือคนรู้จัก เพื่อให้สนใจการเมือง แยกตามภูมิลำเนา จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ภาคใต้เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 77.4 รองลงมาคือภาคตะวันออกเฉียงเหนือเคยบางครั้ง จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 65.4 และที่น้อยที่สุด คือภาคตะวันออกเคยบางครั้งและไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 และภาคเหนือไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การชักชวนผู้อื่นสนทนาการเมือง : เคยสนทนาการเมืองกับเพื่อนหรือคนรู้จัก เพื่อให้สนใจ
 การเมือง แยกตามภูมิฐานะ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 236 คน คิดเป็นร้อยละ
 60.2 รองลงมาคือไม่สนใจ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0

ตารางที่ 4.92 การชักชวนผู้อื่นสนทนาการเมือง : พุดคุยสนทนาเกี่ยวกับประเด็นทางการเมืองที่อยู่ใน
 ความสนใจ แยกตามอาชีพบิดามารดา

อาชีพบิดามารดา	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
รับราชการ	4	10	21	8	2	45
	8.9	22.2	46.7	17.8	4.4	100
รัฐวิสาหกิจ	1	1	3	2	0	7
	14.3	14.3	42.9	28.6	0	100
เอกชน	2	9	13	1	0	25
	8.0	36.0	52.0	4.0	0	100
อิสระ	17	38	92	13	4	164
	10.4	23.2	56.1	7.9	2.4	100
เกษตรกรรวม	4	18	64	10	0	96
	4.2	18.8	66.7	10.4	0	100
อื่นๆ	5	11	29	8	2	55
	9.1	20.0	52.7	14.5	3.6	100
รวม	33	87	222	42	8	392
	8.4	22.2	56.6	10.7	2.0	100

จากตารางที่ 4.92 การชักชวนผู้อื่นสนทนาการเมือง : พุดคุยสนทนาเกี่ยวกับประเด็นทางการเมือง
 ที่อยู่ในความสนใจ แยกตามอาชีพบิดามารดา จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า อาชีพเกษตรกรเคย
 บางครั้งมากที่สุด จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมาคือ อาชีพอิสระเคยบางครั้ง จำนวน 92 คน
 คิดเป็นร้อยละ 56.1 และที่น้อยที่สุดคือ อาชีพรัฐวิสาหกิจ เอกชนและเกษตรกรไม่สนใจ จำนวน 0 คน
 คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การชักชวนผู้อื่นสนทนากาการเมือง : พุดคุยสนทนาเกี่ยวกับประเด็นทางการเมืองที่อยู่ในความสนใจ แยกตามอาชีพบิดามารดา พบว่า นิติส่วนใหญ่ เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 56.6 และที่น้อยที่สุดคือไม่สนใจ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0

ตารางที่ 4.93 การชักชวนผู้อื่นสนทนากาการเมือง : พุดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมืองกับเพื่อนหรือคนรู้จัก แยกตามอาชีพบิดามารดา

อาชีพบิดามารดา	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
รับราชการ	4	9	21	10	1	45
	8.9	20.0	46.7	22.2	2.2	100.0
รัฐวิสาหกิจ	1	1	4	1	0	7
	14.3	14.3	57.1	14.3	0	100.0
เอกชน	1	8	15	1	0	25
	4.0	32.0	60.0	4.0	0	100.0
อิสระ	16	47	92	7	2	164
	9.8	28.7	56.1	4.3	1.2	100.0
เกษตรกรรม	5	18	64	9	0	96
	5.2	18.8	66.7	9.4	0	100.0
อื่นๆ	4	9	35	5	2	55
	7.3	16.4	63.6	9.1	3.6	100.0
รวม	31	92	231	33	5	392
	7.9	23.5	58.9	8.4	1.3	100.0

จากตารางที่ 4.93 การชักชวนผู้อื่นสนทนากาการเมือง : พุดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมืองกับเพื่อนหรือคนรู้จัก แยกตามอาชีพบิดามารดา จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า อาชีพเกษตรกรรม เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมาคืออาชีพอื่นๆ เคยบางครั้ง จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 63.6 และที่น้อยที่สุดคือ อาชีพรัฐวิสาหกิจ เอกชน และเกษตรกรรมไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การชักชวนผู้อื่นสนทนากการเมือง : พูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมืองกับเพื่อนหรือคนรู้จัก แยกตามอาชีพบิดามารดา พบว่า นิสิตส่วนใหญ่ เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 231 คน คิดเป็นร้อยละ 58.9 รองลงมาคือเคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 และที่น้อยที่สุดคือไม่สนใจ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3

ตารางที่ 4.94 การชักชวนผู้อื่นสนทนากการเมือง : เคยพูดคุยกับเพื่อนหรือคนรู้จัก เพื่อสร้างความเข้าใจกับการเมืองในระบอบประชาธิปไตยแยกตามอาชีพบิดามารดา

อาชีพบิดามารดา	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
รับราชการ	3	8	23	9	2	45
	6.7	17.8	51.1	20.0	4.4	100
รัฐวิสาหกิจ	1	2	3	1	0	7
	14.3	28.6	42.9	14.3	0	100
เอกชน	0	4	19	2	0	25
	0	16.0	76.0	8.0	0	100
อิสระ	9	37	96	21	1	164
	5.5	22.6	58.5	12.8	0.6	100
เกษตรกรรม	3	19	59	15	0	96
	31.1	19.8	61.5	15.6	0	100
อื่นๆ	3	8	34	6	4	55
	5.5	14.5	61.8	10.9	7.3	100
รวม	19	78	234	54	7	392
	4.8	19.9	59.7	13.8	1.8	100

จากตารางที่ 4.94 การชักชวนผู้อื่นสนทนากการเมือง : เคยพูดคุยกับเพื่อนหรือคนรู้จัก เพื่อสร้างความเข้าใจกับการเมืองในระบอบประชาธิปไตยแยกตามอาชีพบิดามารดา จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า อาชีพเอกชน เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 76.0 รองลงมาคืออาชีพอื่นๆ เคยบางครั้ง จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 61.8 และที่น้อยที่สุดคือ อาชีพเอกชนเคยบางครั้งและไม่สนใจ

จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 และอาชีพรัฐวิสาหกิจ เอกชน และเกษตรกรรวม จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การชักชวนผู้อื่นสนทนาการเมือง : เคยพูดคุยกับเพื่อนหรือคนรู้จัก เพื่อสร้างความเข้าใจกับการเมืองในระบบประชาธิปไตยแยกตามอาชีพบิดามารดา พบว่านิสิตส่วนใหญ่ เคยบางครั้ง จำนวน 59.7 รongลงมาคือเกือบทุกครั้ง จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 19.9 และน้อยที่สุดคือ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8

ตารางที่ 4.95 การชักชวนผู้อื่นสนทนาการเมือง : นำข่าวสารการเมืองมาบอกเล่าให้เพื่อน หรือคนรู้จักฟัง แยกตามอาชีพบิดามารดา

อาชีพบิดามารดา	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
รับราชการ	2	12	20	10	1	45
	4.4	26.7	44.4	22.2	2.2	100
รัฐวิสาหกิจ	1	1	4	1	0	7
	14.3	14.3	57.1	14.3	0	100
เอกชน	1	8	14	2	0	25
	4.0	32.0	56.0	8.0	0	100
อิสระ	18	41	93	11	1	164
	11.0	25.0	56.7	6.7	0.36	100
เกษตรกรรวม	7	17	64	8	0	96
	7.3	17.7	66.7	8.3	0	100
อื่นๆ	3	15	28	6	3	55
	5.5	27.3	50.9	10.9	5.5	100
รวม	32	94	223	38	5	392
	8.2	24.0	56.9	9.7	1.3	100

จากตารางที่ 4.95 การชักชวนผู้อื่นสนทนาการเมือง : นำข่าวสารการเมืองมาบอกเล่าให้เพื่อน หรือคนรู้จักฟัง แยกตามอาชีพบิดามารดา จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า อาชีพเกษตรกรเคยบางครั้ง

มากที่สุด จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมาคืออาชีพ อิสระเคยบางครั้ง จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 56.7 และที่น้อยที่สุด คือ อาชีพรัฐวิสาหกิจ เอกชน และเกษตรกรรมไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การชักชวนผู้อื่นสนทนากันในเมือง : นำข่าวสารการเมืองมาบอกเล่าให้เพื่อน หรือคนรู้จักฟัง แยกตามอาชีพบิดามารดา พบว่านิสิตส่วนใหญ่เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 56.9 รองลงมาคือเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 และที่น้อยที่สุดคือไม่สนใจ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3

ตารางที่ 4.96 การชักชวนผู้อื่นสนทนากันในเมือง : เคยสนทนากันกับเพื่อนหรือคนรู้จักเพื่อให้มีความสนใจทางการเมือง แยกตามอาชีพบิดามารดา

อาชีพบิดามารดา	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
รับราชการ	1	12	18	13	1	45
	2.2	26.7	40.0	28.9	2.2	100
รัฐวิสาหกิจ	1	1	4	1	0	7
	14.3	14.3	57.1	14.3	0	100
เอกชน	0	8	14	3	0	25
	0	32.0	56.0	12.0	0	100
อิสระ	11	26	103	23	1	164
	6.7	15.9	62.8	14.0	0.6	100
เกษตรกรรม	2	17	364	13	0	96
	2.1	17.7	66.7	13.5	0	100
อื่นๆ	4	7	33	9	2	55
	7.3	12.7	60.0	16.4	3.6	100
รวม	19	71	236	62	4	392
	4.9	18.1	60.2	15.8	1.0	100

จากตารางที่ 4.96 การชักชวนผู้อื่นสนทนากการเมือง : เคยสนทนากการเมืองกับเพื่อนหรือคนรู้จัก เพื่อให้มีความสนใจทางการเมือง แยกตามอาชีพบิดามารดา จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า อาชีพเกษตรกรรมเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมาคืออาชีพอิสระเคยบางครั้ง จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 62.8 และที่น้อยที่สุดคือ อาชีพเอกชนเคยทุกครั้ง จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 และอาชีพรัฐวิสาหกิจ เอกชน และเกษตรกรรมไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การชักชวนผู้อื่นสนทนากการเมือง : เคยสนทนากการเมืองกับเพื่อนหรือคนรู้จักเพื่อให้มีความสนใจทางการเมือง แยกตามอาชีพบิดามารดา พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 236 คิดเป็นร้อยละ 60.2 รองลงมาคือเคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 18.1 และที่น้อยที่สุดคือจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0

ตารางที่ 4.97 การชักชวนผู้อื่นสนทนากการเมือง : พูดคุยสนทนาเกี่ยวกับประเด็นทางการเมืองที่อยู่ในความสนใจ แยกตามประเภทสื่อสาร

ประเภทสื่อสาร	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
วิทยุ	2 22.2	1 11.1	6 66.7	0 0	0 0	9 100
โทรทัศน์	31 8.4	8.3 22.4	209 56.5	40 10.8	7 1.9	370 100
หนังสือพิมพ์	0 0	0 0	2 40.0	2 40	1 20.0	100
คนรู้จัก/ในครอบครัว	0 0	1 50.0	1 50.0	0 0	0 0	2 100
อินเทอร์เน็ต	0 0	2 33.3	4 66.7	0 0	0 0	6 100
รวม	33 8.4	87 22.2	222 56.6	42 10.7	8 2.0	392 100

จากตารางที่ 4.97 การชักชวนผู้อื่นสนทนากการเมือง : พุดคุยสนทนาเกี่ยวกับประเด็นทางการเมืองที่อยู่ในความสนใจ แยกตามประเภทสื่อสาร จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า วิทยุและอินเทอร์เน็ตเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 6 คน และ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมาคือโทรทัศน์เคยบางครั้ง จำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 56.5 และที่น้อยที่สุดคือ หนังสือพิมพ์ คนรู้จักและในครอบครัว อินเทอร์เน็ตเคยทุกครั้งจำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 หนังสือพิมพ์เคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 และวิทยุ คนรู้จักและในครอบครัว และอินเทอร์เน็ตไม่เคย จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 และวิทยุ คนรู้จัก/ในครอบครัว และอินเทอร์เน็ตไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การชักชวนผู้อื่นสนทนากการเมือง : พุดคุยสนทนาเกี่ยวกับประเด็นทางการเมืองที่อยู่ในความสนใจ แยกตามประเภทสื่อสาร พบว่านิสิตส่วนใหญ่ เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 56.6 รองลงมาคือ เคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 22.2 และที่น้อยที่สุดคือไม่สนใจ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0

ตารางที่ 4.98 การชักชวนผู้อื่นสนทนากการเมือง : พุดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมืองกับเพื่อนหรือคนรู้จัก แยกตามประเภทสื่อสาร

ประเภทสื่อสาร	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
วิทยุ	3	1	5	0	0	9
	33.3	11.1	56.6	0	0	100
โทรทัศน์	28	87	219	31	5	370
	7.6	23.5	59.2	8.4	1.4	100
หนังสือพิมพ์	0	0	4	1	0	5
	0	0	80.0	20.0	0	100
คนรู้จัก/ในครอบครัว	0	1	1	0	0	2
	0	50.0	50.0	0	0	100
อินเทอร์เน็ต	0	3	2	1	0	6
	0	50.0	33.3	16.7	0	100
รวม	31	92	231	33	5	392
	7.9	23.5	58.9	8.4	1.3	100

จากตารางที่ 4.98 การชักชวนผู้อื่นสนทนาการเมือง : พุดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมืองกับเพื่อนหรือคนรู้จัก แยกตามประเภทสื่อสาร จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า หนังสือพิมพ์เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80 รองลงมาคือโทรทัศน์ เคยบางครั้ง จำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 59.2 และที่น้อยที่สุด คือ หนังสือพิมพ์ คนรู้จัก/ครอบครัว และอินเทอร์เน็ตเคยทุกครั้ง จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 หนังสือพิมพ์เคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 และวิทยุคนรู้จัก/ในครอบครัว และอินเทอร์เน็ต จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การชักชวนผู้อื่นสนทนาการเมือง : พุดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมืองกับเพื่อนหรือคนรู้จัก แยกตามประเภทสื่อสาร พบว่า นิติส่วนใหญ่ เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 231 คน คิดเป็นร้อยละ 58.9 รองลงมาคือเคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 และที่น้อยที่สุดคือไม่สนใจ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3

ตารางที่ 4.99 การชักชวนผู้อื่นสนทนาการเมือง: เคยพุดคุยกับเพื่อนหรือคนรู้จักเพื่อสร้างความเข้าใจกับการเมืองในระบบประชาธิปไตย แยกตามประเภทสื่อสาร

ประเภทการสื่อสาร	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
วิทยุ	2	0	7	0	0	9
	22.2	0	77.8	0	0	100
โทรทัศน์	17	75	220	51	7	370
	4.6	20.3	59.5	13.8	1.9	100
หนังสือพิมพ์	0	0	2	3	0	5
	0	0	40.0	60.0	0	100
คนรู้จัก/ในครอบครัว	0	1	1	0	0	2
	0	50.0	50.0	0	0	100
อินเทอร์เน็ต	0	2	4	0	0	6
	0	33.3	66.7	0	0	100
รวม	19	78	234	54	7	392
	4.8	19.9	59.7	13.8	1.8	100

จากตารางที่ 4.99 การชักชวนผู้อื่นสนทนากการเมือง: เคยพูดคุยกับเพื่อนหรือคนรู้จักเพื่อสร้างความเข้าใจกับการเมืองในระบบประชาธิปไตย แยกตามประเภทสื่อสาร จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า วิทยุเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 77.8 รองลงมาคืออินเทอร์เน็ต เคยบางครั้ง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 และที่น้อยที่สุดคือหนังสือพิมพ์ คนรู้จัก/ในครอบครัว และอินเทอร์เน็ต เคยทุกครั้ง จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 วิทยุและหนังสือพิมพ์เคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 และวิทยุ คนรู้จัก/ในครอบครัวและอินเทอร์เน็ตไม่เคย จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 และวิทยุ หนังสือพิมพ์ คนรู้จัก/ในครอบครัวและอินเทอร์เน็ต จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การชักชวนผู้อื่นสนทนากการเมือง: เคยพูดคุยกับเพื่อนหรือคนรู้จักเพื่อสร้างความเข้าใจกับการเมืองในระบบประชาธิปไตย แยกตามประเภทสื่อสาร พบว่า นิสิตส่วนใหญ่ เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 59.7 รองลงมาคือเคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 19.9 และที่น้อยที่สุดคือไม่สนใจ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8

ตารางที่ 4.100 การชักชวนผู้อื่นสนทนากการเมือง : นำข่าวสารทางการเมืองมาบอกเล่าให้เพื่อนหรือคนรู้จักฟัง แยกตามประเภทสื่อ

ประเภทการสื่อสาร	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
วิทยุ	2	3	3	1	0	9
	22.2	33.3	33.3	11.1	0	100
โทรทัศน์	30	90	211	34	5	370
	8.1	24.3	57.0	9.2	1.4	100
หนังสือพิมพ์	0	0	4	1	0	5
	0	0	80.0	20.0	0	100
คนรู้จัก/ในครอบครัว	0	1	1	0	0	2
	0	50.0	50.0	0	0	100
อินเทอร์เน็ต	0	0	4	2	0	6
	0	0	66.7	33.3	0	100
รวม	32	94	223	38	5	392
	8.2	24.0	56.9	1.3	1.3	100

จากตารางที่ 4.100 การชักชวนผู้อื่นสนทนากการเมือง : นำข่าวสารทางการเมืองมาบอกเล่าให้เพื่อนหรือคนรู้จักฟัง แยกตามประเภทสื่อ จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า หนังสือพิมพ์เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80.0 รองลงมาคืออินเทอร์เน็ตเคยบางครั้ง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 และที่น้อยที่สุดคือหนังสือพิมพ์ คนรู้จัก/ในครอบครัวและอินเทอร์เน็ต เคยทุกครั้ง จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต เคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 คนรู้จัก/ในครอบครัวไม่เคย จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 และวิทยุ หนังสือพิมพ์ คนรู้จัก/ในครอบครัว และอินเทอร์เน็ตไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การชักชวนผู้อื่นสนทนากการเมือง : นำข่าวสารทางการเมืองมาบอกเล่าให้เพื่อนหรือคนรู้จักฟัง แยกตามประเภทสื่อ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่ เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 56.9 รองลงมาคือ เคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 และที่น้อยที่สุดคือไม่สนใจ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3

ตารางที่ 4.101 การชักชวนผู้อื่นสนทนากการเมือง : เคยสนทนากการเมืองกับเพื่อนหรือคนรู้จักเพื่อให้ความสนใจทางการเมือง แยกตามประเภทสื่อสาร

ประเภทการสื่อสาร	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
วิทยุ	2	3	2	2	0	9
	22.2	33.3	22.2	22.2	0	100
โทรทัศน์	17	67	225	57	4	370
	4.6	18.1	60.8	15.4	1.1	100
หนังสือพิมพ์	0	0	4	1	0	5
	0	0	80.0	20.0	0	100
คนรู้จัก/ในครอบครัว	0	1	1	0	0	2
	0	50.0	50.0	0	0	100
อินเทอร์เน็ต	0	0	4	2	0	6
	0	0	66.7	33.3	0	100
รวม	19	71	236	62	4	392
	4.8	18.1	60.2	15.8	1.0	100

จากตารางที่ 4.101 การชักชวนผู้อื่นสนทนาการเมือง : เคยสนทนาการเมืองกับเพื่อนหรือคนรู้จัก เพื่อให้ความสนใจทางการเมือง แยกตามประเภทสื่อสาร จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า หนังสือพิมพ์ เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80.0 รองลงมาคือ อินเทอร์เน็ตเคยบางครั้ง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 และน้อยที่สุดคือหนังสือพิมพ์ คนรู้จัก/ในครอบครัว และอินเทอร์เน็ตเคยทุกครั้ง จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 และหนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ตเคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 0 คิดเป็นร้อยละ 0 คนรู้จัก/ในครอบครัวไม่เคย จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 และวิทยุ หนังสือพิมพ์ คนรู้จัก/ในครอบครัว และอินเทอร์เน็ตไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การชักชวนผู้อื่นสนทนาการเมือง : เคยสนทนาการเมืองกับเพื่อนหรือคนรู้จักเพื่อให้ความสนใจทางการเมือง แยกตามประเภทสื่อสาร พบว่า นิสิตส่วนใหญ่ เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 236 คน คิดเป็นร้อยละ 60.2 รองลงมาคือเคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 18.1 และที่น้อยที่สุดคือไม่สนใจ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0

1.3.4 การชักชวนผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง

ตารางที่ 4.102 การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนเพื่อนหรือคนรู้จักไปลงคะแนนเลือกตั้ง แยกตามเพศ

เพศ	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ชาย	36	52	57	23	1	169
	21.3	30.8	33.7	13.6	0.6	100
หญิง	66	48	84	24	1	223
	29.6	21.5	37.7	10.8	0.4	100
รวม	102	100	141	47	2	392
	26.0	25.5	36.0	12.0	0.5	100

จากตารางที่ 4.102 การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนเพื่อนหรือคนรู้จักไปลงคะแนนเลือกตั้ง แยกตามเพศ จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า เพศหญิงเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 37.7 รองลงมาคือเพศชาย เคยบางครั้ง จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 33.7 และที่น้อยที่สุด คือ เพศหญิงไม่สนใจ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4 ตามลำดับ

สรุป การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนเพื่อนหรือคนรู้จักไปลงคะแนนเลือกตั้ง แยกตามเพศ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 36.0 รองลงมาคือ เคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5

ตารางที่ 4.103 การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนสมาชิกในครอบครัวไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง แยกตามเพศ

เพศ	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ชาย	67	45	42	14	1	169
	36.6	26.6	24.9	8.3	0.6	100
หญิง	105	55	51	12	0	223
	47.1	24.7	22.9	5.4	0	100
รวม	172	100	93	26	1	392
	43.9	25.5	23.7	6.6	0.3	100

จากตารางที่ 4.103 การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนสมาชิกในครอบครัวไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง แยกตามเพศ จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า เพศหญิงเคยทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 47.1 รองลงมาคือเพศชาย เคยทุกครั้ง จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 36.6 และที่น้อยที่สุด คือ เพศหญิงไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนสมาชิกในครอบครัวไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง แยกตามเพศ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 43.9 รองลงมาคือ เคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3

ตารางที่ 4.104 การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง : การร่วมรณรงค์ให้ประชาชนไปเลือกตั้งแยกตามเพศ

เพศ	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ชาย	15	37	69	41	7	169
	8.9	21.9	40.8	24.3	4.1	100
หญิง	16	47	97	58	5	223
	7.2	21.1	43.5	26.0	2.2	100
รวม	31	84	166	99	12	392
	7.9	21.4	42.3	25.3	3.1	100

จากตารางที่ 4.104 การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง : การร่วมรณรงค์ให้ประชาชนไปเลือกตั้งแยกตามเพศ จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า เพศหญิงเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 43.5 รองลงมาคือเพศชาย เคยบางครั้ง จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 40.8 และที่น้อยที่สุด คือ เพศหญิงไม่สนใจ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2 ตามลำดับ

สรุป การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง : การร่วมรณรงค์ให้ประชาชนไปเลือกตั้งแยกตามเพศ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 42.3 รองลงมาคือ เคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.4 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1

ตารางที่ 4.105 การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนให้ผู้อื่นไปตรวจสอบรายชื่อที่หน่วยเลือกตั้งก่อนลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง แยกตามเพศ

เพศ	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ชาย	20	47	66	29	7	169
	11.8	27.8	39.1	17.2	4.1	100
หญิง	37	52	80	49	5	223
	16.6	23.3	35.9	22.0	2.2	100
รวม	57	99	146	78	12	392
	14.5	25.3	37.2	19.9	3.1	100

จากตารางที่ 4.105 การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนให้ผู้อื่นไปตรวจสอบรายชื่อที่หน่วยเลือกตั้งก่อนลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง แยกตามเพศ จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า เพศชายเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 39.1 รองลงมาคือเพศหญิง เคยบางครั้ง จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 35.9 และที่น้อยที่สุด คือ เพศหญิงไม่สนใจ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2 ตามลำดับ

สรุป การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนให้ผู้อื่นไปตรวจสอบรายชื่อที่หน่วยเลือกตั้งก่อนลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง แยกตามเพศ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 37.2 รองลงมาคือ เคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 25.3 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1

ตารางที่ 4.106 การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง : ก่อนการเลือกตั้งเคยประชาสัมพันธ์ จัดตั้ง ชมรม ชุมชน เพื่อเผยแพร่ความเข้าใจประชาธิปไตย แยกตามเพศ

เพศ	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ชาย	8	29	51	72	9	169
	4.7	17.2	30.2	42.6	5.3	100
หญิง	7	24	70	117	5	223
	3.1	10.8	31.4	52.5	2.2	100
รวม	15	53	121	189	14	392
	3.8	13.5	30.9	48.2	3.6	100

จากตารางที่ 4.106 การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง : ก่อนการเลือกตั้งเคยประชาสัมพันธ์ จัดตั้งชมรม ชุมชน เพื่อเผยแพร่ความเข้าใจประชาธิปไตย แยกตามเพศ จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า เพศหญิงไม่เคยมากที่สุด จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 52.5 รองลงมาคือเพศชาย ไม่เคย จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 42.6 และที่น้อยที่สุด คือ เพศหญิงไม่สนใจ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2 ตามลำดับ

สรุป การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง : ก่อนการเลือกตั้งเคยประชาสัมพันธ์ จัดตั้งชมรม ชุมชน เพื่อเผยแพร่ความเข้าใจประชาธิปไตย แยกตามเพศ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 48.2 รองลงมาคือ เคยบางครั้ง จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 30.9 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6

ตารางที่ 4.107 การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนเพื่อนหรือคนรู้จักไปลงคะแนนเลือกตั้ง แยกตามคณะที่ศึกษา

คณะที่ศึกษา	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ครุศาสตร์	13	8	14	4	1	40
	32.5	20.0	35.0	10.0	2.5	100
มนุษยศาสตร์ ฯ	59	55	56	15	1	186
	31.7	29.6	30.1	8.1	0.5	100
วิทยาศาสตร์ ฯ	10	17	35	14	0	76
	13.2	22.4	46.1	18.4	0	100
การจัดการ	20	20	36	14	0	960
	22.2	22.2	40.0	15.6	0	100
รวม	102	100	141	47	2	392
	26.0	25.5	36.0	12.0	0.5	100

จากตารางที่ 107 การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนเพื่อนหรือคนรู้จักไปลงคะแนนเลือกตั้ง แยกตามคณะที่ศึกษา จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 46.1 รองลงมาคือคณะวิทยาการจัดการเคยบางครั้ง จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 และที่น้อยที่สุด คือ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและคณะวิทยาการจัดการไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนเพื่อนหรือคนรู้จักไปลงคะแนนเลือกตั้ง แยกตามคณะที่ศึกษา พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 36.0 รองลงมาคือ เคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5

ตารางที่ 4.108 การชักชวนให้สนทนาการเมือง : ชักชวนสมาชิกในครอบครัวไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง
แยกตามคณะที่ศึกษา

คณะที่ศึกษา	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ครุศาสตร์	21	6	11	2	0	40
	52.5	15.0	27.5	5.0	0	100
มนุษยศาสตร์ ฯ	96	49	34	6	1	186
	51.6	26.3	18.3	3.2	0.5	100
วิทยาศาสตร์ ฯ	24	23	20	9	0	76
	31.6	30.3	26.3	11.8	0	100
การจัดการ	31	22	28	9	0	90
	34.4	24.4	31.1	10.0	0	100
รวม	172	100	93	26	1	392
	43.9	25.5	23.7	6.6	0.3	100

จากตารางที่ 4.108 การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง : ชักชวนสมาชิกในครอบครัวไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง แยกตามคณะที่ศึกษา จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เคยทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 51.6 รองลงมาคือคณะครุศาสตร์ เคยทุกครั้ง จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 52.5 และที่น้อยที่สุด คือ คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและคณะวิทยาการจัดการไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง : ชักชวนสมาชิกในครอบครัวไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งแยกตามคณะที่ศึกษา พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 43.9 รองลงมาคือ เคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3

ตารางที่ 4.109 การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง : การร่วมรณรงค์ให้ประชาชนไปเลือกตั้งแยกตามคณะที่ศึกษา

คณะที่ศึกษา	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ครุศาสตร์	4	7	16	12	1	40
	10.0	17.5	40.0	30.0	2.5	100
มนุษยศาสตร์ ฯ	18	48	76	40	4	186
	9.7	25.8	40.9	21.5	2.2	100
วิทยาศาสตร์ ฯ	6	11	37	19	3	76
	7.9	14.5	48.7	25.0	3.9	100
การจัดการ	3	18	37	28	4	90
	3.3	20.0	41.1	31.1	4.4	100
รวม	31	84	166	99	12	392
	7.9	21.4	42.3	25.3	3.1	100

จากตารางที่ 4.109 การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง : การร่วมรณรงค์ให้ประชาชนไปเลือกตั้ง แยกตามคณะที่ศึกษา จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 48.7 รองลงมาคือคณะวิทยาการจัดการ เคยบางครั้ง จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 41.1 และที่น้อยที่สุด คือ คณะครุศาสตร์ไม่สนใจ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 ตามลำดับ

สรุป การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง : การร่วมรณรงค์ให้ประชาชนไปเลือกตั้ง แยกตามคณะที่ศึกษา พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 42.3 รองลงมาคือ ไม่เคย จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 25.3 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1

ตารางที่ 4.110 การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนให้ผู้อื่นไปตรวจสอบรายชื่อที่หน่วยเลือกตั้งก่อนลงคะแนนเสียงเลือกตั้งแยกตามคณะที่ศึกษา

คณะที่ศึกษา	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ครุศาสตร์	9	9	11	9	2	40
	22.5	22.5	27.5	22.5	5.0	100
มนุษยศาสตร์ ฯ	29	55	66	32	4	186
	15.6	29.6	35.5	17.2	2.2	100
วิทยาศาสตร์ ฯ	12	16	30	16	2	76
	15.8	21.1	39.5	21.1	2.6	100
การจัดการ	7	19	39	21	4	90
	7.8	21.1	43.3	23.3	4.4	100
รวม	57	99	146	78	12	392
	14.5	25.3	37.2	19.9	3.1	100

จากตารางที่ 4.110 การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนให้ผู้อื่นไปตรวจสอบรายชื่อที่หน่วยเลือกตั้งก่อนลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง แยกตามคณะที่ศึกษา จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า คณะวิทยาการจัดการเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 43.3 รองลงมาคือ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 39.5 และที่น้อยที่สุด คือ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไม่สนใจ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2 ตามลำดับ

สรุป การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนให้ผู้อื่นไปตรวจสอบรายชื่อที่หน่วยเลือกตั้งก่อนลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง แยกตามคณะที่ศึกษา พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 37.2 รองลงมาคือ เคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 25.3 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1

ตารางที่ 4.111 การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง : ก่อนการเลือกตั้งเคยเข้าร่วมประชาสัมพันธ
จัดตั้งชมรม ชุมชน เพื่อเผยแพร่ประชาธิปไตย แยกตามคณะที่ศึกษา

คณะที่ศึกษา	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ครุศาสตร์	1	3	11	24	1	40
	2.5	7.5	27.5	60.0	2.5	100
มนุษยศาสตร์ ฯ	7	29	62	81	7	186
	3.8	15.6	33.3	43.5	3.8	100
วิทยาศาสตร์ ฯ	4	10	18	41	3	76
	5.3	13.2	23.7	53.9	3.9	100
การจัดการ	3	11	30	43	3	90
	3.3	12.2	33.3	47.8	3.3	100
รวม	15	53	121	189	14	392
	3.8	13.5	30.9	48.2	3.6	100

จากตารางที่ 4.111 การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง : ก่อนการเลือกตั้งเคยเข้าร่วมประชาสัมพันธ จัดตั้งชมรม ชุมชน เพื่อเผยแพร่ประชาธิปไตย เพื่อให้สนใจการเมือง แยกตามคณะที่ศึกษา จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า คณะครุศาสตร์ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 รองลงมาคือคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไม่เคย จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 53.9 และที่น้อยที่สุด คือ คณะครุศาสตร์ เคยทุกครั้ง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 ตามลำดับ

สรุป การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง : ก่อนการเลือกตั้งเคยเข้าร่วมประชาสัมพันธ จัดตั้งชมรม ชุมชน เพื่อเผยแพร่ประชาธิปไตย เพื่อให้สนใจการเมืองแยกตามคณะที่ศึกษา พบว่า นิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 189คน คิดเป็นร้อยละ 48.2รองลงมาคือ เคยบางครั้ง จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 30.9 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6

ตารางที่ 4.112 การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง : ชักชวนเพื่อนหรือคนรู้จักไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง แยกตามอายุ

อายุ	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
18-20 ปี	50	53	76	34	2	215
	23.3	24.7	35.3	15.8	0.9	100
21-23 ปี	48	43	59	13	0	163
	29.4	26.4	36.2	8.0	0	100
23 ปีขึ้นไป	4	4	6	0	0	14
	28.6	28.6	42.9	0	0	100
รวม	102	100	141	47	2	392
	26.0	25.5	36.0	12.0	0.5	100

จากตารางที่ 4.112 การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง : ชักชวนเพื่อนหรือคนรู้จักไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง แยกตามอายุ จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า อายุ 23 ปี เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 42.9 รองลงมาคืออายุระหว่าง 21-23 ปี เคยบางครั้ง จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 36.2 และที่น้อยที่สุด คือ อายุ 23 ปีขึ้นไป ไม่เคยและไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 อายุ 21-23 ปี ไม่เคยและไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง : ชักชวนเพื่อนหรือคนรู้จักไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง แยกตามอายุ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 36.0 รองลงมาคือ เคยทุกครั้ง จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.2

ตารางที่ 4.113 การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนสมาชิกในครอบครัวไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งแยกตามอายุ

อายุ	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
18-20 ปี	83	59	55	17	1	2153
	38.6	27.4	25.6	7.9	0.5	100
21-23 ปี	81	40	33	9	0	163
	49.7	24.5	20.2	5.5	0	100
23 ปีขึ้นไป	8	1	5	0	0	14
	57.1	7.1	35.7	0	0	100
รวม	172	100	93	26	1	392
	43.9	25.5	23.7	6.6	0.3	100

จากตารางที่ 4.113 การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนสมาชิกในครอบครัวไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งแยกตามอายุ จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า อายุ 23 ปีขึ้นไปเคยทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 57.1 รองลงมาคืออายุ 21-23 ปี ขึ้นไปเคยทุกครั้ง จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 49.7 และที่น้อยที่สุด คือ อายุ 18-20 ปี จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 38.6 ตามลำดับ

สรุป การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนสมาชิกในครอบครัวไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง แยกตามอายุ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 43.9 รองลงมาคือ เคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3

ตารางที่ 4.114 การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง : การร่วมรณรงค์ให้ประชาชนไปเลือกตั้ง แยกตามอายุ

อายุ	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
18-20 ปี	14	45	88	60	8	215
	6.5	20.9	40.9	27.9	3.7	100
21-23 ปี	15	36	73	35	4	163
	9.2	22.1	44.8	21.5	2.5	100
23 ปีขึ้นไป	2	3	5	4	0	14
	14.3	21.4	35.7	28.6	0	100
รวม	31	84	166	99	12	392
	7.9	21.4	42.3	25.3	3.1	100

จากตารางที่ 4.114 การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง : การร่วมรณรงค์ให้ประชาชนไปเลือกตั้ง แยกตามอายุ จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า อายุระหว่าง 21-23 ปีเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 44.8 รองลงมาคืออายุระหว่าง 18-20 ปี เคยบางครั้ง จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 40.9 และที่น้อยที่สุด คือ อายุ 23 ปี ขึ้นไปไม่เคยและไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง : การร่วมรณรงค์ให้ประชาชนไปเลือกตั้ง แยกตามอายุ พบว่า นิติส่วนใหญ่เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 42.3 รองลงมาคือไม่เคย จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 25.3 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1

ตารางที่ 4.115 การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนให้ผู้อื่นไปตรวจสอบรายชื่อที่หน่วยเลือกตั้งก่อนลงคะแนนเลือกตั้ง แยกตามอายุ

อายุ	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
18-20 ปี	26	47	85	48	9	215
	12.1	21.9	39.5	22.3	4.2	100
21-23 ปี	27	50	55	28	3	163
	16.6	30.7	33.7	17.2	1.8	100
23 ปีขึ้นไป	4	2	6	2	0	14
	28.6	14.3	42.9	14.3	0	100
รวม	57	93	146	78	12	392
	14.5	25.3	37.2	19.9	3.1	100

จากตารางที่ 4.115 การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนให้ผู้อื่นไปตรวจสอบรายชื่อที่หน่วยเลือกตั้งก่อนลงคะแนนเลือกตั้ง แยกตามอายุ จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า อายุระหว่าง 23 ปีขึ้นไปเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 42.9 รองลงมาคืออายุ 18-20 ปี เคยบางครั้ง จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 39.5 และที่น้อยที่สุด คือ อายุ 23 ปี ขึ้นไปไม่เคยและไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนให้ผู้อื่นไปตรวจสอบรายชื่อที่หน่วยเลือกตั้งก่อนลงคะแนนเลือกตั้ง แยกตามอายุ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 37.2 รองลงมาคือ เคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 25.3 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1

ตารางที่ 4.116 การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง : ก่อนการเลือกตั้งเคยร่วมรณรงค์ประชาสัมพันธ์
จัดตั้งชมรม ชุมชน เพื่อเผยแพร่ความเข้าใจประชาธิปไตย แยกตามอายุ

อายุ	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
18-20 ปี	11	26	57	111	10	215
	5.1	12.1	26.5	51.6	4.7	100
21-23 ปี	3	26	59	71	4	163
	1.8	16.0	36.2	43.6	2.5	100
23 ปีขึ้นไป	1	1	5	7	0	14
	7.1	7.1	35.7	50.0	0	100
รวม	15	53	121	189	14	392
	3.8	13.5	30.9	48.2	3.6	100

จากตารางที่ 4.116 การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง : ก่อนการเลือกตั้งเคยร่วมรณรงค์ประชาสัมพันธ์จัดตั้งชมรม ชุมชน เพื่อเผยแพร่ความเข้าใจประชาธิปไตย แยกตามอายุ จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า อายุ 18-20 ปี ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 51.6 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 23 ปีขึ้นไปไม่เคย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 และที่น้อยที่สุด คือ อายุ 23 ปีขึ้นไป ไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป พบว่า การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง : ก่อนการเลือกตั้งเคยร่วมรณรงค์ประชาสัมพันธ์จัดตั้งชมรม ชุมชน เพื่อเผยแพร่ความเข้าใจประชาธิปไตย แยกตามอายุ นิสิตส่วนใหญ่ไม่มากที่สุด จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 48.2 รองลงมาคือ เคยบางครั้ง จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 30.9 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6

ตารางที่ 4.117 การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนเพื่อนหรือคนรู้จักไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งแยกตามภูมิภาค

ภูมิภาค	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ภาคเหนือ	7	4	6	0	0	17
	41.2	23.5	35.3	0	0	100
ภาคใต้	17	16	16	3	1	53
	32.1	30.2	30.2	5.7	1.9	100
ภาคตะวันออก	3	3	3	2	0	11
	27.3	27.3	27.3	18.2	0	100
ภาคตะวันตก	1	1	2	1	0	5
	20.0	20.0	40.0	20.0	0	100
ภาคกลาง	45	61	86	32	1	225
	20.0	27.1	38.2	14.2	0.4	100
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	29	15	28	9	0	81
	35.8	18.5	34.6	11.1	0	100
รวม	102	100	141	47	2	392
	26.0	25.5	36.0	12.0	0.5	100

จากตารางที่ 4.117 การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนเพื่อนหรือคนรู้จักไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งแยกตามภูมิภาค จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า ภาคตะวันตกเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมาคือภาคกลาง เคยบางครั้ง จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 38.2 และที่น้อยที่สุด คือ ภาคเหนือไม่เคย จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 และภาคเหนือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนเพื่อนหรือคนรู้จักไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งแยกตามภูมิภาค พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 36.0 รองลงมาคือ เคยทุกครั้ง จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5

ตารางที่ 4.118 การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนสมาชิกในครอบครัวไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งแยกตามภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ภาคเหนือ	8 47.1	5 29.4	4 3.5	0 0	0 0	17 100
ภาคใต้	30 56.6	14 26.4	7 13.2	2 3.8	0 0	53 100
ภาคตะวันออก	6 54.5	1 9.1	3 27.3	0 0	1 9.1	11 100
ภาคตะวันตก	2 40.0	0 0	2 40.0	1 20.0	0 0	5 100
ภาคกลาง	86 38.2	60 26.7	61 27.1	18 8.0	0 0	22.5 100
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	40 49.4	20 24.7	16 19.8	5 6.2	0 0	81 100
รวม	172 43.9	100 25.5	93 23.7	26 6.6	1 0.3	392 100

จากตารางที่ 4.118 การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนสมาชิกในครอบครัวไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง แยกตามภูมิลำเนา จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า ภาคใต้เคยทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 56.6 รองลงมาคือภาคตะวันออกเคยทุกครั้ง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 54.5 และที่น้อยที่สุด คือ ภาคตะวันออกเคยเกือบทุกครั้ง ภาคเหนือและภาคตะวันออกไม่เคย ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออก ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือและไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนสมาชิกในครอบครัวไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง แยกตามภูมิลำเนา พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 43.9 รองลงมาคือ เคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3

ตารางที่ 4.119 การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : การร่วมกันรณรงค์หรือประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนไปออกเสียงเลือกตั้ง แยกตามภูมิภาค

ภูมิภาค	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ภาคเหนือ	5	2	7	3	0	17
	29.4	11.8	41.2	17.6	0	100
ภาคใต้	4	15	22	12	0	53
	7.5	28.3	41.5	22.6	0	100
ภาคตะวันออก	0	2	6	3	0	11
	0	18.2	54.5	27.3	0	100
ภาคตะวันตก	1	1	1	2	0	5
	20.0	20.0	20.0	40.0	0	100
ภาคกลาง	15	41	93	966	10	225
	6.7	18.2	41.3	29.3	4.4	100
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	6	23	37	13	2	81
	7.4	28.4	45.7	16.0	2.5	100
รวม	31	84	166	99	12	392
	7.9	21.4	42.3	25.3	3.1	100

จากตารางที่ 4.119 การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : การร่วมกันรณรงค์หรือประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนไปออกเสียงเลือกตั้ง แยกตามภูมิภาค จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า ภาคตะวันออกเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 54.5 รองลงมาคือภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เคยบางครั้ง จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 45.7 และที่น้อยที่สุด คือ ภาคตะวันออกเคยทุกครั้ง ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออกและภาคตะวันตกและไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : การร่วมกันรณรงค์หรือประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนไปออกเสียงเลือกตั้ง แยกตามภูมิภาค พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 42.3 รองลงมาคือ เคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.4 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1

ตารางที่ 4.120 การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนให้ผู้อื่นไปตรวจสอบรายชื่อที่หน่วยเลือกตั้ง
ก่อนการออกเสียงลงคะแนน แยกภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ภาคเหนือ	3 17.6	6 35.3	6 35.3	2 11.8	0 0	17 100
ภาคใต้	8 51.1	19 35.8	18 34.0	7 13.2	1 1.9	53 100
ภาคตะวันออก	1 9.1	3 27.3	6 54.5	1 9.1	0 0	11 100
ภาคตะวันตก	1 20.0	1 20.0	1 20.0	2 40.0	0 0	5 100
ภาคกลาง	25 11.1	51 22.7	86 38.2	56 24.9	7 3.1	225 100
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	19 23.5	19 23.5	29 35.8	10 12.3	4 4.1	81 100
รวม	57 14.5	99 25.3	146 37.2	78 19.9	12 3.1	

จากตารางที่ 4.120 การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนให้ผู้อื่นไปตรวจสอบรายชื่อที่หน่วยเลือกตั้งก่อนการออกเสียงลงคะแนน แยกภูมิลำเนา จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า ภาคตะวันออกเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 54.5 รองลงมาคือภาคใต้ เคยทุกครั้ง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 51.1 และที่น้อยที่สุด คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออก และภาคตะวันตกไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนให้ผู้อื่นไปตรวจสอบรายชื่อที่หน่วยเลือกตั้งก่อนการออกเสียงลงคะแนน แยกตามภูมิลำเนา พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 37.2 รองลงมาคือ เคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 25.3 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1

ตารางที่ 4.121 การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : ก่อนการเลือกตั้งเคยร่วมประชาสัมพันธ จัดตั้งชมรม
ชุมชน เพื่อเผยแพร่ประชาธิปไตย แยกตามภูมิภาค

ภูมิภาค	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ภาคเหนือ	1	3	6	7	0	17
	5.98	17.6	35.3	41.2	0	100
ภาคใต้	3	6	20	22	2	53
	5.7	11.3	37.7	41.5	3.8	100
ภาคตะวันออก	1	2	4	4	0	11
	9.1	18.2	36.4	36.4	0	100
ภาคตะวันตก	1	1	1	2	0	5
	20.0	20.0	20.0	40.0	0	100
ภาคกลาง	5	31	63	114	12	225
	2.2	13.8	28.0	50.7	5.3	100
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	4	10	27	40	0	81
	4.9	12.3	33.3	49.4	0	100
รวม	15	53	121	189	14	392
	3.8	13.5	30.9	48.2	3.6	100

จากตารางที่ 4.121 การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : ก่อนการเลือกตั้งเคยร่วมประชาสัมพันธ จัดตั้งชมรม ชุมชน เพื่อเผยแพร่ประชาธิปไตย แยกตามภูมิภาค จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า ภาคกลาง ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 50.7 รองลงมาคือภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไม่เคย จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 49.4 และที่น้อยที่สุด คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกภาคตะวันตก และ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : ก่อนการเลือกตั้งเคยร่วมประชาสัมพันธ จัดตั้งชมรม ชุมชน เพื่อเผยแพร่ประชาธิปไตย แยกตามภูมิภาค พบว่า นิติส่วนใหญ่ไม่มากที่สุด จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 48.2 รองลงมาคือ เคยบางครั้ง จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 30.9 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6

ตารางที่ 4.122 การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนเพื่อนหรือคนรู้จักไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง
แยกตามอาชีพบิดามารดา

อาชีพบิดามารดา	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
รับราชการ	9	13	14	7	2	45
	20.0	28.9	31.1	15.6	4.4	100
รัฐวิสาหกิจ	3	1	2	1	0	7
	42.9	14.3	28.6	14.3	0	100
เอกชน	5	5	12	3	0	25
	20.0	20.0	48.0	12.0	0	100
อิสระ	48	42	56	18	0	164
	29.3	25.6	34.1	11.0	0	100
เกษตรกรรม	27	23	40	6	0	96
	28.1	24.0	41.7	6.3	0	100
อื่นๆ	10	16	17	12	0	55
	18.2	29.1	30.9	21.8	0	100
รวม	102	100	141	47	2	392
	26.0	25.5	36.0	12.0	0.5	100

จากตารางที่ 4.122 การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนเพื่อนหรือคนรู้จักไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง แยกตามอาชีพบิดามารดา จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า อาชีพเอกชนเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 48.0 รองลงมาคืออาชีพเกษตรกรรม เคยบางครั้ง จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 41.7 และที่น้อยที่สุด คือ อาชีพรัฐวิสาหกิจ เอกชน และ เกษตรกรรม และไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนเพื่อนหรือคนรู้จักไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งแยกตามอาชีพบิดามารดา พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 36.0 รองลงมาคือ เคยทุกครั้ง จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5

ตารางที่ 4.123 การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนสมาชิกในครอบครัวไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งแยกตามอาชีพบิดามารดา

อาชีพบิดามารดา	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
รับราชการ	16	12	13	3	1	45
	35.6	26.7	28.9	6.7	2.2	100
รัฐวิสาหกิจ	4	1	2	0	0	7
	57.1	14.3	28.6	0	0	100
เอกชน	8	9	7	1	0	25
	32.0	36.0	28.0	4.0	0	100
อิสระ	77	44	31	12	0	164
	47.0	26.8	18.9	7.3	0	100
เกษตรกรรวม	44	24	25	3	0	96
	45.8	25.0	26.0	3.1	0	100
อื่นๆ	23	10	15	7	0	55
	41.8	18.2	27.3	12.7	0	100
รวม	172	100	93	26	1	392
	43.9	25.5	23.7	6.6	0.3	100

จากตารางที่ 4.123 การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนสมาชิกในครอบครัวไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งแยกตามอาชีพบิดามารดา จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า อาชีพรัฐวิสาหกิจ เคยทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 57.1 รองลงมาคืออาชีพอิสระ เคยทุกครั้ง จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 47.0 และที่น้อยที่สุด คือ อาชีพรัฐวิสาหกิจเคย และอาชีพรัฐวิสาหกิจ เอกชน อิสระ เกษตรกรรวม และอื่นๆ ไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนสมาชิกในครอบครัวไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง แยกตามอาชีพบิดามารดาพบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 43.9 รองลงมาคือ เคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3

ตารางที่ 4.124 การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : การร่วมรณรงค์หรือประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนไปออกเสียงเลือกตั้ง แยกตามอาชีพบิดามารดา

อาชีพบิดามารดา	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
รับราชการ	2	6	24	9	4	45
	4.4	13.3	53.3	20.0	8.9	100
รัฐวิสาหกิจ	3	1	2	1	0	7
	42.9	14.3	28.6	14.3	0	100
เอกชน	0	4	9	11	1	25
	0	16.0	36.0	44.0	4.0	100
อิสระ	9	41	70	40	4	164
	5.5	20.5	42.7	24.4	2.4	100
เกษตรกรรม	13	19	41	22	1	96
	13.5	19.8	42.7	22.9	1.0	100
อื่นๆ	4	13	20	16	2	55
	7.3	23.6	36.4	29.1	3.6	100
รวม	31	84	166	99	12	392
	7.9	21.4	42.3	25.3	3.1	100

จากตารางที่ 4.124 การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : การร่วมรณรงค์หรือประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนไปออกเสียงเลือกตั้ง แยกตามอาชีพบิดามารดา จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า อาชีพรับราชการเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3 รองลงมาคืออาชีพเอกชน ไม่เคย จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 44.0 และที่น้อยที่สุด คือ อาชีพเอกชน เคยทุกครั้ง และอาชีพรัฐวิสาหกิจ ไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0

สรุป การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : การร่วมรณรงค์หรือประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนไปออกเสียงเลือกตั้งแยกตามอาชีพบิดามารดา พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 42.3 รองลงมาคือ ไม่เคย จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 25.3 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1

ตารางที่ 4.125 การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนให้ผู้อื่นไปตรวจสอบรายชื่อที่หน่วยเลือกตั้งก่อนการออกเสียงลงคะแนน แยกตามอาชีพบิดามารดา

อาชีพบิดามารดา	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
รับราชการ	3	11	19	7	5	45
	6.7	24.4	42.2	15.6	11.1	100
รัฐวิสาหกิจ	3	3	0	1	0	7
	42.9	42.9	0	14.3	0	100
เอกชน	1	5	11	8	0	25
	4.0	20.0	44.0	32.0	0	100
อิสระ	22	45	64	30	3	164
	13.4	27.4	39.0	18.3	1.8	100
เกษตรกรรม	22	24	31	19	0	96
	22.9	25.4	32.3	19.8	0	100
อื่นๆ	6	11	21	13	4	55
	10.9	20.0	28.2	23.6	7.3	100
รวม	57	99	146	78	12	392
	14.5	25.3	37.2	19.9	3.1	100

จากตารางที่ 4.125 การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนให้ผู้อื่นไปตรวจสอบรายชื่อที่หน่วยเลือกตั้งก่อนการออกเสียงลงคะแนน แยกตามอาชีพบิดามารดา จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า อาชีพเอกชนเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 44.0 รองลงมาคืออาชีพรัฐวิสาหกิจเคยทุกครั้งและเคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 42.9 และที่น้อยที่สุด คือ อาชีพรัฐวิสาหกิจ เอกชน และเกษตรกรรมไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนให้ผู้อื่นไปตรวจสอบรายชื่อที่หน่วยเลือกตั้งก่อนการออกเสียงลงคะแนน แยกตามอาชีพบิดามารดา พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 37.2 รองลงมาคือ เคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 25.3 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1

ตารางที่ 4.126 การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : ก่อนการเลือกตั้งเคยร่วมประชาสัมพันธจัดตั้ง ชมรม ชุมชน เพื่อการเผยแพร่ประชาธิปไตย แยกตามอาชีพบิดามารดา

อาชีพบิดามารดา	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
รับราชการ	0	9	12	19	5	45
	0	20.0	26.7	42.2	11.1	100
รัฐวิสาหกิจ	1	1	2	3	0	7
	14.3	14.3	28.6	42.9	0	100
เอกชน	0	5	6	13	1	25
	0	20.0	24.0	52.0	4.0	100
อิสระ	8	17	57	77	5	164
	4.9	10.4	34.8	47.0	3.0	100
เกษตรกรรม	4	13	30	49	0	96
	4.2	13.5	31.3	51.0	0	100
อื่นๆ	2	8	14	28	3	55
	3.6	14.5	25.5	50.9	5.5	100
รวม	15	53	121	189	14	392
	3.8	13.5	30.9	48.2	3.6	100

จากตารางที่ 4.126 การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : ก่อนการเลือกตั้งเคยร่วมประชาสัมพันธจัดตั้งชมรม ชุมชน เพื่อการเผยแพร่ประชาธิปไตย แยกตามอาชีพบิดามารดา จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า อาชีพเอกชนไม่เคยมากที่สุด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 52.0 รองลงมาคืออาชีพเกษตรกรรม ไม่เคย จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 51.0 และที่น้อยที่สุด คือ อาชีพรับราชการและอาชีพเอกชน เคยทุกครั้ง จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 และอาชีพรัฐวิสาหกิจ เอกชน และเกษตรกรรมไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : ก่อนการเลือกตั้งเคยร่วมประชาสัมพันธจัดตั้งชมรม ชุมชน เพื่อการเผยแพร่ประชาธิปไตย แยกตามอาชีพบิดามารดา พบว่า นิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 48.2 รองลงมาคือ เคยบางครั้ง จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 30.9 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6

ตารางที่ 4.127 การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนเพื่อนหรือคนรู้จักไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งแยกตามประเภทการสื่อสาร

ประเภทการสื่อสาร	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
วิทยุ	4	0	4	1	0	9
	44.4	0	44.4	11.1	0	100
โทรทัศน์	96	96	130	46	2	370
	25.9	25.9	31.1	12.4	0.5	100
หนังสือพิมพ์	0	0	5	0	0	5
	0	0	100	0	0	100
คนรู้จัก/ในครอบครัว	1	1	0	0	0	2
	50.0	50.0	0	0	0	100
อินเตอร์เน็ต	1	3	2	0	0	6
	16.7	50.0	33.3	0	0	100
อื่นๆ						
รวม	102	100	141	47	2	392
	26.0	25.5	36.0	12.0	0.5	100

จากตารางที่ 4.127 การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนเพื่อนหรือคนรู้จักไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งแยกตามประเภทการสื่อสาร จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า หนังสือพิมพ์เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือคนรู้จักและคนในครอบครัวเคยทุกครั้ง และเคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 และอินเตอร์เน็ตเคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 50 และที่น้อยที่สุด คือ หนังสือพิมพ์ เคยทุกครั้ง เคยเกือบทุกครั้ง ไม่เคย และไม่สนใจ จำนวน 0 คิดเป็นร้อยละ 0 หนังสือพิมพ์เคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 0 คิดเป็นร้อยละ 0 และวิทยุและคนรู้จักในครอบครัว และอินเตอร์เน็ตไม่เคย จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 และวิทยุ คนรู้จัก และคนในครอบครัวและอินเตอร์เน็ตไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนเพื่อนหรือคนรู้จักไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งแยกตามประเภทการสื่อสารพบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 141 คน คิดเป็น

ร้อยละ 36.0 รองลงมาคือ เคยทุกครั้ง จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5

ตารางที่ 4.128 การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนสมาชิกในครอบครัวไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง แยกตามประเภทการสื่อสาร

ประเภทสื่อสาร	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
วิทยุ	3 33.3	2 22.2	2 22.2	2 22.2	0 0	9 100
โทรทัศน์	164 43.3	94 25.4	87 23.5	24 6.5	1 0.3	370 100
หนังสือพิมพ์	2 40.0	1 20.0	2 40.0	0 0	0 0	5 100
คนรู้จัก/ในครอบครัว	1 50.0	1 50.0	0 0	0 0	0 0	2 100
อินเทอร์เน็ต	2 33.3	2 33.3	2 33.3	0 0	0 0	6 100
อื่นๆ						
รวม	172 43.9	100 25.5	93 23.7	26 6.6	1 0.3	392 100

จากตารางที่ 4.128 การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนสมาชิกในครอบครัวไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง แยกตามประเภทการสื่อสาร จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า คนรู้จักและบุคคลในครอบครัวเคยทุกครั้งและเคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาคือ โทรทัศน์ เคยทุกครั้ง จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 43.3 และที่น้อยที่สุดคือหนังสือพิมพ์ คนรู้จักและคนในครอบครัวและอินเทอร์เน็ต ไม่เคยและไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 และวิทยุ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนสมาชิกในครอบครัวไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง แยกตามประเภทการสื่อสาร พบว่านิสิตส่วนใหญ่เคยทุกครั้งมากที่สุดจำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 43.9 รองลงมาคือ เคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3

ตารางที่ 4.129 การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : การร่วมรณรงค์หรือประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนไปออกเสียงเลือกตั้ง แยกตามประเภทการสื่อสาร

ประเภทสื่อสาร	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
วิทยุ	2	1	1	5	0	9
	22.2	11.1	11.1	55.6	0	100
โทรทัศน์	28	81	159	90	12	370
	7.6	21.9	43.0	24.3	3.2	100
หนังสือพิมพ์	0	1	2	2	0	5
	0	20.0	40.0	40.0	0	100
คนรู้จักในครอบครัว	1	0	0	1	0	2
	50.0	0	0	50.0	0	100
อินเทอร์เน็ต	0	13	4	1	0	6
	0	16.7	66.7	16.7		100
อื่นๆ						
รวม	31	84	166	99	12	392
	7.9	21.4	42.3	25.3	3.1	100

จากตารางที่ 4.129 การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : การร่วมรณรงค์หรือประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนไปออกเสียงเลือกตั้ง แยกตามประเภทการสื่อสาร จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า อินเทอร์เน็ตเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมาคือ วิทยุ ไม่เคย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 55.6 และที่น้อยที่สุด คือ หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต เคยทุกครั้ง คนรู้จัก และ บุคคลในครอบครัว เคยเกือบทุกครั้งเคยบางครั้งและไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 วิทยุและหนังสือพิมพ์ และอินเทอร์เน็ต ไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : การร่วมรณรงค์หรือประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนไปออกเสียงเลือกตั้งแยกตามประเภทการสื่อสาร พบว่า นิติส่วนใหญ่เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 42.3 รองลงมาคือ ไม่เคย จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 25.3 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1

ตารางที่ 4.130 การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนผู้อื่นไปทำการตรวจสอบรายชื่อที่หน่วยการเลือกตั้งก่อนออกเสียงลงคะแนนแยกตามประเภทการสื่อสาร

ประเภทสื่อสาร	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
วิทยุ	2	1	4	2	0	9
	22.2	11.1	44.4	22.2	0	100
โทรทัศน์	53	95	139	71	12	370
	14.3	25.7	37.6	19.2	3.2	100
หนังสือพิมพ์	0	2	0	3	0	5
	0	40.0	0	60.0	0	100
คนรู้จักในครอบครัว	1	0	1	0	0	2
	50.0	0	50.0	0	0	100
อินเทอร์เน็ต	1	1	2	2	0	6
	16.7	16.7	33.3	33.3	0	100
อื่นๆ						
รวม	57	99	146	78	12	392
	14.5	25.3	37.2	19.9	3.1	

จากตารางที่ 4.130 การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนผู้อื่นไปทำการตรวจสอบรายชื่อที่หน่วยการเลือกตั้งก่อนออกเสียงลงคะแนน แยกตามประเภทการสื่อสาร จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า หนังสือพิมพ์ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 650.0 รองลงมาคือ คนรู้จักและบุคคลในครอบครัว เคยทุกครั้งและ เคยบางครั้ง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 และที่น้อยที่สุด

คือ หนังสือพิมพ์ เคยทุกครั้ง เคยบางครั้ง และไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 คนรู้จักและบุคคลในครอบครัว เคยทุกครั้ง ไม่เคย ไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 และวิทยุและอินเทอร์เน็ตไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : การชักชวนผู้อื่นไปทำการตรวจสอบรายชื่อที่หน่วยการเลือกตั้งก่อนออกเสียงลงคะแนน แยกตามประเภทการสื่อสาร พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 37.2 รองลงมาคือ เคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 25.3 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1

ตารางที่ 4.131 การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : ก่อนการเลือกตั้งเคยร่วมประชาสัมพันธ์จัดตั้งชมรม ชุมชน เพื่อเผยแพร่ประชาธิปไตย แยกตามประเภทการสื่อสาร

ประเภทสื่อสาร	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุก ครั้ง(4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
วิทยุ	1 11.1	1 11.1	2 22.2	4 44.4	1 11.1	9 100
โทรทัศน์	14 3.8	50 13.5	115 31.1	179 48.4	12 3.2	370 100
หนังสือพิมพ์	0 0	0 0	1 20.0	4 80.0	0 0	5 100
คนรู้จัก/ในครอบครัว	0 0	1 50.0	0 0	0 0	1 50.0	2 100
อินเทอร์เน็ต	0 0	1 16.7	3 50.0	2 33.3	0 0	6 100
อื่นๆ						
รวม	15 3.8	53 13.5	121 30.9	189 48.2	14 3.6	392 100

จากตารางที่ 4.131 การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้ง : ก่อนการเลือกตั้งเคยร่วมประชาสัมพันธ์จัดตั้งชมรม ชุมชน เพื่อเผยแพร่ประชาธิปไตย แยกตามประเภทการสื่อสาร จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า

หนังสือพิมพ์ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80.0 รองลงมาคืออินเทอร์เน็ต เคยบางครั้ง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 และที่น้อยที่สุด คือ หนังสือพิมพ์ เคยบางครั้ง และไม่สนใจ คนรู้จักและในครอบครัว เคยบางครั้ง เคยทุกครั้งไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0

สรุป การชักชวนให้ผู้ยื่นออกเสียงเลือกตั้ง : ก่อนการเลือกตั้งเคยร่วมประชาสัมพันธ์จัดตั้งชมรม ชุมชน เพื่อเผยแพร่ประชาธิปไตย แยกตามประเภทการสื่อสาร พบว่า นิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 48.2 รองลงมาคือ เคยบางครั้ง จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 30.9 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สนใจ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6

1.3.5 การช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับการเลือกตั้ง

ตารางที่ 4.132 การช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับการเลือกตั้ง : เคยช่วยหาเสียงให้กับผู้สมัครรับการเลือกตั้ง แยกตามเพศ

เพศ	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ชาย	2	14	39	99	15	169
	1.2	8.3	23.1	58.6	8.9	100
หญิง	6	13	36	157	11	223
	2.7	5.8	16.1	70.4	4.9	100
รวม	8	27	75	256	26	392
	2.0	6.9	19.1	65.7	6.6	100

จากตารางที่ 4.132 การช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง : เคยช่วยหาเสียงให้กับผู้สมัครรับเลือกตั้ง แยกตามเพศ จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า เพศหญิง ไม่เคย มากที่สุด จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 70.4 รองลงมาคือเพศชาย ไม่เคย จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 58.6 และที่น้อยที่สุด คือ เพศชาย เคยทุกครั้ง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2 ตามลำดับ

สรุป การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยช่วยหาเสียงให้กับผู้สมัครรับเลือกตั้ง แยกตามเพศ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 256 คน คิดเป็นร้อยละ 65.3 รองลงมาคือ เคยบางครั้ง จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 19.1 และที่น้อยที่สุด คือ เคยทุกครั้ง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0

ตารางที่ 4.133 การช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง : เคยทำกิจกรรมร่วมกับหัวคะแนน เพื่อช่วยผู้สมัคร
รับการเลือกตั้ง แยกตามเพศ

เพศ	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ชาย	2	11	35	103	18	169
	1.2	6.5	20.7	60.9	10.7	100
หญิง	8	6	35	163	11	223
	3.6	2.7	15.7	73.1	4.9	100
รวม	10	17	70	266	29	392
	2.6	4.3	17.9	67.9	7.4	100

จากตารางที่ 4.133 การช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง : เคยทำกิจกรรมร่วมกับหัวคะแนน เพื่อช่วยผู้สมัครรับการเลือกตั้ง แยกตามเพศ จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า เพศหญิง ไม่เคย มากที่สุด จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 73.1 รองลงมาคือเพศชาย ไม่เคย จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 60.9 และที่น้อยที่สุด คือ เพศชาย เคยทุกครั้ง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2 ตามลำดับ

สรุป การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยทำกิจกรรมร่วมกับหัวคะแนน เพื่อช่วยผู้สมัครรับการเลือกตั้งแยกตามเพศ พบว่านิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 266 คน คิดเป็นร้อยละ 67.9 รองลงมาคือ เคยบางครั้ง จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 17.9 และที่น้อยที่สุด คือ เคยทุกครั้ง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6

ตารางที่ 4.134 การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งโฆษณาหาเสียง ประชาสัมพันธ์ให้ผู้อื่นได้รับการเลือกตั้ง แยกตามเพศ

เพศ	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ชาย	2	13	41	98	15	169
	1.2	7.7	24.3	58.0	8.9	100
หญิง	6	7	33	163	14	223
	2.7	3.1	14.8	73.1	6.3	100
รวม	8	20	74	261	29	392
	2.0	5.1	18.9	66.6	7.4	100

จากตารางที่ 4.134 การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งโฆษณาหาเสียง ประชาสัมพันธ์ให้ผู้อื่นได้รับการเลือกตั้ง แยกตามเพศ จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า เพศหญิง ไม่เคย มากที่สุด จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 73.1 รองลงมาคือเพศชาย ไม่เคย จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 58.0 และที่น้อยที่สุด คือ เพศชาย เคยทุกครั้ง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2 ตามลำดับ

สรุป การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งโฆษณาหาเสียง ประชาสัมพันธ์ให้ผู้อื่นได้รับการเลือกตั้ง แยกตามเพศ พบว่านิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 261 คิดเป็นร้อยละ 66.6 รองลงมาเคยบางครั้ง จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 และที่น้อยที่สุด คือ เคยทุกครั้ง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0

ตารางที่ 4.135 การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งหาเสียง เช่น การแจกแผ่นพับ ใบปลิว ติดประกาศ แยกตามเพศ

เพศ	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ชาย	5	11	40	97	16	169
	3.0	6.5	23.7	57.4	9.5	100
หญิง	5	7	34	164	13	223
	2.2	3.1	15.2	73.5	5.8	100
รวม	10	18	74	261	29	392
	2.6	4.6	18.9	66.6	7.4	100

จากตารางที่ 4.135 การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งหาเสียง เช่น การแจกแผ่นพับ ใบปลิว ติดประกาศ แยกตามเพศ จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า เพศหญิง ไม่เคย มากที่สุด จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 73.5 รองลงมาคือเพศชาย ไม่เคย จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 57.4 และที่น้อยที่สุด คือ เพศหญิง เคยทุกครั้ง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2 ตามลำดับ

สรุป การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งหาเสียง เช่น การแจกแผ่นพับ ใบปลิว ติดประกาศแยกตามเพศ จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า นิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 261 คิดเป็นร้อยละ 66.6 รองลงมาเคยบางครั้ง จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 และที่น้อยที่สุด คือ เคยทุกครั้ง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6

ตารางที่ 4.136 การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยเป็นสมาชิกกลุ่มผู้นำในการช่วยผู้สมัครลงเลือกตั้งหาเสียงผ่านชุมชน แยกตามเพศ

เพศ	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ชาย	3	9	29	114	14	169
	1.8	5.3	17.2	67.5	8.3	100
หญิง	4	6	28	175	10	223
	1.8	2.7	12.6	78.5	4.5	100
รวม	7	15	57	289	24	392
	1.8	3.8	14.5	73.7	6.1	100

จากตารางที่ 4.136 การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยเป็นสมาชิกกลุ่มผู้นำในการช่วยผู้สมัครลงเลือกตั้งหาเสียงผ่านชุมชน แยกตามเพศ จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า เพศหญิง ไม่เคย มากที่สุด จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 78.5 รองลงมาคือเพศชาย ไม่เคย จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 67.5 และที่น้อยที่สุด คือ เพศชาย เคยทุกครั้ง จำนวน 3 คน และเพศหญิงเคยทุกครั้งจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 ตามลำดับ

สรุป การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยเป็นสมาชิกกลุ่มผู้นำในการช่วยผู้สมัครลงเลือกตั้งหาเสียงผ่านชุมชน แยกตามเพศ พบว่านิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 289 คิดเป็นร้อยละ 73.7 รองลงมาเคยบางครั้ง จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 และที่น้อยที่สุด คือ เคยทุกครั้ง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8

ตารางที่ 4.137 การช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับการเลือกตั้ง : เคยช่วยหาเสียงให้กับผู้สมัครรับการเลือกตั้ง
แยกตามคณะที่ศึกษา

คณะที่ศึกษา	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ครุศาสตร์	1	1	5	31	2	40
	2.5	2.5	12.5	77.5	5.0	100
มนุษยศาสตร์ฯ	3	17	40	110	16	186
	1.6	9.1	21.5	59.1	8.6	100
วิทยาศาสตร์	0	5	11	55	5	76
	0	6.6	14.5	72.4	6.6	100
วิทยาการจัดการ	4	4	19	60	3	90
	4.4	4.4	21.1	66.7	3.3	100
รวม	8	27	75	256	26	
	2.0	6.9	19.1	65.3	6.6	

จากตารางที่ 4.137 การช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับการเลือกตั้ง : เคยช่วยหาเสียงให้กับผู้สมัครรับการเลือกตั้ง แยกตามคณะที่ศึกษา จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า คณะครุศาสตร์ ไม่เคย มากที่สุด จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 77.5 รองลงมาคือคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ไม่เคย จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 72.4 และที่น้อยที่สุด คือ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเคยทุกครั้ง จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยช่วยหาเสียงให้กับผู้สมัครรับการเลือกตั้ง แยกตามคณะที่ศึกษา พบว่านิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 256 คน คิดเป็นร้อยละ 65.3 รองลงมาคือเคยบางครั้ง จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 19.1 และที่น้อยที่สุด คือ เคยทุกครั้ง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0

ตารางที่ 4.138 การช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง : เคยทำกิจกรรมร่วมกับหัวหน้าคณะ เพื่อช่วยผู้สมัคร
รับการเลือกตั้ง แยกตามคณะที่ศึกษา

คณะที่ศึกษา	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ครุศาสตร์	0	1	5	33	1	40
	0	2.5	12.5	82.5	2.5	100
มนุษยศาสตร์ฯ	3	13	37	115	18	186
	1.6	7.0	19.9	61.8	9.7	100
วิทยาศาสตร์	1	0	13	55	7	76
	1.3	0	17.1	72.4	9.2	100
วิทยาการจัดการ	6	3	15	63	3	90
	6.7	3.3	16.7	70.0	3.3	100
รวม	10	17	70	226	29	392
	2.6	4.3	17.9	67.9	7.4	100

จากตารางที่ 4.138 การช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง : เคยทำกิจกรรมร่วมกับหัวหน้าคณะ เพื่อช่วยผู้สมัครรับการเลือกตั้ง แยกตามคณะที่ศึกษา จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า คณะครุศาสตร์ ไม่เคย มากที่สุด จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 82.5 รองลงมาคือคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ไม่เคย จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 72.4 และที่น้อยที่สุด คือ คณะครุศาสตร์เคยทุกครั้ง และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเคยเกือบทุกครั้งจำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยทำกิจกรรมร่วมกับหัวหน้าคณะ เพื่อช่วยผู้สมัครรับการเลือกตั้งแยกตามเพศ พบว่านิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 266 คน คิดเป็นร้อยละ 67.9 รองลงมาคือ เคยบางครั้ง จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 17.9 และที่น้อยที่สุด คือ เคยทุกครั้ง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6

ตารางที่ 4.139 การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งโฆษณาหาเสียง ประชาสัมพันธ์ให้ผู้อื่นได้รับการเลือกตั้ง แยกตามคณะที่ศึกษา

คณะที่ศึกษา	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ครุศาสตร์	0	0	5	33	2	40
	0	0	12.5	82.5	5.0	100
มนุษยศาสตร์ฯ	4	12	42	112	16	186
	2.2	6.5	22.6	60.2	8.6	100
วิทยาศาสตร์	0	5	9	56	6	76
	0	6.6	11.8	73.7	7.9	100
วิทยาการจัดการ	4	3	18	60	5	90
	4.4	3.3	20.0	66.7	5.6	100
รวม	8	20	74	261	29	392
	2.0	5.1	18.9	66.6	7.4	100

จากตารางที่ 4.139 การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งโฆษณาหาเสียง ประชาสัมพันธ์ให้ผู้อื่นได้รับการเลือกตั้ง แยกตามคณะที่ศึกษา จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า คณะครุศาสตร์ ไม่เคย มากที่สุด จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 82.5 รองลงมาคือคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ไม่เคย จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 73.7 และที่น้อยที่สุด คือ คณะครุศาสตร์ เคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งโฆษณาหาเสียง ประชาสัมพันธ์ให้ผู้อื่นได้รับการเลือกตั้ง แยกตามคณะที่ศึกษา พบว่านิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 261 คิดเป็นร้อยละ 66.6 รองลงมาเคยบางครั้ง จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 และที่น้อยที่สุด คือ เคยทุกครั้ง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0

ตารางที่ 4.140 การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งหาเสียง เช่น การแจกแผ่นพับ ใบปลิว ติดประกาศ แยกตามคณะที่ศึกษา

คณะที่ศึกษา	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ครุศาสตร์	1	1	6	31	1	40
	2.5	2.5	15.0	77.5	2.5	100
มนุษยศาสตร์ฯ	4	11	41	114	16	186
	2.2	5.9	22.0	61.3	8.6	100
วิทยาศาสตร์	0	1	13	53	9	76
	0	1.3	17.1	69.7	11.8	100
วิทยาการจัดการ	5	5	14	63	3	90
	5.6	5.6	15.6	70.0	3.3	100
รวม	10	18	74	261	29	392
	2.6	4.6	18.9	66.6	7.4	100

จากตารางที่ 4.140 การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งหาเสียง เช่น การแจกแผ่นพับ ใบปลิว ติดประกาศ แยกตามคณะที่ศึกษา จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า คณะครุศาสตร์ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 77.5 รองลงมาคือคณะวิทยาการจัดการ ไม่เคย จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 70.0 และที่น้อยที่สุด คือ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เคยทุกครั้ง จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งหาเสียง เช่น การแจกแผ่นพับ ใบปลิว ติดประกาศแยกตามคณะที่ศึกษา จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า นิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 261 คน คิดเป็นร้อยละ 66.6 รองลงมาเคยบางครั้ง จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 และที่น้อยที่สุด คือ เคยทุกครั้ง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6

ตารางที่ 4.141 การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยเป็นสมาชิกกลุ่มผู้นำในการช่วยผู้สมัครลงเลือกตั้งหาเสียงผ่านชุมชน แยกตามคณะที่ศึกษา

คณะที่ศึกษา	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ครุศาสตร์	0	1	4	33	2	40
	0	2.5	10.0	82.5	5.0	100
มนุษยศาสตร์ฯ	0	9	32	133	12	186
	0	4.8	17.2	71.5	6.5	100
วิทยาศาสตร์	3	1	9	56	7	76
	3.9	1.3	11.8	73.7	9.2	100
วิทยาการจัดการ	4	4	12	67	3	90
	4.4	4.4	13.3	74.4	3.3	100
รวม	7	15	57	289	24	392
	1.8	3.8	14.5	73.7	6.1	100

จากตารางที่ 4.141 การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยเป็นสมาชิกกลุ่มผู้นำในการช่วยผู้สมัครลงเลือกตั้งหาเสียงผ่านชุมชน แยกตามคณะที่ศึกษา จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า คณะครุศาสตร์ ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 82.5 รองลงมาคือคณะวิทยาการจัดการ ไม่เคย จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 74.4 และที่น้อยที่สุด คือคณะครุศาสตร์และคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยเป็นสมาชิกกลุ่มผู้นำในการช่วยผู้สมัครลงเลือกตั้งหาเสียงผ่านชุมชน แยกตามคณะที่ศึกษา พบว่านิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 289 คิดเป็นร้อยละ 73.7 รองลงมาเคยบางครั้ง จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 และที่น้อยที่สุด คือ เคยทุกครั้ง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8

ตารางที่ 4.142 การช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับการเลือกตั้ง : เคยช่วยหาเสียงให้กับผู้สมัครรับการเลือกตั้ง แยกตามอายุ

อายุ	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
18 -20 ปี	3	19	35	142	16	215
	1.4	8.8	16.3	66.0	7.4	100
21 – 23 ปี	4	5	38	107	9	163
	2.5	3.1	23.3	65.6	5.5	100
23 ปีขึ้นไป	1	3	2	7	1	14
	7.1	21.4	14.3	50.0	7.1	100
รวม	8	27	75	256	26	392
	2.0	6.9	19.1	65.3	6.6	100

จากตารางที่ 4.142 การช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับการเลือกตั้ง : เคยช่วยหาเสียงให้กับผู้สมัครรับการเลือกตั้ง แยกตามเพศ จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า อายุระหว่าง 18-20 ปี ไม่เคย มากที่สุด จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 66.0 รองลงมาคืออายุระหว่าง 21-23 ปี ไม่เคย จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 65.6 และที่น้อยที่สุด คือ อายุระหว่าง 18-20 ปี เคยทุกครั้ง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.4 ตามลำดับ

สรุป การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยช่วยหาเสียงให้กับผู้สมัครรับการเลือกตั้ง แยกตามอายุ พบว่านิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 256 คน คิดเป็นร้อยละ 65.3 รองลงมาคือ เคยบางครั้ง จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 19.1 และที่น้อยที่สุด คือ เคยทุกครั้ง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0

ตารางที่ 4.143 การช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง : เคยทำกิจกรรมร่วมกับหัวหน้าพรรค เพื่อช่วยผู้สมัครรับการเลือกตั้ง แยกตามอายุ

อายุ	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
18 -20 ปี	5	9	34	151	16	215
	2.3	4.2	15.8	70.2	7.4	100
21 – 23 ปี	5	6	33	108	11	163
	3.1	3.7	20.2	66.3	6.7	100
23 ปีขึ้นไป	0	2	3	7	2	14
	0	14.3	21.4	50.0	14.3	100
รวม	10	17	70	266	29	392
	2.6	4.3	17.9	67.9	7.4	100

จากตารางที่ 4.143 การช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง : เคยทำกิจกรรมร่วมกับหัวหน้าพรรค เพื่อช่วยผู้สมัครรับการเลือกตั้ง แยกตามอายุ จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่าอายุระหว่าง 18-20 ปี ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 70.2 รองลงมาคืออายุระหว่าง 21-23 ปี ไม่เคย จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 66.3 และที่น้อยที่สุด คือ อายุ 23 ขึ้นไป เคยทุกครั้ง จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยทำกิจกรรมร่วมกับหัวหน้าพรรค เพื่อช่วยผู้สมัครรับการเลือกตั้งแยกตามอายุ พบว่านิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 266 คน คิดเป็นร้อยละ 67.9 รองลงมาคือเคยบางครั้ง จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 17.9 และที่น้อยที่สุด คือ เคยทุกครั้ง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ

ตารางที่ 4.144 การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งโฆษณาหาเสียง
 ประชาสัมพันธ์ให้ผู้อื่นได้รับการเลือกตั้ง แยกตามอายุ

อายุ	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
18 -20 ปี	4	12	67	145	17	215
	1.9	5.6	17.2	67.4	7.9	100
21 – 23 ปี	3	7	33	110	10	163
	1.8	4.3	20.2	67.5	6.1	100
23 ปีขึ้นไป	1	1	4	6	2	14
	7.1	7.1	28.6	42.9	14.3	100
รวม	8	20	74	261	29	392
	2.0	5.1	18.9	66.6	7.4	100

จากตารางที่ 4.144 การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งโฆษณาหาเสียง ประชาสัมพันธ์ให้ผู้อื่นได้รับการเลือกตั้ง แยกตามอายุ จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่าอายุระหว่าง 21-23 ปี ไม่เคย มากที่สุด จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 67.5 รองลงมาคืออายุระหว่าง 18-20 ปี ไม่เคย จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 67.4 และที่น้อยที่สุด คือ อายุระหว่าง 21-23 ปี เคยทุกครั้ง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8

สรุป การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งโฆษณาหาเสียง ประชาสัมพันธ์ให้ผู้อื่นได้รับการเลือกตั้ง แยกตามเพศ พบว่านิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 261 คิดเป็นร้อยละ 66.6 รองลงมาเคยบางครั้ง จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 และที่น้อยที่สุด คือ เคยทุกครั้ง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0

ตารางที่ 4.145 การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งหาเสียง เช่น การแจกแผ่นพับ ใบปลิว ติดประกาศ แยกตามอายุ

อายุ	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
18-20 ปี	6	12	35	146	16	215
	2.8	5.6	16.3	67.9	7.4	100
21-23 ปี	3	5	35	108	12	163
	1.8	3.1	21.5	66.3	7.4	100
23 ปีขึ้นไป	1	1	4	7	1	14
	7.1	7.1	28.6	50.0	7.1	100
รวม	10	18	74	261	29	392
	2.6	4.6	18.9	66.6	7.4	100

จากตารางที่ 4.145 การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งหาเสียง เช่น การแจกแผ่นพับ ใบปลิว ติดประกาศ แยกตามอายุ จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่าอายุระหว่าง 18-20 ปี ไม่เคย มากที่สุด จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 67.9 รองลงมาคืออายุระหว่าง 21-23 ปี ไม่เคย จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 66.3 และที่น้อยที่สุด คือ อายุระหว่าง 21-23 ปี เคยทุกครั้ง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 ตามลำดับ

สรุป การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งหาเสียง เช่น การแจกแผ่นพับ ใบปลิว ติดประกาศแยกตามเพศ จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่านิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 261 คิดเป็นร้อยละ 66.6 รองลงมาเคยบางครั้ง จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 และที่น้อยที่สุด คือ เคยทุกครั้ง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6

ตารางที่ 4.146 การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยเป็นสมาชิกกลุ่มผู้นำในการช่วยผู้สมัครลงเลือกตั้งหาเสียงผ่านชุมชน แยกตามอายุ

อายุ	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
18 -20 ปี	1	10	29	160	15	215
	0.5	4.7	13.5	74.4	7.0	100
21 - 23 ปี	5	4	26	120	8	163
	3.1	2.5	16.0	73.6	4.9	100
23 ปีขึ้นไป	1	1	2	9	1	14
	7.1	7.1	14.3	64.3	7.1	100
รวม	7	15	57	289	24	392
	1.8	3.8	14.5	73.7	6.1	100

จากตารางที่ 4.146 การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยเป็นสมาชิกกลุ่มผู้นำในการช่วยผู้สมัครลงเลือกตั้งหาเสียงผ่านชุมชน แยกตามอายุ จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่าอายุระหว่าง 18-20 ปี ไม่เคย มากที่สุด จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 74.4 รองลงมาคืออายุระหว่าง 21-23 ปี ไม่เคย จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 73.6 และที่น้อยที่สุด คือ อายุระหว่าง 18-20 ปี เคยทุกครั้ง จำนวน 1 คนคิดเป็นร้อยละ 0.5 ตามลำดับ

สรุป การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยเป็นสมาชิกกลุ่มผู้นำในการช่วยผู้สมัครลงเลือกตั้งหาเสียงผ่านชุมชน แยกตามเพศ พบว่านิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 289 คิดเป็นร้อยละ 73.7 รองลงมาเคยบางครั้ง จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 และที่น้อยที่สุด คือ เคยทุกครั้ง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8

ตารางที่ 4.147 การช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับการเลือกตั้ง : เคยช่วยหาเสียงให้กับผู้สมัครรับการเลือกตั้ง แยกตามภูมิภาค

ภูมิภาค	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ภาคเหนือ	0	1	3	12	1	17
	0	5.9	17.6	70.6	5.9	100.0
ภาคใต้	0	5	9	37	2	53
	0	9.4	17.0	69.8	3.8	100.0
ภาคตะวันออก	1	0	3	7	0	11
	9.1	0	27.3	63.6	0	100.0
ภาคกลาง	0	0	1	4	0	5
	0	0	20.0	80.0	0	100.0
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	6	16	37	148	18	225
	2.7	7.1	16.4	65.8	8.0	100.0
	1	5	22	48	5	81
	1.2	6.2	27.2	59.3	6.2	100.0
รวม	8	27	75	256	26	392
	2.0	6.9	19.1	65.3	6.6	100.0

จากตารางที่ 4.147 การช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับการเลือกตั้ง : เคยช่วยหาเสียงให้กับผู้สมัครรับการเลือกตั้ง แยกตามภูมิภาค จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า ภาคตะวันตก ไม่เคย มากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80.0 รองลงมาคือภาคเหนือ ไม่เคย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 70.6 และที่น้อยที่สุด คือ ภาคเหนือ ภาคใต้ และภาคตะวันตก เคยทุกครั้ง และภาคตะวันออก และภาคตะวันตก เคยเกือบทุกครั้ง และภาคตะวันออก และภาคตะวันตก ไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยช่วยหาเสียงให้กับผู้สมัครรับการเลือกตั้ง แยกตามอายุ พบว่านิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 256 คน คิดเป็นร้อยละ 65.3 รองลงมาคือ เคยบางครั้ง จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 19.1 และที่น้อยที่สุด คือ เคยทุกครั้ง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0

ตารางที่ 4.148 การช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง : เคยทำกิจกรรมร่วมกับหัวหน้า เพื่อช่วยผู้สมัครรับการเลือกตั้ง แยกตามภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ภาคเหนือ	0	1	2	14	0	17
	0	5.9	11.8	82.4	0	100.0
ภาคใต้	0	1	11	40	1	53
	0	1.9	20.8	75.5	1.9	100.0
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	1	0	3	7	0	11
	9.1	0	27.3	63.6	0	100.0
ภาคกลาง	0	0	1	4	0	5
	0	0	20.0	80.0	0	100.0
ภาคตะวันออก	7	12	36	148	22	225
	3.1	5.3	16.0	65.8	9.8	100.0
	2	3	17	53	6	81
	2.5	3.7	21.0	65.4	7.4	100.0
รวม	10	17	70	266	29	392
	2.6	4.3	17.9	67.9	7.4	100.0

จากตารางที่ 4.148 การช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง : เคยทำกิจกรรมร่วมกับหัวหน้า เพื่อช่วยผู้สมัครรับการเลือกตั้ง แยกตามภูมิลำเนา จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่าภาคเหนือ ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 82.4 รองลงมาคือภาคตะวันตก ไม่เคย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80.0 และที่น้อยที่สุด คือ ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันตก เคยทุกครั้ง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก เคยเกือบทุกครั้ง และภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคตะวันตกไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยทำกิจกรรมร่วมกับหัวหน้า เพื่อช่วยผู้สมัครรับการเลือกตั้งแยกตามอายุ พบว่านิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 266 คน คิดเป็นร้อยละ 67.9 รองลงมาคือ เคยบางครั้ง จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 17.9 และที่น้อยที่สุด คือ เคยทุกครั้ง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6

ตารางที่ 4.149 การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งโฆษณาหาเสียง
 ประชาสัมพันธ์ให้ผู้อื่นได้รับการเลือกตั้ง แยกตามภูมิภาค

ภูมิภาค	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ภาคเหนือ	0	0	3	14	0	17
	0	0	17.6	82.4	0	100.0
ภาคใต้	0	2	12	38	1	53
	0	3.8	22.6	71.7	1.9	100.0
ภาคตะวันออก	0	0	5	6	0	11
	0	0	45.5	54.5	0	100.0
ภาคตะวันตก	0	0	0	5	0	5
	0	0	0	100.0	0	100.0
ภาคกลาง	5	16	34	147	23	225
	2.2	7.1	15.1	65.3	10.2	100.0
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	3	2	20	51	5	81
	3.7	2.5	24.7	63.0	6.2	100.0
รวม	8	20	74	261	29	392
	2.0	5.1	18.9	66.6	7.4	100.0

จากตารางที่ 4.149 การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งโฆษณาหาเสียง
 ประชาสัมพันธ์ให้ผู้อื่นได้รับการเลือกตั้ง แยกตามภูมิภาค จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่าภาคตะวันตกไม่
 เคย มากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0 รองลงมาคือภาคเหนือ ไม่เคย จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ
 82.4 และที่น้อยที่สุด คือ ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออก และภาคตะวันตก เคยทุกครั้ง ภาคเหนือ ภาคใต้
 ภาคตะวันออก และภาคตะวันตก เคยเกือบทุกครั้ง ภาคตะวันตก เคยบางครั้ง ภาคเหนือ ภาคตะวันออก และ
 ภาคตะวันตก จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งโฆษณาหาเสียง ประชาสัมพันธ์
 ให้ผู้อื่นได้รับการเลือกตั้ง แยกตามภูมิภาค พบว่านิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 261 คิดเป็นร้อยละ

66.6 รองลงมาเคยบางครั้ง จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 และที่น้อยที่สุด คือ เคยทุกครั้ง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0

ตารางที่ 4.150 การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งหาเสียง เช่น การแจก แผ่นพับ ใบปลิว ติดประกาศ แยกตามภูมิภาค

ภูมิภาค	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ภาคเหนือ	0	1	4	12	0	17
	0	5.9	23.5	70.6	0	100.0
ภาคใต้	1	1	9	39	3	53
	1.9	1.9	17.0	73.6	5.7	100.0
ภาคตะวันออก	0	1	3	7	0	11
	0	9.1	27.3	63.6	0	100.0
ภาคตะวันตก	0	0	1	4	0	5
	0	0	20.0	80.0	0	100.0
ภาคกลาง	6	12	40	145	22	225
	2.7	5.3	17.8	64.4	9.8	100.0
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	3	3	17	54	4	81
	3.7	3.7	21.0	66.7	4.9	100.0
รวม	10	18	74	261	29	392
	2.6	4.6	18.9	66.6	7.4	100.0

จากตารางที่ 4.150 การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งหาเสียง เช่น การแจกแผ่นพับ ใบปลิว ติดประกาศ แยกตามภูมิภาค จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่าภาคตะวันตก ไม่เคย มากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80.0 รองลงมาคือ ภาคใต้ ไม่เคย จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 73.6 และที่น้อยที่สุด คือภาคเหนือ ภาคตะวันออก และภาคตะวันตก เคยทุกครั้ง และภาคตะวันตก เคยเกือบทุกครั้ง และภาคเหนือ ภาคตะวันออก และภาคตะวันตก ไม่สนใจจำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งหาเสียง เช่น การแจกแผ่นพับ ใบปลิว ติดประกาศแยกตามภูมิลำเนา จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่านิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 261 คิดเป็นร้อยละ 66.6 รองลงมาเคยบางครั้ง จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 และที่น้อยที่สุด คือ เคยทุกครั้ง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6

ตารางที่ 4.151 การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยเป็นสมาชิกกลุ่มผู้นำในการช่วยผู้สมัครลงเลือกตั้งหาเสียงย่านชุมชน ที่อยู่อาศัย แยกตามภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
ภาคเหนือ	0	1	3	13	0	17
	0	5.9	17.6	76.5	0	100.0
ภาคใต้	1	2	6	41	3	53
	1.9	3.8	11.3	77.4	5.7	100.0
ภาคตะวันออก	0	0	4	7	0	11
	0	0	36.4	63.6	0	100.0
ภาคตะวันตก	0	0	0	5	0	5
	0	0	0	100.0	0	100.0
ภาคกลาง	5	10	28	162	20	225
	2.2	4.4	12.4	72.0	8.9	100.0
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	1	2	16	61	1	81
	1.2	2.5	19.8	75.3	1.2	100.0
รวม	7	15	57	289	24	392
	1.8	3.8	14.5	73.7	6.1	100.0

จากตารางที่ 4.151 การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยเป็นสมาชิกกลุ่มผู้นำในการช่วยผู้สมัครลงเลือกตั้งหาเสียงย่านชุมชน ที่อยู่อาศัยแยกตามภูมิลำเนา จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่าภาคตะวันตกไม่เคยมากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0 รองลงมาคือ ภาคใต้ไม่เคย จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 77.4 และที่น้อยที่สุด คือภาคตะวันออก และภาคตะวันตก เคยทุกครั้งและภาคตะวันออก และภาคตะวันตก

เคยเกือบทุกครั้ง แลภาคตะวันตกเคยบางครั้ง และภาคเหนือ ภาคตะวันออกและภาคตะวันตก ไม่สนใจ
จำนวน 0 คนคิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยเป็นสมาชิกกลุ่มผู้นำในการช่วยผู้สมัครลงเลือกตั้งหาเสียงผ่านชุมชน แยกตามภูมิภาคพบว่านิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 289 คิดเป็นร้อยละ 73.7 รองลงมาเคยบางครั้ง จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 และที่น้อยที่สุด คือ เคยทุกครั้ง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8

ตารางที่ 4.152 การช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับการเลือกตั้ง : การช่วยเหลือให้กับผู้สมัครรับการเลือกตั้ง แยกตามอาชีพบิดามารดา

อาชีพบิดามารดา	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
รับราชการ	2	1	13	25	4	45
	4.4	2.2	28.9	55.6	8.9	100.0
รัฐวิสาหกิจ	2	1	0	4	0	7
	28.6	14.3	0	57.1	0	100.0
เอกชน	0	2	3	18	2	25
	0	8.0	12.0	72.0	8.0	100.0
อิสระ	2	15	27	108	12	164
	1.2	9.1	16.5	65.9	7.3	100.0
เกษตรกรรม	2	5	19	68	2	96
	2.1	5.2	19.8	70.8	2.1	100.0
อื่นๆ	0	3	13	33	6	55
	0	5.5	13.6	60.0	10.9	100.0
รวม	8	27	75	256	26	392
	2.0	6.9	19.1	65.3	6.6	100.0

จากตารางที่ 4.152 การช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับการเลือกตั้ง : การช่วยเหลือให้กับผู้สมัครรับการเลือกตั้ง แยกตามอาชีพบิดามารดาจากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า อาชีพเอกชนไม่เคย มากที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 72.0 รองลงมาคืออาชีพเกษตรกรรมไม่เคย จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 70.8 และที่น้อย

ที่สุด คืออาชีพเอกชน อื่น ๆ เคยทุกครั้งและอาชีพรัฐวิสาหกิจเคยบางครั้งและอาชีพรัฐวิสาหกิจ ไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : การช่วยเหลือให้กับผู้สมัครรับการเลือกตั้ง แยกตามอาชีพ บิดามารดาพบว่านิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 256 คน คิดเป็นร้อยละ 65.3 รองลงมาคือ เคย บางครั้ง จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 19.1 และที่น้อยที่สุด คือ เคยทุกครั้ง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0

ตารางที่ 4.153 การช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง : เคยทำกิจกรรมร่วมกับหัวหน้าคณะ เพื่อช่วยผู้สมัครรับ การเลือกตั้ง แยกตามอาชีพบิดามารดา

อาชีพบิดามารดา	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
รับราชการ	1	2	7	29	6	45
	2.2	4.4	15.6	64.4	13.3	100.0
รัฐวิสาหกิจ	2	0	1	3	1	7
	28.6	0	14.3	42.9	14.3	100.0
เอกชน	1	1	3	17	3	25
	4.0	4.0	12.0	68.0	12.0	100.0
อิสระ	5	9	29	109	12	164
	3.0	5.5	17.7	66.5	7.3	100.0
เกษตรกรรม	0	3	18	73	2	96
	0	3.1	18.8	76.0	2.1	100.0
อื่นๆ	1	2	12	35	5	55
	1.8	3.6	21.8	63.6	9.1	100.0
รวม	10	17	70	266	29	392
	2.6	4.3	17.9	67.9	7.4	100.0

จากตารางที่ 4.153 การช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง : เคยทำกิจกรรมร่วมกับหัวหน้าคณะ เพื่อ ช่วยผู้สมัครรับการเลือกตั้ง แยกตามอาชีพบิดามารดา จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่าอาชีพเกษตรกรรมไม่ เคย มากที่สุด จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 76.0 รองลงมาคืออาชีพเอกชนไม่เคย จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ

ละ 68.0 และที่น้อยที่สุด คือ อาชีพเกษตรกรรมเคยทุกครั้งและอาชีพรัฐวิสาหกิจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยทำกิจกรรมร่วมกับหัวหน้าแผน เพื่อช่วยผู้สมัครรับการเลือกตั้งแยกตามอาชีพบิดามารดา พบว่านิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 266 คน คิดเป็นร้อยละ 67.9 รองลงมาคือ เคยบางครั้ง จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 17.9 และที่น้อยที่สุด คือ เคยทุกครั้ง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6

ตารางที่ 4.154 การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งโฆษณาหาเสียง ประชาสัมพันธ์ให้ผู้อื่นได้รับการเลือกตั้ง แยกตามอาชีพบิดามารดา

อาชีพบิดามารดา	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
รับราชการ	2	1	8	27	7	45
	4.4	2.2	17.8	60.0	15.6	100.0
รัฐวิสาหกิจ	1	0	1	4	1	7
	14.3	0	14.3	57.1	14.3	100.0
เอกชน	0	2	2	17	4	25
	0	8.0	8.0	68.0	16.0	100.0
อิสระ	3	12	35	104	10	164
	1.8	7.3	21.3	63.4	6.1	100.0
เกษตรกรรม	0	4	16	73	3	96
	0	4.2	16.7	76.0	3.1	100.0
อื่นๆ	2	1	12	36	4	55
	3.6	1.8	21.8	65.5	7.3	100.0
รวม	8	20	74	261	29	392
	2.0	5.1	18.9	66.6	7.4	100.0

จากตารางที่ 4.154 การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งโฆษณาหาเสียง ประชาสัมพันธ์ให้ผู้อื่นได้รับการเลือกตั้ง แยกตามอาชีพบิดามารดา จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่าอาชีพเกษตรกรรมไม่เคย มากที่สุด จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 76.0 รองลงมาคืออาชีพเอกชนไม่เคย จำนวน 17

คน คิดเป็นร้อยละ 68.0 และที่น้อยที่สุด คืออาชีพเกษตรกรรม และ อาชีพเอกชน เคยทุกครั้งและอาชีพ
รัฐวิสาหกิจเคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งโฆษณาหาเสียง ประชาสัมพันธ์
ให้ผู้อื่นได้รับการเลือกตั้ง แยกตามอาชีพบิดามารดา พบว่านิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 261 คิดเป็น
ร้อยละ 66.6 รองลงมาเคยบางครั้ง จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 และที่น้อยที่สุด คือ เคยทุกครั้ง จำนวน
8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0

ตารางที่ 4.155 การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งหาเสียง เช่น การแจกแผ่น
พับ ใบปลิว ติดประกาศ แยกตามอาชีพบิดามารดา

	เคยทุกครั้ง	เคยเกือบทุกครั้ง	เคยบางครั้ง	ไม่เคย	ไม่สนใจ	รวม
อาชีพบิดามารดา	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)	
รับราชการ	1	3	9	26	6	45
	2.2	6.7	20.0	57.8	13.3	100.0
รัฐวิสาหกิจ	2	0	0	4	1	7
	28.6	0	0	57.1	14.3	100.0
เอกชน	0	2	2	17	4	25
	0	8.0	8.0	68.0	16.0	100.0
อิสระ	5	7	33	106	13	164
	3.0	4.3	20.1	64.6	7.9	100.0
เกษตรกรรม	1	3	20	70	2	96
	1.0	3.1	20.8	72.9	2.1	100.0
อื่นๆ	1	3	10	38	3	55
	1.8	5.5	18.2	69.1	5.5	100.0
รวม	10	18	74	261	29	392
	2.6	4.6	18.9	66.6	7.4	100.0

จากตารางที่ 4.155 การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งหาเสียง เช่น การ
แจกแผ่นพับ ใบปลิว ติดประกาศ แยกตามอาชีพบิดามารดา จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่าอาชีพ
เกษตรกรรมไม่เคย มากที่สุด จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 72.9 รองลงมาคืออาชีพ อื่น ๆ ไม่เคย จำนวน 38

คน คิดเป็นร้อยละ 69.1 และที่น้อยที่สุด คือ อาชีพเอกชน เคยทุกครั้ง อาชีพรัฐวิสาหกิจ เคยเกือบทุกครั้ง จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งหาเสียง เช่น การแจกแผ่นพับ ใบปลิว ติดประกาศแยกตามอาชีพบิดามารดา จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่านิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 261 คิดเป็นร้อยละ 66.6 รองลงมาเคยบางครั้ง จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 และที่น้อยที่สุด คือ เคยทุกครั้ง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6

ตารางที่ 4.156 การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยเป็นสมาชิกกลุ่มผู้นำในการช่วยผู้สมัครลงเลือกตั้งหาเสียงผ่านชุมชน แยกตามอาชีพบิดามารดา

อาชีพบิดามารดา	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
รับราชการ	1 2.2	2 4.4	5 11.1	30 66.7	7 15.6	45 100.0
รัฐวิสาหกิจ	1 14.3	1 14.3	1 14.3	4 57.1	0 0	7 100.0
เอกชน	0 0	1 4.0	2 8.0	19 76.0	3 12.0	25 100.0
อิสระ	4 2.4	5 3.0	25 15.2	121 73.8	9 5.5	164 100.0
เกษตรกรรม	1 1.0	3 3.1	15 15.6	77 80.2	0 0	96 100.0
อื่นๆ	0 0	3 5.5	9 16.4	38 69.1	5 9.1	55 100.0
รวม	7 1.8	15 3.8	57 14.5	289 73.7	24 6.1	392 100.0

จากตารางที่ 4.156 การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยเป็นสมาชิกกลุ่มผู้นำในการช่วยผู้สมัครลงเลือกตั้งหาเสียงผ่านชุมชน แยกตามอาชีพบิดามารดา จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่าอาชีพเกษตรกรรม ไม่เคย มากที่สุด จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 80.2 รองลงมาคืออาชีพเอกชนไม่เคย จำนวน 19 คน คิดเป็น

ร้อยละ 76.0 และที่น้อยที่สุด คืออาชีพเอกชนและอาชีพอื่น ๆ เคยทุกครั้ง จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยเป็นสมาชิกกลุ่มผู้นำในการช่วยผู้สมัครลงเลือกตั้งหาเสียงผ่านชุมชน แยกตามอาชีพบิดามารดา พบว่านิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 289 คิดเป็นร้อยละ 73.7 รองลงมาเคยบางครั้ง จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 และที่น้อยที่สุด คือ เคยทุกครั้ง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8

ตารางที่ 4.157 การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งหาเสียง แยกตามประเภทสื่อสาร

ประเภทสื่อสาร	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
วิทยุ	1	0	0	7	1	9
	11.1	0	0	77.8	11.1	100.0
โทรทัศน์	7	27	74	239	23	370
	1.9	7.3	20.0	64.6	6.2	100.0
หนังสือพิมพ์	0	0	0	5	0	5
	0	0	0	100.0	0	100.0
คนรู้จัก / ในครอบครัว	0	0	0	1	1	2
	0	0	0	50.0	50.0	100.0
อินเทอร์เน็ต	0	0	1	4	1	6
	0	0	16.7	66.7	16.7	100.0
รวม	8	27	75	256	26	392
	2.0	6.9	19.1	65.3	6.6	100.0

จากตารางที่ 4.157 การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งหาเสียงแยกตามประเภทสื่อสาร จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่าสื่อหนังสือพิมพ์ไม่เคย มากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0 รองลงมาคือสื่อวิทยุไม่เคย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 77.8 และที่น้อยที่สุด คือหนังสือพิมพ์ คนรู้จักและคนในครอบครัวและอินเทอร์เน็ต เคยทุกครั้ง สื่อวิทยุหนังสือพิมพ์ คนรู้จักและคนในครอบครัวเคยบางครั้ง และหนังสือพิมพ์ไม่สนใจ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งหาเสียงแยกตามประเภทสื่อสาร จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่านิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 256 คิดเป็นร้อยละ 65.3 รองลงมาเคยบางครั้ง จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 19.1 และที่น้อยที่สุด คือ เคยทุกครั้ง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0

ตารางที่ 4.158 การช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง : เคยทำกิจกรรมร่วมกับหัวหน้าแผน เพื่อช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งแยกตามประเภทสื่อสาร

ประเภทสื่อสาร	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
วิทยุ	1	0	1	7	0	9
	11.1	0	11.1	77.8	0	100.0
โทรทัศน์	9	17	67	250	27	370
	2.4	4.6	18.1	67.6	7.3	100.0
หนังสือพิมพ์	0	0	0	5	0	5
	0	0	0	100.0	0	100.0
คนรู้จัก / ในครอบครัว	0	0	0	1	1	2
	0	0	0	50.0	50.0	100.0
อินเทอร์เน็ต	0	0	2	3	1	6
	0	0	33.3	50.0	16.7	100.0
รวม	10	17	70	266	29	392
	2.6	4.3	17.9	67.9	7.4	100.0

จากตารางที่ 4.158 การช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง : เคยทำกิจกรรมร่วมกับหัวหน้าแผน เพื่อช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งแยกตามประเภทสื่อสาร จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า หนังสือพิมพ์ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0 รองลงมาคือสื่อ วิทยุ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 77.8 และที่น้อยที่สุด คือ หนังสือพิมพ์ คนรู้จักและคนในครอบครัวและอินเทอร์เน็ต เคยทุกครั้ง วิทยุ หนังสือพิมพ์ คนรู้จักและคนในครอบครัวและอินเทอร์เน็ตเคยเกือบทุกครั้ง หนังสือพิมพ์ คนรู้จักและคนในครอบครัวและวิทยุ หนังสือพิมพ์ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยทำกิจกรรมร่วมกับหัวหน้าคณะ เพื่อช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งแยกตามประเภทสื่อสารจากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่านิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 266 คิดเป็นร้อยละ 67.9 รองลงมาเคยบางครั้ง จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 17.9 และที่น้อยที่สุด คือ เคยทุกครั้ง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6

ตารางที่ 4.159 การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งโฆษณาหาเสียง ประชาสัมพันธ์ให้ผู้อื่นได้มีการเลือกตั้งแยกตามประเภทการสื่อสาร

ประเภทสื่อสาร	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
วิทยุ	2	0	0	7	0	9
	22.2	0	0	77.8	0	100.0
โทรทัศน์	6	19	72	246	27	370
	1.6	5.1	19.5	66.5	7.3	100.0
หนังสือพิมพ์	0	0	1	4	0	5
	0	0	20.0	80.0	0	100.0
คนรู้จัก / ในครอบครัว	0	0	0	1	1	2
	0	0	0	50.0	50.0	100.0
อินเทอร์เน็ต	0	1	1	3	1	6
	0	16.7	16.7	50.0	16.7	100.0
รวม	8	20	74	261	29	392
	2.0	5.1	18.9	66.6	7.4	100.0

จากตารางที่ 4.159 การช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครเลือกตั้ง : เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งโฆษณาหาเสียง ประชาสัมพันธ์ให้ผู้อื่นได้มีการเลือกตั้งแยกตามประเภทการสื่อสาร จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า หนังสือพิมพ์ ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80.0 รองลงมาคือ วิทยุ ไม่เคย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 77.8 และที่น้อยที่สุด คือ หนังสือพิมพ์ คนรู้จักและคนในครอบครัว อินเทอร์เน็ต เคยทุกครั้ง วิทยุ หนังสือพิมพ์ คนรู้จักและคนในครอบครัวเคยเกือบทุกครั้ง วิทยุ คนรู้จักและคนในครอบครัวเคยบางครั้ง วิทยุ และหนังสือพิมพ์ไม่สนใจ จำนวน 0 คนคิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยทำกิจกรรมร่วมกับหัวหน้าแผน เพื่อช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งแยกตามประเภทสื่อสารจากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่าชนิดส่วนใหญ่ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 261 คิดเป็นร้อยละ 66.6 รองลงมาเคยบางครั้ง จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 และที่น้อยที่สุด คือ เคยทุกครั้ง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0

ตารางที่ 4.160 การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งหาเสียง เช่น การแจกแผ่นพับ ใบปลิว ติดประกาศ แยกตามประเภทสื่อสาร

ประเภทสื่อสาร	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
วิทยุ	1 11.1	0	1 11.1	7 77.8	0	9 100.0
โทรทัศน์	8 2.2	17 4.6	72 19.5	246 66.5	27 7.3	370 100.0
หนังสือพิมพ์	0	0	0	5 100.0	0	5 100.0
คนรู้จัก / ในครอบครัว	0	0	0	1 50.0	1 50.0	2 100.0
อินเทอร์เน็ต	1 16.7	1 16.7	1 16.7	2 33.3	1 16.7	6 100.0
รวม	10 2.6	18 4.6	74 18.9	261 66.6	29 7.4	392 100.0

จากตารางที่ 4.160 การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งหาเสียง เช่น การแจกแผ่นพับ ใบปลิว ติดประกาศ แยกตามประเภทสื่อสาร จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่าหนังสือพิมพ์ไม่เคย มากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0 รองลงมาคือสื่อวิทยุไม่เคย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 77.8 และที่น้อยที่สุด คือ สื่อหนังสือพิมพ์ คนรู้จักและคนในครอบครัวเคยทุกครั้ง วิทยุ หนังสือพิมพ์ คนรู้จัก และคนในครอบครัวเคยเกือบทุกครั้งหนังสือพิมพ์ คนรู้จักและคนในครอบครัวเคยบางครั้ง และวิทยุ หนังสือพิมพ์ไม่สนใจจำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งหาเสียง เช่น การแจกแผ่นพับ ใบปลิว ติดประกาศแยกตามประเภทการสื่อสาร จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่านิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 261 คิดเป็นร้อยละ 66.6 รองลงมาเคยบางครั้ง จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 และที่น้อยที่สุด คือ เคยทุกครั้ง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6

ตารางที่ 4.161 การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยเป็นสมาชิกกลุ่มผู้นำในการช่วยผู้สมัครลงเลือกตั้งหาเสียงย่านชุมชน ที่อยู่อาศัย แยกตามประเภทการสื่อสาร

ประเภทสื่อสาร	เคยทุกครั้ง (5)	เคยเกือบทุกครั้ง (4)	เคยบางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	รวม
วิทยุ	1	0	1	7	0	8
	11.1	0	11.1	77.8	0	100.0
โทรทัศน์	6	13	55	274	22	370
	1.6	3.5	14.9	74.1	5.9	100.0
หนังสือพิมพ์	0	0	0	5	0	2
	0	0	0	100.0	0	100.0
คนรู้จัก / ในครอบครัว	0	0	0	1	1	6
	0	0	0	50.0	50.0	100.0
อินเทอร์เน็ต	0	2	1	2	1	6
	0	33.3	16.7	33.3	16.7	100.0
รวม	7	15	57	289	24	392
	1.8	3.8	14.5	73.7	6.1	100.0

จากตารางที่ 4.161 การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยเป็นสมาชิกกลุ่มผู้นำในการช่วยผู้สมัครลงเลือกตั้งหาเสียงย่านชุมชน ที่อยู่อาศัย แยกตามประเภทการสื่อสาร จากประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่าหนังสือพิมพ์ไม่เคย มากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0 รองลงมาคือสื่อวิทยุจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 77.8 และที่น้อยที่สุด คือสื่อหนังสือพิมพ์ คนรู้จักและคนในครอบครัว อินเทอร์เน็ตเคยทุกครั้ง วิทยุ หนังสือพิมพ์ คนรู้จักและคนในครอบครัวเคยเกือบทุกครั้ง หนังสือพิมพ์ คนรู้จักและคนในครอบครัวเคยบางครั้ง และวิทยุ หนังสือพิมพ์ไม่สนใจจำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

สรุป การช่วยโฆษณาให้กับผู้รับเลือกตั้ง : เคยเป็นสมาชิกกลุ่มผู้นำในการช่วยผู้สมัครลงเลือกตั้งหาเสียงผ่านชุมชน แยกตามอาชีพบิดามารดา พบว่านิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 289 คิดเป็นร้อยละ 73.7 รองลงมาเคยบางครั้ง จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 และที่น้อยที่สุด คือ เคยทุกครั้ง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตยของไทย : ศึกษากรณีนิสิตระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ” การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1.1 เพื่อศึกษานิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ว่ามีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย อย่างไร

1.2 เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตยของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

1.2 วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวิธีดำเนินการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Survey Research) การดำเนินการวิจัยประกอบด้วย 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 การแจกแบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย

ตอนที่ 2 การสัมภาษณ์เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย

ตอนที่ 1 การแจกแบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย

1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ ประกอบด้วย นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำนวน 392 คน แยกเป็นคณะต่าง ๆ ดังนี้

คณะครุศาสตร์	จำนวน	40	คน
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	จำนวน	186	คน
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	จำนวน	76	คน
คณะวิทยาการจัดการ	จำนวน	90	คน

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด การสร้างแบบสอบถามประกอบด้วย 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ คณะที่ศึกษา ภูมิลำเนา อาชีพบิดามารดา และ การรับรู้ข่าวสารการเมือง โดยลักษณะคำถาม เป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบอบ ประชาธิปไตย ประกอบด้วยเนื้อหา ดังนี้

1. การรับฟังข่าวสารการเมือง
2. การไปออกเสียงลงคะแนน
3. การชักชวนให้ผู้อื่นสนับสนุนการเมือง
4. การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง
5. การช่วยเหลือให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง

ลักษณะคำถามใช้มาตรวัดแบบ Likert ซึ่งเป็นมาตรวัดตัวเลข (Numerical Rating) มี 5 ระดับ คือ

เคยทุกครั้ง	=	5
เคยเกือบทุกครั้ง	=	4
เคยบางครั้ง	=	3
ไม่เคย	=	2
ไม่สนใจ	=	1

1.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามใช้หาค่าร้อยละ และทำการนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบอบ ประชาธิปไตย โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และร้อยละ และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การคำนวณด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป "SPSS" และการใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ออกเป็น 5 ระดับ คือ

ค่าเฉลี่ยระดับคะแนน	4.51 – 5.00	ระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระดับคะแนน	3.51 – 4.50	ระดับมาก
ค่าเฉลี่ยระดับคะแนน	2.51 – 3.50	ระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระดับคะแนน	1.51 – 2.50	ระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยระดับคะแนน	0.51 – 1.50	ระดับน้อยที่สุด

1.4 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

- (1) การหาค่าเฉลี่ย (\bar{X})
- (2) การหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 การสัมภาษณ์เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย

(1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random) จำนวน 50 คน จากตัวแทนนิสิตที่เป็นหัวหน้า รองหัวหน้า ในทุกชั้นปี และ คณะ จำนวน 40 คน และ ตัวแทนในองค์กรนิสิต จำนวน 10 คน แยกเป็นชาย 25 คน และหญิง 25 คน

(2) เครื่องมือสัมภาษณ์

เครื่องมือที่ใช้ในการสัมภาษณ์ ประกอบด้วยเนื้อหา ดังนี้

- 2.1 การรับฟังข่าวสารการเมือง
- 2.2 การไปออกเสียงลงคะแนน
- 2.3 การชักชวนให้ผู้อื่นสนับสนุนการเมือง
- 2.4 การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง
- 2.5 การช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง

(3) การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ นำมาวิเคราะห์โดยการหาค่าร้อยละ และ การนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

3.1 ผลการวิจัย

ผลการวิจัยได้แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลจากแบบสอบถาม

(1) สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

- 1) เพศ นิสิตส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 56.90 และรองลงมา เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 43.10
- 2) อายุ นิสิตส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 18-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 54 รองลงมา มีอายุระหว่าง 21-23 ปี คิดเป็นร้อยละ 54 และที่น้อยที่สุดมีอายุ 23 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 3.60
- 3) คณะที่ศึกษา นิสิตส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในคณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 47.70 รองมาศึกษาอยู่ในคณะวิทยาการจัดการ คิดเป็นร้อยละ 23.00 และ ที่น้อยที่สุด คือ ศึกษาอยู่ในคณะครุศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 10.00
- 4) ภูมิลำเนา นิสิตส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลาง คิดเป็นร้อยละ 57.80 รองลงมา มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คิดเป็นร้อยละ 20.70 และที่น้อยที่สุด คือ มี ภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันตก คิดเป็นร้อยละ 1.30
- 5) อาชีพบิดามารดา นิสิตส่วนใหญ่มีบิดามารดาประกอบอาชีพอิสระ คิด เป็นร้อยละ 41.80 รองลงมา มีบิดามารดาประกอบอาชีพอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 14.00 และที่น้อยที่สุด คือ บิดามารดาประกอบอาชีพ รัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 1.80
- 6) การติดตามข่าวสารการเมืองและชนิดของสื่อ นิสิตส่วนใหญ่ติดตาม ข่าวสารการเมืองทางสื่อโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 94.00 รองลงมา ได้แก่ วิทยุ คิดเป็นร้อยละ 2.30 และที่ น้อยที่สุดคือ การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองจากคนรู้จักและครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 0.50

(2) การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย

1) การรับฟังข่าวสารการเมือง

- (ก) การติดตามข่าวสารการเมืองในหนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุ โทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ต พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยติดตามข่าวสารทางการเมืองในหนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุ โทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ต เกือบทุกครั้ง คิดเป็นร้อยละ 42.90 ซึ่งอยู่ในระดับมาก
- (ข) การดูโทรทัศน์ ฟังวิทยุ การอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยดูโทรทัศน์ ฟังวิทยุ การอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล เป็นบางครั้ง คิดเป็นร้อยละ 70.00 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง
- (ค) การอ่านข่าวสารการเมืองในหนังสือพิมพ์ วารสารต่าง ๆ เคยตัด เก็บ หรือบันทึกไว้ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยตัดเก็บหรือบันทึกไว้ซึ่งข่าวสารการเมืองในหน้าของ หนังสือพิมพ์ วารสารต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 53.80 ซึ่งอยู่ในระดับน้อย

(ง) การเคยเข้าร่วมติดตามข่าวสารการเมืองจากหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ ที่จัดรายการ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าร่วมติดตามข่าวสารทางการเมืองจากหน่วยงาน หรือองค์กร ที่จัดรายการ คิดเป็นร้อยละ 47.70 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

(จ) การเคยได้รับข่าวสารการเมืองจากตัวแทนพรรคการเมือง หรือนักการเมือง พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยได้รับข่าวสารการเมืองจากตัวแทนพรรคการเมืองหรือนักการเมือง เป็นบางครั้ง คิดเป็นร้อยละ 44.60 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

(3) การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง

1) การเคยไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) และสมาชิกวุฒิสภา (ส.ว.) พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) และ สมาชิกวุฒิสภา (ส.ว.) ทุกครั้ง คิดเป็นร้อยละ 63.8 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

2) การเคยไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น ได้แก่ อบต. อบจ. เทศบาล สมาชิกสภาท. และสมาชิกสภาเมืองพัทยา ทุกครั้ง คิดเป็นร้อยละ 43.90 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

3) การเคยไปตรวจสอบรายชื่อก่อนการเลือกตั้ง โดยการไปตรวจสอบรายชื่อที่ทางราชการจัดเตรียมไว้ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยไปตรวจสอบบัญชีรายชื่อก่อนรับเลือกตั้ง โดยไปตรวจสอบรายชื่อที่ทางราชการเตรียมไว้ ทุกครั้ง คิดเป็นร้อยละ 49.00 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

4) การศึกษาประวัติของผู้สมัครรับเลือกตั้ง ก่อนการตัดสินใจลงคะแนนเลือกตั้ง พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยศึกษาประวัติของผู้สมัครรับเลือกตั้ง ก่อนการตัดสินใจลงคะแนนเลือกตั้ง เป็นบางครั้ง คิดเป็นร้อยละ 36.20 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

5) การลงคะแนนเลือกตั้งทุกครั้ง เคยตั้งความหวังว่าจะได้ผู้แทนที่ดี พบว่า นิสิตส่วนใหญ่ เคยตั้งความหวังว่าจะได้ผู้แทนที่ดี ในการลงคะแนนเลือกตั้งทุกครั้ง จำนวนร้อยละ 51.50 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

(4) การชักชวนให้ผู้อื่นสนทนากองการเมือง

1) การพูดคุยสนทนาเดียวกัน เหตุการณ์ทางการเมือง ที่อยู่ในความสนใจของประชาชนเมื่อมีโอกาส พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยพูดคุยสนทนาเกี่ยวกับเหตุการณ์ทางการเมือง ที่อยู่ในความสนใจของประชาชนเมื่อมีโอกาส เป็นบางครั้ง คิดเป็นร้อยละ 56.60 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

2) การพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมืองกับเพื่อนหรือคนรู้จัก พบว่า นิสิตส่วนใหญ่ เคยพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมืองกับเพื่อนหรือคนรู้จัก เป็นบางครั้ง คิดเป็นร้อยละ 58.10 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

3) การพูดคุยกับเพื่อน หรือ คนรู้จัก เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการเมือง ในระบอบประชาธิปไตย พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยพูดคุยกับเพื่อน หรือ คนรู้จัก เพื่อสร้างความเข้าใจ เกี่ยวกับการเมืองในระบอบประชาธิปไตย เป็นบางครั้ง คิดเป็นร้อยละ 59.70 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

4) การนำข่าวสารการเมืองมาบอกเล่าให้เพื่อน หรือ คนรู้จักฟัง พบว่า นิสิต ส่วนใหญ่เคยนำข่าวสารการเมืองมาบอกเล่าให้เพื่อน หรือ คนรู้จักฟัง เป็นบางครั้ง คิดเป็นร้อยละ 56.90 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

5) การสนทนาทางการเมืองกับเพื่อน หรือ คนรู้จัก ให้มีความสนใจทางการเมือง พบว่านิสิตส่วนใหญ่เคยสนทนาทางการเมืองกับเพื่อน หรือ คนรู้จัก ให้มีความสนใจทางการเมือง เป็นบางครั้ง คิดเป็นร้อยละ 60.20 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

(5) การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง

1) การชักชวนให้เพื่อนหรือคนรู้จักไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง พบว่า นิสิต ส่วนใหญ่เคยชักชวนให้เพื่อนหรือคนรู้จักไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง เป็นบางครั้ง คิดเป็นร้อยละ 36.00 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

2) การชักชวนให้สมาชิกในครอบครัวไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยชักชวนให้สมาชิกในครอบครัวไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ทุกครั้ง คิดเป็นร้อยละ 43.90 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

3) การรณรงค์หรือประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนไปเลือกตั้ง และมีส่วนร่วม ทำกิจกรรมเกี่ยวกับการเมือง เพื่อเผยแพร่ ชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคย รณรงค์หรือประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนไปเลือกตั้ง และมีส่วนร่วมทำกิจกรรมเกี่ยวกับการเมือง เพื่อ เผยแพร่ ชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง เป็นบางครั้ง คิดเป็นร้อยละ 42.30 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

4) การชักชวนผู้อื่นไปตรวจสอบบัญชีรายชื่อที่หน่วยเลือกตั้ง ก่อนลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยชักชวนผู้อื่นไปตรวจสอบบัญชีรายชื่อที่หน่วยเลือกตั้ง ก่อนลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง เป็นบางครั้ง คิดเป็นร้อยละ 37.20 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

5) การเคยร่วมประชาสัมพันธ์ จัดตั้งชมรม เพื่อเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจ ในระบอบประชาธิปไตย ให้ผู้อื่นไปลงคะแนนเสียงก่อนเลือกตั้ง พบว่า นิสิตส่วนใหญ่ ไม่เคยร่วม ประชาสัมพันธ์ จัดตั้งชมรม เพื่อเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจ ในระบอบประชาธิปไตย ให้ผู้อื่นไป ลงคะแนนเสียงก่อนเลือกตั้ง คิดเป็นร้อยละ 48.20 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

(6) การช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง

1) การช่วยหาเสียงให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง พบว่านิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยช่วยหา เสียงให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง คิดเป็นร้อยละ 63.30 ซึ่งอยู่ในระดับ น้อย

2) การเคยทำกิจกรรมร่วมกับห้วคณะแนน เพื่อช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้ง พบว่า นิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยทำกิจกรรมร่วมกับห้วคณะแนน เพื่อช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้ง คิดเป็นร้อยละ 67.90 ซึ่งอยู่ในระดับน้อย

3) การเคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งโฆษณาหาเสียง ประชาสัมพันธ์ให้ผู้อื่น ได้รับการเลือกตั้ง พบว่า นิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งโฆษณาหาเสียง ประชาสัมพันธ์ให้ผู้อื่นได้รับการเลือกตั้ง คิดเป็นร้อยละ 66.60 ซึ่งอยู่ในระดับน้อย

4) การเคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งหาเสียง เช่น การแจกแผ่นพับหาเสียง เป็นต้น พบว่า นิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งหาเสียง เช่น การแจกแผ่นพับหาเสียง เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 66.60 ซึ่งอยู่ในระดับน้อย

5) การเคยเป็นสมาชิกผู้นำในการช่วยผู้สมัครลงรับเลือกตั้ง หาเสียงตามย่านชุมชน หรือที่พักอาศัย พบว่า นิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยเป็นสมาชิกผู้นำในการช่วยผู้สมัครลงรับเลือกตั้ง หาเสียงตามย่านชุมชน หรือที่พักอาศัย คิดเป็นร้อยละ 73.70 ซึ่งอยู่ในระดับน้อย

(3) ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย

1) การรับฟังข่าวสารทางการเมือง พบว่า นิสิตส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย ด้านการรับฟังข่าวสารทางการเมือง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.90 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

2) การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง พบว่า นิสิตส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย ด้านการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ซึ่งอยู่ในระดับ มาก

3) การชักชวนให้ผู้อื่นสนทนากาการเมือง พบว่า นิสิตส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย ด้านการชักชวนให้ผู้อื่นสนทนากาการเมือง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ 3.20 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

4) การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง พบว่า นิสิตส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย ด้านการชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

5) การโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง พบว่า นิสิตส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย ด้านการโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.27 ซึ่งอยู่ในระดับน้อย

จากที่กล่าวมาแล้วจะเห็นได้ว่า ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย ของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ในภาพรวม คือ การออกเสียง

ลงคะแนนเลือกตั้ง การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง การชักชวนให้ผู้อื่นสนับสนุนการเมือง การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้งและการโฆษณาให้ผู้อื่นสมัครรับเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 2 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบอบประชาธิปไตย : ศึกษากรณีนิติระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ผลสรุปได้ดังนี้

1. การรับฟังข่าวสารทางการเมือง นิติส่วนใหญ่ได้รับข่าวสารทางการเมืองจากวิทยุ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 46.00 ซึ่งในการรับฟังข่าวสารทางการเมืองจากสื่อวิทยุได้แก่ รายการข่าว การวิเคราะห์การเมือง และ รายการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง เป็นต้น จากโทรทัศน์ได้แก่ รายการข่าว การวิเคราะห์การเมือง และ การประชุมรัฐสภา และการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล เป็นต้น หนังสือพิมพ์อาจแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ หนังสือพิมพ์รายวัน และ หนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ ซึ่งหนังสือพิมพ์รายวัน ประกอบด้วย เดลินิวส์ ไทยรัฐ คมชัดลึก มติชน ซึ่งประเภทของหัวข้อที่สนใจได้แก่ ข่าว บทบรรณาธิการ และบทความต่าง ๆ เป็นต้น และหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ อาทิ มติชน เนชั่น และสยามรัฐ มีประเภทของหัวข้อที่สนใจได้แก่ ข่าว บทบรรณาธิการ และบทความต่าง ๆ เช่นเดียวกัน

2. การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง พบว่า นิติส่วนใหญ่ไปออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งระดับชาติ ได้แก่ การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ระดับท้องถิ่น ได้แก่ สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล นายกองค์การบริหารส่วนตำบล สมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด สมาชิกสภาเทศบาล นายกเทศมนตรี สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ผู้ว่ากรุงเทพมหานคร สมาชิกสภาเมืองพัทยา และ นายกเมืองพัทยา ทุกครั้ง คิดเป็นร้อยละ 96.00

3. การชักชวนให้ผู้อื่นสนับสนุนทางการเมือง พบว่านิติส่วนใหญ่มีการชักชวนให้ผู้อื่นสนับสนุนการเมือง ได้แก่ การพูดคุยสนทนาเกี่ยวกับเหตุการณ์ทางการเมือง หรือ ประเด็นทางการเมืองที่อยู่ในความสนใจของประชาชน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมือง การสร้างความเข้าใจในระบบอบประชาธิปไตย และการชักชวนให้ผู้อื่นสนใจในทางการเมือง คิดเป็นร้อยละ 56.00

4. การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง พบว่า นิติส่วนใหญ่ได้มีการชักชวนคนรู้จักไปออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง ซึ่งในที่นี้ได้แก่ การชักชวนเพื่อน หรือ คนรู้จัก การรณรงค์ประชาสัมพันธ์และการทำกิจกรรม เพื่อให้ประชาชนไปออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง คิดเป็นร้อยละ 48.00

5. การโฆษณาให้กับผู้สมัครรับเลือกตั้ง พบว่า นิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งให้ได้รับการเลือกตั้งไม่ว่าจะเป็นการช่วยทางด้านการศึกษา การทำกิจกรรมร่วมกันกับหัวคะแนน การประชาสัมพันธ์โฆษณาหาเสียงโดยการแจกใบปลิว แผ่นพับ หรือ การหาเสียงตามย่านชุมชนและที่พักอาศัย เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 100.00

2. อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง "การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย : ศึกษากรณีนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา" มีประเด็นในการอภิปรายผล ดังนี้

2.1 การรับฟังข่าวสารทางการเมือง

จากการศึกษาวิจัย พบว่า นิสิตส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย ด้านการรับฟังข่าวสารการเมือง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.90 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกฤติชัย เพ็ญศิริ เรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตคลองเตยต่อการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08 และเมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ข่าวสารมากที่สุด คือ การรับรู้ข่าวสารจากการดูข่าวสารเกี่ยวกับการเมืองการปกครองจากสื่อ โทรทัศน์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 รองลงมาคือ การอ่านข่าวสารการเมืองจากสื่อ หนังสือพิมพ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 และการรับฟังข่าวสารทางการเมืองจากสื่อ วิทยุ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24 และการรับรู้ข่าวสารที่มีค่าระดับที่น้อยที่สุด คือ การทราบถึงผลการดำเนินกิจกรรมของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.64 ตามลำดับ (กฤติชัย เพ็ญศิริ 2548 : 62) และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิสวาส ยุติธรรมดำรง เรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของครูโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา พบว่า ครูที่มีอายุต่ำกว่า 41 ปี มีการติดตามข่าวสารทางการเมืองด้วยความสนใจ คิดเป็นร้อยละ 100 (พิสวาส ยุติธรรมดำรง 2549 : 36) ซึ่งอยู่ในระดับมาก และยังไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตติ เอกธรรมจิต พบว่า นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ส่วนใหญ่มีระดับของการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย ด้านการรับรู้ข่าวสารการเมือง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.55 ซึ่งอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ (จิตติ เอกธรรมจิต 2545 : 59)

เมื่อแยกตามเพศพบว่า การติดตามข่าวสารทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุ โทรทัศน์ และ อินเทอร์เน็ต เพศชายเกือบทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 50.3 การดูโทรทัศน์ หรือ การรับฟังวิทยุ การอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล เพศหญิงเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 71.3 ข่าวสารทางการเมืองในหน้าหนังสือพิมพ์ หรือ วารสาร เคยตัดเก็บไว้ เพศหญิง ไม่เคยมากที่สุดจำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 59.6 การเคยเข้าร่วมติดตามข่าวสารทางการเมือง

จากหน่วยงานหรือองค์การต่าง ๆ ที่จัดรายการ เพศหญิงไม่เคยมากที่สุด จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 54.7 การเคยได้ข่าวสารจากตัวแทนพรรคการเมือง หรือ นักการเมือง ทั้งหญิงและชายไม่เคยมากที่สุด จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 54.7

การรับฟังข่าวสารการเมืองเมื่อแยกตามเพศอาจสรุปได้ว่า เพศชาย มีการรับฟังข่าวสารทางการเมืองมากกว่าฝ่ายหญิง ซึ่งสอดคล้องกับสังคมไทยตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน ว่าเพศชายมีความสนใจการเมืองมากกว่าฝ่ายหญิง

เมื่อแยกตามคณะที่ศึกษา พบว่า การติดตามข่าวสารทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุ โทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ต คณะครุศาสตร์เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 22 คนคิดเป็นร้อยละ 55.0 การดูโทรทัศน์ หรือ รับฟังวิทยุการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล คณะครุศาสตร์เคยบางครั้ง มากที่สุด จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 75.0 ข่าวสารการเมืองในหน้าหนังสือพิมพ์ หรือ วารสาร เคยตัดเก็บไว้ คณะครุศาสตร์ ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 77.5 เคยเข้าร่วมติดตามข่าวสารทางการเมือง จากหน่วยงานหรือองค์การต่าง ๆ ที่จัดรายการ คณะครุศาสตร์ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 57.5 และเคยได้รับข่าวสารการเมือง จากตัวแทนพรรคการเมือง หรือ นักการเมือง คณะครุศาสตร์ เคยบางครั้ง มากที่สุด จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 57.5

การรับฟังข่าวสารการเมืองเมื่อแยกตามคณะที่ศึกษา อาจสรุปได้ว่า นิสิตคณะครุศาสตร์มีการรับฟังข่าวสารทางการเมืองมากกว่ากลุ่มนิสิตคณะอื่น ๆ ซึ่งอาจเป็นว่านิสิตคณะครุศาสตร์มีอาชีพจะต้องไปเป็นครู อาจารย์ จึงต้องสนใจข่าวสารการเมือง ความบริบทที่อยู่รอบข้างทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย เพื่อจะได้นำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพต่อไป

เมื่อแยกตามอายุพบว่า การติดตามข่าวสารการเมืองจากหนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุ โทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ต อายุ 23 ปีขึ้นไป เคยบางครั้ง มากที่สุด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 92.9 ข่าวสารการเมืองจากหน้าหนังสือพิมพ์ หรือวารสาร เคยตัดเก็บไว้ อายุ 23 ปีขึ้นไป ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 71.4 เคยเข้าร่วมติดตามข่าวสารทางการเมืองจากหน่วยงาน หรือ องค์การต่าง ๆ ที่จัดรายการ อายุ 23 ปี ขึ้นไป เคยบางครั้ง มากที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 เคยได้รับข่าวสารการเมืองจากตัวแทนพรรคการเมืองหรือนักการเมือง อายุ 23 ปี ขึ้นไป ไม่เคยบางครั้ง มากที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 71.4

การรับฟังข่าวสารทางการเมืองเมื่อแยกตามอายุอาจสรุปได้ว่า นิสิตที่มีอายุ 23 ปีขึ้นไป สนใจรับฟังข่าวสารการเมืองเคยบางครั้งมากที่สุด อาจเป็นว่าคนอายุ 23 ปีได้บรรลุนิติภาวะเป็นผู้ใหญ่แล้ว จึงมองเห็นว่าการเมืองเป็นเรื่องสำคัญ ดังนั้น จึงสนใจเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

เมื่อแยกตามภูมิลำเนาเดิม พบว่า การติดตามข่าวสารการเมืองจากหนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุโทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ต ภาคตะวันออกเคยมากที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 การดูโทรทัศน์หรือรับฟังวิทยุ การอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 81.8 ข่าวสารการเมืองจากหน้าหนังสือพิมพ์ หรือ วารสาร เคยตัดเก็บไว้ ภาคตะวันออกไม่เคยมากที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 72.7 การเคยเข้าร่วมติดตามข่าวสารการเมืองจากหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ ที่จัดรายการ ภาคเหนือ ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 58.8 เคยได้รับข่าวสารการเมืองจากตัวแทนพรรคการเมืองหรือนักการเมือง ภาคเหนือ ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 9 คน หรือ คิดเป็นร้อยละ 52.9

การรับฟังข่าวสารทางการเมืองเมื่อแยกตามภูมิลำเนาเดิม พบว่า นิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิม ภาคตะวันออก สนใจติดตามข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุ โทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ตมากที่สุด แต่การดูโทรทัศน์หรือรับฟังวิทยุ การอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เคยบางครั้งมากที่สุด อาจเป็นเพราะภาคตะวันออกและภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นภาคที่มีคนฐานะยากจนมาก จึงต้องสนใจการเมืองเพื่อที่ต้องการให้นักการเมืองเข้ามาแก้ไขปัญหาความยากจน

เมื่อแยกตามอาชีพบิดามารดา พบว่า การติดตามข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุ โทรทัศน์ และ อินเทอร์เน็ต อาชีพรับราชการ เคยเกือบทุกครั้ง มากที่สุด จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3 การดูโทรทัศน์ หรือ การรับฟังวิทยุ การอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล อาชีพรัฐวิสาหกิจ เคยบางครั้ง มากที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 72.9 ข่าวสารทางการเมืองจากหน้าหนังสือพิมพ์ หรือ วารสาร เคยตัดเก็บไว้ อาชีพทำงานเอกชน ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 72.0 เคยเข้าร่วมติดตามข่าวสารทางการเมืองจากหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ ที่จัดรายการ อาชีพ ทำงานเอกชนไม่เคยมากที่สุด จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 98.0 และเคยได้รับข่าวสารทางการเมืองจากตัวแทนพรรคการเมืองหรือนักการเมือง อาชีพทำงานเอกชน เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 68.0

การรับฟังข่าวสารทางการเมืองเมื่อแยกตามอาชีพบิดา มารดา อาจสรุปได้ว่า นิสิตที่มีบิดา มารดามีอาชีพรับราชการ จะติดตามข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุ โทรทัศน์ และ อินเทอร์เน็ต มากที่สุด อาจเป็นเพราะอาชีพรับราชการเป็นผู้ที่มีฐานะค่อนข้างดี และมีสื่อประเภทหนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุ โทรทัศน์ และ อินเทอร์เน็ตค่อนข้างพร้อม ทำให้บุตร ธิดา ได้เสพสื่อเหล่านั้นอย่างใกล้ชิด จึงได้ติดตามถึงเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาด้วย

เมื่อแยกตามประเภทของสื่อ พบว่า การติดตามข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุ โทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ต นิสิตใช้สื่อประเภทหนังสือพิมพ์ เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0 การดูโทรทัศน์ หรือ รับฟังวิทยุ การอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล นิสิตใช้สื่อประเภทพูดคุยกับคนรู้จักและคนในครอบครัวมากที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0 ข่าวสารทางการเมืองจาก

หน้าหนังสือพิมพ์ หรือ วาสาร เคยตัดเก็บไว้ นิสิตใช้สื่อสารหนังสือพิมพ์โดยไม่เคย มากที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60.3 เคยเข้าร่วมติดตามข่าวสารทางการเมืองจากหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ ที่จัดรายการ นิสิตใช้สื่อประเภท หนังสือพิมพ์ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80.0 และเคยได้รับข่าวสารการเมืองจากตัวแทนพรรคการเมืองหรือนักการเมือง นิสิตใช้สื่อประเภทพูดคุยกับคนรู้จัก และในครอบครัวเคยบางครั้งและไม่เคยมากที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 50

การรับฟังข่าวสารการเมือง เมื่อแยกตามประเภทของสื่อ อาจสรุปได้ว่า การติดตามข่าวสารจากหน้าหนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุ โทรทัศน์และอินเทอร์เน็ต นิสิตใช้การสื่อสารประเภท หนังสือพิมพ์ ส่วนการดูโทรทัศน์ หรือฟังวิทยุการอภิปรายไว้ว่างใจรัฐบาลใช้การสื่อสารประเภท การพูดคุยกับคนรู้จักและบุคคลในครอบครัวมากที่สุด อาจเป็นเพราะว่า หนังสือพิมพ์เป็นสิ่งที่มองเห็น คนโดยทั่วไปสนใจมากที่สุด และมีอิทธิพลต่อสังคมทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยมาก

จากงานวิจัยที่กล่าวมาการที่บุคคลมีการรับฟังข่าวสารทางการเมืองที่แตกต่างกันอาจเป็นเพราะมีอายุที่แตกต่างกัน และการที่นิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาส่วนใหญ่ มีระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย ด้านการรับฟังข่าวสารการเมืองในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.90 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยามีเครื่องเมืองทางด้านการสื่อสารการเมืองค่อนข้างน้อย เช่น โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ เป็นต้น นอกจากนี้การเมืองของไทยก็ไม่มีสิ่งใดที่เป็น เครื่องเร้าใจให้สนใจการเมือง เพราะการเมืองของไทยก็ปกครองในระบบประชาธิปไตย มิได้การปกครองแบบเผด็จการทหารเหมือนกับก่อนวันที่ 14 ตุลาคม 2516 ดังนั้น นิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาจึงสนใจการมีส่วนร่วมทางการเมืองค่อนข้างน้อย

การที่จะให้นิสิตมีการรับฟังข่าวสารการเมืองที่เพิ่มมากขึ้น ทางมหาวิทยาลัยจะต้องพัฒนาหลักสูตรให้นิสิตทุกคนต้องเรียนเพิ่มวิชาบังคับ คือวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับรัฐศาสตร์ และวิชาการเมืองการปกครองของไทย เพื่อให้ให้นิสิตทุกคนได้มีความรู้และความเข้าใจในการปกครองระบอบประชาธิปไตยมากขึ้น จะได้เป็นกำลังในการปกครองระบอบประชาธิปไตย เพื่อนำไปปฏิรูปการเมืองของประเทศไทยให้ดีขึ้น นอกจากการปฏิรูปหลักสูตรในการเรียนการสอนแล้ว อาจารย์ผู้สอนก็ต้องปฏิรูปการเรียนการสอนให้นิสิตเป็นศูนย์กลางการเรียน การสอน อาจารย์ลดบทบาทลงเป็นเพียงผู้กำกับไม่ใช่เป็นผู้แสดง และมีการบริหารจัดการทางด้านสื่อสารการเมืองให้มีมากขึ้น เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น

2.2 การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง

จากการศึกษาวิจัย พบว่า นิสิตส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย ด้านการออกเสียงเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกฤติชัย เพ็ญศิริ เรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตคลองเตยต่อการ

ปกครองท้องถิ่นในรูปแบบกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างไปใช้สิทธิในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่า กทม. มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 ซึ่งอยู่ในระดับมาก (สถิติฯ เพ็ญศิริ 2548 : 63) และสอดคล้องกับงานวิจัยของของ พิศवास ยุติธรรมดำรง เรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของครูโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพบว่า ครูที่มีอายุต่ำกว่า 41 ปี มีการติดตามข่าวสารทางการเมืองด้วยความสนใจ คิดเป็นร้อยละ 100 (พิศवास ยุติธรรมดำรง 2549 : 36) และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของจิตติ เอกธรรมจิต พบว่า นิสิตรระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ส่วนใหญ่มีระดับของการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย ด้านการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.90 ซึ่งอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย (จิตติ เอกธรรมจิต 2545 : 56)

เมื่อแยกตามเพศพบว่า เคยไปลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) สมาชิกวุฒิสภา (สว.) เพศชาย เคยทุกครั้ง มากที่สุด จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 64.5 เคยไปลงคะแนนสมาชิกสภาท้องถิ่น อบต. อบจ. เทศบาล กทม. และ เมืองพัทยา เพศหญิงเคยทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 43.9 การตรวจสอบรายชื่อก่อนรับเลือกตั้งที่ทางการเตรียมไว้ เพศชาย เคยทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 51.5 ศึกษาประวัติของผู้สมัครก่อนตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง เพศหญิงเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 และการลงคะแนนเสียงทุกครั้งเคยตั้งความหวังไว้ว่าจะได้ผู้แทนที่ดี เพศหญิงเคยทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 55.2

การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งเมื่อแยกตามเพศอาจสรุปได้ว่าเพศชายไม่ออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิก การตรวจสอบรายชื่อก่อนวันเลือกตั้งที่ทางการเตรียมไว้ เพศชาย มากที่สุด ส่วนการออกเสียงลงคะแนนสมาชิกสภาท้องถิ่น อบต. อบจ. เทศบาล กทม. และเมืองพัทยา และการลงคะแนนเสียงทุกครั้งเคยตั้งความหวังไว้ว่าจะได้ผู้แทนที่ดี เพศหญิงมากที่สุด ซึ่งอาจเป็นว่า เพศชายมองการเมืองในระยะยาว หวังให้นักการเมืองมาแก้ปัญหาในภาพรวมทั้งประเทศ ส่วนเพศหญิงอาจมองว่าให้นักการเมืองมาแก้ปัญหาในระดับท้องถิ่นก่อน และหวังที่จะได้คนมาปกครองบ้านเมือง

เมื่อแยกตามคณะที่ศึกษาพบว่า เคยไปลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) และสมาชิกวุฒิสภา (สว.) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เคยทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 73.7 เคยไปลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น อบต. อบจ. เทศบาล กทม. และเมืองพัทยา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เคยทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 46.8 การตรวจสอบรายชื่อก่อนวันเลือกตั้งที่ทางการเตรียมไว้ คณะครุศาสตร์ เคยทุกครั้ง มากที่สุด จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 52.2 ศึกษาประวัติของผู้สมัครก่อนตัดสินใจลงคะแนนเลือกตั้ง คณะวิทยาการจัดการ เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 และการลงคะแนนเสียงทุกครั้ง เคยตั้ง

ความหวังว่าจะได้ผู้แทนที่ดี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เคยทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 57.0

การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง เมื่อแยกตามคณะที่ศึกษา อาจสรุปได้ว่า เคยไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส. และสมาชิกวุฒิสภา (สว.) การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งเคยตั้งความหวังว่าจะได้ผู้แทนที่ดี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มากที่สุด อาจเป็นว่า คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เป็นคณะที่ศึกษาสายสังคม ซึ่งเกี่ยวข้องกับวิชาการเมือง จึงมีความสนใจการเมืองมากกว่าคณะอื่น ๆ

เมื่อแยกตามอายุพบว่า เคยไปลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) และสมาชิกวุฒิสภา (สว.) อายุ 23 ปีขึ้นไป ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 85.7 เคยไปลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น อบต. อบจ. เทศบาล กทม. และเมืองพัทยา อายุ 23 ปีขึ้นไป เคยทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 57.1 ตรวจสอบรายชื่อก่อนวันเลือกตั้งที่ทางการเตรียมไว้ อายุ 23 ปีขึ้นไป เคยทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 71.4 ศึกษาประวัติของผู้สมัครก่อนตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง อายุ 20-23 ปี เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 36.8 การลงคะแนนเสียงทุกครั้งเคยตั้งความหวังไว้ว่าจะได้ผู้แทนที่ดี อายุ 23 ปี ขึ้นไป เคยทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 57.1

การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งเมื่อแยกตามอายุพบว่า เคยไปลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) สมาชิกวุฒิสภา (สว.) และสมาชิกสภาท้องถิ่น อบต. อบจ. เทศบาล กทม. และเมืองพัทยา อายุ 23 ปีขึ้นไปมีมากที่สุด อาจเป็นเพราะ อายุ 23 ปีขึ้นไปบรรลุนิติภาวะและเป็นผู้ใหญ่มีความรู้สึกรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้น

เมื่อแยกตามภูมิภาคพบว่า พบว่า เคยไปลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) สมาชิกวุฒิสภา (สว.) ภาคเหนือเคยทุกครั้ง มากที่สุด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 76.7 เคยไปลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น อบต. อบจ. เทศบาล กทม. และเมืองพัทยา ภาคใต้ทุกครั้ง มากที่สุด จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 58.5 ตรวจสอบบัญชีรายชื่อก่อนวันเลือกตั้งที่ทางการเตรียมไว้ ภาคตะวันออกเคยทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 72.7 ฟังการปราศรัยของผู้สมัครก่อนการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งภาคกลาง เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 39.6 และการลงคะแนนเสียงทุกครั้งเคยตั้งความหวังไว้ว่าจะได้ผู้แทนที่ดี ภาคใต้เคยทุกครั้ง มากที่สุด จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 69.8

การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งเมื่อแยกตามภูมิภาค อาจสรุปได้ว่า เคยไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) และสมาชิกวุฒิสภา (สว.) ภาคเหนือมีมากที่สุด การเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น อบต. อบจ. เทศบาล กทม. และเมืองพัทยา การตั้งความหวังไว้ว่าจะได้ผู้

แทนที่ดีภาคได้มีมากที่สุด อาจเป็นว่าภาคเหนือและภาคใต้มีความสนใจทางการเมืองมากเพราะอาจปัจจัยภายในสังคมคอยกระตุ้นให้สนใจการเมือง

เมื่อแยกตามอาชีพบิดามารดา พบว่า เคยไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) สมาชิกวุฒิสภา (สว.) อาชีพเกษตรกรรมเคยทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 เคยไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น อบต. อบจ. เทศบาล กทม. และเมืองพัทยา อาชีพเกษตรกรรมเคยทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 57.3 ตรวจสอบบัญชีรายชื่อก่อนวันเลือกตั้งที่ทางการเมืองเตรียมไว้ อาชีพรัฐวิสาหกิจเคยทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 57.3 ศึกษาการปราศรัยของผู้สมัครก่อนตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง อาชีพอื่น ๆ เคยเกือบทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 43.6 และการออกเสียงทุกครั้งเคยตั้งความหวังว่าจะได้ผู้แทนที่ดีอาชีพเกษตรกรรม เคยทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 65.6

การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งเมื่อแยกตามอาชีพบิดามารดา อาจสรุปได้ว่า เคยไปลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) สมาชิกวุฒิสภา (สว.) สมาชิกสภาท้องถิ่น อบต. อบจ. เทศบาล กทม. และเมืองพัทยา นิสิตที่มีบิดามารดาประกอบอาชีพเกษตรกรรมมีมากที่สุด อาจเป็นเพราะอาชีพเกษตรกรรมเป็นประชาชนในระดับล่าง จะมีความสนใจการเมืองตามที่ทางการเมืองหรือผู้นำท้องถิ่นเชิญชวน

เมื่อแยกตามประเภทของสื่อพบว่า เคยไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) และสมาชิกวุฒิสภา (สว.) สื่อประเภทวิทยุ ได้รับความนิยมนมากที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 77.8 เคยไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น อบต. อบจ. เทศบาล กทม. และเมืองพัทยา สื่อประเภทหนังสือพิมพ์ ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80 ตรวจสอบบัญชีรายชื่อก่อนวันรับเลือกตั้งที่ทางการเมืองเตรียมไว้ สื่อประเภทวิทยุ เคยทุกครั้ง มากที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 88.9 ศึกษาการปราศรัยหาเสียงของผู้สมัครก่อนการตัดสินใจลงคะแนนเลือกตั้ง สื่อประเภทหนังสือพิมพ์ ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 และการลงคะแนนเสียงทุกครั้ง เคยตั้งความหวังไว้ว่าจะได้ผู้แทนที่ดี สื่อประเภทหนังสือพิมพ์ เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80.0

การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งเมื่อแยกตามประเภทการสื่อสาร อาจสรุปได้ว่า เคยไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) สมาชิกวุฒิสภา (สว.) สื่อประเภทวิทยุได้รับความสนใจมากที่สุด เคยไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น อบต. อบจ. เทศบาล กทม. และเมืองพัทยา การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งทุกครั้งเคยตั้งความหวังไว้ว่าจะได้ผู้แทนที่ดี สื่อประเภทหนังสือพิมพ์ได้รับความสนใจมากที่สุด เพราะสื่อประเภทวิทยุและหนังสือพิมพ์ที่อยู่ใกล้ตัวมากที่สุดสามารถรับรู้และเข้าใจได้ง่าย

จากงานวิจัยที่กล่าวมา การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งมีความแตกต่างกันอยู่บ้าง อาจเป็นเพราะว่านิสิตส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามมีภูมิลำเนาอยู่ในส่วนกลาง ซึ่งมีการสื่อสารทางการเมืองค่อนข้างมาก ประกอบกับมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มีแหล่งการสื่อสารทางการเมืองค่อนข้างมาก จึงทำให้นิสิตได้รับความรู้ ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบอบประชาธิปไตย ค่อนข้างดี ประกอบกับนิสิตส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลางผู้ปกครองมีการศึกษาค่อนข้างดี และได้ปลูกฝังกลมกล่อมเกล้าให้ผู้อยู่ใต้ปกครองให้มีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองค่อนข้างดี และมีการเข้าถึงสื่อสารทางการเมือง ค่อนข้างมาก ดังนั้น นิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคกลางจึงมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบอบประชาธิปไตย โดยการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งอยู่ในระดับมาก

การที่จะให้นิสิตมีการไปออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งมาก นอกจากปฏิรูปหลักสูตรให้มีวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับรัฐศาสตร์และวิชาการเมืองการปกครองของไทย และปฏิรูปการสอนโดยใช้นิสิตเป็นศูนย์กลาง อาจารย์เป็นเพียงผู้กำกับแล้ว มหาวิทยาลัยจะต้องจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการเมืองและประโยชน์สาธารณะให้มากขึ้น

2.3 การชักชวนให้ผู้อื่นสนทนากองการเมือง

จากการศึกษาวิจัย พบว่า นิสิตส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบอบประชาธิปไตย ด้านการชักชวนให้ผู้อื่นสนทนากองเมืองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกฤติชัย เพ็ญศิริ เรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตคลองเตยต่อการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มตัวอย่าง การมีส่วนร่วมทางการเมือง ด้านการชักชวนให้ผู้อื่นสนทนาทางการเมือง พบว่าเคยมีการพูดคุยหรือถกเถียงกับคนรู้จักในเรื่องเดียวกันกับ ประเด็นทางการเมืองระดับเขต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.63 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง (กฤติชัย เพ็ญศิริ 2548 : 65) และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของจิตติ เอกธรรมจิต พบว่า นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ส่วนใหญ่มีระดับของการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบอบประชาธิปไตย ด้านการชักชวนให้ผู้อื่นสนทนากองเมือง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.72 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำ (จิตติ เอกธรรมจิต 2545 : 56) และและสอดคล้องกับงานวิจัยของของ พิศวาส ยุติธรรมดำรง เรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของครูโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพบว่า ครูที่มีอายุต่ำกว่า 41 ปี สนใจชักชวนให้ผู้อื่นไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง คิดเป็นร้อยละ 56 (พิศวาส ยุติธรรมดำรง 2549 : 36) ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อแยกตามเพศ พบว่า การพูดคุยสนทนาเกี่ยวกับประเด็นการเมืองที่อยู่ในความสนใจเพศหญิงเคยบางครั้งมากที่สุดจำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 58.7 การพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมืองกับเพื่อนหรือคนรู้จัก เพศชายเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 61.5 การพูดคุยกับเพื่อนหรือคนรู้จักเพื่อสร้างความเข้าใจกับการเมืองในระบบอบประชาธิปไตย เพศหญิงเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 62.3 การนำข่าวสารทางการเมืองมาบอกเล่าให้เพื่อน

คนรู้จักฟัง เพศชายเคยบางครั้งมากที่สุดจำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 57.4 และการเคยสนทนา การเมืองกับเพื่อนหรือคนรู้จักเพื่อให้สนใจการเมือง เพศหญิงเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 137 คน คิด เป็นร้อยละ 61.4

การชักชวนให้ผู้อื่นสนทนาการเมืองเพื่อแยกตามเพศ อาจสรุปได้ว่า การชักชวนให้ผู้อื่น สนทนาการเมืองเคยบางครั้งมากที่สุด เพศหญิงมากกว่าเพศชาย ซึ่งอาจจะไม่สอดคล้องกับสังคมไทย ที่ เพศชายมีความสนใจมากกว่าเพศหญิง

เมื่อแยกตามคณะที่ศึกษา พบว่า การพูดคุยสนทนาเกี่ยวกับประเด็นทางการเมืองที่อยู่ใน ความสนใจ คณะครุศาสตร์เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 70.0 การพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมืองกับเพื่อนหรือคนรู้จัก คณะครุศาสตร์เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 72.5 การเคยพูดคุยกับเพื่อนหรือคนรู้จักเพื่อสร้างความเข้าใจกับการเมืองใน ระบอบประชาธิปไตย คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 51 คน การนำ ข่าวสารทางการเมืองมาบอกเล่าให้เพื่อน หรือคนรู้จักฟัง คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเคยบางครั้ง มากที่สุด จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 65.0 การเคยสนทนาทางการเมืองกับเพื่อนหรือคนรู้จัก เพื่อให้ สนใจการเมือง คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 67.1

การชักชวนให้ผู้อื่นสนทนาการเมือง เพื่อแยกตามคณะที่ศึกษา อาจสรุปได้ว่า คณะ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเคยบางครั้งมากที่สุด มากกว่าคณะอื่นๆ อาจเป็นเพราะว่าคณะ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นคณะที่ศึกษาทางด้านสังคมศาสตร์น้อยจึงสนใจการเมืองจากปัจจัย ภายนอกมาก

เมื่อแยกตามอายุ พบว่า การพูดคุยสนทนาเกี่ยวกับประเด็นทางการเมืองที่อยู่ในความ สนใจ อายุ 23 ปีขึ้นไปเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 57.1 การพูดคุยแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นทางการเมืองกับเพื่อนหรือคนรู้จัก อายุ 18.-20 ปีเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 133 คน คิด เป็นร้อยละ 61.9 การเคยพูดคุยกับเพื่อนหรือคนรู้จัก เพื่อสร้างความสนใจกับการเมืองในระบอบ ประชาธิปไตย อายุ 18-20 ปี เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 61.4 การนำข่าวสาร ทางการเมืองมาบอกเล่าให้เพื่อนหรือคนรู้จักฟัง อายุ 18-20 ปี เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 90 คน คิด เป็นร้อยละ 55.2 และเคยสนทนาการเมืองกับเพื่อนหรือคนรู้จักเพื่อให้สนใจการเมือง อายุ 18-20 ปี เคย บางครั้งมากที่สุด จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 59.1

การชักชวนผู้อื่นสนทนาการเมืองเมื่อแยกตาม อายุ อาจสรุปได้ว่า อายุ 18-20 ปีเคย บางครั้งมากที่สุด อาจเป็นช่วงวันรุ่นจึงสนใจการเมือง อยากรู้ อยากเห็นการเมืองที่เป็นปัจจัยภายนอก มากกว่านิสัย อายุประเภทอื่น

เมื่อแยกตามภูมิฐานะเดิมพบว่า การพูดคุยสนทนาเกี่ยวกับประเด็นทางการเมืองที่อยู่ในความสนใจ ภาคตะวันตกเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80.0 การพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมืองกับเพื่อนหรือคนรู้จักภาคตะวันออกเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 72.7 การเคยพูดคุยกับเพื่อนหรือคนรู้จักเพื่อสร้างความเข้าใจกับการเมืองในระบบประชาธิปไตย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 การนำข่าวสารการเมืองมาบอกเล่าให้เพื่อนหรือคนรู้จักฟังภาคใต้เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 60.4 และเคยสนทนากันทางการเมืองกับเพื่อนหรือคนรู้จัก เพื่อให้สนใจการเมือง ภาคใต้เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 74.4

การชักชวนผู้อื่นสนทนากันทางการเมือง แยกตามภูมิฐานะเดิม อาจสรุปได้ว่า ภาคใต้เคยบางครั้งมากที่สุด อาจเป็นเพราะว่าภาคใต้เป็นผู้มีการศึกษาดี ประชาชนก็มีฐานะอยู่ในระดับกลาง และได้รับปัจจัยจากภายนอกในและภายนอกสังคมด้วย จึงทำให้นิสิตที่มีภูมิฐานะเดิมอยู่ในภาคใต้สนใจทางการเมืองมากกว่าในภาคอื่น

เมื่อแยกตามอาชีพบิดามารดา พบว่า การพูดคุยสนทนาเกี่ยวกับประเด็นทางการเมืองที่อยู่ในความสนใจ อาชีพเกษตรเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 การพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมืองกับเพื่อนหรือคนรู้จัก อาชีพเกษตรกรรมเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 การเคยพูดคุยกับเพื่อนหรือคนรู้จัก เพื่อสร้างความเข้าใจกับการเมืองในระบบประชาธิปไตย อาชีพเอกชนเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 76.0 การนำข่าวสารทางการเมืองมาบอกเล่าให้เพื่อนหรือคนรู้จักฟัง อาชีพเกษตรกรรมเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 และการสนทนากันทางการเมืองกับเพื่อนหรือคนรู้จัก เพื่อให้มีความสนใจทางการเมือง อาชีพเกษตรกรรมเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7

การชักชวนให้ผู้อื่นสนทนาทางการเมืองแยกตามอาชีพบิดามารดา อาจสรุปได้ว่า อาชีพเกษตรกรรมเคยบางครั้งมากที่สุด อาจเป็นเพราะว่าอาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพที่คนมีความรู้มีฐานะค่อนข้างยากจน และเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ ต้องการให้วิถีชีวิตของตนเองดีขึ้น จึงหวังฟังการเมือง

เมื่อแยกตามประเภทสื่อสาร พบว่า วิद्यุ และอินเทอร์เน็ตเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 6 คน และ 4 คน ตามลำดับคิดเป็นร้อยละ 66.7 การพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมืองกับเพื่อนหรือคนรู้จัก หนังสือพิมพ์เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80 การเคยพูดคุยกับเพื่อนหรือคนรู้จัก เพื่อสร้างความเข้าใจกับการเมืองในระบบประชาธิปไตย วิद्यุเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 77.8 การนำข่าวสารทางการเมืองมาบอกเล่าให้เพื่อนหรือคนรู้จักฟัง หนังสือพิมพ์

เคยบางครั้งมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80 และเคยสนทนากันกับเพื่อนหรือคนรู้จักเพื่อให้ความสนใจทางการเมือง หนังสือพิมพ์เคยบางครั้งมากที่สุดจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7

การชักชวนให้ผู้อื่นสนทนากันแยกตามประเภทสื่อสารแล้วอาจสรุปได้ว่า การที่นิสิตชักชวนให้ผู้อื่นสนทนาทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย โดยให้ข้อมูลจากหนังสือพิมพ์เคยบางครั้งมากที่สุด มีอยู่แพร่หลายทั้งที่บ้านและมหาวิทยาลัย ดังนั้นจึงรู้ข่าวสารทางการเมืองจากสื่อประเภทหนังสือพิมพ์ค่อนข้างมาก

จากงานวิจัยที่กล่าวมา การชักชวนให้ผู้อื่นสนทนากันการเมือง อยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะว่านิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาส่วนใหญ่อายุน้อย เวลาสนใจทางการเมืองจึงมีน้อย และมุ่งที่จะศึกษาให้จบการศึกษาเร็วๆ เพื่อที่จะได้ไปประกอบอาชีพ ประกอบการเมืองไทยภายนอกมหาวิทยาลัยไม่ค่อยมีแรงจูงใจให้เข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง เพราะการเมืองที่มีอยู่ก็ค่อนข้างเป็นประชาธิปไตย

การที่จะให้นิสิตมีการชักชวนให้ผู้อื่นสนทนากันการเมือง จะต้องสอนให้นิสิตได้มีความรู้และความเข้าใจในการเมืองอย่างลึกซึ้ง และการเรียนการสอนของอาจารย์จะต้องให้นิสิตมีบทบาทมากขึ้น คือเป็นตัวแสดง อาจารย์เป็นเพียงผู้กำกับเพื่อสร้างความคุ้นเคยให้นิสิต เมื่อจบการศึกษาไปแล้วจะได้นำไปใช้พัฒนาประชาธิปไตยต่อไป

2.4 การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง

จากการศึกษาวิจัย พบว่า นิสิตส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย ด้านการชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกฤติชัย เพ็ญศิริ เรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตคลองเตยต่อการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างเคยชักชวนให้ผู้อื่นไปลงคะแนนเสียงไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่า กทม. มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.78 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง (กฤติชัย เพ็ญศิริ 2548 : 64) และ ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยสิทธิ์ ภูวภิรมย์ขวัญ เรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของคณะกรรมการชุมชนในการบริหารกรุงเทพมหานคร พบว่า กรรมการชุมชนมีส่วนร่วมทางการเมืองด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้งในท้องถิ่น ข้อที่มีส่วนร่วมทางการเมืองที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การให้การสนับสนุนให้ประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ส.ก., ส.ข. มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 (ชัยสิทธิ์ ภูวภิรมย์ขวัญ 2547 : 73)

เมื่อแยกตามเพศ พบว่า การชักชวนเพื่อนหรือคนรู้จักไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง เพศหญิงเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 37.7 การชักชวนสมาชิกในครอบครัวไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง เพศหญิงเคยทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 47.1 การร่วมรณรงค์ให้ประชาชนไปเลือกตั้ง เพศหญิงเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 43.5 การชักชวน

ผู้อื่นไปตรวจสอบรายชื่อที่หน่วยเลือกตั้งก่อนลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง เพศหญิงเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 39.1 และก่อนเลือกตั้งเคยประชาสัมพันธ์จัดตั้งชมรม ชุมนุมเพื่อเผยแพร่ ประชาธิปไตย เพศหญิงไม่เคยมากที่สุด จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 52.5

การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้งเมื่อแยกตามเพศ อาจสรุปได้ว่า เพศหญิงเคยทุก ครั้งมากที่สุด อาจเป็น ว่าเพศหญิงได้มองเห็นประโยชน์ทางการเมือง ที่จะนำมาร่วมวิถีชีวิตของตนเอง และสังคมได้มากกว่าเพศชาย

เมื่อแยกตามคณะที่ศึกษา พบว่า การชักชวนเพื่อนหรือคนรู้จักไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 46.1 การ ชักชวนสมาชิกในครอบครัวไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เคยทุกครั้ง มากที่สุด จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 51.6 การร่วมรณรงค์ให้ประชาชนไปเลือกตั้ง คณะวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 48.7 เคยชักชวนผู้อื่นไปตรวจสอบ รายชื่อที่หน่วยเลือกตั้ง เช่นลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง คณะวิทยาการเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 43.3 และก่อนการเลือกเคยร่วมประชาสัมพันธ์ ชมรม ชุมนุม เพื่อเผยแพร่ประชาธิปไตย คณะครุศาสตร์ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0

การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้งแยกตามคณะที่ศึกษา อาจสรุปได้ว่า คณะ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เคยบางครั้งมากที่สุด อาจเป็นว่า คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้มีส่วน ร่วมการศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการเมืองภายในมหาวิทยาลัยน้อย จึงได้สนใจการเมืองภายนอก มหาวิทยาลัยมากขึ้นมาทดแทน

เมื่อแยกตามอายุ พบว่า การชักชวนเพื่อนหรือคนรู้จักไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง อายุ 23 ปี ขึ้นไปเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 42.9 การชักชวนให้สมาชิกในครอบครัวไป ลงคะแนนออกเสียงเลือกตั้ง อายุ 23 ปี ขึ้นไปเคยมากที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 57.1 การร่วม รณรงค์ให้ประชาชนไปเลือกตั้ง อายุ 21-23 ปี เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 44.8 การชักชวนผู้อื่นไปตรวจสอบรายชื่อที่หน่วยเลือกตั้งก่อนลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง อายุ 23 ปีขึ้นไปเคย บางครั้งมากที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 42.9 และก่อนเลือกตั้งมากที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อย ละ 42.9 และก่อนเลือกตั้งเคยร่วมประชาสัมพันธ์จัดตั้งชมรม ชุมนุม เพื่อเผยแพร่ความเข้าใจ ประชาธิปไตย อายุ 18-20 ปีไม่เคยมากที่สุด จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 51.6

การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้งแยกตามอายุ อาจสรุปได้ว่า อายุ 23 ปีขึ้นไปเคย บางครั้งมากที่สุด อาจเป็นว่า อายุ 23 ปีขึ้นไปเพิ่มบุคคลที่เป็นผู้ใหญ่ บรรลุนิติภาวะแล้วซึ่งทำอะไรได้ ด้วยตนเองและได้มองการเมืองเป็นเรื่องสำคัญคือถ้าการเมืองดีประเทศก็เจริญ เป็นต้น

เมื่อแยกตามภูมิลำเนาเดิม การชักชวนเพื่อนหรือคนรู้จักไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ภาคตะวันตกเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 การชักชวนสมาชิกในครอบครัวไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งภายใต้เคยทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 56.6 การร่วมมรดงค์หรือประชาสัมพันธิให้ประชาชนไปออกเสียงเลือกตั้ง ภาคตะวันออกเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 54.5 การชักชวนผู้อื่นไปตรวจสอบรายชื่อที่หน่วยเลือกตั้งก่อนออกเสียงลงคะแนน ภาคตะวันออกเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 54.5 และก่อนเลือกตั้งเคยร่วมประชาสัมพันธิจัดตั้งชมรม ชุมชน เพื่อเผยแพร่ประชาธิปไตย ภาคกลางไม่เคยมากที่สุด จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 50.7

การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้งแยกตามภูมิลำเนา อาจสรุปได้ว่า ภาคตะวันออกเคยบางครั้งมากที่สุด อาจพบว่า ภาคตะวันออกเป็นผู้มีการศึกษาดีและมีอาชีพทางการเกษตรมาก ทางด้านพืชสวน พืชสวน ส่วนราคไม่ค่อยดี จนสนใจการเมือง เพื่อที่จะให้การเมืองมาช่วยแก้ปัญหาให้

เมื่อแยกตามอาชีพบิดามารดา พบว่า การชักชวนเพื่อ หรือคนรู้จักไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง อาชีพทำงานเอกชนเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 48.0 การชักชวนสมาชิกในครอบครัวไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง อาชีพรัฐวิสาหกิจเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 57.1 การร่วมมรดงค์ หรือประชาสัมพันธิให้ประชาชนไปออกเสียงเลือกตั้ง อาชีพราชการเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3 การชักชวนผู้อื่นไปตรวจสอบรายชื่อที่หน่วยเลือกตั้งก่อนออกเสียงลงคะแนน อาชีพทำงานเอกชนเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 44.0 และก่อนเลือกตั้งเคยร่วมประชาสัมพันธิจัดตั้งชมรม ชุมชน เพื่อเผยแพร่ประชาธิปไตย อาชีพทำงานเอกชนไม่เคยมากที่สุด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 52.0

การชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้งแยกตามอาชีพบิดามารดา อาจสรุปได้ว่า อาชีพรับราชการ มีความสนใจทางการเมือง มีการชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง เพราะข้าราชการเป็นผู้มีการศึกษาดี บุคคลหลายคนก็จะเลียนแบบ และที่ด้านก็มีประเภทสื่อสารทางการเมืองครบถ้วน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ เป็นต้น ก็ติดตามทางการเมืองด้วยสื่อสารเหล่านี้

เมื่อแยกตามประเภทสื่อสาร พบว่า การชักชวนเพื่อนหรือคนรู้จักไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง หนังสือพิมพ์เคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0 การชักชวนสมาชิกในครอบครัวไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง คนรู้จักและในครอบครัวเคยทุกครั้ง และเคยเกือบทุกครั้งมากที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 การร่วมมรดงค์ หรือประชาสัมพันธิให้ประชาชนไปออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง อินเทอร์เน็ตเคยบางครั้งมากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 การชักชวนผู้อื่นไปตรวจสอบรายชื่อที่หน่วยเลือกตั้งก่อนออกเสียงลงคะแนน หนังสือพิมพ์ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 3 คนคิดเป็นร้อย

ละ 60.0 และก่อนการเลือกตั้งเคยร่วมประชาสัมพันธจัดตั้งชมรม ชุมชน เพื่อเผยแพร่ประชาธิปไตย หนังสือพิมพ์ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80.0

การชักชวนผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้งแยกตามประเภทสื่อสาร อาจสรุปได้ว่า นิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยใช้หนังสือพิมพ์เป็นสื่อสารทางการเมือง ในการชักชวนผู้อื่นออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง แต่ได้ใช้วิทยุและโทรทัศน์ ตามสำคัญอยู่บ้างเพราะวิทยุ โทรทัศน์ เป็นสื่อที่ใกล้ตัวและมีอยู่ทุกบ้าน

จากงานวิจัยที่กล่าวมา การชักชวนให้ผู้อื่นสนทนากองการเมือง อยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะว่ายังมีอายุน้อยมีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองก็ยังไม่มาก ประกอบก็ต้องศึกษาในวิชาที่ศึกษาให้จบโดยเร็ว เพื่อนำไปประกอบอาชีพต่อไป ดังนั้นการที่จะชักชวนให้ผู้อื่นสนทนาทางการเมืองจึงมีไม่บ่อยมาก

การที่จะให้นิสิตชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้งในระดับมากขึ้นนั้น มหาวิทยาลัยจะต้องมีกิจกรรมส่งเสริมในเรื่องการเมืองการปกครองให้แก่ นิสิตในทุกคณะวิชาตลอดปี เช่น การสัมมนาและการอภิปรายทางการเมือง เป็นต้นซึ่งจะทำให้ นิสิตมีระดับการชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้งที่สูงขึ้น

2.5 การช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง

จากการศึกษาวิจัย พบว่า นิสิตส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบอบประชาธิปไตย ด้านการช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.27 ซึ่งอยู่ในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจิตติ เอกธรรมจิต พบว่า นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ส่วนใหญ่มีระดับของการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบอบประชาธิปไตย ด้านการช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งหาเสียง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.14 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำ (จิตติ เอกธรรมจิต 2545 : 57) และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของกฤติชัย เพ็ญศิริ เรื่องการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตคลองเตยต่อการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มตัวอย่าง การมีส่วนร่วมทางการเมือง ด้านการช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง พบว่าเคยช่วยทางราชการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.70 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง (กฤติชัย เพ็ญศิริ 2548 : 65) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิศวาส ยุติธรรมดำรง เรื่องการมีส่วนร่วมทางการเมืองของครูโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพบว่า รูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของครู ด้านการโฆษณาหาเสียงด้วยความสมัครใจ คิดเป็นร้อยละ 3.45 (พิศวาส ยุติธรรมดำรง 2549 : 33) ซึ่งอยู่ในระดับน้อย

เมื่อแยกตามเพศพบว่า เคยช่วยหาเสียงให้กับผู้สมัครรับเลือกตั้ง เพศหญิงไม่เคยมากที่สุด จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 70.4 เคยทำกิจกรรมร่วมกับหัวคะแนนเพื่อช่วยให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง เพศหญิงไม่เคยมากที่สุด จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 73.1 เคยช่วยผู้สมัครโฆษณาหาเสียง

ประชาสัมพันธิให้กับผู้อื่นได้รับการเลือกตั้ง เพศหญิง ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 73.1 เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งหาเสียง เช่น การแจกแผ่นพับ ใบปลิว ตีตประกาศ เพศหญิงไม่เคยมากที่สุด จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 73.5 และเคยเป็นสมาชิกกลุ่มผู้นำในการช่วยผู้สมัครลงเลือกตั้งหาเสียงผ่านชุมชน เพศหญิงไม่เคยมากที่สุด จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 78.5

การช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งแยกตามเพศ อาจสรุปได้ว่า เพศหญิงไม่ค่อยได้มีส่วนร่วมทางการเมืองในการช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับการเลือกตั้ง อาจเป็นว่านิสัยอายุน้อยอยู่ และกำลังศึกษาอยู่ ไม่ค่อยมีเวลาที่จะไปช่วยผู้สมัครหาเสียงเลือกตั้งก็ได้

เมื่อแยกตามคณะที่ศึกษาพบว่า เคยช่วยหาเสียงให้กับผู้สมัครรับเลือกตั้ง คณะครุศาสตร์ ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 77.5 เคยทำกิจกรรมร่วมกับหัวคะแนนเพื่อช่วยให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง คณะครุศาสตร์ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 82.5 เคยช่วยผู้สมัครโฆษณาหาเสียงประชาสัมพันธิให้กับผู้อื่นได้รับการเลือกตั้ง คณะครุศาสตร์ ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 82.5 เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งหาเสียง เช่น การแจกแผ่นพับ ใบปลิว ตีตประกาศ คณะครุศาสตร์ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 77.5 และเคยเป็นสมาชิกกลุ่มผู้นำในการช่วยผู้สมัครลงเลือกตั้งหาเสียงผ่านชุมชน คณะครุศาสตร์ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 82.5

การช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งแยกตามคณะที่ศึกษา อาจสรุปได้ว่า การช่วยหาเสียงให้กับผู้รับการเลือกตั้ง การทำกิจกรรมร่วมกับหัวคะแนนเพื่อให้ได้รับการเลือกตั้ง การช่วยโฆษณาหาเสียงประชาสัมพันธิให้ผู้สมัครรับการเลือกตั้ง การช่วยผู้สมัครรับการเลือกตั้งแจกแผ่นพับ ใบปลิว ตีตประกาศ และเป็นสมาชิกกลุ่มผู้นำในการช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งผ่านชุมชน คณะครุศาสตร์ ไม่เคยมากที่สุด อาจเป็นเพราะคณะครุศาสตร์ มีการศึกษาทางด้านการเมืองน้อย ไม่ค่อยได้สนใจบริบท ตามความเป็นจริงในสังคมมากนัก

เมื่อแยกตามอายุพบว่า เคยช่วยหาเสียงให้กับผู้สมัครรับเลือกตั้ง อายุระหว่าง 18-20 ปีไม่เคยมากที่สุด จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 66.0 เคยทำกิจกรรมร่วมกับหัวคะแนนเพื่อช่วยให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง อายุระหว่าง 18-20 ปีไม่เคยมากที่สุด จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 70.2 เคยช่วยผู้สมัครโฆษณาหาเสียงประชาสัมพันธิให้กับผู้อื่นได้รับการเลือกตั้ง อายุระหว่าง 21-23 ปีไม่เคยมากที่สุด จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 67.5 เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งหาเสียง เช่น การแจกแผ่นพับ ใบปลิว ตีตประกาศ อายุระหว่าง 18-20 ปีไม่เคยมากที่สุด จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 67.9 และเคยเป็นสมาชิกกลุ่มผู้นำในการช่วยผู้สมัครลงเลือกตั้งหาเสียงผ่านชุมชน อายุระหว่าง 18-20 ปีไม่เคยมากที่สุด จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 74.4

การช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งแยกตามอายุ อาจสรุปได้ว่า การช่วยหาเสียงให้กับผู้รับการเลือกตั้ง การทำกิจกรรมร่วมกับหัวคะแนนเพื่อให้ได้รับการเลือกตั้ง การช่วยโฆษณหาเสียงประชาสัมพันธ์ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง การช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งแจกแผ่นพับ ใบปลิว ตีตประกาศ และเป็นสมาชิกกลุ่มผู้นำในการช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งผ่านชุมชน อายุระหว่าง 18-20 ปีไม่เคยมากที่สุด และเคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งโฆษณหาเสียง ประชาสัมพันธ์ให้กับผู้อื่นได้รับการเลือกตั้ง อายุระหว่าง 21-23 ปี ไม่เคยมากที่สุด อาจเป็นเพราะว่าการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองในระดับเล็ก ๆ นิสิตไม่ค่อยสนใจ เพราะยุ่งน้อยและไม่ค่อยมีเวลา โดยเฉพาะการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยก็หนักอยู่แล้ว

เมื่อแยกตามภูมิภาคเดิพบพบว่า เคยช่วยหาเสียงให้กับผู้สมัครรับเลือกตั้ง ภาคตะวันตกไม่เคยมากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80.0 เคยทำกิจกรรมร่วมกับหัวคะแนนเพื่อช่วยให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง ภาคเหนือไม่เคยมากที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 82.4 เคยช่วยผู้สมัครโฆษณหาเสียงประชาสัมพันธ์ให้กับผู้อื่นได้รับการเลือกตั้ง ภาคตะวันตกไม่เคยมากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0 เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งหาเสียง เช่น การแจกแผ่นพับ ใบปลิว ตีตประกาศ ภาคตะวันตกไม่เคยมากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80.0 และเคยเป็นสมาชิกกลุ่มผู้นำในการช่วยผู้สมัครลงเลือกตั้งหาเสียงผ่านชุมชน ภาคตะวันตกไม่เคยมากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0

การช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งแยกตามภูมิภาคเดิอาจสรุปได้ว่า การช่วยหาเสียงให้กับผู้รับการเลือกตั้ง การทำกิจกรรมร่วมกับหัวคะแนนเพื่อให้ได้รับการเลือกตั้ง การช่วยโฆษณหาเสียงประชาสัมพันธ์ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง การช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งแจกแผ่นพับ ใบปลิว ตีตประกาศ และเป็นสมาชิกกลุ่มผู้นำในการช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งผ่านชุมชน ภาคตะวันตกไม่เคยมากที่สุด หมายความว่า นิสิตที่มีภูมิภาคเดิในภาคตะวันตกไม่ค่อยสนใจในกิจกรรมการเมืองที่เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างลึก ๆ อาจเป็นเพราะสภาพแวดล้อมภายในสังคมไม่ถูกบีบรัดจนมากเกินไป

เมื่อแยกตามอาชีพบิดามารดาพบว่า เคยช่วยหาเสียงให้กับผู้สมัครรับเลือกตั้ง อาชีพเอกชนไม่เคยมากที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 72.0 เคยทำกิจกรรมร่วมกับหัวคะแนนเพื่อช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งอาชีพเกษตรกรรมไม่เคยมากที่สุด จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 76.0 เคยช่วยผู้สมัครโฆษณหาเสียงประชาสัมพันธ์ให้กับผู้อื่นได้รับการเลือกตั้ง อาชีพเกษตรกรรมไม่เคยมากที่สุด จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 76.0 เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งหาเสียง เช่น การแจกแผ่นพับ ใบปลิว ตีตประกาศ อาชีพเกษตรกรรมไม่เคยมากที่สุด จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 72.9 และเคยเป็นสมาชิกกลุ่มผู้นำในการช่วยผู้สมัครลงเลือกตั้งหาเสียงผ่านชุมชน อาชีพเกษตรกรรมไม่เคยมากที่สุด จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 80.2

การช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งแยกตามอาชีพบิดามารดาอาจสรุปได้ว่า การช่วยหาเสียงให้กับผู้รับการเลือกตั้ง อาชีพเอกชนไม่เคยมากที่สุด การทำกิจกรรมร่วมกับหัวคะแนนเพื่อให้ได้รับ

การเลือกตั้ง การช่วยโฆษณาหาเสียงประชาสัมพันธ์ให้ผู้สมัครรับการเลือกตั้ง การช่วยผู้สมัครรับการเลือกตั้งแจกแผ่นพับ ใบปลิว ตีตประกาศ และเป็นสมาชิกกลุ่มผู้นำในการช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งผ่านชุมชน อาชีพเกษตรกรรมไม่เคยมากที่สุด อาจเป็นเพราะว่านิสิตที่มีบิดามารดาประกอบอาชีพเอกชน และอาชีพเกษตรกรรม เป็นผู้ที่มีการศึกษาน้อย และไม่ค่อยมีเวลาที่จะอบรมสั่งสอนบุตรหลานให้มีความสนใจทางการเมือง จึงทำให้นิสิตที่มีบิดามารดาประกอบอาชีพดังกล่าวข้างต้น ไม่เคยมากที่สุด

เมื่อแยกตามประเภทสื่อสารพบว่า เคยช่วยหาเสียงให้กับผู้สมัครรับเลือกตั้งหาเสียงหนังสือพิมพ์ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0 เคยทำกิจกรรมร่วมกับหัวคะแนนเพื่อช่วยให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง หนังสือพิมพ์ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0 เคยช่วยผู้สมัครโฆษณาหาเสียงประชาสัมพันธ์ให้กับผู้อื่นได้รับการเลือกตั้ง หนังสือพิมพ์ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80.0 เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งหาเสียง เช่น การแจกแผ่นพับ ใบปลิว ตีตประกาศ หนังสือพิมพ์ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0 และเคยเป็นสมาชิกกลุ่มผู้นำในการช่วยผู้สมัครลงเลือกตั้งหาเสียงผ่านชุมชน หนังสือพิมพ์ไม่เคยมากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 100

การช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งแยกตามประเภทสื่อสารอาจสรุปได้ว่า การช่วยหาเสียงให้กับผู้รับการเลือกตั้ง อาชีพเอกชนไม่เคยมากที่สุด การทำกิจกรรมร่วมกับหัวคะแนนเพื่อให้ได้รับการเลือกตั้ง การช่วยโฆษณาหาเสียงประชาสัมพันธ์ให้ผู้สมัครรับการเลือกตั้ง การช่วยผู้สมัครรับการเลือกตั้งแจกแผ่นพับ ใบปลิว ตีตประกาศ และเป็นสมาชิกกลุ่มผู้นำในการช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งผ่านชุมชน สื่อสารประเภท หนังสือพิมพ์ไม่เคยมากที่สุด อาจเป็นเพราะว่าการเมืองในระดับลึกหรือการลงมือปฏิบัติจริง ๆ นิสิตยังไม่ค่อยได้ทำ เพราะอายุน้อยและกำลังศึกษาอยู่ ยังไม่มีเวลาที่จะไปทำกิจกรรมทางการเมือง ทั้งนี้สื่อประเภทหนังสือพิมพ์จึงไม่เคยมากที่สุด

จากงานวิจัยที่กล่าวมา การช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง อยู่ในระดับน้อย อาจเป็นเพราะว่าการช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย โดยในระดับค่อนข้างสูง นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ส่วนใหญ่อายุน้อย การเมืองของไทยภายนอกมหาวิทยาลัยก็ไม่มีแรงจูงใจให้สนใจการมีส่วนร่วมทางการเมือง ไม่มีเผด็จการทหารเหมือนก่อนวันที่ 14 ตุลาคม 2516 ดังนั้น นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จึงขาดความสนใจด้านการช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง

การที่จะให้นิสิตมีการช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งอยู่ในระดับที่มากขึ้น มหาวิทยาลัยจะต้องส่งเสริมสนับสนุนให้นิสิตมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมทางการเมือง หรือเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะให้เพิ่มมากขึ้น เพื่อที่จะให้นิสิตได้มีความรู้ความเข้าใจในเมืองการปกครอง เพื่อจะได้เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาการเมืองของไทยให้เป็นประชาธิปไตยต่อไปและมีการจัดสื่อสารการเมืองให้มากขึ้น เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น

3. ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของไทย : ศึกษากรณีนิสิตระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ผลการศึกษา พบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย นิสิตส่วนใหญ่มีส่วนร่วมทางการเมืองด้านการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งอยู่ในระดับมาก ด้านการรับฟังข่าวสารการเมือง ด้านการชักชวนผู้อื่นสนทนากองการเมือง และด้านการชักชวนผู้อื่นสนทนาทางการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง และด้านการโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งอยู่ในระดับน้อย

สรุป การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของนิสิตระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาควรดำเนินการดังนี้

(1) ด้านสื่อสาร จะต้องจัดหาสื่อทางการเมือง เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต และวารสาร เป็นต้น ให้มีมากขึ้น และมีให้ทั่วถึงทั้งมหาวิทยาลัย เช่น ห้องสมุด โรงอาหาร และลานกิจกรรม เป็นต้น

(2) ด้านหลักสูตร จะต้องพัฒนาหลักสูตรของมหาวิทยาลัยให้มีเนื้อหาด้านการเมืองการปกครองให้เป็นพื้นฐาน บังคับให้นิสิตทุกวิชาเอก และทุกคณะต้องศึกษา

(3) ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร จะต้องจัดทำกิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้านการเมืองการปกครองให้เพิ่มมากขึ้น เช่น การเชิญวิทยากรมาบรรยาย การจัดประชุมสัมมนา การประชุมเชิงปฏิบัติการ การนำนิสิตไปศึกษาดูงานที่รัฐสภา ทำเนียบรัฐบาล กระทรวง ทบวงกรม และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นต้น

(4) ด้านอาจารย์ จะต้องพัฒนาอาจารย์ทุกคนให้ที่ความรู้ความเข้าใจ ด้านการเมืองการปกครองเป็นอย่างดี ในระยะสั้น โดยการเชิญวิทยากรมาบรรยาย การจัดประชุมสัมมนา การประชุมเชิงปฏิบัติการ การศึกษาดูงานรัฐสภา ทำเนียบรัฐบาล ศาล กระทรวง ทบวงกรม และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นต้น ในระยะยาว เช่น ให้อาจารย์ได้ศึกษาต่อให้สูงขึ้น เป็นต้น

(5) ด้านการจัดการเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นให้นิสิตเป็นศูนย์กลางการเรียนการสอน เช่น การกำหนดประเด็นการศึกษา แบ่งกลุ่มย่อยศึกษา อภิปราย และรายงานเสนอต่อกลุ่มใหญ่ เป็นต้น

(6) ด้านการจัดกิจกรรมนอกหลักสูตร กองพัฒนานิสิตนักศึกษาจะต้องส่งเสริมการจัดกิจกรรมนอกหลักสูตรให้มากเพิ่มมากขึ้น เช่น การจัดตั้งชมรมเกี่ยวกับด้านการเมืองการปกครอง การ

ออกค่ายอาสาพัฒนาชนบท การเผยแพร่การเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตยให้แก่ประชาชนทั่วไปทั้งในเมืองและชนบท

(7) ด้านการบริหารของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยจะต้องบริหารงานของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยให้นิสิตได้เข้ามามีส่วนร่วมและรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนิสิตในทุกเรื่อง

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

(1) ควรวิจัยแบบคุณภาพโดยใช้เครื่องมือสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ให้ครอบคลุมตัวอย่างทุกกลุ่ม

(2) ควรวิจัยในระดับสูงขึ้นไปจากระดับที่วิจัยไว้แล้ว ตามกรอบแนวคิดของเลสเตอร์มิบเรธ(Lester Mibrath)

(3) ควรศึกษาวิจัยในประชากรกลุ่มตัวอย่างในสถานที่อื่นบ้าง เพื่อนำผลการวิจัยมาเปรียบเทียบกัน

(4) ควรศึกษาวิจัยเปรียบเทียบระหว่างคณะที่ศึกษา ระหว่างชั้นปี และระหว่างชายกับหญิง

(5) ควรศึกษาวิจัยถึงปัญหาและอุปสรรคการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตยของนิสิตและแนวทางแก้ปัญหา

(6) ควรศึกษาวิจัยถึงบทบาทการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตยของคณะกรรมการนิสิตนักศึกษา

(7) ควรศึกษาวิจัยถึงปัจจัยภายในและภายนอกของมหาวิทยาลัยที่มีผลกระทบต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตยของนิสิต

3.3 ข้อเสนอแนะการวิจัยต่างๆ

(1) นิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาควรให้ข้อเสนอแนะในการวิจัยการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตยต่อมหาวิทยาลัย

(2) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ควรนำปัญหาและอุปสรรคของการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตยมาทำการศึกษาวิจัยต่อไป

(3) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ควรนำปัจจัยภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองมาทำการวิจัยต่อไป

3.4 ข้อเสนอแนะต่อมหาวิทยาลัย

(1) มหาวิทยาลัยควรแจ้งผลการวิจัยให้คณะทุกคนและกองพัฒนานิสิตได้ทราบ และส่งเสริมให้คณะทุกคนและกองพัฒนานิสิตนักศึกษาได้จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตยให้มากขึ้น เช่นการจัดตั้งชมรม การประชุมสัมมนา การอภิปราย การ

ประชุมเชิงปฏิบัติการ และการออกค่ายอาสาพัฒนาชนบท เป็นต้น เพื่อเป็นการค่อมเกล้าให้นิสิตได้เห็นคุณค่าของการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย

(2) มหาวิทยาลัยควรทำผลการวิจัยแจ้งให้สื่อสารมวลชนแขนงต่างๆได้รับทราบและนำไปเผยแพร่ให้สังคมได้รับทราบต่อไป

(3) กองพัฒนานิสิตนักศึกษา ควรนำเรื่องเสนอมหาวิทยาลัย เพื่อให้ทุนแก่คณาจารย์ในการทำวิจัยทางการเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตยของไทย เพื่อนำผลนั้นมาพัฒนามหาวิทยาลัย

3.5 ข้อเสนอแนะต่อนิสิต

(1) ขอให้นิสิตทุกคนได้ตระหนักถึงการปกครองระบอบประชาธิปไตยแนวใหม่ คือ การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ที่จะช่วยแก้ปัญหาของสังคมได้ ซึ่งเป็นกระแสหลักท่าของโลก

(2) ขอให้นิสิตทุกคนได้เข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้นทุกครั้ง

(3) ขอให้นิสิตทุกคนได้ร่วมมือกับอาจารย์ที่จัดกิจกรรมทางการเมืองในชั้นเรียน เช่น การอภิปราย รายงาน ตอบคำถาม เป็นต้น

3.6 ข้อเสนอแนะต่อประชาชน

(1) ขอให้สถาบันครอบครัว ได้ช่วยปลูกฝังและหล่อหลอมให้สมาชิกในครอบครัวได้ตระหนักและเห็นคุณค่าของการปกครองระบอบประชาธิปไตยของไทย คือการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน หรือการเมืองภาคประชาชน เพราะสถาบันครอบครัวเป็นแหล่งแรกที่จะถ่ายทอดความคิด ความเชื่อ ค่านิยม และปลูกฝังอุดมการณ์ทางการเมืองให้แก่สมาชิกในครอบครัว โดยเฉพาะประชาชนที่มีการศึกษาน้อย

(2) ขอให้สถาบันศาสนา ได้ช่วยปลูกฝังและหล่อหลอมให้ประชาชนทั่วไปได้ตระหนักถึงคุณค่าของการปกครองในระบบประชาธิปไตยของไทย เพราะประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนา

(3) ขอให้สถาบันการศึกษา ได้ช่วยปลูกฝังและหล่อหลอมให้นิสิต นักศึกษา และประชาชน ทั้งการศึกษาในระบบและนอกระบบโรงเรียน ได้จัดความรู้ความเข้าใจในการปกครองระบอบประชาธิปไตยของไทย เพราะสถาบันการศึกษาเป็นสถาบันหนึ่งทางสังคมที่สร้างแนวความคิด ความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์ให้กับนักเรียน นิสิต นักศึกษา และประชาชน ในเรื่องการเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตย ทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน โดยเฉพาะประชาชนที่มีการศึกษาน้อย

บรรณานุกรม

- กระมล ทองธรรมชาติและคณะ (2531) *การเมืองและการปกครอง* กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช
- กฤติชัย เพ็ญศิริ (2548) "การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตคลองเตยต่อการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบกรุงเทพมหานคร" *วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา รัฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*
- จรรยา สุภาพ (2522) *หลักรัฐศาสตร์ฉบับพื้นฐาน* พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช
- (2538) *ลัทธิการเมืองและเศรษฐกิจ* พิมพ์ครั้งที่ 5 กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช
- จิตติ เอกธรรมจิต (2545) "การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย : ศึกษาเฉพาะกรณีนิติระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์" *สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารองค์การ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกริก*
- จุมพล นิยมพานิช (2548) *พัฒนาการเมือง อำนาจอธิปไตย ธนาธิปไตย หรือ ประชาธิปไตย* กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ชัยสิทธิ์ ภูวภิรมย์ขวัญ (2547) "การมีส่วนร่วมทางการเมืองของกรรมการกรุงเทพมหานคร" *วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา รัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช*
- ดารุณี วัดแก้ว (2545) "การมีส่วนร่วมทางการเมืองของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี" *สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายและการวางแผนสังคม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกริก*
- ติน ปรัชญาพฤทธิ (2527, 1 มกราคม) "ภาวะผู้นำและการมีส่วนร่วม" *พฤติกรรมมนุษย์ในองค์การ* หน้า 623-624
- ธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์ (2546) *วิสัยทัศน์ประเทศไทย เล่มที่ 1* กรุงเทพมหานคร สามเจริญพานิชย์
- บวรศักดิ์ อุวรรณโณ (2541) "ภาพรวมรัฐธรรมนูญฉบับใหม่" *รวมสารรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน* กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์มติชน
- ประคอง กรวรรณสุต (2522) *สถิติประยุกต์สำหรับครู* กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช
- พิศवास ยุติธรรมดำรง (2549) "การมีส่วนร่วมทางการเมืองของครูโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา" *การศึกษาค้นคว้าอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา รัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช*
- ภัทรชัย วงศ์ทองดี (2541) "การมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีคณะกรรมการชุมชนในเขตเทศบาลเมือง ประจวบคีรีขันธ์" *ภาคินพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายและการวางแผนสังคม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกริก*
- ราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา, มหาวิทยาลัย (2549) *เอกสารแนะนำเส้นทางสู่บัณฑิต* มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์สหธรรมิก

- ลิขิต อีรวะดิน (2529) วัฒนธรรมทางการเมืองและการกล่อมเกลากการเรียนรู้ทางการเมือง กรุงเทพมหานคร: คณะ
รัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- วรพิทย์ มีมาก (2547) "แนวทางวิเคราะห์การเมืองหลังพฤติกรรมศาสตร์" ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการวิเคราะห์
การเมืองและระเบียบวิธีการวิจัยทางรัฐศาสตร์* หน่วยที่ 6 หน้าที่ 224-229 นนทบุรี
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชารัฐศาสตร์
- วิศิษฐ์ ทวีเศรษฐและสุชุม นवलสกุล (2543) *การเมืองการปกครองของไทย* พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพมหานคร
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- วิสุทธิ์ โพลีแท่น (2549, 3 สิงหาคม) "ความคิดเกี่ยวกับการให้ความรู้ทางการเมืองที่มีประสิทธิภาพในประเทศไทย
"ไทย" *รัฐศาสตร์สาร* หน้า 36
- ศิริวรรณ ปราศจากศัตรู (2548) "การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อพัฒนาการเมืองท้องถิ่น :
กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอสอง จังหวัดแพร่" *วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต*
สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- เสถียร หอมขจร และคณะ *ทฤษฎีการเมืองและจริยธรรม 2* (2547) กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- เสนีย์ คำสุข (2547) "สถานภาพ ขอบข่ายของการวิเคราะห์การเมือง" ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการวิเคราะห์
การเมืองและระเบียบวิธีวิจัยทางรัฐศาสตร์* หน่วยที่ 2 หน้าที่ 49-59 นนทบุรี
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชารัฐศาสตร์
- สมบัติ อังราชญ์วงศ์ (2546) *การเมือง : แนวความคิดและการพัฒนา* พิมพ์ครั้งที่ 6 กรุงเทพมหานคร
สำนักพิมพ์เสมาธรรม
- สุชุม นवलสกุลและโกศล โรจน์พันธุ์ (2539) *ทฤษฎีการเมืองสมัยโบราณและสมัยกลาง* พิมพ์ครั้งที่ 9
กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- สุจิต บุญบงการ (2548) "กระบวนการทางการเมือง" ใน *เอกสารประกอบการสอน ชุดวิชา หลักพื้นฐานทาง
รัฐศาสตร์* หน่วยที่ 6 หน้าที่ 234 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- สุจิตรา บุญยรัตน์พันธ์ (2543) *ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับรัฐประศาสนศาสตร์* พิมพ์ครั้งที่ 9 กรุงเทพมหานคร
สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2544) *ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์* พิมพ์ครั้งที่ 11 กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์
เฟื่องฟ้า
- พูนีย์ อรรถกฤษณ์ (2546) *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับรัฐศาสตร์* พิมพ์ครั้งที่ 5 กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์ เอ็ม
ไอ ซี พรีนติ้ง
- อานนท์ อาภาภิรม (2545) *รัฐศาสตร์เบื้องต้น* พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร โอเดียนสโตร์

- Barber, J.D.(1972) *citizen politics chicaco* : Marham puplishing campany pp.3 อ้างถึงใน ดารุณี วัดแก้ว (2545) "การมีส่วนร่วมทางการเมืองของสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี" *สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต* หน้าที่ 31 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกริก
- Huntington, S.P.and J.L. Dominguez (1975) "Political Development " pp.49 อ้างถึงใน ดารุณี วัดแก้ว(2545) "การมีส่วนร่วมทางการเมืองของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอลำลูกกาจังหวัดปทุมธานี" *สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขานโยบายและการวางแผนสังคม บัณฑิตวิทยาลัย* หน้า26 มหาวิทยาลัยเกริก
- McClosky, H.(1968) *Political Participation* International Encyclopedia of the Social Science New York : The Macmillan Co. pp.252-253 อ้างถึงใน ดารุณี วัดแก้ว(2545) "การมีส่วนร่วมทางการเมืองของสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี" *สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต* หน้า 23 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกริก
- Millbrath, Lester W.(1965) *Political Participation* Chicacs : Rand McNally pp.16-29 อ้างถึงใน บรรพต วีระสัยและคณะ(2530) *รัฐศาสตร์ทั่วไป* พิมพ์ครั้งที่9 กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- Almond, G.a. and Verba, S. (1965). *THE Civic Culture : Political Attitudes and Democracy in Five Nations.* Boston : Little, Brown and Company.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือ

ผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือประกอบด้วยคณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ดังนี้

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์มาลินี ธีรอภิศักดิ์กุล	ศศ.ม (รัฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐพล บุญยพิพัฒน์	ร.ม.(การปกครอง) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. อาจารย์สุรศักดิ์ ไตประสี	พ.บ.ม.(รัฐประศาสนศาสตร์) สถาบันบัณฑิตพัฒนาบริหารศาสตร์
4. อาจารย์นิตยา รุ่งสมัย	ศศ.ม (รัฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
5. อาจารย์สุภัทรา โกษไยธิน	ศศ.ม (รัฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ภาคผนวก ข
แบบสอบถาม

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

เรียน นิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ด้วยผม นายพยนต์ เขียมสำอางค์ ได้ทำวิจัยเรื่อง "การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของไทย : ศึกษากรณีนิสิตระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ในเรื่อง

1. การรับฟังข่าวสารทางการเมือง
2. การออกเสียงลงคะแนน
3. การชักชวนให้ผู้อื่นสนทนาทางการเมือง
4. การชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง
5. การช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครเลือกตั้ง

จึงใคร่ขอความร่วมมือให้ท่านช่วยตอบแบบสอบถามด้วยความเป็นจริงและถูกต้องเพื่อประโยชน์ในทางการศึกษาทั้งนี้ข้อมูลเกี่ยวกับแบบสอบถามนี้ผู้วิจัยจะเก็บเป็นความลับไม่ทำให้เกิดผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถามแต่อย่างไร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ด้วย

(นายพยนต์ เขียมสำอางค์)

ผู้วิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตยของไทย : ศึกษากรณีนิสิตระดับปริญญาตรี
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

คำชี้แจง : แบบสอบถามมี 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สอบถามเรื่องของการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ตามความเป็นจริงและสมบูรณ์ที่สุด

สำหรับผู้วิจัย

1. เพศ

1

ชาย หญิง

2. อายุ

2

ต่ำกว่า 18 ปี 18 – 20 ปี
 21 – 23 ปี 23 ปีขึ้นไป

3. ศึกษาอยู่ในคณะ

3

ศึกษาศาสตร์ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
 วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วิทยาการจัดการ

4. ภูมิลำเนา

4

ภาคเหนือ ภาคใต้
 ภาคออก ภาคตะวันตก
 ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

5. อาชีพบิดามารดา

5

เป็นราชการ รัฐวิสาหกิจ
 เอกชน อาชีพอิสระ
 เกษตรกรรม อื่น ๆ (ระบุ.....)

6. ติดตามข่าวสารทางการเมืองและทางสื่อใดมากที่สุด

6

วิทยู

โทรทัศน์

หนังสือพิมพ์/วารสาร

บุคคลที่รู้จัก/บุคคลในครอบครัว

อินเทอร์เน็ต

อื่น ๆ (ระบุ.....)

ตอนที่ 2 สอบถามเรื่องของการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตยของไทย

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด แต่ละช่องมี

ความหมายกับคะแนนระดับการให้ ดังนี้

เคยทุกครั้ง = 5

เคยเกือบทุกครั้ง = 4

เคยบางครั้ง = 3

ไม่เคย = 2

ไม่สนใจ = 1

ข้อ	ข้อความ	เคยทุก ครั้ง (5)	เคย เกือบทุก ครั้ง (4)	เคย บางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	สำหรับ ผู้วิจัย
1	<u>การรับฟังข่าวสารทางการเมือง</u> ติดตามข่าวสารทางการเมืองใน หนังสือพิมพ์ วารสารต่างๆ วิทยู โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต						☐ 7
2	ดูโทรทัศน์หรือรับฟังวิทยู การอภิปรายไม่ ไว้วางใจรัฐบาล						☐ 8
3	ข่าวสารทางการเมืองในหน้าหนังสือหรือ วารสารต่างๆ เคยตัดเก็บหรือบันทึกไว้						☐ 9

ข้อ	ข้อความ	เคยทุก ครั้ง (5)	เคย เกือบทุก ครั้ง (4)	เคย บางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	สำหรับ ผู้วิจัย
4	เคยเข้าร่วมติดตามข่าวสารทางการเมือง จากหน่วยงานหรือองค์การต่างๆที่จัด รายการ						☐ 10
5	เคยได้รับข่าวสารการเมืองจากตัวแทน ของพรรคการเมือง นักการเมือง						☐ 11
6	การออกเสียงลงคะแนน เคยไปลงคะแนนเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร(ส.ส.) สมาชิก วุฒิสภา (สว.)						☐ 12
7	เคยไปลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิก -ไปลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาระดับ ท้องถิ่น (อบต.) -เทศบาล ,อบต,กทม,เมืองพัทยา						☐ 13
8	ตรวจสอบบัญชีรายชื่อก่อนวันเลือกตั้ง โดยการตรวจรายชื่อที่ทางการเตรียมไว้ ให้						☐ 14
9	ศึกษาประวัติของผู้สมัครก่อนตัดสินใจ ลงคะแนนรับเลือกตั้ง						☐ 15
10	การลงคะแนนเสียงทุกครั้ง เคยตั้ง ความหวังว่าจะได้ผู้แทนที่ดี						☐ 16
11	ชักชวนผู้อื่น สนทนาการเมือง พูดคุยสนทนาเกี่ยวกับเหตุการณ์ทาง การเมืองหรือประเด็นทางการเมืองที่อยู่ ในความสนใจของประชาชนเมื่อมีโอกาส						☐ 17

ข้อ	ข้อความ	เคยทุก ครั้ง (5)	เคย เกือบทุก ครั้ง (4)	เคย บางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	สำหรับ ผู้วิจัย
12	พูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมืองกับเพื่อนหรือคนรู้จัก						☐ 18
13	เคยพูดคุยกับเพื่อนหรือคนรู้จักเพื่อสร้างความเข้าใจกับการเมืองภายในระบบประชาธิปไตย						☐ 19
14	นำข่าวสารทางการเมืองมาบอกเล่าให้เพื่อนหรือคนรู้จักฟัง						☐ 20
15	เคยสนทนากาการเมืองกับเพื่อนหรือคนรู้จักเพื่อให้เขามีความสนใจทางการเมือง						☐ 21
16	ชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง ชักชวนเพื่อนหรือคนรู้จักไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง						☐ 22
17	ชักชวนสมาชิกในครอบครัวไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง						☐ 23
18	ร่วมรณรงค์หรือประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนไปเลือกตั้ง มีส่วนร่วมทำกิจกรรมเกี่ยวกับการเมืองเพื่อเผยแพร่ชักชวนให้ผู้อื่นไปออกเสียงเลือกตั้ง						☐ 24
19	ชักชวนผู้อื่นไปตรวจสอบรายชื่อที่หน่วยเลือกตั้งก่อนลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง						☐ 25
20	ก่อนเลือกตั้งเคยร่วมประชาสัมพันธ์จัดตั้งชมรม ชุมชน เพื่อเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจในระบบประชาธิปไตยให้ผู้อื่นไปลงคะแนน						☐ 26

ข้อ	ข้อความ	เคยทุก ครั้ง (5)	เคย เกือบทุก ครั้ง (4)	เคย บางครั้ง (3)	ไม่เคย (2)	ไม่สนใจ (1)	สำหรับ ผู้วิจัย
21	<u>ช่วยโฆษณาให้ผู้สมัครเลือกตั้ง</u> เคยช่วยหาเสียงให้ผู้สมัครลงเลือกตั้ง						☐ 27
22	เคยทำกิจกรรมร่วมกับหัวคะแนน เพื่อ ช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้ง						☐ 28
23	เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งโฆษณาหา เสียง ประชาสัมพันธ์ให้ผู้อื่น ให้ได้รับ เลือกตั้ง						☐ 29
24	เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งหาเสียง เช่น การแจกใบปลิว ติดประกาศ แจกแผ่นพับ เป็นต้น						☐ 30
25	เคยเป็นสมาชิกกลุ่มผู้นำในการช่วย ผู้สมัครลงเลือกตั้งหาเสียงตามย่านชุมชน หรือที่พักอาศัย						☐ 31

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ค
แบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตยของไทย

1. ท่านรับฟังข่าวสารทางการเมืองในทางใดบ้าง หรือไม่อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ท่านไปออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งตัวแทนทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่นบ้างหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. ท่านเคยชักชวนผู้อื่นพูดคุยหรือสนทนาทางการเมืองบ้างหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4. ท่านเคยชักชวนให้ผู้อื่นไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งบ้างหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5. ท่านเคยร่วมโฆษณาให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งบ้างหรือไม่อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นายพนนต์ เขี่ยมสำอางค์
วัน เดือน ปีเกิด	7 กันยายน 2482
สถานที่เกิด	อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี
ประวัติการศึกษา	พท.ศ. (สมัครสอบ) พ.ศ.2512 พ.ม. (สมัครสอบ) พ.ศ. 2514 กศ.บ. (มศว. ประสานมิตร) พ.ศ. 2519 ศศ.บ. (รัฐศาสตร์-การปกครอง) มหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ.2524 ศษ.บ. (การประถมศึกษา) มสธ. พ.ศ. 2526 น.บ. (นิติศาสตร์) มสธ. พ.ศ. 2528 ค.ม. (พื้นฐานการศึกษา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2527
สถานที่ทำงาน	ข้าราชการบำนาญ